VIAȚA DINTRE VIEȚI

HIPNOTERAPIE
PENTRU REGRESIE SPIRITUALĂ

MICHAEL NEWTON

Michael Newton, Ph.D.

Viaţa dintre vieţi

Hipnoterapie pentru regresie spirituală

Cartea Daath
Publithing HOUM
Traducere din limba engleză
LIFE BETWEEN LIVES – HYPNOTHERAPY FOR SPIRITUAL REGRESSION
Traducător: Robert Malischitz

DEDICAŢIE

Acest ghid practic al metodei de regresie hipnotică în viaţa dintre vieţi este dedicat tuturor practicanţilor hipnoterapiei care accesează sufletele clienţilor lor prin intermediul regresiei spirituale, precum şi tuturor celor aflaţi în căutarea iluminării în viaţa lor spirituală.

Cuprins

Cuvânt înainte

În ultimii ani, Dr. Michael Newton a condus formarea profesională a hipnoterapeuţilor în domeniul tehnicii de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Am fost foarte norocos să mă număr printre membrii primului său grup de studenţi ce au fost atestaţi în metoda detaliată de transpunere a clienţilor în existenţa lor nemuritoare ca suflete. Propria mea experienţă profesională implica pregătirea în calitate de psihoterapeut tradiţional şi, mai târziu, de hipnoterapeut specializat în psihologia sănătăţii.

În urmă cu zece ani, am citit prima carte a doctorului Newton, ***Călătoria Sufletelor*** şi, ulterior, şi pe cea de a doua, ***Destinul Sufletelor,*** ambele volume conţinând rapoarte detaliate despre tărâmurile spirituale cuprinse în spaţiul dintre vieţile noastre, rapoarte ce depăşeau cu mult obişnuitele scrieri referitoare la regresia în vieţile anterioare. Am încercat sentimentul că aceste cărţi se numărau printre cele mai importante lucrări publicate vreodată în domeniul profesional al hipnoterapiei regresive şi chiar în întreaga literatură circumscrisă problematicii metafizicii. Contribuţiile doctorului Newton nu sunt speculative. Concepţiile sale sunt derivate din faptul că a regresionat personal peste 7.000 de clienţi, conducându-i în viaţa spirituală dintre încarnările lor fizice pe Pământ. În propria mea practică sunt uluit de revelaţiile experimentate de clienţii mei, precum şi de efectul pe care aceste observaţii spirituale îl are asupra valorilor, alegerilor şi modelelor de viaţă din încarnarea lor actuală.

După ce s-a retras din practica activă, doctorul Newton a scris o cronică detaliată a metodelor pe care le-a dezvoltat în

cele peste trei decenii de practică a regresiei spirituale, pentru a se asigura că următoarea generaţie de terapeuţi ai regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi este informată în mod adecvat şi poate continua şi dezvolta lucrarea sa novatoare. Dacă sunteţi un consilier profesionist specializat în regresia hipnoterapeutică sau doar interesat în dezvoltarea activităţii dumneavoastră terapeutice cu clienţii, dorind să includeţi în aceasta cel mai important aspect al fiinţei lor – spiritul – atunci această carte va constitui o resursă valoroasă.

Şi dacă nu sunteţi un terapeut, ci numai o persoană interesată de modul în care doctorul Newton a reuşit să atingă remarcabilele rezultate descrise în cărţile sale (şi probabil vă bate gândul să experimentaţi personal o sesiune de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi), veţi găsi în volumul de faţă o sursă de percepţii valoroase cu privire la metodele şi procesele gândirii unui pionier în descoperirile spirituale. Fiind mult mai mult decât un manual tehnic metodologic, această carte va stimula reflexia personală cu privire la miracolele unei creaţii multidimensionale, precum şi asupra locului nostru în aceasta, deopotrivă în calitate de suflete şi de fiinţe umane încarnate.

DR. ARTHUR E. ROFFEY, Ph.D.D.D.

DIRECTOR AL INNERVISION, P.C.

VICEPREŞEDINTE AL ***SOCIETY FOR SPIRITUAL REGRESSION***

Introducere

Viaţa dintre vieţi: hipnoterapie pentru regresie spirituală reprezintă rodul a peste trei decenii de cercetări îndreptate în direcţia dezvoltării metodei clinice de hipnoză şi menite ajutorării clienţilor să ajungă la amintirile din viaţa lor ca suflete. Un element – cheie al cărţii de faţă constă în modalitatea de atingere a stării de transă supraconştientă pentru reamintirea existenţei nemuritoare a clienţilor. Graţie unei percepţii înălţate, oamenii obişnuiţi pot găsi propriile răspunsuri la întrebările imemoriale „Cine sunt?", „De ce sunt aici?", „De unde vin?"

Această carte este în primul rând un „ghid practic", în care am reunit şi explicat pas cu pas procedurile pe care le-am considerat a fi cele mai eficiente pentru accesarea amintirilor clienţilor despre viaţa lor din lumea spiritelor. Iar dacă prezentul

volum se doreşte a fi un text metodologic util ce se adresează profesioniştilor cu experienţă în domeniul hipnozei, el conţine şi noi studii de caz ce nu au fost cuprinse în precedentele mele lucrări ***Journey of Souls (Călătoria sufletelor)*** şi ***Destiny of Souls (Destinul sufletelor).*** Aceste noi studii de caz, precum şi întrebările pe care le-am folosit pentru a impulsiona procesul vizualizărilor spirituale, vor fi, poate, pe placul cititorilor care au apreciat celelalte două cărţi amintite. Cele trei volume laolaltă reprezintă o trilogie dedicată cercetării vieţii dintre vieţi.

Sper, totodată, că cititorii vor atinge o înţelegere mai profundă a procesului pe care l-am numit regresie spirituală şi vor fi încurajaţi să se îmbarce ei înşişi într-o călătorie în viaţa dintre vieţi, prin intermediul unei sesiuni de hipnoză alături de un profesionist talentat.

Mi-am început cariera ca terapeut tradiţional. În cele din urmă, după ce am început să practic regresia în vieţile anterioare, am descoperit şi metodele necesare pentru efectuarea cu succes a regresiei în viaţa dintre vieţi. Pe măsură ce se apropia momentul retragerii, după ce am condus mii de cazuri de regresie spirituală, am înţeles că venise timpul să împărtăşesc şi altor hipnoterapeuţi arta terapiei regresiei în viaţa dintre vieţi, care-şi dovedise aplicabilitatea în toţi aceşti ani.

În 1999 am început să lucrez cu diferite asociaţii profesionale acreditate ale hipnoterapeuţilor, care mi-au dat acceptul de a conduce un atelier de câteva ore dedicat regresiei în viaţa dintre vieţi. Am aflat foarte curând că, pentru a-i putea iniţia pe cei interesaţi în această lucrare dificilă aveam nevoie de cel puţin trei sau patru zile. Apoi, Asociaţia Naţională de Hipnoterapie Transpersonală ***(National Association of Transpersonal Hypnotherapy)*** s-a oferit să găzduiască o conferinţă dedicată în întregime metodei de regresie în viaţa dintre vieţi, dacă eu aveam să accept să co-prezidez evenimentul.

În septembrie 2001, la numai o săptămână de la atacurile teroriste din America, s-a ţinut în Virginia Beach prima conferinţă pe tema regresiei în viaţa dintre vieţi. S-a dovedit a fi o perioadă de bun augur pentru un nou program de hipnoză menit explorării spirituale. Acest curs intensiv a constat din aproximativ 40 de ore de seminar, demonstraţii şi sesiuni

practice, care au aprofundat multe aspecte importante ale studierii regresiei în viaţa dintre vieţi. Datorez recunoştinţă Asociaţiei Naţionale de Hipnoterapie Transpersonală pentru previziunea şi ajutorul pe care mi l-a oferit atât în organizarea acestei prime conferinţe pe tema regresiei în viaţa dintre vieţi, cât şi celor care au urmat.

În timp, am înţeles că exista nevoia unei organizaţii al cărei unic scop să fie dezvoltarea metodei regresiei hipnotice în viaţa dintre vieţi, în anul 2002 am fondat Societatea de Regresie Spirituală ***(Society for Spiritual Regression),*** având sprijinul unui grup de hipnoterapeuţi dedicaţi. Această asociaţie este compusă din terapeuţi atestaţi, dedicaţi perfecţionării studiilor şi practicii de regresionare a clienţilor în perioada petrecută în lumea spiritelor, între vieţile lor pământeşti. Unul dintre obiectivele principale ale organizaţiei este acela de a servi drept bază de referinţă pentru comunitatea naţională şi internaţională. Site-ul nostru pe internet este www.spiritualregression.org

Dacă sunteţi interesat de anumite informaţii legate de propria dumneavoastră istorie spirituală, vă sugerez să cereţi recomandări, în sensul de a identifica un hipnotizator autorizat în tehnica regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi. Dacă o astfel de persoană nu există în zona în care locuiţi, va fi probabil necesar să parcurgeţi o anumită distanţă. Credeţi-mă! Merită efortul. Este important să găsiţi un hipnotizator calificat şi experimentat în regresia în viaţa dintre vieţi, care să aibă o pasiune în a-i ajuta pe oameni să-şi dezvăluie amintirile din viaţa lor ca suflete – şi care, nu în ultimul rând, să fie sensibil la nevoile dumneavoastră specifice.

Regresia spirituală reuneşte deopotrivă terapiile vieţii anterioare şi a vieţii dintre vieţi. Astfel, hipnotizatorul ar trebui să fie foarte versat în domeniul metafizicii, pentru a putea analiza influenţele karmice din existenţa clientului atât din perspectivă psihologică, cât şi istorică. Vă sugerez, de asemenea, să stabiliţi un interviu preliminar înainte de a vă decide pentru un anumit hipnotizator.

Deşi textul de faţă este destinat prezentării sistematice a fundamentelor cercetării mele în domeniul vieţii dintre vieţi, intenţia mea nu este ca practicanţii regresiei spirituale să se conformeze unei proceduri rigide. De fapt, consider că materialul de faţă se poate dovedi util şi acelora care doresc să

aplice metode alternative pentru atingerea lumii spiritelor. Ştiu că fiecare facilitator aduce terapiei de regresie în viaţa dintre vieţi propriile sale idei, talente şi experienţe. Aplicarea diferitelor abordări nu poate decât să îmbunătăţească cunoştinţele şi perspectiva asupra vieţii noastre spirituale.

Voi oferi recomandări cu privire la anumite probleme în care cred cu tărie dar, departe de a fi prea teoretic, am făcut tot ce mi-a stat în putinţă pentru a susţine respectivele informaţii la un nivel practic, şi pentru a simplifica, pe cât posibil, cadrul conceptual al metodelor de hipnoză pe care le folosesc cu clienţii mei. Speranţa mea este că ne aflăm la începutul unei mişcări care va deveni mondială în secolul 21, oferind o metodă ce ne va permite o nouă înţelegere spirituală asupra propriei noastre fiinţe. Multiplele aplicaţii ale regresiei spirituale ne pot ajuta să înţelegem scopul existenţei noastre şi, atingând această cunoaştere, vom deveni mai buni.

Tot ceea ce ne înconjoară

Tot ceea ştergem cu buretele fără să cunoaştem

Tot ceea ce atingem fără să simţim, Tot ceea ce întâlnim fără să băgăm de seamă

Are un inexplicabil şi surprinzător efect de schimbare asupra noastră.

- De Maupassant

PARTEA ÎNTÂI

INTERVIUL PRELIMINAR

Examinarea sistemului de credinţă al clientului

Înainte de a intra în detaliile metodei de hipnoză potrivite pentru practicarea regresiei spirituale, cred că ar fi bine să reflectăm puţin la modul în care abordaţi dumneavoastră chestiunea vieţii dintre vieţi. În calitate de regresionist spiritual, veţi avea de-a face cu numeroşi clienţi aflaţi într-un impas personal cu privire la credinţele lor, încă din clipa primului lor contact cu dumneavoastră. Modul în care veţi răspunde respectivelor îngrijorări ar putea să fie un factor determinant pentru client în decizia sa de a vă alege sau nu pe dumneavoastră.

În vreme ce marea majoritate a oamenilor ce doresc să fie ajutaţi de dumneavoastră să acceseze amintirile sufletelor se

simt bine cu credinţele lor, alţii sunt în conflict cu propriile credinţe religioase, manifestă îngrijorări cu privire la procedeele de hipnoză şi la momentul în care ating viaţa dintre vieţi sau se pot arăta sceptici în a vă acorda încredere pentru a le facilita accesul mental în lumea spiritelor.

Îmi încep sesiunile explicând clienţilor potenţial neliniştiţi că este benefic pentru ei să intre în regresia hipnotică cu o minte deschisă. Le pot spune chiar că, indiferent de sistemul lor de credinţă, amintirile inconştiente ale oamenilor revelează acelaşi cămin în lumea spiritelor. Scepticii ar putea argumenta că acest tip de reasigurare este de fapt o precondiţionare a subiectului. Chiar şi aşa, după ce am condus mii de sesiuni de regresie hipnotică în viaţa dintre vieţi, consider potrivit să fac această afirmaţie dacă am de-a face cu un client cuprins de anxietate.

Discutând despre prejudecăţi, trebuie amintit şi faptul că au ajuns deja la cunoştinţa publicului cărţile mele referitoare la viaţa dintre vieţi. Dacă un potenţial client ridică posibilitatea de a fi influenţat în vreun fel prin citirea acestor cărţi, îi explic că, în timpul lungii perioade de practică scurse înaintea publicării cărţilor, nu obişnuiam să le spun prea multe clienţilor mei înaintea sesiunii propriu-zise. În orice caz, veţi observa că acest lucru nu implică nici o diferenţă. De îndată ce un subiect intră, din punct de vedere mental, în lumea spiritelor prin hipnoză profundă, indiferent de ideologia sa sau de ceea ce i-aş fi spus eu în prealabil, relatările sale vor fi similare cu cele ale tuturor celorlalţi oameni care au fost acolo (în lumea spiritelor) înaintea lui.

Unii dintre hipnoterapeuţii pe care i-am pregătit mi-au spus că au avut clienţi care, deşi nu auziseră niciodată de mine sau de cărţile mele, au relatat exact aceleaşi lucruri despre lumea spiritelor. Diferenţele apar în ceea ce priveşte anumite activităţi ale sufletelor, pe care unii clienţi le văd clar, iar altora le rămân nedesluşite. Niciodată două sesiuni nu vor fi perfect identice, deoarece fiecare suflet are un anumit model energetic menit recuperării amintirilor sale nemuritoare, precum şi propria sa istorie unică a existenţei.

Dacă un potenţial client manifestă rezerve faţă de filosofia metafizică din cauza unui sistem de credinţă rigid, acest fapt îi poate crea nelinişte interioară. Respectiva persoană v-a

contactat tocmai pentru că doreşte să primească informaţii spirituale referitoare la şinele ei superior şi, totuşi, este trasă înapoi de rezervele pe care le are în plan ideologic. Adesea, când am avut de-a face cu asemenea cazuri, am descoperit că în spatele acestui conflict mental se găseau insatisfacţia şi nefericirea generate de felul în care respectivii indivizi priveau lumea şi propria lor viaţă la nivel conştient. Acest tip de persoane v-au contactat pentru că au atins în cele din urmă un punct în care au devenit doritori să găsească răspunsuri prin intermediul unei noi abordări. În aceste circumstanţe, un terapeut eclectic poate fi un bun partener de discuţii filosofice deschise, reflexive, interpretative şi încurajatoare pentru potenţialul client.

Spre exemplu, în America, dată fiind societatea preponderent puritană, este foarte posibil să auziţi: „Aş vrea să văd cum este Paradisul, dar mi-e teamă să nu fac cumva vreun păcat prin faptul că am venit la dumneavoastră". O altă reacţie de acelaşi tip poate suna astfel: "Cred în existenţa vieţii de după, dar oare trebuie să fiu şi un adept al reîncarnării pentru a putea fi un candidat optim pentru regresia spirituală?" Am avut o serie de clienţi ce proveneau din anumite culturi în cadrul cărora există puternice convingeri că viaţa este deterministă şi lasă oamenilor o mică posibilitate de control asupra propriului destin. Alte societăţi manifestă o atitudine deschisă faţă de reîncarnare şi destin, dar ritualurile lor implică existenţa unor zei mânioşi, spirite rele şi tărâmuri astrale indezirabile după moarte. Unele sisteme de credinţă nu acceptă ideea conform căreia sufletul există într-o lume a spiritelor în perioada dintre vieţile fizice. Desigur, ateii şi agnosticii pot accepta anevoie existenţa unei puteri superioare şi a unui model mai înalt al universului. După cum am menţionat deja, indiferent de prejudecăţile ideologice din minţile lor conştiente, odată ce aceşti oameni se află în stare de transă supraconştientă, ei vor avea aceleaşi amintiri despre viaţa lor sufletească dintre vieţi ca toţi ceilalţi clienţi ai dumneavoastră.

Oameni serioşi, cu sisteme de credinţă diferite, vă vor contacta pentru că se află în căutarea sensului propriei lor vieţi. Ei caută un tip diferit de spiritualitate, semnificativ şi consecvent. Lăsând la o parte extremiştii şi doctrinele lor

radicale, toate religiile conţin minunate mărturisiri ale compasiunii, carităţii şi iubirii. Totuşi, ele sunt ancorate de secole într-o serie de dogme instituţionale ce nu se mai potrivesc gândirii modeme. După părerea mea, marile religii ale lumii sunt prea impersonale pentru mulţi oameni. Într-un sens, aceste religii puternice au pierdut mult din esenţa contactului spiritual individual cu divinul care le-a motivat originile şi ascensiunea. Oamenii sunt tulburaţi de această „evoluţie".

Istoricul Arnold Toynbee a afirmat că, de-a lungul istoriei umanităţii, atunci când un sistem de credinţă depăşeşte faza în care constituie un model spiritual pentru oameni, este fie modificat, fie înlăturat. Trăim într-o lume percepută ca fiind haotică. Unii oameni consideră că haosul lumii contemporane constituie rezultatul propriilor noastre acţiuni, în vreme ce alţii dau vina pe Sursa care ne-a creat şi întorc spatele oricărei credinţe. De-a lungul numeroşilor mei ani de practică privată am văzut că un număr tot mai mare de oameni se află în căutarea unei noi conştiinţe spirituale care să fie individuală şi unică pentru ei, fără intermediari care vor să-şi impună voinţa asupra a ceea ce tot ei pretind a fi spiritual.

Cu toţii avem tendinţa de a fi intoleranţi cu oamenii care cred în altceva decât noi. Astfel, este normal să aveţi unele înclinaţii personale spre adevărurile pe care le îmbrăţişaţi, dar – ca regresionişti spirituali – acest lucru nu trebuie să vă afecteze receptivitatea spre ideile exprimate de clienţi. În calitate de terapeut al regresiei în viaţa dintre vieţi, menirea dumneavoastră este să ajutaţi clientul să atingă deopotrivă înţelegerea şi echilibrul sufletesc cu privire la propria-i existenţă, însă fără a vă impune valorile. Tot ceea ce clientul trebuie să ştie se află, de fapt, în propria sa minte. Pe cât posibil, trebuie să le permiteţi să-şi recunoască şi să-şi interpreteze singuri propriile amintiri. Înţelegerea şi energia dumneavoastră pozitivă tămăduitoare sunt vitale atunci când lucraţi asupra viziunii interioare a clientului cu privire la propria sa viaţă de suflet. În acest fel, facilitaţi, de asemenea, alinierea energiei vibraţionale a sufletului clientului cu ritmul creierului său uman.

Încerc să le explic clienţilor mei (proveniţi din numeroase sisteme de credinţă filosofice) că trăim într-o lume imperfectă, pentru ca ei să aprecieze perfecţiunea. Ne străduim din greu să

ne îmbunătăţim prin intermediul liberului arbitru şi al schimbării. Căutarea înţelepciunii şi înţelegerii interioare este esenţială, deoarece până nu vom găsi o cunoaştere personală interioară în spatele doctrinelor instituţionale dezvoltate de către alţii cu multă vreme în urmă, nu vom putea fi cu adevărat înţelepţi în ceea ce priveşte modul în care să ne trăim astăzi vieţile pe Pământ.

Adevărurile actuale sunt urmate, odată cu fiecare generaţie, de o serie de adevăruri mai înalte. Tocmai această progresie a cunoaşterii, laolaltă cu o conştienţi acută a propriei noastre fiinţe constituie esenţa exprimării identităţii noastre personale. În calitate de regresionişti spirituali care utilizează puterea hipnozei, suntem binecuvântaţi astăzi cu un nou mediu al intervenţiei terapeutice. Dacă puteţi ajuta oamenii să vadă lumina divinităţii din propria lor fiinţă, impulsionându-le astfel descoperirea de sine, atunci veţi aduce o contribuţie reală pe drumul iluminării supreme a rasei noastre.

PARTEA A DOUA
PREGĂTIREA REGRESIEI SPIRITUALE
Cerinţele necesare regresioniştilor spirituali

Discutam la unul din seminariile mele despre efortul pe care îl presupune transpunerea oamenilor în viaţa lor dintre vieţi. La prima pauză, un hipnoterapeut s-a îndreptat spre mine spunând: "Vă mulţumesc foarte mult pentru timpul acordat, dar eu plec. Acum înţeleg faptul că această muncă e mult prea dificilă. Am o practică normală şi frumoasă. Nu cred că sunt echipat adecvat pentru cerinţele presupuse de domeniul regresiei spirituale". I-am spus acestei persoane sincere că este un fapt pozitiv că a recunoscut aceste realităţi acum şi nu mai târziu.

Fără îndoială, trei sau patru ore de muncă intensă şi deosebit de complexă, fără nici o pauză pentru odihnă, pot fi extrem de solicitante. În esenţă, trebuie să vă ocupaţi de interacţiunile simultane ale sufletului nemuritor al clientului cu procesele mentale ale minţii umane. Aceste două euri pot fi puse în conflict de o integrare defectuoasă. Facilitatorul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi trebuie să ţină seama de această dualitate a minţii clientului său, reformulând şi ajustând

fazele lungi ale imagisticii spirituale, în scopul de a facilita o trecere confortabilă. Pentru a reuşi să faceţi aceste lucruri, trebuie să urmăriţi constant călătoria mentală a clientului prin geografia lumii spiritelor. Aceasta se numeşte cartografiere.

Motivaţiile, temerile, imaginea de sine, precum şi aşteptările clientului dumneavoastră vor fi determinate de modelul fizic, emoţional şi mental al corpului său gazdă. Aceste trăsături temperamentale sunt influenţate de ceea ce eu numesc "amprenta sufletului", care implică înţelegerea, intuiţia şi imaginaţia. Atunci când subiectul hipnozei vă vorbeşte despre viaţa sa spirituală, el comunică aceste informaţii prin intermediul corpului său muritor. Acest lucru poate genera o anumită stare de confuzie subiecţilor. Pe măsură ce povestea unei vieţi anterioare se desfăşoară în mintea clientului, perspectiva transpersonală a acestuia asupra celeilalte lumi este influenţată de cât de bine poate el să facă faţă adevărurilor referitoare la şinele său real.

Pe lângă toate celelalte, va trebui să vă concentraţi, de asemenea, pe multitudinea de experienţe karmice anterioare, pe care clientul dumneavoastră le-a trăit în alte corpuri, astfel încât acesta să înţeleagă modelele de cauză şi efect care îi afectează viaţa curentă. Practicarea terapiei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi va îmbunătăţi substanţial aptitudinile voastre în ceea ce priveşte regresia în vieţile anterioare, pe măsură ce veţi tranzita de la o viaţă la alta folosind lumea spiritelor drept punte. Este posibil să fiţi puşi în situaţia de a alterna tehnici de hipnoză deopotrivă permisive şi autoritare, în timp ce "navigaţi" prin vieţile trecute ale clientului, experienţele acestuia ca suflet şi viaţa actuală. Multe lucruri depind de receptivitatea clientului, care poate varia între o viaţă anterioară şi condiţiile lumii spiritelor.

Obiectivul dumneavoastră în calitate de regresionişti spirituali este acela de a ajuta clientul să-şi gestioneze vizualizările, permiţându-i să se concentreze asupra tuturor acestor informaţii, astfel încât să-şi înţeleagă relaţiile înţelegându-şi propriul suflet şi scopul în viaţă şi să iasă întărit după respectiva sesiune. Din partea regresionistului spiritual, acest efort poate fi intens, necesitând deopotrivă talent si tenacitate. Desigur, nu ne vom angaja în ataşamente personale, dar un terapeut rece nu va dovedi empatie şi compasiune

pentru un client care, în timp ce relatează toate motivele pentru care se găseşte în actualul său corp, precum şi tot ceea ce i-au spus ghizii şi maeştrii săi, poate traversa o perioadă dificilă. Nici un hipnoterapeut motivat şi grijuliu nu poate rămâne detaşat faţă de problemele clienţilor săi. După o sesiune solicitantă de regresie spirituală, mă simt de obicei epuizat. Pentru a-mi reveni şi a-mi clarifica gândurile, obişnuiesc să fac îndelungi exerciţii fizice în munţi.

Importanţa pregătirii şi a experienţei

La cursurile mele de pregătire în domeniul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, asistenţa este compusă din terapeuţi licenţiaţi şi hipnotizatori profesionişti. Pentru a practica regresia spirituală în viaţa dintre vieţi este necesar un număr substanţial de ore de pregătire în hipnoterapie, pe lângă cel puţin câţiva ani de practică privată. A avea o oarecare experienţă în cercetarea vieţilor anterioare este de mare ajutor pentru munca solicitantă de regresionist spiritual. Nu este neapărat necesar să fiţi licenţiat ca psiholog, psihoterapeut sau consilier pentru a fi un facilitator talentat al hipnozei. Cu toate acestea, atunci când aveţi de-a face cu clienţi tulburaţi, experienţa în consiliere se dovedeşte inestimabilă.

Din punct de vedere etic este de aşteptat ca terapeuţii să-şi recunoască propriul nivel de competenţă şi calificare personală şi să nu utilizeze proceduri terapeutice situate în afara pregătirii lor. Tuturor practicienilor regresiei spirituale, care îşi ajută clienţii în căutarea adevărului despre ei înşişi, le pot transmite următoarele: cu cât sunteţi mai pregătiţi – atât din punct de vedere academic, cât şi al experienţei profesionale – cu atât mai bine.

Problema conştienţei de sine este una importantă pentru terapeutul vieţii dintre vieţi, de vreme ce se leagă direct de influenţa acestuia asupra clientului. Energia dumneavoastră este influenţată de propria intuiţie, motivaţie şi integritate. Personal, am un mare respect pentru filosofia Taoistă. Adepţii acesteia cred că inspiraţia survine atunci când mintea conştientă se dă la o parte din calea energiei inconştiente naturale. Într-un fel, ***Chi*** (energia noastră cosmică) este acel ceva care aduce armonie şi claritate corpului. Un alt aspect care

vă poate ajuta să deveniţi un terapeut mai bun este acela de a poseda o capacitate intensă de concentrare interioară.

Cei mai buni regresionişti au o percepţie care le permite să cunoască ceva fără a-şi folosi în acest scop gândirea conştientă. Aceşti terapeuţi simt lucrurile la momentul potrivit atunci când lucrează cu oamenii. În timpul terapiei vieţii dintre vieţi este posibil ca atât facilitatorul, cât şi subiectul să fie ajutaţi de ghizii lor. Aceste momente ar trebui să fie recunoscute, mai ales atunci când implică domeniile comportamentale ale alegerii, luării deciziilor şi rezolvării problemelor.

Cred că este posibil să vă antrenaţi pentru a cunoaşte şi a analiza simbolurile ce ilustrează acele experienţe din lumea spiritelor ce nu pot fi definite într-un fel material. Aceste metafore pot fi simboluri ale unor lucruri pământeşti ce se pot aplica unui anumit eveniment vizualizat din lumea spiritelor. Sincer vorbind, există momente în timpul unei sesiuni când mă simt oarecum telepatic. Însă, acest lucru poate fi şi un neajuns în unele momente critice când, nereuşind să-mi blochez gândurile la nivel conştient, anumiţi clienţi mi le pot intercepta.

Consider că meditaţia zilnică, precum şi controlul respiraţiei, îmi sunt de mare ajutor în practica regresiei spirituale. În cadrul filosofiei yoga, ***prana*** se referă la forţa sau energia vieţii ce se manifestă în fiecare dintre noi prin intermediul respiraţiei. În calitate de regresionist spiritual, îmi manipulez respiraţia la anumite intervale în timpul unei sesiuni, în încercarea de a-mi extinde mintea spre o stare mai înaltă a conştiinţei. Pot chiar să intru într-o uşoară stare de transă autoindusă, pentru a fi mai deschis la forţele spirituale pe care le simt prezente în jurul meu.

Vă rog să înţelegeţi faptul că prana nu este respiraţia în sine şi nici oxigenul implicat în acest proces, ci energia legată de respiraţie. Este vorba de o conexiune cu energia tuturor lucrurilor însufleţite, în forma unei forţe universale a vieţii. Am lucrat intens pentru a mă antrena să caut căile energetice necesare pentru a ajunge la mintea unui anumit client, cerând ajutor deopotrivă de la propriul meu ghid, precum şi de la cel al subiectului, încep întotdeauna deschizându-mi mintea şi cerând îndrumare. În acest fel, încerc să primesc şi nu să transmit

informaţii. Ceea ce transmit clienţilor mei sunt mesaje de încredere şi încurajare.

Cheia faptului de a fi un bun terapeut rezidă în a asculta. O alta constă în a-i permite clientului să-şi interpreteze la început singur propriile simboluri metaforice, pe baza experienţei sale personale, înainte de a Vă angaja în propriile dumneavoastră interpretări. Există un echilibru extrem de delicat între ascultarea spuselor clientului şi interogarea acestuia. A şti când anume să vorbeşti, respectiv când să păstrezi tăcerea, nu este deloc un lucru uşor de transmis studenţilor. În lucrarea regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi trebuie învăţat când anume să ajutăm clientul să înţeleagă o vizualizare (după ce el însuşi a petrecut un timp analizându-şi propriile viziuni). Această înţelegere vine cu timpul şi presupune antrenament şi practică. Totodată, practicarea acestui exerciţiu, ajutată de propria dumneavoastră creativitate, vă pot face mai intuitivi.

Practicarea regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi

De la publicarea cărţilor mele, mulţi practicieni ai hipnozei m-au contactat în legătură cu regresia spirituală. Există în rândul acestora impresia că, de vreme ce sunt deja oarecum familiarizaţi cu regresia în viaţa anterioară, este doar un pas simplu să se angajeze în cercetarea vieţii dintre vieţi. Acest lucru nu este adevărat.

Fapt este că majoritatea regresioniştilor în viaţa anterioară nu fac decât să-şi transpună subiecţii dintr-o viaţă anterioară în următoarea. Unii încă mai cred că perioada dintre vieţi constituie o zonă gri, lipsită de consecinţe majore. M-am întrebat adesea dacă nu cumva această perspectivă a provenit din cartea tibetană a morţilor, unde se poate citi că "perioada între reîncarnări este de maximum şapte săptămâni".

În partea introductivă a cărţilor mele am explicat faptul că mi-a luat mult timp să învăţ căile de accedere în lumea spiritelor, căi care păreau fireşti majorităţii clienţilor mei. După ce primul meu client al regresiei în viaţa dintre vieţi mi-a intrat pe uşă, am avut nevoie de multe cazuri pentru a trasa o hartă a lumii spiritelor, precum şi de multe încercări până când am ajuns să stăpânesc procedeul pe care îl folosesc astăzi. Şi, încă şi acum, după ce am avut de-a face cu mii de cazuri, înţeleg că

nu am făcut decât să scrijelesc la suprafaţa lumii noastre spirituale.

Fiecare nou terapeut în domeniul vieţii dintre vieţi îşi descoperă propriul stil. Dumneavoastră înşivă veţi afla ce modalitate vă este optimă pentru a efectua o tranziţie lină de la mintea subconştientă în căminul spiritual al supraconştienţei, pentru a accesa amintirile nemuritoare ale fiecărui suflet. Cum anume veţi încorpora noile aptitudini de regresionişti în viaţa dintre vieţi în propria practică este un aspect pe care fiecare dintre dumneavoastră trebuie să îl experimenteze singur.

Am primit telefoane din toate colţurile ţării de la o serie de regresionişti spirituali care m-au întrebat "Unde anume greşesc? De ce nu-mi pot aduce clienţii în starea vieţii dintre vieţi?" Le răspund şi eu, tot printr-o serie de întrebări. Prima mea întrebare este "Cât de lungi sunt sesiunile tale cu clientul?" "Oh, ca de obicei, între patruzeci şi cinci de minute şi o oră" răspund ei. Fără să detaliez prea mult, le spun ca aceasta constituie o parte a problemei. Regresia în viaţa dintre vieţi presupune o şedinţă de trei până la patru ore. Auzind acestea, mulţi adaugă "Cum aş putea să-mi reduc într-atât numărul de clienţi pe zi, chiar până la a programa numai una sau două şedinţe?"

Încerc să fiu politicos, explicându-le că, probabil, nu ar trebui să-şi pună problema abordării regresiei spirituale până ce nu sunt dispuși să rezerve exclusiv în acest scop una sau două zile pe săptămână. Acest sfat este util oricui doreşte să evite un eşec în acest domeniu. Cu toate acestea, după cum le spun şi studenţilor mei, trebuie să recunosc că nici eu însumi nu am urmat această recomandare cu ani în urmă, până când nu am devenit obsedat de puterea acestei lucrări şi am decis să iau numai cazuri de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Unii oameni pe care i-am pregătit îmi urmează exemplul ca specialişti în viaţa dintre vieţi şi sper că nivelele lor energetice se menţin încă la cote înalte. Sincer vorbind, această muncă este atât de obositoare, încât ar fi de-a dreptul o prostie să programez mai mult de un client pe zi.

Ce se poate spune despre numărul de şedinţe cu fiecare client? înainte de a-mi începe cursurile de pregătire, clienţii veneau din toate colţurile lumii pentru a fi regresionaţi, iar eu puteam să aloc o singură zi fiecăruia. Există şi o modalitate mult mai bună. În anii dinainte de a fi realmente asaltat de clienţi,

obişnuiam să acord fiecărui client câte trei şedinţe de regresie în viaţa dintre vieţi, după cum urmează:

A. Începeam cu un interviu preliminar şi cu o şedinţă uşoară de hipnoză (nu mai mult de o jumătate de oră), pentru a determina gradul de receptivitate al clientului. Dacă eram nemulţumit de nivelul de transă atins, clientul urma să revină ulterior pentru a insista mai mult asupra acestui aspect.

B. În mod tipic, cea de-a doua sesiune era dedicată transpunerii clientului înapoi în propria sa copilărie, în pântecele mamei, precum şi în proxima viaţă anterioară, dar fără a experimenta scena morţii sau intrarea în lumea spiritelor.

C. Ultima sesiune, şi cea mai lungă, era cea în care îl regresionat propriu-zis pe clientul meu în viaţa dintre vieţi. Astfel, îl duceam rapid la finalul vieţii pe care o rememorasem în şedinţa precedentă. După scena morţii, intram în lumea spiritelor, pentru a păstra continuitatea viziunilor clientului ca suflet. Încerc să nu fragmentez niciodată această porţiune spirituală a amintirilor subiectului în mai mult de un segment.

Dacă vă angajaţi în practica regresiei spirituale, clienţii dumneavoastră vor dori casete cu înregistrarea şedinţelor lor. Vă recomand să folosiţi două reportofoane pentru situaţia în care unul dintre ele se defectează în timpul şedinţei. De asemenea, să păstraţi o copie pentru cazul în care caseta clientului se deteriorează. Mai mult, este esenţial să folosiţi microfoane de mare fidelitate, deoarece oamenii supuşi hipnozei vorbesc de cele mai multe ori încet.

Puteţi decide să începeţi înregistrarea fie imediat după inducţie, fie în punctul în care clientul dumneavoastră începe să-şi rememoreze viaţa trecută, fie imediat după scena morţii. Personal, prefer să încep înregistrarea după scena morţii, deoarece apoi pot rezuma aceste vieţi trecute în aşa fel încât întreaga casetă va fi dedicată vieţii clientului meu în calitate de suflet.

Interviul preliminar

La prima dumneavoastră întâlnire cu clientul este necesar să stabiliţi atât scopurile lui, cât şi obiectivele dumneavoastră în vederea obţinerii unei experienţe substanţiale. Cele mai eficiente şedinţe sunt acelea în care clientul dumneavoastră cunoaşte dinainte procedura pe care o veţi folosi pas cu pas.

Acest lucru nu ştirbeşte cu nimic misterul şi venerarea experienţei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. În ceea ce mă priveşte, le explic clienţilor că asocierea noastră va fi un parteneriat, în care amândoi vom face o călătorie împreună în lumea spiritelor.

Desigur, veţi dori să revedeţi trecutul clienţilor dumneavoastră, mai cu seamă orice altă experienţă hipnotică anterioară. În calitate de specialişti ai regresiei în viaţa dintre vieţi, majoritatea regresiilor spirituale pe care le veţi conduce vor fi cu oameni din afara oraşului dumneavoastră. Dacă subiectul afirmă că experienţele sale anterioare de hipnoză au fost mai puţin decât se aştepta sau nesatisfăcătoare în orice alt fel, vă recomand să-i cereţi să vă explice circumstanţele acestora. Dacă ei au vreo inhibiţie cu privire la hipnoză, va trebui s-o clarificaţi imediat, pentru că altminteri riscaţi să vă confruntaţi cu aşa-numita auto-sabotare din partea clientului însuşi. Sugerez de obicei noilor clienţi ce locuiesc departe de mine şi care nu au fost niciodată supuşi regresiei hipnotice să viziteze în prealabil un hipnotizator[1] din apropierea zonei în care locuiesc pentru o scurtă şedinţă, doar pentru a vedea dacă sunt capabili să atingă starea de transă. Acest lucru economiseşte atât timpul, cât şi banii tuturor celor implicaţi. Unii vor dori să vină oricum, ceea ce este bine.

Unii dintre clienţii care au deja experienţe hipnotice anterioare şi vin la mine, îmi spun: "Când am fost hipnotizat anterior, nu cred că am fost adormit cu adevărat". Nimeni nu s-a obosit să le explice acestor oameni că nici nu trebuia să fie adormiţi de fapt, pentru că altminteri nu ar fi fost în stare să răspundă la întrebări. Pare atât de simplu dar, cu toate acestea, nimeni nu le-a spus că există o diferenţă între o stare modificată a conştiinţei în transă, pe de o parte, şi somnul delta, pe de alta. Îi explic clientului fiecare stadiu al hipnozei, precum şi cât de adânc îl voi cufunda. Acest aspect este cu deosebire relevant în domeniul regresiei hipnotice în viaţa dintre vieţi, care va constitui o nouă experienţă în ceea ce priveşte adâncimea transei chiar şi pentru aceia care au fost hipnotizaţi anterior.

Vreau de la clienţi să înţeleagă câte ceva din procesul mecanic al hipnozei, fără a-i încărca însă cu detalii clinice. Prea multe informaţii tehnice despre adâncimea transei înclină să creeze o preocupare anumitor clienţi cu privire la unde anume

ar trebui să fie în timpul stadiilor timpurii ale şedinţei. Pe de altă parte, vreau ca subiectul să fie conştient, încă înainte de a începe, de ce vom petrece o bucată bună de timp făcând exerciţii de relaxare psihică şi vizualizare, menite pregătirii adâncimii adecvate a transei regresiei spirituale. În esenţă, îmi rezum discuţiile referitoare la stările modificate ale conştiinţei la următoarele:

1. Starea Beta este o stare de conştienţă completă.
2. Starea Alpha implică nivele de transă uşoare, medii şi adânci.
    a. Stadiile mai uşoare sunt acelea pe care le folosim pentru meditaţie.
    b. Stadiile medii sunt în general asociate cu retrăirea amintirilor din copilărie, precum şi a celor post-traumatice. Acest stadiu este util pentru modificările comportamentale precum renunţarea la fumat sau creşterea şi scăderea din greutate.
    c. Stadiile Alpha mai adânci implică retrăirea vieţilor anterioare.
3. Starea Theta este la fel de adâncă ca aceea care survine înaintea pierderii cunoştinţei. Ea dezvăluie zona minţii supraconştiente, care revelează activitatea noastră spirituală din viaţa dintre vieţi.
4. Starea Delta este aceea a somnului adânc.

Rezum aceste informaţii spunându-i clientului că toate aceste stadii implică un proces natural al somnului, prin care trecem în fiecare noapte şi care este parcurs în sens invers în dimineaţa următoare. Evit să complic lucrurile, aşa că nu le mai explic faptul că aceste stadii pot, de fapt, să acţioneze simultan una cu cealaltă în diferitele părţi ale creierului pentru a facilita răspunsurile verbale. Prin urmare, vă recomand să evitaţi explicaţiile referitoare la fluctuaţiile undelor cerebrale, deşi este interesant de menţionat că în mintea inconştientă, undele mai adânci Alpha şi Theta implică fluctuaţii energetice mai mari şi mai deschise, care ne dezvăluie amintirile noastre ca suflete.

Încerc să prezint o versiune simplificată a stadiilor de transă modificată, sub forma unei conversaţii uşoare menite a îndepărta orice sentiment de anxietate pe care îl poate încerca clientul din cauza faptului că ar considera hipnoza drept ceva "nenatural sau misterios". Sugestiile indirecte sub forma unor

scurte istorisiri sunt de mare folos. Ştiu că există hipnoterapeuţi care doresc să păstreze misterul asupra procesului transei pentru asigurarea efectului. Cu toate acestea, după cum am spus deja, doresc ca subiectul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi să simtă că acesta este un efort al amândurora. Dacă ei devin implicaţi în mod activ şi acceptă faptul că au un control asupra adâncimii necesare a transei, veţi genera mai mult angajament din partea lor în lungile faze ale cufundării.

În cazul regresiei spirituale este foarte important ca în timpul interviului preliminar să stabiliţi un grad înalt de încredere împreună cu subiectul vostru, în timp ce acesta află cum anume conceptualizaţi călătoria sufletului său. În timp ce dumneavoastră observaţi locul lor pe drumul vieţii, ei vă analizează cunoştinţele, încrederea în sine, sensibilitatea şi perceptivitatea. Chiar dacă au mai trecut anterior printr-o regresie în viaţa anterioară, ceea ce vor experimenta în cadrul şedinţelor de hipnoză în viaţa dintre vieţi va fi mult mai intens, deoarece implică propria lor nemurire.

În timpul interviului preliminar vreau să calmez orice sentimente de anxietate pe care le-ar încerca clientul cu privire la ce va descoperi despre el însuşi. Le explic aşadar că înaintea lor mulţi alţii au trecut prin această experienţă şi au ieşit din ea întăriţi. Nu vreau ca subiectul să se gândească prea mult la posibilitatea de a experimenta scene cu încărcătură emoţională prea mare. În fiecare şedinţă vor exista momente când clientul vostru se va lovi de unele blocaje emoţionale.

Unele dintre acestea se vor petrece în stadiile în care clienţii descoperă cine sunt ei cu adevărat, greşelile pe care le-au făcut şi nivelul lor de dezvoltare. În vreme ce oamenii pot fi descurajaţi în aceste momente, de-a lungul întregii şedinţe experienţa devine din ce în ce mai mult o iluminare pentru ei. Ei înţeleg faptul că failibilitatea este parte a dezvoltării.

Clienţii dumneavoastră vor înţelege seninătatea existenţei lor în lumea spiritelor când vor deveni conştienţi de compasiunea, iertarea şi iubirea care îi înconjoară acolo. Această experienţă este atât de mângâietoare şi înălţătoare, încât atunci când veţi da subiectului sugestii post-hipnotice, ei îşi vor aminti frumoasele viziuni din lumea spiritelor şi vor părăsi cabinetul dumneavoastră cu speranţe reînnoite cu privire la viaţa lor.

În timpul interviului preliminar îi spun clientului că îl voi duce înapoi acasă într-un mod foarte relaxant. În timp ce sunt conectaţi din punct de vedere mental la viaţa dintre vieţi, ei sunt eliberaţi temporar de marasmul lumii noastre materiale. Acesta este motivul pentru care subiecţii chiar opun rezistenţă ieşirii din starea hipnotică la sfârşitul regresiei spirituale. Îi spun clientului că intrarea şi periplul său în lumea spiritelor vor fi asemănătoare cu vizionarea unui film despre ei înşişi. Atunci când intrăm într-o sală de cinematograf şi nu cunoaştem acţiunea filmului, este ca şi cum cadrele fiecărei scene se succed mai încet. Mai târziu, în acelaşi film, când suntem mai familiarizaţi cu ceea ce se întâmplă, totul va părea că se mişcă mai repede, ca şi cum proiecţionistul accelerează filmul. Acest lucru se petrece deoarece subiecţii devin curând parte a scenelor şi sunt prinşi de acţiune.

Discuţiile pe care le aveţi cu clientul dumneavoastră înaintea sesiunii propriu-zise de regresie în viaţa dintre vieţi sunt importante deoarece doriţi ca subiecţii să se simtă cât se poate de confortabil în acest proces. Reţineţi că succesul mecanic al hipnozei însăşi nu depinde de intensitatea motivaţiei sau dorinţei subiectului. Astfel, în ciuda intensităţii dorinţei sale, o persoană mai puţin predispusă la hipnoză nu va atinge transa profundă la fel ca un subiect foarte receptiv.

Preconcepţiile clienţilor

Am discutat despre preconcepţiile clienţilor privitoare la ideologie în Partea întâi, la secţiunea dedicată sistemelor de credinţă ale acestora. Cu toate acestea, există şi alte influenţe ce pot împiedica intrarea clientului dumneavoastră în sesiunea de regresie spirituală cu o minte deschisă. Momentul optim pentru a vă ocupa de aceste influenţe este în timpul interviului preliminar. Adesea, noii dumneavoastră clienţi vă vor spune că au fost deja la o serie de psihologi, astrologi, vindecători, mediumi şi alţi practicieni metafizici, care le-au vorbit despre nivelul lor de avansare, despre locul lor în lumea spiritelor, despre suflete pereche, ghizi şi multe alte lucruri legate de problemele spirituale.

Nu încerc niciodată să denigrez sursele de cunoaştere situate în afara specialităţii mele, deşi adesea clienţii pot căpăta

unele prejudecăţi despre ei înşişi în urma acestor informaţii. Nu de puţine ori, odată intraţi în stare supraconştientă, clienţii înşişi vor descoperi că multe dintre aceste date sunt incorecte. Aşa cum se întâmplă şi în domeniul hipnozei, unii practicieni spirituali sunt foarte bine pregătiţi, iar alţii mai puţin. Clientul va afla singur diferenţa atunci când va înţelege lumea spiritelor cu propria sa minte. Am menţionat deja că noii clienţi pot avea, de asemenea, anumite preconcepţii spirituale în urma citirii propriilor mele cărţi. Iată un exemplu tipic în acest sens:

Domnule Newton, veţi afla că sunt un suflet de nivel 6, care răspândeşte o lumină albastră. Ştiu (sau mi s-a spus) că sunt foarte aproape de a deveni un maestru superior, deoarece aceasta este ultima mea viaţă pe Pământ.

Desigur, fiecare dintre aceste declaraţii ale clienţilor trebuie tratate ţinând seama de contextul lor. Sincer vorbind, consider că asemenea afirmaţii pot fi foarte bine doar expresii ale unui mod de gândire îmbibat de speranţă, mai cu seamă în ceea ce îi priveşte pe clienţii care nu excelează prin smerenie. Pe de altă parte, am avut, de asemenea, o serie de clienţi care mi-au spus că, în urma citirii cărţilor mele, se consideră a fi suflete începătoare. Şi această modestie cu privire la propria persoană se poate dovedi la fel de neadevărată. Trebuie, în acelaşi timp, să-mi păzesc atent propriile mele preconcepţii. Îmi amintesc de Harriet, o chelneriţă ce lucra într-un orăşel din deşert, în apropiere de Death Valley, California. Ea a ajuns la biroul meu într-o maşină veche, purtând o rochie ecosez foarte demodată. Am fost indus în eroare de comportamentul ei modest şi nepretenţios, până în momentul în care m-a îmbrăţişat. Energia ei interioară practic m-a ridicat de la pământ. Mai târziu, am aflat că era unul dintre cele mai avansate suflete cu care am avut de-a face vreodată.

Harriet era un suflet hibrid, ale cărui prime încarnări fizice avuseseră loc într-un deşert, cu foarte mult timp în urmă. Fiinţele de acolo practicau o formă de schimbare a personalităţilor, printr-un fel de transfer mental între minţile lor. La restaurantul din parcarea pentru tiruri unde lucra, ea oferea cafea, conversaţie şi alinare şoferilor osteniţi şi descurajaţi, care traversau deşertul în timpul nopţii. Am descoperit chiar că Harriet a venit la mine pentru a mă ajuta în căutarea spirituală,

după ce m-a ascultat la o emisiune radiofonică de la un post naţional.

Îmi amintesc şi despre un caz opus celui de mai sus. Este vorba de cel al lui Andy, băiatul cu aşteptări prea mari. Unii dintre criticii regresiei hipnotice îşi argumentează poziţia prin faptul că oamenii vin la şedinţele lor cu o serie de idei preconcepute şi, odată ajunşi în stare de transă, construiesc scenarii imaginare foarte elaborate pentru susţinerea propriului sistem de credinţă. Cazul lui Andy constituie un exemplu care respinge acest argument.

Andy a fost trimis la mine de mama sa (o persoană foarte perceptivă), ca un cadou la împlinirea vârstei de 21 de ani, în zilele dinaintea deciziei mele de a înceta să primesc clienţi sub vârsta de 30 de ani. Un băiat înalt şi bine făcut, purtând bermude şi sandale, Andy a intrat în cabinetul meu plin de încredere, spunând cu glas puternic: „Salut omule, sunt gata, hai să începem!" Pe când discutam despre procedurile hipnotice pe care urma să le folosim, incluzând viaţa sa imediat anterioară, nerăbdarea lui Andy creştea. Mi-a spus că era foarte popular la şcoală şi că se aştepta ca viaţa lui imediat anterioară să fi fost una în care a exercitat o influenţă profundă şi puternică asupra unor mase mari de oameni.

Pe parcursul sesiunii noastre, în momentul în care i-am cerut lui Andy să intre în cea mai semnificativă scenă a vieţii sale anterioare, faţa lui s-a întunecat. Agitându-se în scaunul său, mi-a vorbit pe un ton scăzut, aproape ameninţător.

Andy: Oh! Nu!

Dr. N: Explică-mi, te rog, ce anume vezi.

Andy: Oh, Doamne-nu! Nu! Nu! Nu! – acesta nu sunt eu – nu este adevărat...în nici un caz nu sunt eu acesta! Nu voi accepta deloc asta...

Dr. N: Încearcă să te relaxezi şi urmăreşte desfăşurarea scenei fără a analiza prea multe în acest moment. Putem să ne deplasăm oricât de repede sau încet îţi doreşti.

Andy: (resemnat): Eu ***sunt...***

Dr. N: Cine anume eşti? Să începem prin a-mi spune cum arăţi, pentru ca apoi să-mi spui şi unde te afli.

Andy: (mâhnit): Sunt...un vagabond negru ce umblă de-a lungul unei şosele...uh! Sunt atât de murdar...flămând...numele

meu este Otis...port o cămaşă din flanelă veche, pantofi scâlciaţi, o haină şi pantaloni maro soioşi...şi tuşesc foarte mult.

În urma continuării investigaţiilor, s-a dovedit că Otis era un dijmaş sărac dintr-o zonă rurală a Georgiei, în 1934, care a murit în acea noapte, la vârsta de 45 de ani. Odată ajunşi în lumea spiritelor, am aflat că Andy a experimentat multe vieţi în care fusese arogant şi abuziv cu oamenii din jurul său. I se oferise aşadar o viaţă extrem de modestă (cea în care fusese Otis). La sfârşitul şedinţei sale am discutat împreună cu Andy foarte serios despre atitudinile sale actuale, precum şi despre lipsa de toleranţă faţă de ceilalţi, amândouă legate de vechile sale modele comportamentale.

Sunt foarte atent la sensibilităţile clienţilor mei. Nu am deloc intenţia de a contrazice credinţele clienţilor mei înaintea sesiunii; prefer să las autodescoperirea să-şi urmeze propriul curs. Clienţii vor experimenta anumite scene în minţile lor la care vor opune rezistenţă, cel puţin la început. Dincolo de avantajele oferite de desfăşurarea naturală a vizualizărilor, vreau ca subiecţii să ştie că ghidul lor personal îi ajută să afle ceea ce au nevoie. Acest lucru poate fi dureros, după cum am văzut mai sus în încercările lui Andy de a se disocia de viaţa sa anterioară ca Otis.

Periodic, un client va întreba în timpul interviului preliminar: „Ce-ar fi dacă aş începe să fabulez în timpul sesiunii?". Încep prin a explica subiecţilor că faptul de a construi fantezii cu privire la lumea spiritelor pe când se află în stare de hipnoză profundă este foarte improbabil, de vreme ce subiecţii aflaţi în transă hipnotică profundă sunt foarte sinceri şi relatează exact ceea ce văd şi simt. Fac apoi apel la partea practică a clienţilor, întrebând: "Ce motiv ai avea şi la ce ţi-ar servi să fabulezi, ţinând seama de faptul că ai parcurs o distanţă lungă pentru a mă vedea şi, nu în ultimul rând, că plăteşti o taxă pentru sesiune? Nu ai face decât să te înşeli pe tine însuţi". În cele din urmă, voi sublinia ideea că adevărul emanat din amintirile minţii inconştiente este susţinut de abilitatea de raţionament şi gândire a minţii conştiente, care este încă activă. Întrebările puse de facilitator stimulează capacitatea de a raţiona a clienţilor, de vreme ce angajează deopotrivă mintea lor conştientă şi cea inconştientă.

În timpul sesiunii propriu-zise, clienţii pot fi copleşiţi de informaţiile referitoare la viaţa lor spirituală care le parvin din starea supraconştientă. Unii clienţi vor spune:"Credeţi cumva că fabulez?" Există mai multe moduri de a răspunde la această întrebare. În ceea ce mă priveşte, întreb la început:"Tu ce crezi?" Apoi continuu cu următoarea interogaţie: "Ai încredere în capacitatea ta de a fi total deschis cu mine în ceea ce priveşte scenele pe care le vezi şi le simţi, ştiind faptul că acest lucru este în propriul tău beneficiu?" în cazul în care un client are dubii cu privire la o anumită scenă, aş putea spune: "întreabă-ţi, te rog, ghidul (respectiv consiliul sau sufletele din grupul tău) cu privire la dreptul tău de a accepta ceea ce ţi s-a spus". La sfârşitul unei şedinţe de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, majoritatea clienţilor vor remarca faptul că ***simt*** că vizualizările lor sunt reale.

Când pregătiţi un client pentru regresia spirituală este imperativ să nu faceţi nici un fel de promisiuni specifice asupra a ceea ce va vedea în timpul şedinţei. Nu aveţi de unde să ştiţi ce este în mintea clienţilor şi nici cum îşi vor accepta amintirile. Explic dinainte acest lucru fiecărui client. Majoritatea oamenilor îmi spun că şedinţa lor de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi a fost una dintre cele mai profunde experienţe mentale din întreaga lor viaţă. Chiar şi aşa, uneori veţi putea avea de-a face cu unii clienţi care să-şi exprime insatisfacţia cu privire la faptul că nu au descoperit ceea ce doreau sau că viaţa lor nu s-a schimbat în bine după ce au părăsit cabinetul dumneavoastră. Există în lume unii oameni nefericiţi, care aşteaptă de la facilitatorii hipnozei să le ofere unele informaţii care fie nu se află în mintea lor, fie au fost blocate. În esenţă, aceste persoane doresc ca dumneavoastră să îndreptaţi ceea ce este greşit în vieţile lor, pe care le trăiesc fără prea multă responsabilitate personală.

Persoanele importante din viaţa clientului

În timpul interviului preliminar, recitesc scrisorile pe care mi le-a trimis clientul şi în care mi-a vorbit despre viaţa şi obiectivele sale, cerându-i totodată acestuia să mă pună la curent cu posibila apariţie a unor aspecte noi. Vreau să ştiu în mod special de ce îşi doresc să fie duşi în viaţa dintre vieţi. Cu

mulţi ani în urmă, când mi-am început cercetările în acest domeniu, presupuneam că principala motivaţie a majorităţii oamenilor era aceea de a afla unele lucruri despre ghizii lor, despre grupurile lor de suflete, precum şi despre ce anume fac ei ca suflete între vieţi. Toate aceste informaţii sunt semnificative, dar majoritatea oamenilor îşi doresc o şedinţă de regresie spirituală cu un scop precis. Ei vor să ştie de ce sunt aici şi care sunt realizările pe care trebuie să le împlinească.

În această privinţă, o posibilă cale de investigare este aceea de a trece în revistă oamenii cei mai importanţi din viaţa clientului. Aceşti indivizi au de jucat cu toţii un anumit rol în viaţa clientului, rol care se poate întâmpla să nu fie revelat pe deplin până în momentul în care îi identificăm în lumea spiritelor. Le cer noilor clienţi să-mi aducă o listă care conţine numele şi o descriere sumară a fiecărei persoane. Apoi înregistrez toate rudele şi prietenii acestuia în ordinea cronologică în care au apărut în viaţa clientului. Folosesc aceste însemnări în scopul de a-mi forma un sistem de referinţă ce se poate dovedi extrem de util ulterior, pe parcursul sesiunii. O mare parte a solicitărilor mele în acest sens au forma de mai jos.

Pentru a mă ajuta în lucrarea de a identifica membrii grupului dumneavoastră de suflete pe parcursul şedinţei, ar fi bine să-mi aduceţi o listă cu numele şi relaţiile pe care le-aţi avut cu oamenii cu un impact semnificativ în viaţa dumneavoastră. Această listă ar putea include părinţii, bunicii, mătuşile, unchii, fraţii, surorile, partenerul/ partenera de viaţă, copiii, iubiţii/iubitele, precum şi prietenii cei mai apropiaţi. Lista ar trebui să fie cât mai condensată cu putinţă, incluzând numai oamenii cei mai importanţi. De asemenea, notaţi câteva cuvinte cu privire la personalitatea acestora. De exemplu: Bill – cel mai bun prieten, plin de umor, spiritual, tolerant, aventuros.

Înainte de a începe propriu-zis şedinţa, atunci când revăd această listă a persoanelor apropriate clientului, folosesc adesea o metaforă spunându-le subiecţilor că se află pe scena unui teatru. Le explic totodată că persoanelor apropriate le-au fost încredinţate roluri pe scena marii piese a vieţii şi că aceşti actori şi actriţe îi ajută să-şi joace propriul rol principal în piesa vieţii lor. Lista de persoane apropiate pe care le-am cerut-o constituie

programul piesei pe care o urmăresc aşezat în primul rând al sălii.

Îi spun clientului că, deşi el nu are nevoie de această listă a actorilor, mie îmi face trebuinţă. În situaţia în care, în timpul şedinţei, subiecţii mei văd pe cineva important, dar care nu se află pe listă, acest lucru nu va conta, deoarece oamenii cu adevărat importanţi vor apărea indiferent de opiniile clientului cu privire la cine ar trebui să fie sau nu pe listă. De exemplu, dacă subiecta mea, Jane, se aproprie din punct de vedere mental de grupul ei de suflete şi exclamă pe neaşteptate: "Oh, îl văd pe Jim cum se apropie", nu trebuie decât să arunc o privire asupra listei pentru a şti că acest suflet era prima iubire a lui Jane din liceu. În acelaşi fel, nu trebuie să aflu nimic despre mătuşa Millie din viaţa actuală a lui Jane, dacă această persoană nu are un impact semnificativ asupra clientei mele.

Discutând despre acest subiect al oamenilor importanţi din vieţile clienţilor dumneavoastră, mai trebuie amintit un aspect legat de modul în care vă abordaţi noii clienţi. Uneori veţi fi întrebat: "Soţul meu (respectiv soţia, iubita sau prietenul) doreşte să asiste la şedinţa mea de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Este în regulă acest lucru?" Vă recomand să nu permiteţi niciodată asistenţa unei terţe părţi, din mai multe motive. În primul rând, aşa cum am descoperit chiar de la începuturile practicii mele, acest lucru inhibă sesiunea. În timpul regresiei spirituale, mintea conştientă are cunoştinţă despre prezenţa unei a treia părţi în cabinetul dumneavoastră.

Intimitatea constă în dreptul clientului de a dezvălui sau ascunde anumite aspecte pe care le-a aflat pe parcursul sesiunii. Subiectul hipnozei nu trebuie grevat cu povara suplimentară de a fi asistat şi verificat de o a treia parte pe parcursul regresiei spirituale, deoarece poate încerca sentimente conflictuale atunci când unele persoane cunoscute îi ascultă cele mai intime gânduri. Acest lucru este mai cu seamă adevărat atunci când este prezent partenerul de viaţă. Confidenţialitatea trebuie asigurată. După o şedinţă, mulţi clienţi (chiar şi aceia care iniţial doriseră să vină împreună cu cineva) vă vor spune: "Sunt atât de fericit(ă) că am fost singur(ă) astăzi. Voi împărtăşi unele informaţii, dar nu voi încredinţa nimănui caseta cu înregistrarea şedinţei mele."

Instrucţiuni finale adresate clientului

După ce am aflat câteva ceva despre trecutul clientului meu, precum motivaţia venirii sale şi oamenii care l-au influenţat de-a lungul vieţii, a venit momentul de a-i da acestuia o idee generală asupra modului în care vom călători până la poarta de intrare în lumea spiritelor. Întâi de toate, îi explic că, deşi va intra relativ repede în procesul hipnozei, secretul succesului stă în adâncimea adecvată a transei. De asemenea, îi explic dinainte că vom face unele exerciţii de încălzire împreună, care vor implica tehnici de respiraţie, relaxare a corpului şi vizualizare.

Dat fiind că vizualizările îndelungate sunt extrem de benefice în lucrarea de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, mă voi ocupa mai pe larg de acest aspect în partea a treia, în secţiunea dedicată cufundării şi vizualizării. Cu toate acestea, înainte de a începe propriu-zis procesul hipnozei, vreau ca subiecţii la care predomină emisfera cerebrală stângă să înţeleagă de la început că pe toată durata angajării în această activitate nu vor fi necesare nici un fel de interpretări analitice din partea lor. Cu toţi subiecţii mei stabilesc dinainte preferinţele lor cu privire la anumite scene pe care ar dori să le vizualizeze. Intenţia mea este aceea de a stabili o relaţie de încredere şi de a le consolida impresia că deţin controlul. Subiectul va fi mai receptiv dacă nu va exista nimic neprevăzut înainte de a-l cufunda în stadiul adecvat al hipnozei.

Deşi mă zbat pentru spontaneitate, nedezvăluindu-i clientului prea multe dintre procedurile mele de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, vreau totuşi ca subiectul să nu fie tulburat de apariţia unor surprize. Prin urmare, le spun dinainte oamenilor că regresia spirituală implică o călătorie înapoi în timp şi că ne vom angaja într-o serie de exerciţii mentale de încălzire, ca şi cum ne-am pregăti să luăm parte la un maraton împreună. Explic apoi subiecţilor că, după aceste exerciţii de visare şi imagistică, îi voi coborî în propria lor copilărie.

Este vital ca ei să înţeleagă faptul că această tranziţie nu va implica nici o ameninţare. În timp ce clientul se găseşte într-o stare pe deplin conştientă, vreau ca el să ştie că nu vom merge acolo pentru a dezgropa o serie de traume din copilărie,

adăugând şi faptul că acest tip de terapie îmi este familiar şi îl stăpânesc foarte bine. Pentru a îndepărta orice posibile temeri referitoare la dezgroparea vreunor abuzuri psihice sau emoţionale suferite în copilărie, îi voi explica mai departe clientului că nu vom face decât să discutăm despre amintirile sale simple şi frumoase care implică, de exemplu, jucăriile, animalele şi anumite aspecte legate de casa lui. Metodele pe care le folosesc în acest punct vor fi explicate pe larg mai târziu, în partea a treia, la secţiunea dedicată călătoriei înapoi în timp.

Îmi închei recapitularea procesului iniţial al regresiei spirituale spunându-i clientului că, după o serie de opriri în copilăria sa, vom merge împreună în pântecul mamei sale (vezi partea a treia, secţiunea dedicată regresionării clientului în pântecul mamei sale). Subliniez faptul că, deşi acesta pare a fi un salt major, constituie în realitate o tranziţie foarte uşoară, deoarece în momentul în care executăm această regresie, clientul este deja un copil foarte mic. Apoi îi explic faptul că vom petrece câteva minute acolo, timp în care îi voi pune câteva întrebări foarte simple, iar după aceea îl voi transporta rapid într-o viaţă anterioară.

În realitate, întrebările prilejuite de regresia în pântecul mamei pot evolua în adevărate revelaţii cu privire la modul în care sufletul s-a alăturat creierului, dar aceste detalii nu constituie un aspect pe care să-l discut cu clienţii mei în această fază incipientă. Le spun tuturor clienţilor mei că sunt pe deplin conştient de faptul că ei nu au venit să vadă un specialist în regresie spirituală în viaţa dintre vieţi numai pentru a fi regresionaţi într-o viaţă anterioară. Doresc ca ei să înţeleagă faptul că revederea vieţilor trecute constituie o etapă necesară, da^ pe care o vom prescurta, de vreme ce scopul nostru principal este acela de a ne îndrepta cu repeziciune spre o experienţă a morţii, pentru' a intra în lumea spiritelor în mod natural. Atunci când toate procedurile interviului preliminar sunt încheiate, dorinţa mea este de a consolida atitudinea cooperantă a clientului meu cu privire la ceea ce va urma să experimentăm împreună.

PARTEA A TREIA
ÎNCEPEREA SESIUNII DE REGRESIE SPIRITUALA ÎN VIAŢA DINTRE VIEŢI

Inducţia cu subiectul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi

Nu voi pierde prea mult timp cu recapitularea tehnicilor de inducţie, de vreme ce practicienii hipnozei, chiar necunoscători ai regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, au o experienţă considerabilă în acest domeniu. Cu toate acestea, voi face o serie de observaţii referitoare la modul în care se raportează inducţia la regresia spirituală.

În mod normal, decizia dumneavoastră de a opta pentru o inducţie lentă ori rapidă, precum şi în ceea ce priveşte folosirea unei abordări mai autoritare sau mai permisive, depinde de evaluarea receptivităţii clientului dumneavoastră. În general, inducţiile rapide sunt potrivite în cazul subiecţilor care colaborează bine şi care pot fi sugestionaţi uşor, clienţilor care, fiind hiperactivi, nu se pot relaxa şi necesită astfel o abordare mai rapidă, precum şi persoanelor care înainte de şedinţa cu dumneavoastră au mai fost hipnotizate. Metoda mai lentă şi mai permisivă de inducţie se potriveşte mai bine persoanelor mai inflexibile şi mai analitice, care nu doresc să fie controlate, precum şi subiecţilor care reacţionează mai bine la o abordare mai blândă.

Menţionez aceste principii generale ale inducţiei şi aplicabilitatea acestora asupra clienţilor regresiei hipnotice deoarece doresc să subliniez faptul că, personal, recomand în cazul tuturor tipurilor de regresie spirituală o inducţie lentă şi regulată. O asemenea abordare se potriveşte bine şi cu tehnicile de cufundare prelungită. În vreme ce stadiile superioare Alpha se potrivesc foarte bine în cazul regresiei în vieţile anterioare, în mod tipic starea mai profundă Theta este necesară în lucrarea de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Desigur, ritmul inducţiei şi al cufundării constituie o decizie personală, dar motivul pentru care fac totuşi aceste recomandări este acela că, în regresia spirituală în viaţa dintre vieţi, fiecare stadiu al hipnozei trebuie monitorizat cu atenţie.

Pe lângă acestea, mai există un motiv pentru care consider potrivit să mă mişc mai lent. Astfel, doresc să creez o scenă eterică în biroul meu, pentru a impulsiona ocurenţa unei dispoziţii transcendentale în mintea conştientă a clientului meu. De regulă, realizez acest lucru asigurând un fundal sonor

adecvat (o muzică celestă) şi utilizând flacăra unei lumânări pentru a capta privirea subiectului. Am avut subiecţi care miau spus ulterior că flacăra aurie din camera întunecată a reprezentat pentru ei un fel de 'far al lumii spiritelor'. Încurajez aceste percepţii şi în timp ce îi dau clientului meu instrucţiunile necesare hipnozei, şi atunci când piramidez efectele unor exerciţii progresive, menite relaxării corpului acestuia. Acesta este momentul în care subiectul se va obişnui, de asemenea, cu tonalitatea şi cadenţa vocii dumneavoastră, dar despre acest aspect vom avea ocazia să discutăm mai târziu.

Stadii ale hipnozei

În timpul interviului preliminar, i-am oferit deja noului meu client o scurtă prezentare a nivelelor de conştiinţă Beta, Alpha, Theta şi Delta. Pentru terapeuţii regresiei în viaţa dintre vieţi, aş dori să întăresc opinia devenită tradiţională în profesia noastră, conform căreia, în starea Beta micile fluctuaţii ale energiei undelor emise de creier sunt strânse şi compacte, deoarece ele sunt suprimate de către mintea conştientă. În stările Alpha şi Theta, aceste unde implică fluctuaţii energetice mai mari şi mai deschise. Consider că undele mai largi expun amintirile adânc înrădăcinate, care nu prezintă nici o interferenţă cu conştiinţa. În acelaşi timp, noile informaţii scoase la iveală de aceste unde mai mari sunt integrate în mintea conştientă, probabil datorită faptului că o parte a creierului rămâne în starea Beta pe parcursul hipnozei.

Atunci când mi se cere să fac o descriere mai plastică a zonelor de stocare pentru amintirile sufletului, folosesc o diagramă simplă menită a ilustra stadiile trecerii prin mintea conştientă, subconştientă şi supraconştientă. Imaginaţi-vă mintea ca şi cum ar avea trei cercuri concentrice, aflate unul în interiorul celuilalt, de la mare la mic. Cele trei inele nu constituie nişte diviziuni rigide sau separate unele de altele, cu toate că pe hârtie ele aşa arată. Eu le văd mai degrabă ca pe nişte straturi poroase aflate într-un sistem de filtrare al gândirii umane. Încercaţi să vizualizaţi o piatră aruncată în apă, cu undele care pornesc dinspre centru spre margine.

Primul strat, cel din exterior, reprezintă mintea conştientă, centrul nostru critic, analitic şi pe care îl folosim în raţionamentul cotidian. Al doilea, stratul de mijloc, este mintea

subconştientă, unde sunt stocate toate amintirile noastre fizice, inclusiv cele din vieţile anterioare. Acesta este totodată şi centrul emoţiei şi imaginaţiei. Persoanele creative, la care primează emisfera cerebrală dreaptă, par a fi capabile să pătrundă cu mai multă uşurinţă în această zonă decât cele care au emisfera cerebrală stângă dominantă. Adânc în interiorul nucleului central al acestor inele concentrice este situată mintea supraconştientă, care adăposteşte amintirile divine ale sufletului.

Utilizarea diferitelor stadii ale hipnozei ne oferă capacitatea de a pătrunde în interiorul, în afara, precum şi între aceste nivele mentale, care leagă amintirile noastre conştiente, nemuritoare şi divine. Mintea eternă a sufletului nostru a evoluat de la o sursă de energie aflată la un nivel superior al gândirii conceptuale, mult dincolo de ceea ce noi neam putea imagina. Mintea supraconştientă revelează caracterul nostru nemuritor precum şi lunga istorie a acestuia. Astfel, în starea Theta, obţinem o perspectivă asupra originilor noastre, asupra tuturor vieţilor noastre anterioare, asupra vieţii dintre vieţi, precum şi asupra fiinţelor care ne-au ajutat să evoluăm. Experienţa este sublimă.

Hipnoterapeutul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, conducând cu grijă subiecţii în stadii tot mai adânci de hipnoză, va descoperi că, la anumite nivele, unele persoane necesită o cufundare mai adâncă decât altele. Nu este deloc recomandabil să o luaţi înaintea subiectului dumneavoastră, dar nici să rămâneţi în urma lui. Nu există nici o formulă universal valabilă în ceea ce priveşte receptivitatea clientului. Unele persoane vor avea nevoie să ajungă mult mai adânc decât altele pentru a dobândi informaţii despre vieţile lor anterioare şi despre lumea spiritelor. Efectele subtile ale diferitelor stadii de hipnoză variază în funcţie de subiect.

Aspectul extraordinar al acestui domeniu este acela că, graţie ajutorului dumneavoastră, majoritatea subiecţilor vor fi capabili să-şi găsească propriul nivel de transă, necesar pentru a accesa amintirile din viaţa anterioară, precum şi pe cele din viaţa dintre vieţi. Este ca şi cum aceşti oameni ar fi dotaţi cu un fel de telemetru interior. Fiecare subiect posedă un mod propriu de a se acorda pe diferite nivele de hipnoză, de a se „pune" pe

frecvenţa acestora. Deţinem o serie de date statistice care indică în linii mari nivelul de receptivitate la hipnoză. Astfel, numeroase sondaje de opinie realizate la nivel naţional ne arată faptul că aproximativ 10 până la 15 procente din totalul populaţiei sunt puternic receptive la regresia hipnotică, în timp ce 70 până la 80 de procente se găsesc la un nivel de receptivitate moderat. Rezultă de aici că 10 până la 15 procente dintre respondenţi sunt nereceptivi sau receptivi într-un grad minimal la hipnoză. În ceea ce-i priveşte pe clienţii care provin din acest ultim grup (dar care, cu toate acestea, pot fi hipnotizaţi în cele din urmă), trebuie spus că majoritatea va necesita o anumită formă de adâncire continuă până în momentul în care veţi ajunge împreună la poarta de intrare în lumea spiritelor.

Oricum, odată aflat în stare de hipnoză adâncă, succesul unui subiect de a-şi accesa amintirile spirituale nu pare să depindă de gradul său iniţial de receptivitate la hipnoză sau de viteza cu care atinge anumite nivele de profunzime în cadrul diferitelor stadii ale hipnozei. Există indicatori mai importanţi ai unei şedinţe reuşite. Dacă putem să presupunem că adâncimea transei este corelată în mod direct cu gradul de detaşare faţă de mediul exterior pe care-l arată subiectul, atunci clienţii aflaţi la un nivel care li se potriveşte vor fi mai implicaţi în vizualizările lor interioare. Aceştia vor avea o focalizare mai directă atunci când vor răspunde la întrebări. Lucrul acesta este foarte dezirabil pentru concentrare.

De regulă, atunci când subiectul se dovedeşte a fi unul care face asocieri libere sau oferă răspunsuri vagi, indicând o prea mare conexiune conştientă, cauza trebuie căutată în adâncimea transei. Studenţii mei de la cursurile de regresie în viaţa dintre vieţi (dar care sunt hipnoterapeuţi profesionişti încă dinaintea frecventării acestui curs), îmi pun următoarea întrebare: „Din moment ce în cazul regresiei în vieţile anterioare retrăirea anumitor evenimente generează o angajare mai mare a subiecţilor, este oare acest lucru valabil şi în cazul regresiei în viaţa dintre vieţi?" Le răspund că nu întotdeauna şi le explic şi de ce. Mai degrabă decât simpla observare, reînvierea înseamnă retrăirea efectivă a unui eveniment trecut. Atunci când un subiect este absorbit în participarea activă la evenimentele unui

corp anterior, toate cele cinci simţuri ale acestuia sunt implicate total în respectivul proces de reamintire.

Consider că reexperimentarea unei existenţe în lumea spiritelor nu necesită (şi, de altfel, nici nu garantează prin aceasta obţinerea unor rezultate mai bune) retrăirea efectivă a evenimentelor, deoarece ne aflăm într-o stare non-fizică, a sufletului. Cu siguranţă, simplul fapt de a te afla în starea somnabulistică adâncă de tip Theta poate spori revelaţia. Chiar şi aşa, nu cred că o minte care poate observa ceea ce se petrece (fapt caracteristic unor stadii mai uşoare ale hipnozei), ar fi restrictivă în ceea ce priveşte receptarea informaţilor referitoare la lumea spiritelor. În opinia mea, subiecţii aflaţi în starea supraconştientă, starea de suflet, observă şi participă mental în acelaşi timp. Cu toate acestea, repet încă o dată faptul că regresionistul spiritual trebuie să acorde mare atenţie profunzimii transei.

Adâncire şi vizualizare

În ceea ce priveşte inducţia, există numeroase texte despre hipnoză care acoperă foarte bine diferitele metode de cufundare, motiv pentru care nu le voi mai detalia aici, cu excepţia situaţiilor în care aceste metode au aplicabilitate pentru regresia spirituală. În cazul subiecţilor regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, de regulă fac apel la imagistica ghidată. Prin urmare, nu recurg la cufundarea clientului în transă prin metoda fracţionării (care presupune trezirea şi reinducţia), nici la piramidarea sugestiilor, pentru a nu crea dezorientare şi supraîncărcare senzorială prin instrucţiuni greşite. Decât să mă implic în tehnici creatoare de confuzie orientate împotriva reacţiilor defensive, voi lansa câteva provocări prin intermediul unor exerciţii de motricitate, lucrând prin relaxarea progresivă a clientului.

Pe parcursul acestor stadii de adâncire, voi încerca să stimulez experienţa de decorporalizare a clientului, pregătindu-l astfel pentru ceea ce va găsi în starea lui de suflet Din moment ce în psihicul clientului dumneavoastră există deja o parte care aparţine caracterului său nemuritor (ca suflet), indiferent de profunzimea hipnozei, voi utiliza o afirmaţie de genul: „Ca fiinţă nemuritoare a unei inteligenţe de lumină pură, lasă-ţi conştiinţa

umană să plutească spre această lumină, care constituie de fapt adevăratul tău sine."

Pot să petrec până la patruzeci şi cinci de minute în exerciţii de cufundare, ce implică îndelungi şi ample vizualizări de munţi superbi sau de scene cu plaje. Astfel, recurg adesea la utilizarea într-o manieră progresivă a unei imagistici vizuale cât mai detaliate, cu scopul de a modifica dimensiunile cognitive ale experienţei şi de a intensifica ataşamentul emoţional. Ceea ce caut eu este absorbţia totală a subiectului în aceste scene fermecătoare, unde poate să se vadă pe sine înaintând către un ţel, în acelaşi mod în care, mai târziu, va experimenta călătoria sa spirituală spre casă. Utilizez cărări, scări, scări rulante, scufundări în nisipul cald, în iarba fină sau în lacuri, aducând întotdeauna subiectul într-o stare de plutire, cu scopul de a-l pregăti pentru intrarea în starea de suflet. Aceste vizualizări progresive sunt în acelaşi timp auditive şi chinestezice, iar rolul lor este atât de aprofundare a transei, cât şi de pregătire a subiectului pentru ceea ce urmează.

Astfel, dincolo de aprofundare, vizualizările mele se doresc a fi simbolice în sensul Ericksonian al termenului, deoarece sunt concepute pentru a facilita trecerea înspre domeniul etern al lumii spiritelor, întrucât am fost expus pregătirii Ericksoniene, consider că tehnicile de hipnoză mai formale (şi chiar mai autoritare), sunt eficiente în regresia spirituală în viaţa dintre vieţi. Cu toate acestea, folosesc adesea o abordare metaforică şi permisivă pentru vizualizare. Încerc să-mi integrez povestirile cu personalitatea, interesele, atitudinile şi nivelele emoţionale ale subiecţilor mei, pentru a le transmite mesaje de maximă semnificaţie. Întrucât nu întotdeauna reuşesc acest lucru pe deplin, dezideratul meu este ca descrierile să se potrivească cu obiectivele de securitate, pace şi vindecare ale vieţii dintre vieţi, utilizând în acest scop ghidarea imagisticii lor atât prin sugestii directe, cât şi indirecte. Iată două exemple sugestive în acest sens:

Acum, aş vrea să simţiţi că ieşiţi din această încăpere, că vă îndepărtaţi de ea din ce în ce mai mult şi vă îndreptaţi spre un lanţ muntos. Simţiţi curenţii calzi de aer care vă înconjoară în timp ce plutiţi peste norii albi şi pufoşi, într-o zi liniştită şi calmă. Vă simţiţi imponderabil, în timp ce plutiţi şi sunteţi dus de vânt din ce în ce mai aproape de munţi, purtat mai departe fără nici

un efort. În curând, treceţi de primul lanţ muntos şi coborâţi din ce în ce mai jos, unde puteţi să vedeţi o pajişte frumoasă, într-o vale ce se află chiar sub dumneavoastră, (pauză). Mai jos, mai jos, iar acum vedeţi cum pajiştea este complet înconjurată de copaci foarte înalţi, maiestuoşi. Pajiştea constituie un sanctuar complet protejat. Când atingeţi nivelul solului şi vă apropiaţi de pajişte, începeţi să plutiţi în jurul acestui cerc de copaci căutând o cărare pentru a putea pătrunde în interiorul cercului şi a ajunge în centrul acestui loc senin şi magic.

Voi continua această relatare, lucrând în sensul descoperirii cărării care duce în interiorul cercului, ca şi când o putere nevăzută l-ar direcţiona pe clientul meu. După această pătrundere în interiorul pajiştii (reprezentând intrarea în lumea spiritelor), voi introduce şi alte simboluri, cum ar fi razele aurii ale soarelui, care formează un scut protector de lumină caldă, din înaltul cerului (siguranţă), neuitând să menţionez culorile şi miresmele puternice ale florilor, precum şi păsările care cântă (farmec, vrajă).

Pot decide să îl poziţionez pe clientul meu într-o scenă pe malul oceanului, cu nesfârşiţii kilometri de nisip cald (linişte netulburată de nimic), pescăruşii ce se rotesc deasupra (libertate) şi spuma albă (puritate) a valurilor ce se rostogolesc (sunete reconfortante). În cazul în care clientul meu se simte confortabil în preajma apei, îl pot introduce într-o scenă în care se găseşte un lac cu apă proaspătă (purificare). Utilizarea timpului într-o scenă denotă infinitul. Ceea ce urmează este un scurt fragment dintr-o asemenea metodă de vizualizare:

Simţiţi-vă din ce în ce mai detaşat pe măsură ce plutiţi în jos, fiind capabil să respiraţi cu uşurinţă, deoarece este ca şi cum aţi pluti prin timp şi spaţiu fără nici un efort. Simţiţi curenţi blânzi, calzi în jurul dumneavoastră, îngrijindu-vă cu blândeţe corpul, în timp ce sunteţi purtat în jos, tot mai jos, şi vedeţi balonaşe de o rotunjime albă şi translucidă care plutesc peste dumneavoastră, înălţându-se din ce în ce mai sus şi mai departe, pe măsură ce dumneavoastră coborâţi din ce în ce mai jos. În curând, sunteţi complet cufundat, din creştetul capului până la picioare, în propria dumneavoastră lumină interioară, în timp ce vă mişcaţi prin apă şi în vidul spaţiului şi timpului. Timpul trece ca un râu care se scurge pe lângă noi în timp ce înaintăm prin el... uneori în direcţia cursului... alteori în direcţia

opusă lui...nu rezişti curgerii sale... ci mai degrabă te laşi dus de ape fără nici un ţel, fără grijă sau preocupare, mergând către acel loc special unde trebuie să fii... ca într-un vis.

În timp ce tehnicile de adâncire extensivă constituie un factor important în terapia regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, vreau să subliniez faptul că o sesiune care durează trei până la patru ore creează un grad ridicat de detaşare şi neimplicare. Mintea subiectului devine tot mai disociată de corp, manifestându-se o creştere a distorsiunii timpului liniar. Dacă înainte de regresia spirituală efectivă aţi realizat împreună cu subiectul dumneavoastră o sesiune mai scurtă (sau chiar două), este cu atât mai bine, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să grăbiţi secvenţele de vizualizare din sesiunea de regresie în viaţa dintre vieţi (care este prin definiţie mai lungă) doar pentru a economisi timp.

În timpul fazei de regresie spirituală este preferabil să treceţi încet de la o scenă la alta, înainte de a ajunge la momentul morţii subiectului dintr-o viaţă anterioară. În tot acest interval de timp, veţi simţi nevoia de a continua să cufundaţi tot mai adânc subiectul. De asemenea, o modalitate foarte eficientă este aceea de a combina tehnicile numărării şi respiraţiei. Un exemplu în acest sens poate fi oferit de pregătirea pentru trecerea într-o viaţă anterioară:

Deveniţi din ce în ce mai conştient de respiraţia dumneavoastră lentă. Fiecare respiraţie vă poartă mai adânc. În timp ce număr de la zece până la unu, inspiraţi la fiecare număr şi simţiţi cum înaintaţi tot mai mult, cu fiecare număr, din ce în ce mai aproape de tunelul timpului care vă aşteaptă.

Am menţionat anterior cum propria busolă mentală a unui subiect, aflată în şinele spiritual mai înalt al acestuia, îl poate ajuta la atingerea profunzimii necesare pentru accesarea anumitor amintiri ale sufletului. De asemenea, am menţionat că întotdeauna trebuie să se ţină cont de cele două câmpuri magnetice de energie care se activează între mintea clientului şi cea a facilitatorului regresiei hipnotice, în timpul când aceştia lucrează împreună. Readuc în discuţie acest concept, cu scopul de a reaminti practicienilor regresiei spirituale că vocea constituie un alt mijloc de a pătrunde în câmpul energetic al subiectului, fiind utilă atât pentru înlăturarea blocajelor emoţionale, cât şi pentru aprofundarea transei acestuia.

Menţinerea ritmului adecvat şi utilizarea vocii

Încerc întotdeauna să potrivesc rezonanţa vibraţională a vocii mele cu tonalitatea vocii subiectului, pentru a reflecta starea lui de spirit, pentru a mă conecta cu acesta şi a-l asista în procesul de intrare în starea adecvată de transă. Intensitatea şi cadenţa vocii dumneavoastră încep să-şi joace rolul esenţial încă din momentul inducţiei şi îl continuă (ca puternic instrument sonor) pe parcursul întregii sesiuni de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, oferind clientului atât ritm, cât şi impuls. Menţinerea unui ritm corespunzător al sesiunii şi utilizarea diferitelor inflexiuni ale vocii (implicând aplicarea unor accente pătrunzătoare, moi, de încurajare şi de calmare) capătă o şi mai mare importanţă hipnotică pe parcursul unei lungi călătorii mentale.

Cu toate că s-ar putea să nu fiţi pe deplin conştienţi de ceea ce experimentează subiectul la un anumit moment pe parcursul regresiei spirituale, veţi dori cu siguranţă să-i transmiteţi faptul că sunteţi întotdeauna implicaţi şi interesaţi de ceea ce se întâmplă în acest proces. Eu încerc să fac în aşa fel încât să-mi intensific tonurile vibraţionale ale vocii pentru a se potrivi atât cu sunetul, cât şi cu tipul de răspunsuri pe care le primesc de la subiectul meu. Acest lucru începe de la primele instrucţiuni adresate clientului şi este accelerat pe parcursul aprofundării. Unele rafinări ale tonului pot fi necesare pe măsură ce sesiunea progresează şi reacţiile subiectului se modifică. Înainte de sosirea clienţilor mei, îmi rezerv câteva minute pentru a-mi exersa registrul vocal şi a menţine anumite note, în special în registrele mai joase. Calibrându-mi din când în când vocea cu cea a clientului, întăresc îmbinarea energiei noastre vibraţionale.

Manipularea sunetelor în vederea sincronizării cu ideile pe care le transmiteţi se dovedeşte de un real folos mai cu seamă în ceea ce priveşte imaginarul vizual. Eu cred că acest procedeu ajută prin faptul că face ca imaginile să fie mai uşor de identificat, devenind astfel mai semnificative pentru client. În timp ce scenele se desfăşoară în mintea subiectului, facilitatorul regresiei hipnotice trebuie să încerce să ţină pasul cu tranziţiile vizuale şi emoţionale ale acestuia de la scenă la scenă.

Deoarece subiectul dumneavoastră face conexiuni cu scenele spirituale şi în acelaşi timp se integrează în acestea, el se poate mişca fie foarte rapid, fie moderat, fie foarte încet. Eu consider că este de dorit potrivirea tempo-ului şi volumului vocii subiectului cu ale dumneavoastră. Cel mai bine este să fiţi răbdători şi să aşteptaţi până ce subiectul a răspuns în mod complet la o întrebare, înainte de a trece mai departe la următoarea.

Instrucţiuni finale înaintea regresiei

După o cufundare considerabilă, realizată prin intermediul unei vizualizări îndelungate, îi dau clientului regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi următoarele serii de instrucţiuni:

Vreau să aveţi încredere în capacitatea dumneavoastră de a privi imaginile despre propria persoană, pe care le veţi vedea în timpuri şi locuri diferite. Vreau, de asemenea, să simţiţi emoţiile asociate acestor scene şi să îmi comunicaţi tot ceea ce doresc să aflu, fără nici o cenzură. Eu voi fi ghidul dumneavoastră în călătoriile pe care le vom face împreună, iar alţii pe care i-aţi cunoscut şi iubit ne vor însoţi, inclusiv propriul dumneavoastră ghid spiritual, care va veni să mă ajute, pentru a vă putea ajuta la rândul meu, oferindu-vă linişte şi putere.

Pentru început, doar priviţi scenele şi spuneţi-mi ceea ce puteţi cu încredere deplină. Pe măsură ce progresăm, memoria dumneavoastră va deveni din ce în ce mai bună. Veţi vedea mai mult, veţi accepta mai mult şi veţi avea o mai bună înţelegere a ceea ce vedeţi şi simţiţi, astfel încât în curând mă veţi putea ajuta să evaluez ceea ce vedeţi şi simţiţi.

Pe măsură ce retrăiţi sentimentele şi emoţiile legate de istoria dumneavoastră anterioară, de celelalte corpuri şi de tot ceea ce aţi mai fost înainte, veţi începe să simţiţi o eliberare pozitivă de toate poverile mentale din trecut. Toate amintirile dumneavoastră vor fi poziţionate într-o perspectivă adecvată şi integrate în viaţa dumneavoastră de astăzi, pentru a vă aduce într-o stare de perfectă armonie cu dumneavoastră înşivă.

Acum, înainte de a trece mai departe, aş vrea să vizualizaţi faptul că poziţionez în jurul dumneavoastră un scut de aur, puternic şi translucid, care vă înconjoară din cap până-n

picioare, protejându-vă de toate forţele externe şi dându-vă căldură, strălucire, lumină şi putere. Dacă vreo amintire negativă din trecut se apropie de dumneavoastră, aceasta va fi respinsă de către scutul dumneavoastră de lumină protectoare.

Bineînţeles, există numeroase variaţii posibile ale acestor instrucţiuni şi sunt convins că şi dumneavoastră înşivă veţi dezvolta pentru clienţii regresiei în viaţa dintre vieţi unele mecanisme protective, potrivite propriului dumneavoastră stil. De exemplu, există, în acest punct, o altă instrucţiune care poate fi luată în considerare. O sesiune de regresie în viaţa dintre vieţi care durează circa trei sau patru ore implică o serie de conversaţii îndelungate între dumneavoastră şi subiect. A vorbi nu este întotdeauna un lucru uşor pentru unii clienţi, mai cu seamă atunci când starea lor de transă este profundă. Există clienţi care întâmpină dificultăţi în menţinerea profunzimii stării de hipnoză atunci când sunt puşi să vorbească în mod extensiv. Sugestia mea ar fi să precizaţi tuturor clienţilor următoarele:

Veţi fi capabil să vorbiţi cu mine în mod liber despre orice fără să vă treziţi. De fapt, conversaţiile îndelungate pe care le vom purta împreună vor servi doar la menţinerea şi sporirea profunzimii transei dumneavoastră. Pe toată durata sesiunii, îmi veţi auzi foarte clar vocea şi veţi fi capabil să-mi vorbiţi clar. Discuţia noastră privată vă va reconforta şi vă va ajuta să vă detaşaţi de lumea exterioară.

Întoarcerea în timp

Unul dintre motivele pentru care este bine să începem cu copilăria clientului este acela de a 'încălzi' memoria acestuia, în aşa fel încât aceasta să fie pregătită în mod adecvat pentru aduceri le-aminte mai dificile din etapele următoare. Fiecare terapeut îşi dezvoltă propria metodă. Eu încep prin a-l face pe subiect să vizualizeze o scară aurită, lungă şi curbată, care urcă spre cer, unde fiecare treaptă reprezintă un an din viaţa subiectului. Trebuie să verificaţi în prealabil care este vârsta subiectului dumneavoastră. Instrucţiunile mele sunt următoarele:

Vom începe să ne întoarcem în timp, an cu an, până la copilăria dumneavoastră, ca să vedem doar amintirile fericite. Mintea dumneavoastră păstrează toate amintirile a tot ceea ce

aţi experimentat la vârsta la care acestea au fost înregistrate. Purtaţi cu dumneavoastră toate aceste amintiri, în mintea de adult (mai cunoscătoare şi mai comprehensivă) pe care o aveţi astăzi, în timp ce coborâm aceste trepte, mergând înapoi în timp către copilăria dumneavoastră, veţi simţi cum ajungeţi tot mai adânc şi tot mai departe înapoi în timp, cu fiecare an pe care-l numărăm. Va fi ca şi cum eu aş întoarce paginile unui album de fotografii, în care vă vedeţi devenind din ce în ce mai tânăr, iar apoi din ce în ce mai mic, pe măsură ce înaintaţi. Ori de câte ori mă voi opri, la oricare dintre trepte, veţi avea exact vârsta pe care o aveaţi atunci.

Dacă simt că subiectul nu este atât de profund implicat cum ar trebui să fie în acel moment, pot să îi dau o serie de exerciţii suplimentare care implică numărarea:

În timp ce număr de la cinci la unu, ne vom apropia de treapta de sus a acestei scări lungi, timp în care dumneavoastră veţi continua să vă detaşaţi din ce în ce mai mult de propriul corp. ***Cinci..*** .acum vă detaşaţi din ce în ce mai mult de corpul dumneavoastră fizic, într-o manieră sigură şi relaxantă. Din ce în ce mai adânc. ***Patru . . .*** transcendeţi în sferele mentale adânci ale minţii dumneavoastră .. ***.trei***.. .îi daţi drumul... plutiţi.. .plutiţi .. .înspre treapta din vârf***... doi...*** simţiţi luminozitatea . . . în timp ce vă lăsaţi purtaţi şi plutiţi. . . plutiţi liber . . . acum foarte aproape de treapta din vârf... ***unu.***

Înainte de a începe numărătoarea descrescătoare de la vârsta curentă a clientului, în jos pe scara vieţii sale, obişnuiesc să-i cer un semnal ideomotor de genul:

Ridicaţi degetele de la mâna dreaptă atunci când sunteţi gata să părăsiţi treapta cea mai de sus a scării şi să începeţi (împreună cu mine) coborârea şi întoarcerea în timp.

Dacă subiectul manifestă vreo ezitare, pot să transform scara amintită mai sus într-o scară rulantă, care se mişcă mai rapid, subiectul văzându-se purtat în jos fără efortul presupus de coborârea unor trepte.

În timp ce număr în sens descrescător, deseori sar peste anumite numere şi ajung rapid la vârsta de douăzeci de ani, unde încep să încetinesc considerabil. Pot apoi să mă opresc la vârsta de doisprezece ani şi să îi sugerez subiectului că pluteşte dinspre scară înspre curtea din faţa casei (sau apartamentului) unde a locuit la acea vârstă. Le cer clienţilor să descrie

dimensiunea şi culoarea casei lor şi îi întreb dacă văd copaci înalţi la stânga, la dreapta sau în spatele lor. Intrând în casă, aleg o cameră familiară, cum ar fi dormitorul lor şi îi întreb despre poziţia pieselor de mobilier, cum ar fi patul, şifonierul, în raport cu uşa. Privim apoi în interiorul dulapului lor cu haine şi îi întreb despre articolul de îmbrăcăminte preferat pentru şcoală sau joacă. Îi transport după aceea înapoi la scară, pentru a ajunge la vârsta de şapte ani, plutind apoi din nou către casa lor (deseori o altă casă) unde îi voi întreba doar despre animalele şi jucăriile lor favorite.

Acest prim exerciţiu de aducere aminte este focalizat pe dezvoltarea capacităţii clientului de a identifica obiectele şi poziţia sa fizică în raport cu aceste obiecte, precum şi de a se vedea pe sine schimbându-se în funcţie de vârstă. În timp ce îl pregătesc pe subiect pentru tipul de vizualizare spaţială din vieţile anterioare şi din amintirile spirituale, pe care le vom întâlni în curând, verific în acelaşi timp şi profunzimea transei. Spre exemplu, dacă îi cer unei cliente, la vârsta de doisprezece ani, să identifice bijuteria sa favorită şi ea spune: „lăsaţi-mă să mă gândesc – nu-mi pot aminti dacă am avut ceva ce îmi făcea plăcere să port", atunci ştiu că îşi foloseşte mintea conştientă pentru a încerca să-şi amintească aceste informaţii din trecut (şi nu memoria inconştientă, de unde mi-ar raporta direct de la faţa locului, oferindu-mi răspunsuri rapide şi precise).

Voi vorbi despre interferenţa conştiinţei şi lipsa de reacţie a clientului în alte secţiuni, pe măsură ce mergem mai departe. În acest moment, trebuie să fiţi conştienţi de faptul că incapacitatea de a răspunde în mod adecvat la întrebări în stadiul aducerii-aminte al unor evenimente din copilărie poate fi un prim semn clar al lipsei de profunzime adecvată a transei, indiferent de testarea anterioară a hipnozei şi de performanţele atinse până în acest moment.

Dacă totul merge bine, îl întorc pe client în timp până la primele sale amintiri de copil şi, în cele din urmă, până în pântecul mamei sale, în perioada chiar de dinaintea naşterii lui. Îl asigur pe subiect că aceasta este o tranziţie uşoară, deoarece în momentul în care facem această transcendere în pântec, el este deja foarte mic (având numai doi sau trei ani).

În interiorul pântecelui mamei

Există clienţi care au doar amintiri vagi despre existenţa lor ca bebeluşi în pântecul mamei. Această lipsă de conştientizare are puţin de-a face cu profunzimea transei. Cu aceste persoane petrec doar câteva minute, întrebându-i dacă mâinile, picioarele şi capul le sunt aşezate suficient de confortabil, precum şi ce anume aud şi simt. „Puteţi să auziţi bătăile inimii mamei dumneavoastră?" este un posibil exemplu. Dacă subiectul nu este capabil să răspundă pe larg din starea de fetus, nu îl presez, pentru că s-ar putea să fie un suflet fie prea tânăr, fie insuficient dezvoltat.

Feedback-ul pe care-l primesc din interiorul pântecelui mamei constituie contactul meu iniţial cu sufletul clientului şi primul semn pe care îl am despre stadiul de dezvoltare al respectivului suflet. Există o mare diferenţă între o persoană care îmi explică cum încearcă să calmeze o mamă îngrijorată şi ceea ce gândeşte referitor la provocările din viaţa care urmează şi o altă persoană, al cărei unic răspuns este că se află într-un purgatoriu întunecat, în care nu face nimic şi nu se gândeşte la nimic înaintea naşterii sale.

Dacă am de-a face cu un suflet experimentat, îmi orientez atenţia către o serie de întrebări detaliate ce implică integrarea sufletului cu creierul. Iau notiţe cu mare grijă, notiţe pe care mă aştept să le utilizez mai târziu, în părţile mai terapeutice ale sesiunii. În cele ce urmează, redau succint întrebările pe care le-am creat special pentru aceste cazuri care vizează direct relaţia minte – suflet a subiectului:

1. În a câta lună v-aţi unit pentru prima oară cu fetusul?
2. Care a fost impresia iniţială pe care aţi avut-o despre creierul pe care acum îl ocupaţi?
3. A fost dificil sau uşor pentru dumneavoastră să urmaţi circuitele electrice ale acestui creier?
4. Ce anume este specific acestui creier?
5. Ce anume aţi învăţat despre felul în care sistemul emoţional al acestui corp influenţează creierul?
6. În ansamblu, cum a acceptat acest corp integrarea sufletului dumneavoastră; a fost greu sau uşor?
7. Cum este acest corp comparativ cu celelalte pe care le-aţi ocupat?

8. Mintea sufletului dumneavoastră simte că acest corp i se potriveşte sau nu şi de ce?

9. De ce aţi ales acest corp?

Ultima întrebare o adresez doar dacă primesc anumite răspunsuri specifice la celelalte interogaţii, altminteri discut chestiunea aşteptărilor referitoare la alegerea corpului mai târziu în cadrul sesiunii. Spre sfârşitul sesiunii de regresie în viaţa dintre vieţi, atunci când clientul priveşte către corpul său de adult pentru prima oară în camera de selecţie a vieţii, este bine să faceţi referire la răspunsurile lui anterioare, din momentul când se afla în pântecul matern, pentru a dobândi o înţelegere mai profundă.

Veţi descoperi deseori că există o serie de factori inhibitori pentru integrarea sufletului în pântecul mamei. În afara unei minţi rigide a corpului sau – după cum spun unii clienţi – o minte grea, densă, există şi un al doilea factor care acţionează restrictiv asupra sufletului în stadiul de fetus. Mintea mamei poate fi opacă faţă de copilul ei, fie din cauza unei traume emoţionale sau psihice (care implică anxietatea, teama, depresia ori furia), fie pur şi simplu din lipsa dorinţei de a avea copilul. Aceşti factori negativi pot fi prezenţi mai cu seamă în cazul primului copil al unei mame foarte tinere, în special în situaţia când aceasta nu este căsătorită. Sau ar putea fi vorba de unele sentimente de nemulţumire legate de faptul de a fi însărcinată cu un copil nedorit la o vârstă mai înaintată. De asemenea, dacă mama are o căsnicie lipsită de iubire, acest lucru îi poate provoca o anumită închidere sau decuplare mentală.

Bineînţeles, sufletele mai experimentate pot trece peste mare parte din negativitatea emoţională a mamei (şi mai târziu a lumii, tocmai din acest motiv) prin utilizarea câmpurilor lor energetice. În calitate de regresionist spiritual, este indicată investigarea din timp a dinamicii familiale incipiente a clienţilor. Aceste date pot să vă ajute în căutarea aspectelor (fie ele pozitive ori negative) legate de integrarea energetică dintre suflet şi creier, care începe încă din pântece.

În ***Destinul sufletelor*** am trecut în revistă câteva exemple de informaţii pe care mi le-au furnizat clienţii aflaţi în pântecele matern. Pentru îndeplinirea obiectivelor acestei cărţi,

ofer în continuare o altă selecţie de cazuri, pentru a demonstra calitatea informaţiilor pe care un facilitator o poate obţine de la anumiţi clienţi. Notele de mai jos reprezintă un extras din cazul lui Nancy, pe care o consider a fi o adevărată artistă a integrării sufletului:

Înainte de a intra în fetus, obişnuiesc să observ corpul mamei din luna a treia până în luna a şasea. Îmi las energia să se infiltreze în interior în etape, pentru a atinge mai întâi mintea ei şi de-abia apoi mintea bebeluşului. Fac acest lucru pentru a armoniza vibraţiile mele cu ambele minţi. Acesta este modul meu de a mă pregăti pentru o integrare lină. În viaţa mea actuală, mama mea s-a aflat într-o teribilă stare de anxietate, fiind înnebunită emoţional în legătură cu naşterea mea, deoarece eram primul său copil, aşa că am trimis energie către stomacul şi pieptul ei, pentru a relaxa modelele energetice împietrite pe care le-am perceput în aceste zone. Se pare că a ajutat. Când mă conectez la orice copil, încep prin a mă concentra pe impulsurile electrice şi chimice din creierul acestuia.

Nancy mi-a spus că potrivirea cu corpul său actual este bună, iar mintea nu este deloc una leneşă, aşa că am întrebat-o dacă s-a conectat vreodată la minţi leneşe în vieţile ei anterioare şi ce părere are despre acele corpuri. Iată răspunsul ei:

Bineînţeles, am avut creiere leneşe în trecut. În aceste vieţi, sufletul meu a trebuit să fie mai dominant, eu putându-mă impresiona mult mai uşor în cazul unui asemenea tip de minte. În asemenea cazuri, tot jocul constă în a construi putere, aptitudini şi influenţă într-un copil leneş. Pe de altă parte, provocarea pentru un suflet care are un copil cu o minte rapidă constă în a sta focalizat pe toate impulsurile şi gândurile acestui copil şi de a rămâne în acelaşi timp flexibil.

Tranziţia către o viaţă anterioară

Există motive semnificative pentru a transpune un client al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi din interiorul pântecelui matern într-o viaţă anterioară, înainte de a intra pe poarta lumii spiritelor. Cea mai profundă justificare pentru aceasta este necesitatea ca o persoană să experimenteze în prealabil o scenă a morţii, pentru a putea trece dincolo în mod

natural. ***Studenţii mă întreabă:*** „Trebuie ca viaţa aceasta să fie neapărat viaţa imediat anterioară a clientului?" Răspunsul meu este că nu, dar aş prefera să folosesc viaţa imediat anterioară acolo unde este posibil, în principal deoarece sfârşitul acelei vieţi reprezintă ultima dată când clientul a intrat în lumea spiritelor. Astfel, amintirile sale înclină să fie mai proaspete.

Un alt motiv pentru care îmi place să folosesc viaţa imediat anterioară se datorează relevanţei pe care aceasta o are pentru viaţa actuală a clientului. Ar putea exista astfel unele aspecte karmice care să-l afecteze în mod direct pe clientul dumneavoastră în ziua de azi, cum ar fi, de exemplu, o amprentă negativă a corpului său anterior. A merge la sursa amprentei supărătoare v-ar permite să neutralizaţi reziduurile fizice şi emoţionale ale acesteia. Cu toate că este adevărat că acest lucru îl puteţi face şi mai târziu, după intrarea în lumea spiritelor, o intervenţie directă survenită pe parcursul retrăirii efective a acestei vieţi imediat anterioare ar putea face ca reîncadrarea să fie mai eficientă.

În ciuda intenţiilor dumneavoastră de a intra în lumea spiritelor prin intermediul vieţii imediat anterioare, clientul dumneavoastră ar putea să nu ţină cont de această sugestie şi să vă ducă într-o viaţă anterioară mai timpurie, dar care are o mai mare semnificaţie pentru el. Cu toate că nu este un lucru obişnuit, aceasta se poate totuşi întâmpla. I-am spus deja clientului, înainte de a începe să-l hipnotizez, că deplasarea într-o viaţă anterioară face parte din planul meu secvenţial pentru regresia sa spirituală. În mod obişnuit, nu insist prea mult pe motivarea acestei opţiuni, cu excepţia situaţiilor în care clientul are de făcut vreo obiecţie. Din când în când, un client ar putea spune: „Uitaţi, pot să am parte de şedinţă de regresie într-o viaţă anterioară şi în zona în care locuiesc (sau, „Am mai făcut obiectul unei şedinţe de regresie în viaţa anterioară"). Am venit la dumneavoastră pentru că sunteţi un specialist al regresiei în viaţa dintre vieţi, de ce nu puteţi să mă duceţi din pântecele mamei mele direct în lumea spiritelor, pentru a economisi timp?"

Ştiu că unii hipnoterapeuţi vor fi tentaţi să încerce să-i ducă pe oameni direct în lumea spiritelor, fără să mai treacă printr-o viaţă anterioară, în special dacă subiectul le-a cerut să facă acest lucru. Eu am experimentat această abordare şi vă

îndemn să nu faceţi astfel, cel puţin din cauza următoarelor obstacole:

A. Trecerea clientului direct din viaţa sa actuală în lumea spiritelor poate crea confuzie şi dezorientare în mintea unui subiect obişnuit. Acest lucru se întâmplă deoarece el a ajuns în interiorul casei sale spirituale pe uşa din dos, ca să ***spunem*** aşa, mai degrabă decât să intre pe uşa din faţă. Sufletele noastre intră în lumea spiritelor prin intermediul experienţei morţii şi orice altceva este nenatural. Cu toate că este adevărat că eu pot să îl reîntorc mental pe client la poarta principală, această procedură bizară presupune, de asemenea, ceva timp. Până la urmă, în cadrul procedurii de regresie hipnotică în viaţa dintre vieţi experienţa vieţii anterioare este una prescurtată.

B. Grăbindu-l pe client direct spre lumea spiritelor, acesta va rata toată frumuseţea pe care o presupune ieşirea dintr-un corp şi trecerea dincolo (înspre sfera celestă) în mod natural. El ar putea să se simtă destul de pierdut, neavând pe cineva care să-l aştepte. El nu va descoperi nici care sunt staţiile ce reprezintă opririle sale obişnuite, nici modul în care se realătură în mod normal grupurilor sale spirituale. Din scenele anterioare de moarte, vedem cum sufletul individual intră în mod normal în lumea spiritelor. Oare acest proces este rapid sau lent? Se învârte oare clientul de obicei în jurul scenei propriei sale morţi pentru o vreme, cu scopul de a ajunge la cei dragi? Există vreun prim contact cu un ghid sau cu sufletele-pereche?

C. Nu în ultimul rând, revederea unei vieţi anterioare permite o încălzire mai bună a memoriei, înainte de a face marele pas al imersiunii totale în mintea supraconştientă. Un client care nu a mai făcut niciodată obiectul regresiei în vieţile sale anterioare poate fi destul de lent în privinţa răspunsurilor la întrebările referitoare la ceea ce vede şi simte. Expunerea sa la o experienţă a unei vieţi anterioare pe parcursul şedinţei de regresie hipnotică în viaţa dintre vieţi îi va permite să se familiarizeze cu procesul. Astfel, clientul respectiv va deveni mai receptiv la întrebările care i se pun cu privire la intrarea în lumea spiritelor.

Desigur, poate fi pusă întrebarea: „Nu este la fel de brusc pentru client să fie dus din starea de fetus direct într-o viaţă

anterioară ca şi să meargă direct din pântece în lumea spiritelor?". Răspunsul meu este că există o diferenţă aici, deoarece printr-un transfer din fetus într-o viaţă anterioară ducem o fiinţă dintr-o încarnare fizică într-o altă încarnare fizică, cei mai mulţi dintre clienţi nefiind încă într-o stare supraconştientă a sufletului. Luaţi, de asemenea, în considerare faptul că implicarea într-o scenă de moarte fizică oferă subiecţilor mai mult timp pentru a se adapta la stadiul de suflet, în timp ce plutesc în afară şi planează deasupra corpurilor lor, spre deosebire de intrarea imediată din pântece în lumea spiritelor. În timp ce o alegere între aceste două tehnici poate să nu fie o problemă chiar atât de mare în cazul sufletelor cu adevărat avansate, nu se poate spune acelaşi lucru şi despre majoritatea clientelei dumneavoastră.

Din momentul în care încep să-l duc pe client din pântecele mamei înspre o viaţă anterioară, îl pun să vizualizeze un tunel lung, care îl va transporta în viaţa lui imediat anterioară (sau într-o altă viaţă mai semnificativă, dacă preferă acest lucru). Clientul va fi transportat din întunericul pântecelui mamei sale într-un tunel temporal al întunericului. Instrucţiunile mele sunt următoarele:

Vă rog să vă imaginaţi că intrăm acum într-un tunel lung, care vă va duce în viaţa dumneavoastră imediat anterioară. Acest tunel al timpului arată ca un tunel de cale ferată, dar este mult mai neted şi mai curat. Încercaţi să vizualizaţi un cilindru perfect, prevăzut cu o intrare şi o ieşire. În timp ce intrăm acum prin această intrare largă şi rotundă, veţi observa că tot ceea ce ne înconjoară este negru. În timp ce număr rapid de la zece la unu, dumneavoastră veţi vedea cum pereţii curbaţi devin gri iar apoi, când ajung la cinci, cum devin albi. Apoi veţi vedea o deschizătură luminoasă, rotundă, uriaşă, la celălalt capăt, prin care vom trece când ajung la numărul unu şi vom pătrunde într-o scenă semnificativă din viaţa dumneavoastră anterioară. Nu ştiţi care este aceasta în momentul de faţă, dar în clipa în care voi rosti cifra ***unu*** veţi fi într-un alt timp şi spaţiu, într-un alt corp – dar veţi şti că sunteţi aceeaşi persoană.

Dacă am de-a face cu un subiect sensibil, dar care nu produce un imaginar vizual prea bun, mă concentrez pe atingerea, simţirea şi emoţia legată de trecerea printr-un tunel întunecat. Dacă există totuşi dificultăţi cu un client ezitant, pot

să-i solicit acestuia (ca şi în cazul scării, copilăriei şi scenelor din pântecele mamei) anumite semnale tactile ideomotorii, cum ar fi:

Ridicaţi degetele mâinii drepte dacă sunteţi gata să treceţi împreună cu mine, în acest moment, prin tunelul timpului. Ridicaţi degetele mâinii stângi dacă doriţi să aşteptaţi până ce încep să număr ca să începeţi această fascinantă experienţă.

Deoarece voi începe numărătoarea aproape imediat, aceste două oportunităţi înguste permit clientului meu un timp foarte scurt pentru a opune rezistenţă.

Ultimele mele instrucţiuni legate de tunel sunt următoarele:

Zece...în afara pântecelui, în tunelul întunecat...şi... acum prindem viteză...***nouă***...din ce în ce mai repede...***opt...***observaţi pereţii cum devin gri...***şapte...şase...cinci...***pereţii sunt acum albi...şi puteţi vedea o deschizătură uriaşă, albă şi rotundă, aflată în faţa noastră, care vă va duce într-o scenă importantă din viaţa *anterioară****...patru...trei...doi...unu!*** Suntem acum în afara tunelului!

Pentru îndeplinirea obiectivelor acestui manual, doresc să mă concentrez pe metodologia regresiei în viaţa dintre vieţi mai degrabă decât pe cea care implică exclusiv vieţile anterioare. Prin urmare, voi descrie doar sumar setul de întrebări pe care le pun în continuare subiectului, odată ce acesta a ajuns deja, din punct de vedere mental, în viaţa sa anterioară.

1. Spuneţi-mi mai întâi dacă este zi sau noapte?
2. Este cald sau frig?
3. Sunteţi afară sau înăuntru?
4. Sunteţi într-un oraş, orăşel sau undeva la ţară?
5. Sunteţi singur sau împreună cu cineva?
6. Cum sunteţi îmbrăcat?
7. Sunteţi bărbat sau femeie?
8. Sunteţi o persoană de statură mică, medie sau înaltă?
9. Ce anume faceţi în acest moment?

Datorită instrucţiunilor dumneavoastră, majoritatea clienţilor vă vor duce spre o scenă semnificativă din viaţa pe care dumneavoastră (sau ei) aţi ales-o şi care, de obicei, este viaţa imediat anterioară. Trebuie să fiţi pregătiţi pentru

dezvăluirea unor evenimente emoţionale în această scenă. Deseori este vorba despre o scenă a morţii. Veţi dori să cunoaşteţi numele lor, vârsta şi circumstanţele familiale, precum şi data şi poziţionarea geografică din acea viaţă şi dacă este posibil, evenimentele care au condus la această scenă a morţii.

Îi întreb apoi pe clienţi despre persoanele importante din această viaţă. Dacă subiectul răspunde bine, dovedind un imaginar vizual lărgit şi un grad înalt de implicare, pot de asemenea să îl întreb care sunt personajele majore din această viaţă anterioară care îi sunt alături şi în viaţa de acum. Răspunsurile adecvate în acest punct nu depind de nivelul de dezvoltare a sufletului ci, mai degrabă, de gradul de implicare în hipnoză. Astfel, în cazul unora dintre clienţi, această întrebare trebuie să aştepte până când aceştia ajung în lumea spiritelor. Încerc să nu petrec mai mult de cincisprezece până la treizeci de minute în această viaţă anterioară, deoarece doresc să-l duc pe subiect la experienţa morţii sale cât de repede posibil.

De la scena de început (exceptând situaţia când aceasta este o scenă a morţii), pot să-l mut pe subiect înainte, cu creşteri de cinci sau zece ani, pentru consolidarea amintirilor sale.

La momentul oportun, îi voi spune:

În ordine, acum aş vrea ca până număr la trei să vă mutaţi la ultima zi din viaţa dumneavoastră – ***unu, doi, trei!*** Descrieţi ce anume se întâmplă.

Dacă moartea subiectului survine la o vârstă înaintată, îl întreb despre ceea ce se petrece în jurul său, dacă îl îngrijeşte cineva şi cum anume se simte. În cazul unor scene de deces mai traumatice, îmi voi trece clientul foarte repede prin această scenă.

Verificarea interferenţei conştiente

Mai devreme, atunci când am discutat despre transportarea clientului în copilăria sa, am afirmat că trebuie verificat dacă subiectul simte realmente şi gândeşte că ***este*** persoana tânără care a fost altădată sau se chinuieşte să-şi amintească în mod conştient acele vremuri şi locuri trecute. În

acel stadiu problema este una legată de profunzimea transei. Cu toate acestea, când ajungeţi într-o viaţă anterioară poate să apară şi o altă problemă legată de reamintire. Aceasta are de-a face cu acei câţiva clienţi care produc amintiri defectuoase, din cauza interferenţei făţişe a conştiinţei. Această problemă a raportărilor contaminate trebuie clarificată înainte de a începe propriu-zis regresia spirituală.

După ce îl aduceţi pe subiect într-o viaţă anterioară, prin intermediul regresiei hipnotice, trebuie să fiţi precaut şi să verificaţi dacă nu cumva clientul îşi aminteşte această viaţă numai prin prisma detaliilor istorice înmagazinate pe parcursul vieţii sale actuale. S-ar putea ca acesta să-şi folosească imaginaţia din cauza unei atracţii conştiente faţă de anumite evenimente şi mituri familiare. Aici intervin tendinţele şi prejudecăţile. Eu denumesc acest fenomen ***Atracţia Atlantidei***, deoarece foarte mulţi oameni sunt atraşi de această legendă. Puteţi să întâlniţi acest gen de situaţii încă din momentul admisiei, când clientul spune: „ştiu că vom descoperi faptul că am trăit cândva în Atlantida." Această convingere a lor se centrează în jurul dorinţei de a fi făcut cândva parte dintr-o civilizaţie legendară şi străveche de pe Pământ.

Nu este nimic în neregulă ca subiectul dumneavoastră să aibă unele cunoştinţe conştiente cu privire la istoria lumii, deoarece acest lucru ajută în identificarea unor scene din trecut. Cu toate acestea, trebuie să fiţi conştienţi de faptul că anumite aspecte ale trecutului, chiar şi cele care sunt mitologice, pot fi atât de atractive, încât pot dirija memoria subiectului, distorsionându-i prin aceasta aducerile aminte. Utilizarea semnalelor ideomotorii ale clientului, pentru a întrerupe discursul acestuia (şi, pentru a decupla astfel interferenţa cu gândirea sa conştientă) este extrem de productivă. Voi ilustra în cele ce urmează un caz al Atracţiei Atlantidei:

Facilitator: Unde sunteţi acum?

Subiect: Sunt în Atlantida.

Facilitator: În regulă – haideţi să ne oprim pentru un moment. V-aş ruga să faceţi o pauză acum şi să vă gândiţi cu mare atenţie la ceea ce tocmai mi-aţi spus. Nu ne vom mai vorbi unul altuia decât după ce vă veţi recapitula toate amintirile, pentru a verifica dacă sunteţi realmente în Atlantida. După ce terminaţi cu examinarea legată de locul unde vă aflaţi, v-aş

ruga să mă anunţaţi ridicând degetele de la mâna dreaptă. Nu voi mai vorbi decât după ce voi vedea degetele.

Subiect: (după o lungă pauză, urmată de ridicarea degetelor) Oh...cred că am greşit în ceea ce priveşte Atlantida, dar sunt totuşi de părere că sunt un nativ al unei insule superbe, aflată în mijlocul oceanului.

Voi spune mai multe despre Atlantida în secţiunea intitulată Recapitularea încarnărilor din Vieţile Anterioare, referindu-mă în mod special la sufletele hibride.

Un alt termen pe care îl folosesc pentru a defini acest gen de raportări defectuoase este ***Sindromul Persoanei Celebre.*** Clienţii din această categorie îşi doresc să fie oameni celebri. Majoritatea practicienilor regresiei în vieţile anterioare au avut un număr de clienţi care au susţinut că au fost persoane celebre înainte ca examinarea ulterioară să scoată la lumină faptul că acest lucru nu era adevărat. Într-unui dintre cele trei cazuri Marilyn Monroe pe care le-am avut, clienta mea a descoperit ulterior că fusese menajera actriţei. Prejudecăţile acestei cliente au fost deconspirate atunci când i-am cerut să se întoarcă la o scenă în care erau şi alţi oameni în jurul lui Marilyn Monroe, cerându-i să identifice fiecare persoană în parte. Spre surprinderea sa, clienta mea a descoperit că luase şi ea parte la respectiva scenă, în calitate de menajeră a actriţei.

În cazul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, vestea bună este că, odată ajunşi în lumea spiritelor, mintea conştientă nu pare a mai interfera într-o măsură semnificativă cu supraconştientul, excepţie făcând momentul în care are loc recapitularea încarnărilor din vieţile anterioare. Un exemplu fundamental de interferenţă a minţii conştiente (cu care mă confrunt în regresia spirituală în viaţa dintre vieţi la un procent redus de clienţi) sunt raportările din apropierea primei opriri din lumea spiritelor, unde clientul susţine în mod spontan că radiază o lumină albastră, fiind astfel un suflet foarte avansat. Nu am avut niciodată această problemă înainte să mi se publice cărţile.

Adevărurile pot fi umbrite iniţial de fantezii şi dorinţe, de sisteme de credinţă foarte puternice sau, pur şi simplu, de nefericirea dintr-o viaţă curentă pe care clientul o consideră plictisitoare. Amintirile pe care le suspectaţi a fi defectuoase (sau cauzate de unele neînţelegeri conştiente) pot fi gestionate printr-o provocare uşoară sau interogaţie critică. Atât în ceea ce

priveşte regresia în vieţile anterioare, cât şi în cazul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, trebuie să evitaţi să adresaţi subiectului întrebări prea lungi şi complexe. Cu toate că veţi dori să vă încurajaţi subiecţii să dezvolte afirmaţiile referitoare la ceea ce văd şi simt, în calitate de facilitator, întrebările dumneavoastră trebuie să fie scurte, simple şi la obiect.

Secretul obţinerii unor informaţii coerente constă în stăruinţă şi verificare. Mişcarea clienţilor înainte şi înapoi, în cadre temporale variate, dar mergând deasupra aceluiaşi teren, se poate dovedi extrem de eficientă. Apoi, verificarea şi recapitularea raportărilor subiectului este folositoare şi acestuia. Dacă vă conduceţi subiectul cu grijă prin stările modificate ale conştiinţei sale şi lucraţi cu percepţiile şi interpretările survenite pe parcursul reamintirii evenimentelor din viaţa sa anterioară, în momentul în care subiectul va ajunge la poarta lumii spiritelor, va fi mult mai bine pregătit pentru o raportare plină de acurateţe.

Comentariile mele referitoare la raportările defectuoase ale subiecţilor i-ar putea face pe unii dintre dumneavoastră să pună chiar sub semnul întrebării validitatea întregului proces al hipnoterapiei. Aceasta ar fi o prezumţie greşită, deoarece în cadrul întregii mele experienţe doar o parte foarte redusă dintre clienţi au manifestat o interferenţă conştientă reală. Oamenii nu mint în mod deliberat atunci când se află sub hipnoză. Unii, totuşi, pot să interpreteze greşit ceea ce cred ei că este adevărat.

În cele mai multe cazuri, gândirea conştientă lucrează în favoarea noastră. Luaţi cazul reamintirii locaţiilor geografice şi a datelor. Criticii regresiei în vieţi anterioare se întreabă cum poate cineva, retrăind o viaţă din vremuri străvechi, să ne ofere informaţii exacte legate locul unde se află, pe o hartă actuală a lumii. Răspunsul rezidă în faptul că mintea conştientă reţine o cunoaştere modernă, atât a cadrelor geografice, cât şi a celor istorice. Prin aceasta, nu spun însă că amintirea acestor informaţii este facilitată de mintea conştientă. În ceea ce priveşte datele, le cer deseori clienţilor mei să vizualizeze numerele şi apoi să mi
le citească unul câte unul.

Cazul următor demonstrează un exemplu de confuzie a datelor, care s-a centrat pe o interferenţă mentală ce implica

sentimente de ruşine şi vinovăţie dintr-o viaţă anterioară. Am avut o clientă de treizeci şi doi de ani, evreică, născută în 1964. În viaţa sa imediat anterioară, ea fusese un soldat austriac care persecuta evreii într-un lagăr de concentrare din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. În acea viaţă, ea a fost născută în anul 1920. Când am întrebat: „Câţi ani aţi avut când aţi murit?" ea a răspuns (mult prea repede), „optzeci şi şase". Am realizat atunci că, în conformitate cu acest răspuns, ea ar fi trebuit să fie în viaţă şi în 2006, an aflat mult după momentul în care avea loc şedinţa noastră. După ce am insistat şi am provocat-o, am aflat că după război acest fost soldat nazist s-a sinucis la vârsta de patruzeci şi doi de ani (in 1962), din cauza remuşcărilor resimţite faţă de actele sale sălbatice orientate împotriva evreilor. Doi ani mai târziu, sufletul său s-a reîncarnat în persoana care, în cele din urmă, a devenit clienta mea.

Reversul medaliei este că există unele semne pozitive care pot da credibilitate amintirilor clienţilor dumneavoastră şi pe care vă recomand să le căutaţi în timp ce vă desfăşuraţi investigaţiile. Iată trei exemple în acest sens:

A. Are oare subiectul dumneavoastră vreo experienţă neobişnuită şi tulburătoare legată de sexul său? Un subiect bărbat poate să retrăiască o viaţă anterioară în care era femeie şi viceversa. Lupta interioară a clientului dumneavoastră conferă validitate întregii experienţe.

B. Manifestă subiectul vreo incertitudine la începutul reamintirii unei vieţi anterioare şi care apoi se transformă într-o convingere fermă? Dacă da, acesta este un indicator al faptului că subiectul deliberează foarte atent în timp ce îşi procesează propria incertitudine (aşa cum au stat lucrurile în cazul lui Andy şi Otis, citat mai devreme).

C. Există cumva vreo schimbare emoţională, de la o raportare de suprafaţă spre sentimente mai intense sau implicare personală? Acest transfer înseamnă că subiectul dumneavoastră se deplasează de la detaşare înspre o stare de participare efectivă.

PARTEA A PATRA
POARTA MENTALĂ SPRE LUMEA SPIRITELOR

Scene ale morţii din vieţi anterioare

În momentul în care se produce moartea, fiind deja în stadiul unei vieţi anterioare, îmi aşez mâna pe fruntea clientului meu şi spun:

Tocmai aţi murit şi, deoarece aţi mai trecut prin această experienţă de foarte multe ori înainte, aş vrea să vă îndepărtaţi de corpul dumneavoastră, să vă simţiţi liber, fără a încerca nici o durere sau disconfort fizic.

Contactul stabilit prin mâna mea se doreşte a fi un transfer rapid de energie, cu scopul de a genera acceptare şi încredere.

Fac apel la observatorul calm, la aspectul mai detaşat al minţii sale, amintindu-i subiectului că această moarte a trecut, iar viaţa s-a încheiat, în acelaşi timp, nu intenţionez să liniştesc prea mult subiectul în privinţa sentimentelor încercate de el prin faptul de a fi într-un corp la un moment dat şi apoi în afara acestuia în momentul imediat următor, deoarece doresc ca subiectul meu să experimenteze sentimente cât mai intense în prima scenă în care se vede pe sine plutind, în starea de suflet liber. Nu numai că fiecare client este diferit în ceea ce priveşte felul în care îşi exprimă vizualizările, sentimentele şi emoţiile din scenele morţii, dar chiar şi aceiaşi oameni pot avea senzaţii diferite cu privire la aceste scene, în funcţie de viaţa pe care tocmai au încheiat-o.

Înainte de a trece dincolo de scena morţii, consider că este adecvat să luăm în discuţie problema posibilei necesităţi de a desensibiliza (sau de a decupla) subiectul care participă emoţional şi care simte efectiv o moarte dureroasă şi violentă într-un asemenea grad, încât aceasta ar putea inhiba dorinţa sa de a merge mai departe.

Desensibilizarea traumei

Din moment ce desensibilizarea este predată în cele mai multe dintre cursurile de hipnoterapie a traumelor din vieţile actuale sau anterioare, mă voi concentra mai mult pe aplicaţiile acesteia pentru terapia vieţii dintre vieţi. Traumele emoţionale dintr-o scenă a morţii, cum ar fi situaţia de a fi ucis brusc, pot determina refuzul subiectului de a se îndepărta de corpul său. În mod surprinzător, majoritatea clienţilor dumneavoastră nu vor fi inhibaţi în acest fel. Graţie ajutorului dumneavoastră, clientul

obişnuit realizează că se află în stadiu de suflet şi că nu mai poate fi rănit. Astfel, el va dori să meargă mai departe. Acest lucru se întâmplă deoarece majoritatea clienţilor îşi doresc o eliberare cât mai rapidă dintr-o scenă a morţii, aşteptând din partea dumneavoastră să fiţi capabil să îi mutaţi rapid cât mai departe de corpul lor. Dar dacă acest lucru nu se întâmplă totuşi?

Scopul desensibilizării este acela de a izola un eveniment traumatic sau un incident reprimat şi a permite minţii să îl digere încet, pentru ca persoana în cauză să poată trăi ulterior fără panică, teamă, anxietate sau disconfort. În hipnoterapia tradiţională, evenimentul din viaţa curentă care produce aceste probleme psihologice este abordat în etape, pornindu-se de la versiuni mai blânde. Clientul este deplasat apoi, în mod progresiv, către versiuni mai puternice şi, în final, chiar la sursa anxietăţii. Conceptul implică retrăirea evenimentului, pentru a inhiba reflexul emoţional de tipul „luptă sau fugi", generându-se astfel o reîncadrare emoţională care-i permite clientului să dobândească un sentiment de securitate personală în prezent.

Cu siguranţă, în calitate de terapeut al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, veţi întâlni situaţii în care deprogramarea unei amprente corporale negative dintr-o viaţă anterioară va constitui o parte importantă a serviciului pe care îl puteţi oferi clientului. De exemplu, am avut o clientă care era incapabilă să poarte un ceas sau o brăţară pe încheietura mâinii, deoarece în ultima ei viaţă a fost legată cu nişte curele de piele de un stâlp aflat în mijlocul deşertului şi lăsată apoi să moară acolo. Înainte de a muri, fiind în agonie, s-a luptat atât de tare pentru a se elibera, încât oasele de la încheieturile mâinilor sale au ieşit literalmente prin piele, sfâşiindu-i carnea. Am desensibilizat această scenă teribilă. Acest lucru nu era necesar pentru a o convinge să îşi părăsească trupul în favoarea lumii spiritelor ci, mai degrabă, pentru a alina sursa disconfortului ei fizic din viaţa actuală.

Nu sunt unul dintre acei terapeuţi care cred că este obligatoriu ca subiectul să fie reîntors la o scenă de groază, fiind făcut să sufere prin retrăirea acelui eveniment. Abordarea mea este aceea de a permite clientului să vizualizeze aspectele negative generale ale evenimentului în calitate de observator detaşat, recunoscându-şi totodată şi sentimentele. Am

descoperit că acest lucru este suficient, deoarece detaliile incidentului au fost aduse la un nivel la care pot fi analizate raţional pentru a înlătura trauma. Cred că această metodă este în mod special potrivită pentru terapia vieţii dintre vieţi. Deseori, trec repede printr-o scenă a morţii dintr-o viaţă anterioară şi îl fac pe client să plutească deasupra corpului său în stare de suflet. Clientul este capabil apoi să integreze mult mai eficient elementele dureroase legate de respectiva scenă traumatică, deoarece în stadiul de suflet are conştiinţa sinelui său nemuritor. De asemenea, din lumea spiritelor este mai uşor şi mai eficient să priveşti celelalte vieţi. Dacă este necesar, putem să ne întoarcem la o viaţă mai timpurie care este mai semnificativă pentru client, pentru a localiza originile unui model karmic generator de frică.

Voi relua subiectul aspectelor terapeutice ale vindecării sufletului mai târziu, în secţiunea dedicată Oportunităţilor Terapeutice din cadrul Vizitelor la Consiliu, în partea a cincea a acestei cărţi. Este suficient să spunem că aducerea aminte a unor evenimente fizice şi emoţionale din vieţile anterioare (atunci când subiectul este, din punct de vedere mental, în afara corpului), îi permite acestuia să atingă chestiuni de esenţă în legătură cu karma, să le disece şi să le expună pentru examinarea înţelesului şi scopului lor. Regresia spirituală este un foarte puternic mecanism de eliberare a traumelor latente, deoarece o parte semnificativă a existenţei noastre implică alegerile personale pe care le facem în calitate de suflete şi raţiunile ce se ascund în spatele acestor alegeri.

Vizualizările iniţiale ale stării de suflet

Pe parcursul unei scene dificile a morţii sau în momentul când un subiect îmi spune că tocmai a murit într-o viaţă anterioară, deseori plasez mental în jurul lui un câmp energetic de o lumină aurie protectoare. În acelaşi timp, îl anunţ pe client că propriul său ghid spiritual este perfect conştient de moartea sa şi că se află prin apropiere. Apoi îi spun:

Tocmai aţi murit din punct de vedere fizic şi, pe măsură ce vă deplasaţi în afara corpului dumneavoastră, veţi fi capabil să continuaţi să vorbiţi cu mine şi să răspundeţi întrebărilor mele, deoarece acum sunteţi în contact cu adevăratul dumneavoastră sine interior. Simţiţi cum mintea dumneavoastră se extinde spre

cele mai înalte nivele ale fiinţei dumneavoastră. Uitându-vă în jos la trupul dumneavoastră, veţi putea percepe o scurtă tristeţe în acest moment, dar spiritul dumneavoastră a mai trecut prin această experienţă şi înainte – iar acum sunteţi capabil să vă întoarceţi acasă. Puteţi, pur şi simplu, să plutiţi mai departe când sunteţi pregătit, lăsând în urmă orice durere fizică sau disconfort.

În acest punct, schimb ritmul întrebărilor mele şi îmi reduc tonul vocii. Mă mişc acum mult mai încet, în special în cazul în care am de-a face cu un suflet mai tânăr, iar întrebările mele sunt foarte precaute. La urma urmei, subiectul tocmai a ajuns faţă în faţă cu eul său nemuritor şi are nevoie de ceva timp pentru a se adapta la stadiul de fiinţă descarnată. Ţineţi minte faptul că în regresia într-o viaţă anterioară este mai uşor pentru subiect să fie deplasat dintr-un corp în altul, dintr-o viaţă în altă viaţă, spre deosebire de situaţia actuală, în care nu are parte de nici un corp în viaţa sa dintre vieţi. Aceasta este din cauză că subiectul dumneavoastră este încă, până la urmă, o fiinţă fizică.

Dacă un client vă va spune: „Ies din corpul meu, dar nu ştiu unde sunt!" asiguraţi-l că totul este normal. Aş adăuga apoi următoarele: „Cât timp rămân tăcut, priviţi doar în jur şi comunicaţi-mi care este primul lucru pe care îl vedeţi".

Veţi descoperi că majoritatea sufletelor se află de obicei pe tavanul camerei în care au murit sau plutesc deasupra corpului, dacă moartea a survenit undeva afară.

Următorul set de întrebări reprezintă un exemplu de interogare a clientului într-o scenă a morţii:

1. Unde sunteţi acum în raport cu corpul dumneavoastră?
2. Mai este cineva în cameră (sau lângă corpul dumneavoastră, dacă momentul morţii survine afară)?
3. (dacă răspunsul este da) Spuneţi-mi câte ceva despre această persoană (sau persoane) de lângă dumneavoastră. Cine este (sunt) ea (ele)?
4. Ce vedeţi în jurul dumneavoastră? (sau de ce anume sunteţi conştient?)
5. Ce anume simţiţi?
6. Ce se întâmplă acum? Apoi ce se întâmplă? Se petrece oare ceva despre care nu mi-aţi spus încă?
7. Ce simţiţi în legătură cu moartea dumneavoastră?

După cum am mai spus, dacă subiectul nu se aşteaptă să moară în acel moment, s-ar putea să se opună ieşirii din corpul său din cauza tristeţii sau a unor chestiuni lăsate neterminate. Poate că a murit prea tânăr, sau a fost luat prin surprindere de un accident brusc, sau a fost omorât. Cu toate acestea, deseori desensibilizarea nu este necesară. În aceste cazuri, îi reamintesc subiectului că, probabil, a ştiut dinainte că această viaţă va fi scurtă, iar când va ajunge acasă va putea vorbi cu ghidul său despre aceste circumstanţe. Exceptând sufletele neexperimentate, clienţii obişnuiţi se adaptează relativ rapid la orice tip de moarte fizică.

În cazul majorităţii clienţilor, consider că este cel mai bine să îi ţin suspendaţi în apropierea corpului lor şi să le ofer timpul necesar pentru a-şi aduna gândurile. Acesta este momentul potrivit pentru a oferi asigurări clientului dacă pare confuz sau dezorientat. O dată ce un suflet este orientat către întreaga scenă a morţii sale, fac rapid un rezumat a ceea ce am aflat despre viaţa sa imediat anterioară. Clientul s-ar putea să dorească să corecteze ceva din ceea ce mi-a spus despre viaţa sa şi despre persoanele implicate în aceasta. Tot acum avem şansa de a discuta despre scopul ultim al acestei vieţi. Sigur că aţi putea aştepta până mai târziu pentru a recapitula viaţa tocmai trăită, dar consider că acesta este un moment adecvat pentru a discuta dacă el simte că viaţa a fost un succes sau nu, în termenii respectării obiectivelor prestabilite. Din moment ce tocmai a încetat să se mai afle mental într-o viaţă anterioară, scenele sunt încă vii şi pot avea ramificaţii în viaţa sa actuală.

Va exista mai mult timp disponibil pe parcursul orientării şi interogării clientului pentru a surprinde în detaliu viaţa care tocmai a fost trăită, în caz că se doreşte acest lucru. Eu îmi propun să revăd progresul general pe care l-a făcut clientul meu în toate vieţile sale anterioare, precum şi în alte locuri din lumea spiritelor, în special pe parcursul apariţiei sale în faţa consiliului. Nu doresc să prelungesc şedinţa foarte mult cu această scenă a morţii, cu toate că acest moment de reflecţie oferă subiectului posibilitatea de a se adapta şi a se vizualiza pe sine în calitate de suflet, în timp ce se află încă lângă corpul său. Consider că acesta este un beneficiu suplimentar al procedeului de a revedea o viaţă imediat anterioară.

După ce un client vizualizează cum propriul său suflet părăseşte corpul, dar pe când se află încă în planul astral al Pământului, poate apărea un fenomen extrem de rar în regresia spirituală, cunoscut sub numele de ataşament spiritual. Sunt întrebat deseori de către practicienii regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi cu privire la acest fenomen al „ataşamentului sufletului şi eliberării", deoarece s-au scris foarte multe lucruri despre acest subiect în lucrările de metafizică, iar unele chestiuni au fost făcute să pară senzaţionale în mod inutil.

În situaţii foarte rare, primele vizualizări ale sferei spiritului pe care le are clientul dumneavoastră vor implica observarea unui suflet tulburat, aflat în apropierea lui. Clientul dumneavoastră l-ar putea denumi „suflet întunecat". În general, acest spirit nefericit este legat de clientul dumneavoastră prin legături de sânge, sau poate să fie o nevastă sau un prieten apropiat. S-ar putea ca acesta să nu aibă de-a face cu viaţa anterioară a clientului, din moment ce am trecut deja în timpul de etern ***acum*** al lumii spiritelor. Majoritatea clienţilor care au această experienţă neobişnuită sunt, mai degrabă, doar curioşi cu privire la ce se întâmplă.

Cu toate acestea, alţi oameni, care sunt foarte suspicioşi – majoritatea dintre ei având prejudecăţi (deseori din cauza îndoctrinării religioase din copilărie) legate de existenţa „forţelor demonice şi malefice" în jurul nostru – pot să reacţioneze în mod negativ la această experienţă.

În acele situaţii rare în care devine necesar să acţionaţi pentru a gestiona o situaţie care implică un „suflet pierdut" ce interferează cu deplasarea clientului dumneavoastră către lumea spiritelor, trebuie să începeţi cu unele tehnici de calmare. Voi explica în primul rând faptul că acest spirit nu îl va „poseda" pe subiectul dumneavoastră şi că nici nu este vreo forţă demonică sau diabolică. Acest suflet este nefericit şi are nevoie de ajutor, deoarece nu este încă pregătit să părăsească Pământul. Veţi descoperi că acesta este obsedat de un anumit eveniment legat de moartea sa şi de care nu s-a eliberat încă, cum ar fi faptul că a fost omorât, că s-a sinucis sau că a fost profund tulburat din cauza unei persoane iubite aflate în pericol. Părerile mele despre această chestiune sunt exprimate în ***Destinul Sufletelor,*** în secţiunea dedicată demonilor.

Într-un asemenea caz, i-aş da clientului meu o serie de sugestii blânde, dar potrivite cu situaţia, precum următoarele:

Haideţi să ne punem în legătură cu acest spirit tulburat, conectându-ne la câmpul său energetic, astfel încât să putem afla cine este, ce vrea, de ce îl vedeţi în acest moment şi ce puteţi face pentru a-l ajuta să se deplaseze spre lumină.

Unul dintre colegii mei hipnoterapeuţi a afirmat într-o manieră foarte înţeleaptă că „în timp ce aceste entităţi privesc, simt şi acţionează ca entităţi empirice, în majoritatea cazurilor ele reprezintă personificări sau arhetipuri din propria istorie personală a clientului ca suflet."

Instrucţiuni înaintea părăsirii corpului de către suflet

În pregătirea clientului pentru îndepărtarea sa de Pământ, fiecare terapeut va dori să stabilească nişte instrucţiuni care să se potrivească propriilor sale gusturi şi metode. Poate că veţi constata că se impun unele variaţii faţă de procedura dumneavoastră standard, menite a fi mai utile unor clienţi aparte. Mai jos sunt redate o parte dintre propriile mele instrucţiuni în acest sens. De asemenea, subliniez faptul că şi momentul în care alegeţi să le folosiţi în această fază a sesiunii are o mare importanţă. De obicei, eu le comunic subiectului în preajma porţii de intrare în lumea spiritelor. Dar cu anumiţi clienţi veţi descoperi că instrucţiunile care se adresează stării lor de suflet sunt mai eficiente dacă le veţi comunica puţin mai târziu în timpul fazei de traversare. Depinde cât de mult este implicat subiectul în respectivul moment. Instrucţiunile sunt structurate în trei părţi:

Vă aflaţi acum pe deplin în starea de suflet, conectat direct la cea mai înaltă conştiinţă a minţii dumneavoastră, care este precum un computer foarte vast, ce conţine toate cunoştinţele despre întreaga dumneavoastră existenţă. În calitate de fiinţă eternă şi atemporală, vă veţi aminti detalii incredibile despre viaţa dumneavoastră nemuritoare dintre vieţi şi astfel veţi putea răspunde destul de uşor întrebărilor mele despre viaţa dumneavoastră ca suflet. Vom merge acum într-un loc al conştientizării crescute, deplasându-ne în sus, către domeniul plin de iubire al unei puteri spirituale

atotcunoscătoare. Cu toate că nu sunteţi decât la poarta acestui domeniu sublim, sufletul dumneavoastră poate simţi bucuria de a fi eliberat. Totul vă va deveni foarte familiar pe măsură ce mergem mai departe, deoarece această sferă plină de pace întrupează o acceptare atotştiutoare.

Vă veţi îndepărta acum de corpul dumneavoastră într-o stare de perfectă relaxare. În curând veţi primi ajutor să vă eliberaţi de orice energie negativă din viaţa dumneavoastră fizică. Veţi intra în casa dumneavoastră eternă, unde vom putea discuta cu înţelegere şi obiectivitate atât despre viaţa dumneavoastră nemuritoare, cât şi despre toate vieţile pe care le-aţi trăit anterior, deoarece aceasta este o sferă spirituală a planificării şi armoniei.

Formularea întrebărilor la poarta de intrare în lumea spiritelor

Subiectul dumneavoastră a avut timp să proceseze într-o oarecare măsură viaţa sa anterioară, condiţiile morţii sale şi a ascultat instrucţiunile dumneavoastră pentru desprinderea de corp. Dar dacă este posibil ca subiectul să realizeze rapid că este mort din punct de vedere fizic, adaptarea la starea de suflet, precum şi trecerea sa prin poarta lumii spiritelor constituie un proces care presupune un timp mai îndelungat. O parte din această incertitudine rezidă în faptul că, în timp ce subiectul este din punct de vedere mental un spirit, el vă comunică informaţiile solicitate prin corpul său fizic actual.

Pentru clientul obişnuit, raportarea pentru prima dată a informaţiilor din mintea sufletului său necesită o anumită perioadă de timp, menită unei clarificări a lucrurilor. Am amintit mai devreme că subiecţii mai sensibili (reprezentând probabil cam 15 procente dintre clienţii dumneavoastră) au anumite dificultăţi în ceea ce priveşte vizualizarea, deoarece ei percep cu preponderenţă prin simţuri. Se poate să aveţi rezultate mai bune cu tipul de persoană chinestezică sau auditivă, formulând întrebările dumneavoastră în felul următor: „Ce anume simţiţi, auziţi sau experimentaţi?". Oricum, odată ce se află total în starea de suflet, comunicând din afara corpului lor, veţi descoperi că multora dintre aceste persoane le este mai uşor să

răspundă la întrebările ce gravitează în jurul mult mai obişnuitei interogaţii: „Ce anume vedeţi?".

Regresia spirituală presupune utilizarea unor aptitudini creative adecvate momentului. În ciuda indicaţiilor pe care le adresaţi clientului, acesta s-ar putea să nu fie pregătit să se deplaseze până la un anumit punct sau, dimpotrivă, poate că a mers deja mai departe, luând-o înaintea dumneavoastră. După momentul morţii fizice şi după o recapitulare rapidă a vieţilor anterioare, adresez clienţilor următorul set de întrebări referitor la opţiuni:

1. În timp ce ne pregătim să părăsim corpul dumneavoastră şi să pornim în călătoria de reîntoarcere acasă, doriţi să pornim chiar în acest moment sau să mai stăm o vreme, pentru a vă lua rămas bun de la cineva şi a vă soluţiona problemele râmase nerezolvate pe Pământ?

Această primă întrebare este semnificativă, deoarece subiectul dumneavoastră s-ar putea să nu fie pregătit să părăsească Pământul. Alegerea între a merge mai departe sau a mai rămâne o vreme îl face pe subiect să se focalizeze imediat asupra unei acţiuni căreia trebuie să-i dea curs. În timp ce unele suflete s-ar putea să vrea să-şi ia mental rămas bun de la o persoană iubită pe care au lăsat-o în urmă, majoritatea aleg să plece imediat, spunând: „nu vreau decât să plec". Un suflet mai bătrân şi mai experimentat ar putea remarca: „Oh, sunt liber din nou! Grozav – sunt în drum spre casă "

Chiar şi în acest stadiu timpuriu de decorporalizare, sufletele sunt conştiente că au capacitatea de a-i contacta oricând pe cei dragi. Dacă subiectul dumneavoastră va alege să mai rămână puţin pentru a-şi lua rămas bun de la cineva, veţi dori probabil să călătoriţi împreună cu el, pentru a afla cum intră în contact cu această persoană. Există multe tehnici disponibile sufletelor şi am detaliat câteva dintre ele în capitolul doi al cărţii ***Destinul sufletelor.*** În esenţă, motivul acestui contact este acela de a încerca să îi asigure pe cei dragi că eul sufletesc al persoanei care tocmai a plecat este încă viu. Sufletele nu simt aceeaşi durere copleşitoare legată de moartea fizică cum o fac cei rămaşi în urmă, dar multe dintre ele simt că au datoria de a-i linişti pe cei rămaşi.

De îndată ce subiectul îmi spune că este pregătit să plece, îi adresez următoarele întrebări:

2. În timp ce vă îndepărtaţi de corpul dumneavoastră (prin acoperiş – dacă moartea survine în interiorul unei clădiri – sau direct spre cer, dacă survine afară), vă rog să-mi descrieţi tot ceea ce vi se întâmplă, pentru ca eu să pot rămâne alături de dumneavoastră (pauză). Aţi început să vă deplasaţi?

Există clienţi care s-ar putea să nu răspundă la această întrebare sau să răspundă mai degrabă vag şi superficial. Din nou, pentru a încuraja răspunsurile, întrebările dumneavoastră trebuie să ofere alternative:

3. Spuneţi-mi, în timp ce vă îndepărtaţi de Pământ, puteţi vedea întinderi mari de pământ, oraşe (sau marea) sub dumneavoastră – sau totul este înceţoşat?

4. Puteţi vedea cu claritate pământul curbat de sub dumneavoastră sau totul în jurul dumneavoastră este confuz?

5. Aveţi senzaţia, în timp ce va îndepărtaţi, că sunteţi atraşi spre ceva? Dacă da, este o senzaţie blândă sau puternică?

6. Vă deplasaţi şi priviţi în sus sau vă simţiţi ca şi cum aţi coborî, uitându-vă în jos? (Dacă este vorba de a doua variantă, subiectul se va răsuci în cele din urmă şi va experimenta deplasarea normală, în care privirea îi este orientată în sus.)

Am descoperit că, în timp ce oamenii călătoresc la nivel mental departe de planul astral al Pământului, este necesar să îi ţinem angrenaţi şi în permanentă mişcare, pentru că, altminteri, fluxul de informaţii tinde deseori să se reducă considerabil. Criticii oricărei forme de ghidare şi direcţionare atenţionează asupra pericolului de a-l ghida pe client. Acestea sunt temeri justificate dar, cu toate acestea, sunt de părere că în această perioadă a sesiunii unii subiecţi au tendinţa să piardă vremea la nivel mental. Există numeroase motive pentru care nu vor să vorbească cu dumneavoastră. Uneori este vorba despre o anumită lipsă de încredere în a vă raporta din starea de suflet. Probabil că, în calitate de suflete, sunt uimiţi şi un pic dezorientaţi de această experienţă. Este foarte posibil şi faptul ca ei să nu fie capabili să vă răspundă aşa cum trebuie, deoarece ceea ce văd ei reprezintă de fapt nemurirea divină, iar aceasta este atât de minunată, încât au dificultăţi în a o

comunica într-o manieră coerentă. Există, de asemenea, o serie de persoane care nu vor să îşi întrerupă senzaţiile spirituale şi emoţionale cu o conversaţie. Cel mai bun mod în care pot explica eu aceste sentimente de uimire este că subiectul dumneavoastră se află în plin proces de trezire la un nou nivel de cunoaştere.

Mulţi clienţi par pasivi în acest stadiu dar, în realitate, ei sunt puternic prinşi în acţiunea traversării în spaţiul de dincolo. Oricum ar fi, trebuie să ştiţi exact ce anume se întâmplă. Mai mult chiar, clientul va fi dezamăgit dacă experienţa sa nu este înregistrată pe casete audio. Un alt avantaj pe care-l prezintă menţinerea dialogului în momentul scenelor de la poarta de intrare în lumea spiritelor rezidă în încrederea pe care clienţii o dobândesc ascultându-vă. Ei capătă senzaţia că dumneavoastră ştiţi ce li se întâmplă şi că totul este foarte normal. Este imperativ ca dumneavoastră să le transmiteţi cât mai din timp ideea că dumneavoastră cunoaşteţi drumul în lumea spiritelor şi că sunteţi familiarizat cu ceea ce i se întâmplă subiectului.

În vederea stabilirii unei relaţii spirituale cu subiectul dumneavoastră, îi veţi cere să explice ceea ce experimentează cât mai pe larg posibil, evitând, în acelaşi timp, să puneţi vreo barieră în calea intimităţii. Ocazional, în stadiile incipiente, clientul va simţi că prin revelarea informaţiilor s-ar putea să violeze vreun cod divin şi secret. Acesta este încă un motiv pentru care este liniştitor pentru sufletul călător să creadă că aţi mai fost pe acest drum şi mai înainte, cu mulţi alţii. Întrebările dumneavoastră trebuie adresate cu încredere dar, în acelaşi timp, ele trebuie formulate respectuos şi cu deferenţă faţă de caracterul sacru al lumii spiritelor.

Ca să fim sinceri, în cazul unor subiecţi există tendinţa de nu se strădui prea mult la reamintirea aspectelor spirituale în stadiul traversării în lumea de dincolo, deoarece ei se aşteaptă ca acest fapt să se petreacă uşor şi de la sine. Dacă lucrurile nu stau astfel, va trebui ca dumneavoastră să materializaţi scenele pentru ei. Dacă un client susţine: „Nu văd nimic în acest moment", trebuie să stabiliţi dacă el este în ceaţă din cauza lipsei de efort sau din cauza unor probleme legate de vizualizare. Acest tip de răspuns trebuie evaluat prin utilizarea unor interogaţii blânde, dar stăruitoare.

Am afirmat deja că, limitele între a fi un participant mai degrabă decât un observator sunt uneori mai puţin evidente, spre deosebire de modul în care se întâmplă lucrurile în cazul rememorării unei vieţi anterioare. În starea de suflet există un amestec al timpurilor eterne, iar întrebările dumneavoastră ar trebui să-l elibereze pe subiect în aşa fel încât să îşi poată proiecta în mod clar propriile asociaţii. Există trei tipuri de întrebări ce se pot dovedi utile în acest punct:

A. Întrebarea deschisă: „Spuneţi-mi care este prima dumneavoastră impresie despre locul unde vă aflaţi, în raport cu împrejurimile"?

B. Întrebarea elaborată: „Ce simţiţi în legătură cu toate acestea? Sunteţi fericit sau trist? Sunteţi extaziat sau nesigur de ceea ce simţiţi? Ce înseamnă aceasta pentru dumneavoastră? Ce încercaţi să îmi spuneţi? Ajutaţi-mă să înţeleg ceea ce vedeţi şi simţiţi "

C. Întrebări recapitulative şi centralizatoare: „Acum că mi-aţi spus toate aceste lucruri, permiteţi-mi să recapitulez cele relatate de dumneavoastră. Am înţeles corect? Ar mai fi ceva ce aţi dori să adăugaţi?"

În încheiere, trebuie să subliniez încă o dată faptul că este necesar să îi acordăm subiectului suficient timp pentru a răspunde complet la întrebări dar, în acelaşi timp, să-l menţinem activ şi să-l încurajăm. Aceasta este o acţiune care presupune un echilibru delicat, care se îmbunătăţeşte odată cu experienţa. Totodată, le spun studenţilor mei să nu cadă în capcana de a se blaza după ce dobândesc experienţă, întotdeauna să manifeste entuziasm şi să trateze fiecare persoană ca şi cum ar fi captivaţi de povestea acesteia. Clienţii trebuie să simtă că sunteţi complet absorbiţi de vizualizările lor, prin faptul că vă aud spunând lucruri cum ar fi: „Oh, într-adevăr, sună extraordinar. Vă rog, spuneţi-mi mai multe." Personal, sunt fascinat de raportările din lumea spiritelor, indiferent de câte ori aud aceleaşi descrieri. Mă interesează experienţa fiecărui client şi aşa ar trebui să fie pentru toţi profesioniştii implicaţi în regresia spirituală.

Clientul apatic

Există subiecţi care, deşi pot fi purtaţi pe toată durata unei vieţi anterioare, se închid exact când se ajunge la poarta

de intrare în lumea spiritelor. Totuşi, dacă urmează să apară un asemenea blocaj, el se va petrece cel mai probabil atunci când clientul încearcă să ajungă la unele amintiri din copilărie sau pe parcursul încercării dumneavoastră de a-l muta într-o viaţă anterioară – şi nu la poarta de intrare în lumea spiritelor. Subiecţii care blochează continuarea hipnozei în oricare dintre aceste momente ale şedinţei s-ar putea să aibă nevoie să fie aduşi într-o stare de trezire completă. Trebuie întotdeauna trataţi cu grijă. Facilitatorii regresiei hipnotice trebuie să fie foarte amabili şi înţelegători cu aceste persoane, în cazul în care sesiunea lor eşuează.

Înainte ca aceşti oameni să părăsească biroul, petrec cu ei o perioadă de timp discutând toate posibilele ramificaţii ale incapacităţii lor de a merge mai departe şi îi asigur că nu au ratat nimic, pentru că există o serie de motive în spatele a tot ceea ce se întâmplă în viaţă. Este posibil ca, la un anumit moment în viitor, ei să aibă mai mult succes în acest sens.

Astfel, există o tehnică bine stabilită, legată tocmai de situaţiile care pot surveni în cadrul regresiei într-o viaţă anterioară şi în care un subiect nu este capabil să vizualizeze o scenă în care se găseşte într-un alt timp şi într-un alt corp. Facilitatorul elimină presiunea ce apasă asupra subiectului prin simpla rostire a următoarelor cuvinte:

Nu încercaţi să analizaţi nimic, doar inventaţi o poveste pentru mine. Aş dori să începeţi prin a-mi spune primul lucru care vă vine în minte. Pur şi simplu, alegeţi un loc şi un timp şi inventaţi lucruri pe măsură ce înaintaţi în poveste.

Invariabil, dacă subiectul este capabil să urmeze aceste instrucţiuni, viaţa sa anterioară reală va începe să se ivească încet, dar într-o manieră foarte naturală. Se pare că se realizează o anumită eliberare la nivelul minţii clienţilor, în condiţiile în care ei se simt mai confortabil odată ce le dau permisiunea de a crea orice fantezie doresc. Din nefericire însă, am constatat că această tehnică nu este deloc eficientă în lumea spiritelor, deoarece în acest caz nu există parametri solizi care să implice povestirea unor evenimente pământeşti, cu fiinţe umane.

În rememorarea vieţilor anterioare lucrăm cu mintea subconştientă. În stare de suflet însă, mintea subconştientă este şi mai distanţată faţă de nivelele conştiente. Un aspect-cheie în

cazul opoziţiei şi al blocajelor clientului faţă de regresia spirituală este acela că, pentru a ajunge la sufletul său nemuritor, trebuie să lucraţi atât la nivelul minţii conştiente, cât şi al celei subconştiente. În combaterea blocajelor, ar fi mult mai simplu pentru regresionistul spiritual dacă diferitele nivele ale minţii ar putea fi izolate şi oprite atunci când se opun regresiei spirituale. Bineînţeles, acest lucru nu este posibil.

Ce legătură există oare între opoziţia pe care subiectul o manifestă şi faptul că se află în stare de suflet? Temperamentul emoţional şi creierul intelectual al corpului actual al clientului pot să acţioneze prin inhibarea caracterului său nemuritor de suflet, într-un punct situat între moartea acestuia şi traversarea spre lumea spiritelor. O opoziţie inconştientă poate să se nască din dificultatea subiectului de a face diferenţa între personalitatea sa umană temporară şi caracterul său etern, pe care-l posedă în calitate de suflet. În acest punct există o dualitate, iar pentru unii clienţi este mai dificil decât pentru alţii să se descurce între aceste două forţe.

Dacă observaţi că personalitatea curentă a subiectului încearcă să răspundă la întrebările dumneavoastră în locul identităţii sufleteşti a acestuia, precum şi în cazul în care clientul prezintă unele dificultăţi în a-şi exprima propria identitate în perioada imediat următoare decesului, vă stau la dispoziţie câteva modalităţi de a-l ajuta în traversarea acestui moment dificil. Fireşte, primul lucru care trebuie să vă vină în minte este să măriţi profunzimea transei. Aş sugera, de asemenea, să-i spuneţi subiectului următoarele:

V-aţi deplasat într-un loc aflat dincolo de personalitatea dumneavoastră curentă, unde caracterul dumneavoastră este mai permanent. Totuşi, sunteţi încă aceeaşi persoană. Inspiraţi de trei ori adânc, iar la a treia inspiraţie veţi ajunge la nivelul necesar pentru a vă aminti cine sunteţi în realitate, ca suflet, precum şi toate informaţiile legate de identitatea dumneavoastră nemuritoare.

Voi avea mai multe de spus pe această temă în secţiunea dedicată conexiunilor dintre corp şi suflet. În ceea ce priveşte traversarea prăpastiei dintre cele două *euri*, al sufletului şi al creierului, mai există încă o metodă care merită luată în considerare. Imediat după moartea dintr-o viaţă anterioară, îi

permit clientului să-şi compare temperamentul şi personalitatea din viaţa sa curentă cu cele din viaţa anterioară. Ambele opţiuni care-i stau la dispoziţie implică o existenţă într-un corp fizic. Conştientizarea bruscă a diferenţelor dintre aceste vieţi îl poate ajuta pe subiect să treacă peste orice bariere de identitate aducătoare de confuzie asupra corpului şi sufletului său.

Este de înţeles că acei clienţi care ajung la poarta lumii spiritelor şi nu pot merge mai departe sunt cei mai dezamăgiţi. Unii manifestă sentimente de furie, în timp ce alţii au o atitudine resemnată. Există şi clienţi care devin foarte emoţionaţi şi încep să plângă. Destul de des, dacă blocajele generează terminarea prematură a sesiunii, clientul va spune: „Am simţit tot timpul că vor exista piedici şi că nu mi se va permite să primesc informaţii despre mine însumi."

După cum am menţionat deja în secţiunea dedicată prejudecăţilor clienţilor, există oameni care se pregătesc singuri pentru asemenea dezamăgiri. S-ar putea să aibă unele temeri nerezolvate cu privire la sesiune, cum ar fi cele legate de descoperirea unor detalii neplăcute despre ei înşişi, pe care, de fapt, nu vor să le cunoască. Sau le lipseşte încrederea în sine şi, poate, în dumneavoastră. Cu siguranţă, nici un hipnoterapeut nu poate garanta succesul unei sesiuni de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Putem doar să afirmăm că vom lucra cu sârguinţă, asigurându-ne de elementul esenţial al participării active a clientului, pentru a extrage informaţiile spirituale căutate de acesta. Le spun studenţilor mei că vor întâlni cazuri în care vor trebui să întrerupă sesiunea din cauza blocajelor clientului. De asemenea, trebuie să spun că veţi întâlni clienţi cu care pur şi simplu nu veţi putea să vă conectaţi personal în nici un fel. Există o serie de motive pentru lipsa acestui raport, aceasta putând fi cauzată, nu în ultimul rând, de o polaritate energetică negativă între dumneavoastră şi client.

Continuarea discuţiilor cu un client dezamăgit se poate dovedi esenţială pentru confortul acestuia. Sincer vorbind, aceste discuţii ulterioare sesiunii, implicând toate ramificaţiile posibile ale cazului său, pot stimula conştientizarea de sine, aprofundarea şi înţelegerea clientului. Aceste aspecte sunt atât de importante şi valoroase pentru un client dezamăgit şi tulburat, încât acesta va considera chiar şi o sesiune întreruptă un succes parţial.

Depăşirea anumitor tipuri de blocaje ale clientului

Evident, veţi încerca să faceţi tot ceea ce este posibil pentru a preveni întreruperea sesiunii din cauza blocajelor, în special dacă acestea survin din modul greşit de abordare al clientului însuşi. Studenţii mei sunt profesionişti ai hipnozei, având la activ o mare varietate de experienţe în acest sens. Majoritatea acestora sunt de părere, ca şi mine de altfel, că pot fi utilizate o multitudine de abordări pentru a limpezi câmpul energetic al subiectului (precum tehnicile şamanice şi reiki). Am folosit deseori atingerile şi luarea de mână, combinate cu anumite vibraţii ale vocii mele, pentru a interacţiona cu energia blocată a subiectului. Am menţionat deja despre plasarea mâinii mele pe fruntea clientului, procedeu menit generării unui transfer energetic pozitiv.

Redau mai jos o serie de exemple referitoare la unele afirmaţii pe care s-ar putea să le auziţi de la subiecţii aflaţi la poarta de intrare în lumea spiritelor şi care manifestă o anume împotrivire. Alături de fiecare dintre aceste afirmaţii am adăugat un exemplu de răspuns metaforic sau simbolic al facilitatorului, care descrie o imagine cunoscută, aplicând-o uneia încă necunoscută. Aceste imagini reprezintă spaţiul spiritual care este umbrit de subiect în timpul traversării. Comparaţiile simbolice servesc deseori drept mecanisme de eliberare din blocaje.

1. **Subiect:** Nu am încredere în ceea ce văd.

   Facilitator: Permiteţi imaginaţiei dumneavoastră să preia controlul şi nu încercaţi să înţelegeţi nimic în acest moment. Imaginaţia dumneavoastră este cheia de acces la suflet. Ea constituie calea prin care sufletul comunică cu dumneavoastră.

2. **Subiect:** Nu văd nimic, decât întuneric.

   Facilitator: Sunteţi o formă de energie. Există o lumină din energia dumneavoastră care se extinde din mâini. Eliberaţi-vă puterea cu ajutorul minţii şi ţineţi mâinile în faţa dumneavoastră. Acestea ne vor arăta calea, iar eu vă voi urma (sau luaţi-mă de mână şi conduceţi-mă), deoarece aţi mai fost pe acest drum şi înainte.

3. **Subiect:** Nu ştiu ce anume ar trebui să fac.

Facilitator: Aş dori să vorbiţi încet cu ghidul dumneavoastră personal, care se află în apropiere. Cereţi sfatul acestei fiinţe înţelepte, iar apoi spuneţi-mi ce anume v-a spus şi unde veţi fi dus după aceea.

4. **Subiect:** Se pare că plutesc în derivă într-un vid care este luminos în anumite locuri şi întunecat în altele. Sunt blocat.

Facilitator: Aş vrea să consideraţi că acest vid este o uriaşă tablă de şah în alb şi negru, pe care se găsesc şi piese, iar dumneavoastră sunteţi purtat de curent peste ea. Sunteţi una dintre acele piese care se poate mişca în orice direcţie. O mână nevăzută vă direcţionează acum spre un loc anume. Priviţi-vă cum vă deplasaţi într-acolo, (pauză) Acum descrieţi-mi unde aţi fost dus.

5. **Subiect:** Nu sunt sigur dacă ar trebui să vă spun ceva.

Facilitator: Puteţi să spuneţi sau să faceţi orice doriţi, deoarece aceste amintiri vă aparţin, din moment ce se află în mintea sufletului dumneavoastră. Puteţi să vă daţi singur permisiunea de a răspunde întrebărilor mele, în orice fel consideraţi că vi se potriveşte. Eu sunt aici, cu dumneavoastră, deoarece doriţi să vă ajut. Gândiţi-vă la dumneavoastră ca la un operator de film care are abilitatea de a-mi arăta imaginile şi de a le mişca repede sau încet, în funcţie de cum are loc acţiunea în mintea dumneavoastră.

Observaţi că în răspunsul meu la această ultimă întrebare legată de intimitate nu i-am sugerat subiectului că am putea opri efectiv această linie de investigaţie, ci doar că putem să ne mişcăm fie încet, fie mai repede. Dacă preocupările privind intimitatea sufletului revin, voi încerca să lucrez în jurul acestui subiect prin persuasiune. Întreaga idee este aceea de a evita confruntarea directă, acordând subiectului permisiunea de a-mi spune ceea ce consideră potrivit din amintirile sale.

Blocaje exercitate de ghidul clientului

Aceasta este o zonă foarte delicată pentru regresionistul spiritual.

Atunci când clientul declară cu convingere „Sunt blocat, nu pot să merg mai departe", suspectez imediat că la mijloc este un ghid. Dacă sunteţi de părere că informaţia este blocată

în vreun fel de către un ghid spiritual, înseamnă, în general, că această persoană nu a progresat până la acel stadiu din viaţă în care se presupune că ar trebui să deţină anumite informaţii. Acest ghid personal s-ar putea să nu dorească să faciliteze descoperirea de sine a subiectului. Probabil că încă nu a fost atinsă o răscruce importantă a vieţii, iar un ghid simte că deciziile aferente trebuie luate fără a exista o pregătire prealabilă în acest sens. Acesta este unul din motivele pentru care. În cele din urmă, am renunţat să mai primesc clienţi sub vârsta de treizeci de ani. Mai mult, există unii ghizi personali care doresc ca blocajul amnezic care ni se instituie la naştere cu privire la cine suntem cu adevărat şi care este scopul nostru, să rămână la locul său pe parcursul întregii vieţi, deoarece serveşte propriilor noastre interese.

Oricum, deoarece sunt încăpăţânat, nu cedez prea uşor atunci când presupun că blocajul provine de la un ghid. Încerc să descopăr zona specifică pe care ghidul clientului meu vrea să o evite şi lucrez mai degrabă în acest sens decât să presupun că acest profesor vrea ca studentul său să nu vadă nimic. Pot să mă plasez într-o stare de transă uşoară şi, ţinându-mi ochii închişi, să-mi chem propriul ghid spiritual pentru a mă ajuta în relaţionarea cu ghidul clientului, în vederea eliminării măcar parţiale a blocajelor din zonele corespunzătoare.

Fac acest lucru în situaţia în care consider că subiectul meu, din raţiuni ce ţin de bunăstarea sa mentală, are neapărată nevoie să obţină informaţiile respective. Pot simţi sau nu că propriul meu ghid mă ajută în respectivul caz. Astfel, apelez întotdeauna în mod direct la ghidul care produce blocaje şi îi spun clientului să facă la fel. O tehnică de permisiune pe care o consider eficientă este să-i solicit clientului meu să repete după mine, cu voce tare, fiecare rând din această 'petiţie':

Îţi cer să desfaci barierele minţii mele astfel încât prin această cunoaştere, să îmi pot asuma o mai mare responsabilitate pentru viaţa mea. Sunt pregătit să mă confrunt cu adevărul despre mine însumi. Îţi cer să ai încredere în Michael (folosiţi-vă propriul nume) ca în cineva care doreşte să mă ajute să înţeleg care este potenţialul meu real şi care va respecta şi proteja informaţiile pe care alegi să mi le dai despre viaţa mea în lumea spiritelor.

Din fericire, blocajele totale din partea ghizilor nu sunt prea frecvente. Este bine să cunoaşteţi din timp adevăratele origini ale blocajelor. Provin ele oare de la subiect sau de la un ghid, manifestându-se doar prin intermediul subiectului? Deşi blocajul poate să apară în orice moment pe parcursul sesiunii, din clipa în care clientul dumneavoastră trece, din punct de vedere mental, în lumea spiritelor, de regulă se termină şi îngrijorările majore. Am descoperit că ghizii care produc blocaje se manifestă puternic în acest sens imediat după momentul morţii dintr-o viaţă anterioară, dar înainte ca trecerea în lumea spiritelor să fie completă. Astfel, dacă există vreun impediment, deseori se va produce la poarta de intrare în lumea spiritelor. Când îi pregătesc pe studenţii mei în tainele regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, le place să audă exemple concrete ale unor astfel de situaţii dificile, precum şi soluţiile aplicabile acestora. Pentru a ilustra o asemenea situaţie în care un ghid produce blocaje, am ales următorul caz (pe care îl numesc Cercetaşul Apaş). Acest caz îi implică pe subiectul meu, Kyle şi pe ghidul său, Adia.

Unul dintre aspectele cele mai derutante ale vieţii este dificultatea de a lua decizii cu privire la relaţiile noastre de dragoste. De regulă, aceste alegeri sunt mult mai complexe decât deciziile legate de carieră sau situaţia financiară. Plasez durerea suferită la pierderea unei iubiri în vârful ierarhiei traumelor emoţionale. Destul de des, imediat după momentul morţii, contopirea deplină a clientului dumneavoastră cu sufletul său va produce o adevărată vânătoare de răspunsuri despre oamenii pe care i-a cunoscut şi iubit. E posibil ca sesiunile de hipnoză să ajungă la un moment de întrerupere bruscă în timp ce subiectul procesează informaţiile legate de aceste aspecte. În plus, aceste informaţii pot genera o serie de imagini de sine negative, precum şi descoperirea faptului că o misiune personală vitală a fost dislocată. Aceasta a fost situaţia şi în cazul lui Kyle.

În vârstă de 37 de ani, Kyle era un instructor de canotaj a cărui istorie personală includea o mare dorinţă de libertate şi aventură, alături de pasiunea sa de a lucra în aer liber. Pe parcursul interviului preliminar s-a instalat nervos la mine în birou, exprimându-şi dorinţa ca sesiunea noastră să fie una la limita rezistenţei fizice şi nu doar menită „spălării negativităţii

din mintea mea", după cum s-a exprimat el. Pumnii lui Kyle erau strânşi în timp ce îmi spunea despre un divorţ iminent de Diane, dragostea lui din liceu. Ea îi spusese lui Kyle că s-a săturat ca el să fie plecat tot timpul în excursii de canotaj cu clienţii săi. Diane îşi dorea ca el să „se maturizeze, să se aşeze la casa lui, să-şi ia o slujbă în localitate şi să înceteze a mai fi un tată şi un soţ absent". Obiceiul său de a bea din ce în ce mai mult s-a adăugat şi el la conflictul marital.

Separarea a fost foarte dificilă de ambele părţi, implicând furie intensă şi învinovăţiri legate de bani, stil de viaţă şi copii. De curând, Kyle începuse să se întâlnească cu Linda, o femeie pe care a cunoscut-o la ***Alcoolicii Anonimi. Î***n timp ce relaţia lor se dezvolta, Kyle devenea din ce în ce mai confuz şi frustrat în legătură cu schimbările din viaţa lui, deoarece încă o iubea pe Diane. Soţia sa i-a spus că nu va înceta niciodată să-l iubească, dar a refuzat să se împace cu el, din cauza frecventelor sale absenţe de acasă.

Cu toate că sesiunea de hipnoză a lui Kyle decurgea conform planului, nu a mers prea uşor din cauza neliniştii şi preocupării sale. Odată ajunşi în viaţa anterioară a lui Kyle, am aflat că a fost cercetaş pentru cavaleria armatei Statelor Unite în deşertul Arizona. Numele său era Hal şi a fost ucis în timpul unui raid, la vârsta de treizeci şi nouă de ani, în 1873, de către indienii apaşi. În momentul în care Kyle a vizualizat moartea sa ca Hal, a început să tremure incontrolabil. Încercările mele de a-l calma au fost lipsite de orice succes.

Dr. N: Spune-mi ce te frământă cel mai mult în acest moment. Este durerea morţii tale şi faptul că ai doar treizeci şi nouă de ani – sau altceva?

Kyle: (printre lacrimi, respirând rapid şi sacadat) Nu, nu, este Jane...LA NAIBA, A AVUT DREPTATE! Ştia că voi fi ucis de apaşi.

Dr. N: Cine este Jane?

Kyle: Soţia mea...ea nu a vrut ca eu să merg în această călătorie...iar acum uite...AM ABANDONAT-O – şi pe cei trei copii ai mei.

Dr.N: Dar explorarea teritoriilor indienilor nu este meseria ta? Felul în care îţi câştigi existenţa? A fost ceva diferit legat de această misiune?

Kyle: Nu, toate sunt periculoase – dar, de curând am devenit un mic fermier, doar pentru a-i face plăcere lui Jane. I-am promis că mă voi aşeza la casa mea şi nu voi mai lucra pentru armată. Numai că mi-a lipsit această viaţă atât de mult – să nu fiu legat de nimic, aventura, lucruri noi care se întâmplă în fiecare zi, camaraderia dintre oameni...

Dr.N: Deci, de ce te-ai hotărât să lucrezi pentru armată încă o dată în această expediţie?

Kyle: Maiorul Henderson a venit la mine, cerându-mi ajutorul şi mi-a oferit bani în plus. Jane s-a certat cu mine. Mi-a spus că are o premoniţie legată de ceva rău ce se va întâmpla. Mi-a reamintit de promisiunea pe care i-am făcut-o...dar tot am plecat.

Dr.N: Putea maiorul Henderson să găsească pe altcineva?

Kyle (pauză lungă): Da, presupun că da, dar eu eram bun şi maiorul era presat de timp. Oh, Jane...îmi pare rău...

Dr.N: Cine este Jane în viaţa de acum?

Kyle (cu ochii în lacrimi): Ea este Diane.

În momentul în care mi-am început instrucţiunile pentru ca Hal să se îndepărteze de corpul său din deşertul Arizona şi să se îndrepte înspre poarta de intrare a lumii spiritelor, acesta a strigat: „Sunt blocat – simt că ceva mă opreşte – mă reţine..."

Când am văzut că îmi este imposibil să îl mut pe Hal de la scena morţii sale, am suspectat că, în timp ce refuza să o părăsească pe Jane, subconştientul clientului meu combina această rezistenţă conştientă cu faptul că nu voia să o părăsească pe Diane, în viaţa lui actuală. Atât memoria conştientă, cât şi cea subconştientă îl opreau de la a se deplasa înspre o stare supraconştientă din cauza puternicelor sentimente de remuşcare şi vinovăţie. Eram undeva între deşertul Arizona şi poarta de intrare în lumea spiritelor. Am decis să cer ajutor din partea ghidului clientului meu. După câteva momente de meditaţie, am continuat:

Dr.N: Voi începe să îl chem pe ghidul tău pentru a ni se alătura în acest moment de răscruce. Imaginează-ţi că atunci când te uiţi în jos vezi deşertul Arizona, dar când întorci privirea în sus vezi o lumină protectoare aşteptând. Aş vrea să te imaginezi plutind, în timp ce această cameră este suprapusă peste întreaga scenă, astfel încât să putem participa cu toţii. Voi chema acum această lumină protectoare aflată deasupra ta, să

coboare şi să ne ajute. Aceasta este propriul tău ghid spiritual – iubitor şi iertător. Îmi permiţi să fac asta şi mă ajuţi?

Kyle: (şovăitor) Da, dar nu ştiu…

Dr.N: (după încurajări continue) Bine. Acum, până număr la trei, ghidul tău va coborî la tine şi vei fi capabil să-mi descrii această fiinţă foarte clar. ***Gata!*** (Pun mâna pe fruntea lui Kyle) ***Unu, doi, trei!*** Ce vezi?

Kyle: (pauză lungă) Oh...este aici...un om mai în vârstă...subţire...cu păr lung şi cărunt…

Dr.N: Cum arată faţa lui?

Kyle: Înţeleaptă...pare încruntat – nu, provocator.

Dr. N: Cum îl cheamă?

Kyle: A...Adia. Este aici.

Dr.N: Îi simt şi eu prezenţa şi asta e bine, deoarece putem folosi ajutorul lui chiar în acest moment. Vreau să te concentrezi puternic. Ce mesaj telepatic îţi transmite Adia în minte?

Kyle: Vă rog, nu vorbiţi pentru un minut.

Dr.N: (după o aşteptare moderată) Ei bine…?

Kyle: Eu…nu pot...(subiectul începe să tremure)

Dr.N: (tare, pe un ton autoritar, neacordând timp subiectului pentru dezangajare) ***Vorbeşte în numele lui Adia folosindu-ţi propria voce, acum!***

Kyle: (cu o voce ciudată, încet şi foarte controlat) Ai fost adus aici în acest moment pentru a lucra cu acest om (eu) pentru a înţelege ce alegeri ai făcut (ca Hal şi Kyle). Te voi lăsa să ştii anumite lucruri (în acest moment) dar nu şi altele, deoarece alegerile tale (cu sufletul lui Jane şi Diane) sunt încă deschise pentru tine.

Pentru concizie am condensat o bună parte din această fază a cazului.

Am putut afla că Diane este sufletul pereche primar al lui Kyle. Foarte puţine alte lucruri i-au fost revelate lui Kyle despre viaţa sa spirituală. Sesiunea lui Kyle a fost totuşi de nepreţuit, pentru că acum el înţelegea că decizia Dianei de a-l părăsi implica toate aspectele mai vechi ale abandonării ei anterioare, pe când era Jane. Lecţia karmică de aici nu este una de pedepsire ci, mai degrabă, de a oferi înţelegere despre consecinţele alegerilor noastre şi a felului cum acestea îi afectează pe alţii pe parcursul mai multor vieţi. Obiectivele pe termen lung ale lui Kyle din această viaţă, viaţa sa spirituală,

precum şi viitorul său cu Diane – toate aceste aspecte au fost blocate, pentru că el se afla în mijlocul unei perioade de testare – la această răscruce a vieţii sale actuale.

Toate blocajele provocate de ghizi au un scop. A-i fi permis lui Kyle să vadă alţi membri ai grupului său spiritual, să experimenteze o întâlnire cu consiliul său sau să-şi revadă alegerea corpului actual în camera de selecţie a vieţii ar fi dejucat o serie de elemente cruciale care implică luarea deciziilor în acest moment din viaţa sa. Observaţi că vârstele marilor decizii referitoare la abandon (treizeci şi şapte, respectiv treizeci şi nouă de ani), sunt aproximativ aceleaşi atât în ceea ce priveşte viaţa sa imediat anterioară, cât şi cea de acum. Liniile temporale reprezintă o cauzalitate multiplă.

Momentele temporale din existenţa noastră poartă ecouri de oportunitate. Fiecare cale are propriul potenţial de a ne învăţa ceva, cu privire la sarcinile majore din viaţă. Kyle a ieşit din sesiunea noastră cunoscând problema, fără însă a-i fi oferite răspunsuri pentru această problemă. El a dobândit mai multă acceptare asupra faptului că toate experienţele de viaţă au o semnificaţie. Kyle avea încredere în faptul că ghidul său care l-a blocat nu a vrut decât ca el să afle singur care este cea mai bună cale de urmat în acest moment din viaţă.

Viziuni ale luminii şi întunericului în timpul trecerii

Să ne întoarcem la acei clienţi care s-au descurcat bine cu îndepărtarea de planul astral al Pământului şi au plutit dincolo de poarta de intrare în lumea spiritelor în acest stadiu, veţi dori să verificaţi în permanenţă ceea ce îi înconjoară. În timpul trecerii, următorul set de întrebări începe astfel:

1. În timp ce vă deplasaţi din ce în ce mai sus şi din ce în ce mai departe de Pământ, spaţiul din jurul dumneavoastră devine mai luminos sau mai întunecat?

Cu toate că această întrebare ar putea părea simplă, ea este una plină de ramificaţii, în funcţie de experienţa sufletului implicat. Când un client îmi spune „Am intrat deîndată într-o lumină puternică", pot, de obicei, să prezic că am de-a face cu un suflet matur, care se mişcă repede şi care abia aşteaptă să ajungă acasă. În acelaşi timp, presupun că forţa inteligentă care atrage sufletul ştie exact care este viteza de deplasare care se

potriveşte cel mai bine abilităţii acestui suflet de a se adapta schimbărilor rapide care urmează morţii fizice. Sufletele care sunt mai puţin sigure de locul unde se află se mişcă mult mai încet. Pe de altă parte, există şi unele suflete care doresc să se deplaseze gradual în lumea spiritelor, indiferent de nivelul lor de avansare.

Nu pot oferi nici o formulă prestabilită care să explice diferitele viziuni ale sufletelor. Astfel, unele suflete văd un portal sau un tunel prin care trebuie să treacă, în timp ce altele se îndreaptă direct spre lumină. Ştiu însă, că rata de transmigraţie este corelată cu circumstanţele morţii şi cu gradul de familiaritate cu lumea spiritelor. Există foarte puţine informaţii primite de la oamenii care au trecut printr-o experienţă negativă de moarte clinică, deoarece pe parcursul acesteia nu au văzut decât întuneric. Aceştia mărturisesc că erau blocaţi într-un tunel şi s-au întors înapoi la viaţă fără a vedea nici măcar o singură lumină iubitoare venind înspre ei. Acest lucru se poate întâmpla atunci când experienţa morţii este foarte scurtă la poarta de intrare, fiind urmată imediat de reîntoarcerea la viaţă. Majoritatea informaţiilor primite de la oamenii care au trecut printr-o experienţă de moarte clinică implică sentimente de dragoste şi experimentarea exclusiv a unei lumini puternice.

Lucrul important în acest punct este să reţineţi următorul aspect: atunci când clientul dumneavoastră vă spune că este purtat în derivă prin întuneric sau pluteşte printre valuri gri, neguroase sau printr-o atmosferă lânoasă, înnorată, unde nu poate vedea nimic, faceţi în aşa fel încât să se mişte cu calm şi asiguraţi-l că totul este normal. Indiferent de răspunsul pe care-l primesc de la clienţii mei la întrebarea anterioară (în sensul de lumină sau întuneric), le spun:

2. Aţi mai fost pe aici şi înainte. Mergeţi înainte şi acceptaţi faptul că o putere iubitoare vă duce într-un loc sigur.

Îi explic subiectului că în curând va experimenta scene în care va lua parte la acţiune, la fel cum s-a întâmplat şi în perioada de rememorare a vieţii anterioare. Diferenţa este că acum are un corp eteric de energie pură, dar posedă aceeaşi abilitate de a-mi oferi informaţii cu privire la amintirile sale prin intermediul corpului său fizic actual. Pentru mai multe detalii, vă sugerez să consultaţi capitolul doi din ***Călătoria Sufletelor*** unde am citat trei cazuri de suflete care trec în lumea spiritelor.

Relatările lor variază de la uimire la raportarea unor fapte exacte, iar marea diversitate a acestor intrări ne oferă posibilităţi şi perspective variate. În acest punct, îl întreb pe subiect:

3. Spuneţi-mi când anume puteţi vedea la distanţă, dincolo de ceea ce vă înconjoară.

Acesta este unul din acele momente în care tăcerea dumneavoastră se poate dovedi extrem de utilă subiectului. Pot să îi cer apoi un răspuns ideomotor cum ar fi:

4. Luaţi-vă tot timpul necesar. Mişcaţi-vă degetele mâinii drepte atunci când puteţi să vedeţi la distanţă.

Vreau ca acest semnal să vină spontan şi direct din mintea supraconştientă, fără nici o analiză critică conştientă. Trebuie să aşteptaţi până ce subiectul este pregătit să comunice, fiindcă altminteri ar putea interveni tendinţa de a continua doar pentru a-l satisface pe facilitator.

De îndată ce subiectul îmi spune că a plutit într-un spaţiu unde poate să privească la distanţă, nu mai contează dacă vede luminozitate în jurul său sau o strălucire întunecată, înceţoşată. Îi întreb pe toţi acelaşi lucru cu privire la luminile individuale:

5. Vedeţi un glob mare de lumină în preajma dumneavoastră sau vedeţi puncte de lumină în depărtare?

Încă o dată, utilizarea opţiunilor alternative diminuează opoziţia clienţilor şi, în cazul unora, chiar şi puţin din anxietatea de a fi oarecum pierdut în spaţiu. Cu toate acestea, subiecţii vor răspunde în mod sincer şi în cazul că vor vedea ceva diferit de sugestiile dumneavoastră. Acesta este un lucru pozitiv, deoarece veţi dori, fireşte, să-l menţineţi pe subiect vorbind şi pe drumul cel bun.

Mai devreme sau mai târziu, majoritatea subiecţilor vă vor raporta că au văzut lumini. Pot sau nu să le explic faptul că aceste lumini reprezintă fiinţe inteligente. Numai dacă am de-a face cu un client foarte nesigur mă voi angaja în antrenamente aici. Un glob de lumină mai mare, singular, aflat în apropierea sufletului, reprezintă de obicei un ghid spiritual, în timp ce punctele de lumină din depărtare sunt deseori colegii din grupul spiritual al clientului. Clienţii pot experimenta vizualizări destul de diferite după fiecare viaţă. De exemplu, un ghid poate să aştepte lângă poartă după o anumită viaţă, dar să fie localizat undeva mai adânc în lumea spiritelor după o altă viaţă. Sau,

după o anumită viaţă, sufletele pereche pot fi prezente la intrarea în lumea spiritelor, pentru ca după o alta să nu mai apară.

Primele contacte cu spiritele

Atunci când clienţii văd pentru prima dată lumini în depărtare, exclamă deseori: „Văd stele!". Aceasta deoarece viziunile lor par să reprezinte cerul nopţii de pe Pământ. Voi continua apoi cu seria mea de întrebări legate de lumini:

6. Câte lumini vedeţi? Număraţi-le.
7. Sunt ele oare apropiate unele de altele sau dispersate?
8. Pare vreuna dintre ele mai mare decât restul?

Subiecţii răspund deseori, „Văd un glob mare de lumină undeva departe". Acesta reprezintă de regulă un ghid. Indiferent de tipul de răspuns pe care-l primesc despre lumini, următoarea mea întrebare este întotdeauna aceeaşi:

9. Simţiţi nevoia să vă mişcaţi înspre dreapta, să continuaţi să mergeţi drept înainte sau să vă întoarceţi la stânga, pentru a intersecta această lumină (sau lumini)?

În afară de faptul că le oferă alternative, această abordare are rezultate excelente, pentru că acum se 'naşte' busola de direcţionare a subiectului dumneavoastră, iar el devine conştient de faptul că are abilitatea de a-şi gestiona propriul progres în lumea spiritelor. Invariabil, clientul va răspunde că luminile se găsesc într-o anumită direcţie şi atunci îi spun pur şi simplu:

10. Plutiţi (la dreapta, la stânga sau drept înainte) înspre lumină, în timp ce lumina pluteşte înspre dumneavoastră.

Cu siguranţă, poate apărea nevoia de a face o pauză aici, pentru a vă lăsa clientul să se obişnuiască puţin, dar este important să nu-l lăsaţi să se împotmolească, petrecând un timp prea îndelungat până la conectarea cu punctele de lumină. Următoarea mea întrebare este:

11. Pe măsură ce lumina se apropie de dumneavoastră şi dumneavoastră vă îndreptaţi spre ea, aş vrea să ştiu dacă este strălucitoare sau întunecată, precum şi ce culori vedeţi.

Dacă răspunde, îl voi întreba despre culorile din centru şi cele ale haloului, care se corelează cu nivelul de avansare şi caracterul sufletului. Acest subiect este detaliat în ***Destinul Sufletelor*** (capitolul cinci). Voi recapitula informaţiile referitoare la culori mai în detaliu când ajungem la secţiunea dedicată în mod special acestui subiect: Recunoaşterea Culorilor Sufletului. Dacă subiectul vede doar un glob strălucitor sau o coloană luminoasă în faţa sa, vreau să ştiu în mod special dacă lumina are o nuanţă de alb strălucitor, galben, albastru sau purpuriu deschis, pentru a-mi da indicaţii dacă în respectiva scenă avem de-a face cu un ghid senior sau junior. Două sau mai multe lumini de diferite culori adunate laolaltă indică deseori nişte suflete-companion.

La cursurile mele despre regresia spirituală în viaţa dintre vieţi, în cadrul cărora studenţii îşi realizează regresii spirituale unii altora, observ că există o confuzie cu privire la culoarea alb, care apare deopotrivă ca aparţinând ghizilor şi sufletelor-companion. Studenţii mă întreabă: „De ce oare apare culoarea alb atât la sufletele mai tinere, cât şi la ghizi?". În primii mei ani de muncă cu viaţa dintre vieţi, mi-a luat ceva timp pentru a descoperi răspunsul. Culoarea reprezintă o vibraţie energetică, iar albul constituie fundamentul întregului spectru de culori.

Clienţii care vorbesc despre lumini ce se mişcă înspre ei din depărtare spun de obicei „Văd lumini albe ieşind dintr-un semiîntuneric". Acesta este motivul pentru care – la prima vedere – ei se referă deseori la aceste lumini ca la nişte stele. Pe măsură ce îl duc pe client mai aproape de luminile respective, scena se schimbă şi îl întreb:

12. Vă rog, descrieţi-mi forma şi felul în care arată lumina care a venit în întâmpinarea dumneavoastră.

Dacă se apropie un ghid, subiectul aflat sub hipnoză vede cel mai adesea fie o minge mare de lumină albă, fie o formă alungită, fie o figură umană. După o scurtă perioadă de timp, clientul dumneavoastră ar putea să vă spună că lumina albă s-a transformat într-o culoare galbenă sau albăstrie. Cu toate acestea, acest gen de raportare despre transformările coloristice de la un alb strălucitor la o altă nuanţă poate să nu

apară decât mai târziu în cadrul sesiunii, atunci când aduceţi subiectul la locul menit orientării sau în propriul său grup spiritual.

Dacă subiectul dumneavoastră vă raportează despre o lumină constantă de un alb strălucitor, aceasta indică o puritate a energiei vibraţionale, denotând claritatea gândirii şi intenţiilor. Acestea – alături de cunoaşterea şi înţelepciunea care emană din nuanţele albastre şi violete – constituie emblemele distinctive ale unui suflet avansat. În timp ce unele nuanţe de alb pot să apară cu o serie de pete roşii, galbene, verzi şi albastre, veţi descoperi că sufletele mai tinere prezintă doar un alb constant. Aceste tonuri de alb pot apărea ca fiind ori întunecate, fie într-o luminozitate şi strălucire fluctuantă. Luminile licăritoare reprezintă deseori o formă de nelinişte şi entuziasm, precum şi năzuinţa spre armonie atât de caracteristică sufletelor mai puţin avansate.

Atunci când există o convergenţă între suflet şi lumina care vine în întâmpinarea sa, voi întreba:

13. Pluteşte oare această lumină în apropierea dumneavoastră, ca şi cum v-ar lua de mână sau pare să vă învăluie cu o energie iubitoare?

Vă rog să consultaţi ***Destinul Sufletelor***, capitolul patru, secţiunea dedicată tratamentului sufletului în preajma porţii de intrare în lumea spiritelor. Există astfel mai multe tehnici diferite în această privinţă, de exemplu atunci când un ghid învăluie sufletul într-o energie vindecătoare sau, pur şi simplu, se focalizează pe terminaţiile corpului eteric al acestui suflet (o acţiune obişnuită fiind aceea de a-l lua de mână). Învăluirea (unde sufletul simte că este învăluit într-un balon) este aproape întotdeauna executată de către un ghid spiritual şi mai puţin de un suflet pereche primar sau de un suflet-companion.

În continuare, pot să pun o serie de întrebări referitoare la felul în care energia ghidului îl face să se simtă pe clientul meu. Aici este momentul în care sufletului reîntors îi este aplicat tratamentul de reîntinerire a energiei, printr-un proces pe care eu îl numesc permeare şi graţie căruia energia vindecătoare pătrunde în suflet. Recapitulez diversele forme de vindecare a energiei spirituale în capitolul patru din ***Destinul Sufletelor.*** Pe parcursul acestei faze din cadrul sesiunii veţi descoperi că

majoritatea clienţilor vor începe să se relaxeze. Răspunsurile lor sunt marcate de o profundă pace şi veneraţie. Subiecţii încearcă sentimentul că, deodată, energia lor este mai puţin densă. Acest fapt constituie un indiciu că s-au separat din punct de vedere mental de corpul lor fizic.

Atunci când oamenii,îşi văd pentru prima oară ghizii spirituali pe parcursul şedinţei ce se desfăşoară în biroul dumneavoastră, fiţi pregătiţi pentru un răspuns emoţional din partea lor. Mulţi încep să plângă sau chiar îşi pierd controlul, fiind în prezenţa acestui mentor venerat. Alţi clienţi vor râde de plăcerea a ceea ce văd şi simt după recunoaşterea ghidului lor. Sincer vorbind, acesta este unul dintre cele mai profunde momente ale sesiunii, aşa că vă recomand să le permiteţi clienţilor să-l savureze în tăcere. Păstraţi la îndemână câteva batiste. În ceea ce mă priveşte, obişnuiesc să dau clienţilor o serie de sugestii post-hipnotice, astfel încât amintirea imaginii mentale a ghidului lor să-i însoţească pentru tot restul vieţii.

Interacţiunea cu spiritele venite în întâmpinare

Recunoaşterea şi dinamica personală a spiritelor care au călătorit în apropierea porţii pentru a întâlni sufletul care tocmai pătrunde în lumea spiritelor au o importanţă majoră. Încep această etapă adresând clientului o întrebare deschisă:

1. Aveţi vreun gând cu privire la această entitate care a venit să vă întâlnească şi pe care încă nu l-am discutat?

Cei mai mulţi dintre clienţii mei au nevoie de câteva momente pentru a-şi putea identifica ghizii, precum şi celelalte suflete din grupul lor, răspunzând abia apoi la întrebările mele referitoare la aceste fiinţe. Pe parcurs, în contextul chestionării clientului în această privinţă, ar trebui să întrebaţi:

2. Aveţi cumva sentimentul că fiinţa din faţa dumneavoastră apare sub forma unui persoane de gen masculin sau feminin?

Consider că sufletele care continuă şi în acest punct să perceapă o masă de lumină asexuată sunt adeseori mai experimentate, neîncercând nici o nevoie de a simţi confortul oferit de vederea unei figuri umane. Veţi avea clienţi care relatează că multe spirite par a fi androgine.

Dacă lumina percepută aparţine unui suflet din propriul lui grup, acesta se va înfăţişa sub o formă care să-i permită clientului dumneavoastră o recunoaştere imediată, revelând un corp fizic dintr-o viaţă anterioară (sau chiar pe cineva din viaţa prezentă a clientului). Ori de câte ori clienţii mei văd o formă umană, indiferent dacă aceasta aparţine spiritului unui ghid sau unui suflet pereche, voi adresa subiectului respectiv următoarele tipuri de întrebări:

3. Poţi distinge trăsături faciale?
4. Dar culoarea şi lungimea părului? Culoarea ochilor?
5. Are cumva această fiinţă un contur întreg al corpului care seamănă cu cineva cunoscut?
6. Îmi dau seama că nici un sunet de vorbire pământeană nu există în acest loc, dar interceptezi oare vreun fel de comunicare telepatică despre care crezi că ar trebui să vorbim, prin cuvinte sau prin imagini vizuale transmise minţii tale?

În ***Călătoria Sufletelor,*** capitolul trei (dedicat întoarcerii acasă), citez o serie de cazuri care explică ce înseamnă pentru un client să întâlnească membrii grupului său de suflete în apropierea porţii de intrare în lumea spiritelor. În mod normal, asemenea întâlniri implică doar un suflet pereche primar. În cazul în care o asemenea întâlnire are loc totuşi, se pare că ea nu durează niciodată prea mult, deoarece în mod normal ghidul este pregătit să preia şi să conducă sufletul care se reîntoarce spre următoarea sa escală. În cazul în care are loc totuşi o celebrare care să implice mulţi alţi membri ai grupului de suflete al clientului, aceasta se va desfăşura în mod obişnuit mai târziu, când sufletul care se reîntoarce realizează primul contact cu întregul lui grup-matcă. Orice fel de întâmpinare a sufletului ce se reîntoarcere acasă şi care-i implică pe colegii acestuia, fie că se petrece în dreptul porţii de intrare în lumea spiritelor, fie în interiorul grupului, este proiectată în aşa fel încât să onoreze sufletul cu dragoste şi bucurie.

Întâmpinările sufletului în momentul reîntoarcerii sale acasă, pe lângă faptul că pot constitui un bun prilej pentru distracţie şi jocuri, au adesea semnificaţii mai profunde. De exemplu, am avut un client a cărui viaţă imediat anterioară implica o asociere strânsă cu patru dintre prietenii săi, în aceeaşi unitate a armatei britanice, care fusese trimisă în Franţa

la începutul Primului Război Mondial. La sfârşitul lunii august 1914, aceşti patru prieteni au luat un ultim prânz împreună la o cafenea din Paris care se afla pe malul stâng al Senei. Era o seară frumoasă, cu muzică, vin, cântare şi chef, încercând să uite ce îi aştepta. În dimineaţa următoare, aceşti soldaţi au fost detaşaţi în primele linii ale frontului, iar la începutul lunii septembrie, în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră, toţi, cu excepţia unuia singur, au murit pe câmpul de luptă al primei bătălii de pe Marna. Singurul supravieţuitor a fost grav rănit şi trimis acasă. Tot restul vieţii sale, copleşit de durere, el a jelit pierderea prietenilor săi şi s-a simţit vinovat că el a fost singurul care a supravieţuit. Acest soldat a fost clientul meu, iar în acea viaţă anterioară a murit în anul 1936.

Odată cu reîntoarcerea la grupul său de spirite, prietenii l-au întâmpinat îmbrăcaţi în uniformele lor din Primul Război Mondial, realizând o 'petrecere' de bun venit în cadrul unei scene re-create a cafenelei din Paris. Această proiectare a întoarcerii sale acasă s-a dorit în mod special pentru a aduce alinare subiectului faţă de tragedia suferită în viaţa anterioară, intensificând totodată procesul său de vindecare. Deşi este adevărat că sufletele au la dispoziţie posibilitatea de a se reîncărca cu energie în apropierea porţii de intrare în lumea spiritelor, se pare că aceasta este oferită mai ales sufletelor care se reîntorc acasă după anumite evenimente traumatizante. Consider că acest lucru este adevărat mai ales în cazul în care în respectivele vieţi survine pierderea unor persoane iubite sau a unor prieteni. Astfel, chiar dacă scenele de întâmpinare a sufletelor ce se reîntorc acasă pot fi utilizate doar pentru plăcere, trebuie conştientizat faptul că ele pot fi simbolice pentru anumite evenimente karmice importante, care au o semnificaţie deosebită pentru clientul dumneavoastră. Există şi posibilitatea ca aceste evenimente din vieţile sale anterioare să aibă un impact asupra clientului şi în prezent.

Vă rog să reţineţi că nu contează dacă o persoană iubită dintr-o viaţă anterioară, pe care tocmai aţi revăzut-o împreună cu clientul dumneavoastră, mai trăieşte încă pe Pământ, în acelaşi cadru temporal cu viaţa actuală a subiectului. Aceasta se datorează faptului că o parte a energiei noastre nu părăseşte niciodată lumea spiritelor. De exemplu, dacă mama dumneavoastră a murit cu treizeci de ani înaintea

dumneavoastră – şi chiar dacă s-a reîncarnat apoi într-o nouă viaţă – o parte a energiei ei rămase în lumea spiritelor este mereu disponibilă pentru a vă întâmpina. Acest proces este descris pe larg în ***Destinul Sufletelor*** la secţiunea destinată diviziunii sufletelor.

În timpul identificării spiritelor (indiferent în ce parte a sesiunii de regresie spirituală are loc acest lucru), este de preferat să vă mişcaţi încet, pentru a-i da subiectului suficient timp să-şi recunoască prietenii. Atunci când vine momentul comunicării cu ghizii lor, trebuie să fiţi pregătiţi pentru răspunsuri schiţate mai sumar. Deoarece relaţia dintre clientul dumneavoastră şi mentorul său este una extrem de intensă, subiecţii pot să devieze pur şi simplu de la întrebările dumneavoastră, răspunzând: "Nu avem nimic să ne spunem unul altuia." Acest lucru înseamnă de fapt că ei nu au nimic să vă spună ***dumneavoastră.***

Conversaţia este percepută ca fiind mult prea intimă sau clientul dumneavoastră consideră că nici un cuvânt nu este necesar pentru a descrie ceea ce transpare din această experienţă.

Nu accept în mod pasiv nici o reticenţă a clientului. Treaba mea este să aflu cât mai multe aspecte sugestive pentru actuala viaţă a clientului. Pot, aşadar, să le reamintesc cu grijă subiecţilor mei că am cunoştinţă despre faptul că aceste conversaţii cu ghidul lor sunt privilegiate – şi că onorez această sancţiune. Cu toate acestea, aş putea adăuga:

Este important să îmi descrii tot ceea ce recepţionezi, astfel încât să mă pot asigura că totul este în regulă.

În anumite condiţii, aş putea folosi o abordare puţin mai dură:

Ai venit la mine pentru a accesa informaţii spirituale importante pentru viaţa şi bunăstarea ta actuală şi am nevoie de ajutorul şi cooperarea ta în această sarcină, astfel încât şedinţa ta să poată fi înregistrată (pe casete audio).

Dacă subiectul meu încă se opune ideii de a-mi dezvălui informaţii referitoare la ghidul său spiritual, voi continua pur şi simplu pe linia principală de întrebări. Astfel, acesta ar putea fi un moment bun să întreb:

7. Care este numele ghidului tău spiritual?

În timpul interviului preliminar, am explicat clienţilor că, din când în când, le voi atinge fruntea cu degetele, generând un transfer de energie cauză-efect care să ajute procesului de anamneză. Înainte să încep propriu-zis şedinţa de hipnoză, îl precondiţionez pe client, explicându-i totodată că această procedură este foarte utilă în cazul numelor. La acest moment al sesiunii, în timp ce execut această manevră, le spun clienţilor că pot să pronunţe pe litere numele spirituale, pentru ca eu să îi pot ajuta ulterior în procesul de reamintire.

A lucra la determinarea numelui unui ghid în apropierea porţii de intrare în lumea spiritelor reprezintă o etapă pregătitoare utilă pentru momentul în care îmi voi întreba clienţii despre numele spiritelor din grupul-matcă. Câteodată, subiecţilor le este mai uşor să silabisească numele spiritelor decât să le pronunţe. Dacă subiectul are un lapsus cu privire la numele ghidului său, voi face următoarea remarcă: "Nu îţi face griji în acest sens, când îţi vei aminti numele său, poţi să mi-l spui."

Dacă subiectul este capabil să răspundă la orice întrebare despre gândurile pe care i le transmite ghidul său spiritual, continui investigaţia astfel:

8. Ce anume ţi se comunică?

S-ar putea să vreau să fiu mai clar, aşa că insist cu următoarea întrebare:

9. Ce părere are ghidul tău despre realizările tale din ultima viaţă anterioară?

Liniile de întrebări şi răspunsuri diferă în acest punct de la client la client. Totuşi, ar trebui să ştiţi că, în mod normal, nu se pot obţine decât relativ puţine informaţii în apropierea porţii de intrare în lumea spiritelor. Răspunsurile obişnuite sunt: "Ghidul meu îmi spune că am făcut ceea ce trebuia să fac" sau "El spune: 'Bine ai revenit, vom vorbi în curând.'"

Cu toate acestea, va trebui să pregătiţi dinainte aceste scene, pentru ca mintea conştientă a clientului să accepte faptul că va fi chemată ulterior să răspundă la astfel de întrebări mai în detaliu, după intrarea în lumea spiritelor.

Nu zăbovesc niciodată prea mult în apropierea porţii de intrare în lumea spiritelor, deoarece vreau să-l îndemn pe clientul meu să se îndrepte alături de ghidul său spiritual spre

următoarea sa oprire, unde vor fi disponibile mai multe informaţii. Este posibil ca această primă oprire să fie într-un un loc de reîncărcare a energiei sufletului dar, cel puţin la început, încerc să nu-i sugerez clientului nici o zonă spre care s-ar putea îndrepta, exceptând cazul în care clientul se îndepărtează de traseul normal. În acest punct, îmi pot întreba subiectul:

10. Ce anume se întâmplă acum?

Clientul răspunde adesea: "Mă mişc din nou." Dacă mi se pare că în mintea subiectului nu se desfăşoară nimic, pot sugera următoarele:

11. Te simţi pregătit pentru a fi dus într-un anumit loc?

Una dintre întrebările cele mai obişnuite pe care le pun pe tot parcursul sesiunii este:

12. Unde urmează să fii dus acum?

Doar în cazul în care toate celelalte opţiuni eşuează, voi decide să fiu mai specific, precum:

Nu crezi că este timpul să te îndrepţi spre locul menit orientării, alături de ghidul tău?

Mai există încă un aspect referitor la deplasarea sufletelor pe care trebuie să-l amintesc. Unii clienţi care simt prinşi în acţiunea de a fi transportaţi dintr-un loc în altul în lumea spiritelor nu trebuie decât să-şi formuleze un gând şi deodată se şi află acolo unde voiau să ajungă. Aceasta este esenţa a ceea ce pare a fi adevărata natură a modului în care călătoresc sufletele. Mai mult, puteţi descoperi că aceşti subiecţi sunt predispuşi să o ia înaintea instrucţiunilor primite de la dumneavoastră cu privire la deplasarea lor.

Staţii de oprire pentru sufletul care intră în lumea spiritelor

În principal, există trei staţii de oprire pentru sufletul care intră în lumea spiritelor:

A. Poarta de intrare în lumea spiritelor, unde are loc primul contact cu alt spirit.

B. Locul menit orientării, care constituie un spaţiu în care sufletul este dus de către ghidul său pentru o primă analiză a vieţii sale imediat anterioare.

C. O oprire finală, unde sufletul este readus la propriul său grup-matcă.

Veţi întâlni variaţii ale acestui format standard în cazul anumitor clienţi. Acestea nu depind numai de gradul de avansare al sufletului, ci şi de numărul de provocări sau traume existente în viaţa sa imediat anterioară. Un suflet se poate îndrepta direct spre grupul său de spirite sau spre Consiliul Bătrânilor, ocolind astfel etapa orientării preliminare. Sufletul poate, de asemenea, să experimenteze o perioadă de solitudine şi reflecţie într-un spaţiu liniştit, în care are doar un contact redus cu alte spirite. Sufletele mai experimentate, care sunt implicate în anumite grupuri independente de studiu, se pot reuni cu aceste grupuri imediat după reîntoarcerea dintr-o încarnare. De asemenea, există şi acele suflete care se reîntorc dintr-o viaţă şi intră imediat într-o scenă de învăţare sau într-o bibliotecă de studiu. Ceea ce sufletele care se reîntorc ***nu*** fac niciodată este să se reîncarneze imediat într-o altă viaţă.

Pentru sufletul proaspăt descarnat, cea mai obişnuită deviere de la primele trei opriri standard este de departe călătoria sa imediată către un loc menit reîncărcării cu energie. Există suflete care necesită un tratament de urgenţă pentru a-şi reface energia afectată cât mai curând posibil. Deşi majoritatea primelor întâlniri şi orientări cu ghizii spirituali implică şi un fel de revigorare a energiei, acest proces de vindecare are multe proceduri alternative în lumea spiritelor.

Câteodată, un client care tocmai a pătruns în lumea spiritelor vă va spune că sufletul său epuizat energetic se află într-un loc care arată ciudat. De exemplu, v-ar putea spune că se află într-un spaţiu închis sau într-o încăpere cristalină, care pare să îl ajute în vindecarea şi echilibrarea energiei sale. Ar putea menţiona necesitatea de ajustare fină a nivelelor sale vibraţionale cu ajutorul acestor împrejurimi, precum şi faptul că are nevoie de solitudine înainte de a se reuni cu grupul său de spirite. Este posibil ca subiecţii dumneavoastră să nu dorească să comunice mental cu nimeni pentru o perioadă de timp. S-ar părea că după câteva vieţi, sufletele au nevoie de un sanctuar menit reflecţiei tăcute înainte de a putea înfrunta alte activităţi. Clienţii menţionează totuşi faptul că, adesea, ghizii le supraveghează acest proces.

Adeseori, clienţii amintesc despre cristale ca despre un simbol al revigorării. Fiţi pregătiţi să auziţi de la subiecţii dumneavoastră că aceste spaţii destinate vindecării energiei par să se asemene unor prisme de sticlă sau unor pereţi cu mai multe feţe, care reflectă lumini colorate împrejurul lor. Astfel de spaţii pot funcţiona ca nişte generatoare vibraţionale pentru reîncărcarea energiei naturale a sufletelor prin intermediul unei energii tămăduitoare universale. Ocazional, voi plasa un cristal de quartz în mâna unui client care încearcă să descrie ceea ce i se întâmplă, deoarece cred că acest cristal ne poate servi drept conductor al unor modele de gândire.

În viaţa pământească, ca de altfel şi în viaţa dintre vieţi, beneficiile solitudinii constau într-o perioadă menită auto-evaluării şi inspiraţiei, prin reîncărcarea (şi vindecarea) energiei personale. În timpul vieţii putem deveni atât de distraşi de rolurile pe care le interpretăm, încât nu descoperim niciodată cine suntem cu adevărat. După o viaţă deosebit de grea, ne trezim deodată în lipsa corpului care ne lega de toate circumstanţele provocatoare prin care am trecut. Ne putem imagina, aşadar, necesitatea unei perioade de linişte, premergătoare momentului în care un suflet îşi continuă călătoria în lumea spiritelor şi intră în contact cu alte spirite.

În ***Destinul Sufletelor***, la capitolul patru, dedicat reîncărcării şi vindecării energiei spirituale, discut despre varietatea modalităţilor de vindecare a energiei, aflate în strânsă legătură cu starea în care se află sufletul reîntors. Această listă include trei categorii generale.

A. Tratamentul standard premergător orientării (destinat majorităţii sufletelor).

B. Tratamentul de urgenţă (destinat sufletelor a căror energie a fost distrusă de o moarte violentă).

C. Tratamentul special în anumite zone de recuperare (destinat sufletelor care au fost contaminate grav pe parcursul unei întregi vieţi).

Vreau să subliniez faptul că subiectul dumneavoastră nu va fi dispus să vă ofere multe detalii despre spaţiile de recuperare în care merge după o viaţă chinuitoare. Cu excepţia cazului în care simt că există o relevanţă directă pentru viaţa lor prezentă, eu nu îi împing să facă acest lucru, deoarece această

experienţă (sau mai exact retrăirea ei fidelă) nu constituie o condiţie sine qua non a succesului şedinţei noastre. În aceste cazuri, filozofia mea terapeutică este aceeaşi cu cea exprimată mai devreme, în capitolul referitor la desensibilizarea traumelor.

Poate că blocarea amintirilor referitoare la aceste tratamente de vindecare şi reîncărcare a energiei, precum şi celor legate de recuperarea după vieţile anterioare, implică şi o amnezie protectivă generată de ghizii noştri. În rarele ocazii când aud despre suflete afectate radical, evocările acestea îmi sunt oferite de o a treia parte implicată (care a cunoscut asemenea suflete), sau de către un suflet specialist în aceste pregătiri de reabilitare. Remodelarea drastică a energiei spirituale dintr-un suflet grav contaminat poate avea ca rezultat faptul ca respectivul suflet să nu se mai întoarcă niciodată pe Pământ. Dacă asupra clientului dumneavoastră s-a folosit vreodată o procedură de remodelare radicală după una din vieţile sale anterioare, rememorarea acestei experienţe este blocată ca urmare a unui act de bunăvoinţă. Cred că este cel mai bine să nu se intervină în aceste cazuri.

Orientarea alături de ghizi

Din moment ce majoritatea cazurilor dumneavoastră vor implica un anumit fel de orientare alături de un ghid, trebuie să fiţi conştienţi de diversele aspecte ale acestei prime opriri în lumea spiritelor. Am vorbit deja despre profundul sentiment de smerenie pe care clientul dumneavoastră îl resimte în timpul hipnozei la primul contact vizual cu ghidul său. Aceste sentimente prind glas atunci când sufletul călătoreşte alături de ghidul său dinspre poarta de intrare în lumea spiritelor spre un loc în care are loc acomodarea şi trecerea în revistă a vieţii sale anterioare.

Cred că ar fi de ajutor terapeutului regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi să reexamineze ceea ce am scris despre orientare şi ghizi în capitolele cinci şi opt din ***Călătoria Sufletelor.*** Iau în discuţie chestiuni precum aşezările spirituale şi rolurile ghizilor juniori şi seniori. Aceste informaţii sunt pertinente pentru multe din cazurile dumneavoastră. Deşi nuanţele fiecărui caz diferă, veţi găsi multe similitudini. De exemplu, la primul contact cu ghidul său, un client care este şi

un creştin devotat ar putea exclama: „Oh, îl văd pe Isus!" O variaţiune a acestei teme poate fi o afirmaţie de genul „Un înger tocmai a venit să mă întâlnească."

Există unii clienţi cu convingeri teologice ferme, care cred că şedinţele lor constituie mai degrabă experienţe religioase decât spirituale. Astfel, aici se manifestă din plin preconcepţiile conştiente despre doctrinele religioase. Încerc să fiu precaut în ceea ce priveşte sensibilităţile clienţilor în acest sens şi în general spun: „Este în regulă, dar hai să ne apropiem mai mult, astfel încât să ne putem uita mai bine la această figură." în curând, ei realizează că această fiinţă superioară nu este altcineva decât propriul lor mentor particular care le-a fost desemnat de la începuturi, şi nu un mare profet aparţinând uneia din marile religii ale lumii.

Nu este de mirare că unii oameni îşi denumesc ghizii personali „îngeri păzitori " Aceste fiinţe plutitoare nu au aripi dar, câteodată, aura

de lumină albă strălucitoare care îi înconjoară creează această impresie. Odată ce clienţii dumneavoastră se află în drum spre un proces de orientare, mulţi dintre ei vor evoca robele ghizilor şi figurile acestora, care prezintă trăsături faciale distincte, precum şi caracteristici ce indică apartenenţa lor la un sex sau altul (detalii pe care anterior nu le remarcaseră).

Locul de orientare este proiectat de obicei într-un cadru confortabil şi familiar de pe Pământ. Destul de des, subiecţii mei povestesc că se află într-o grădină unde stau aşezaţi pe o bancă din marmură albă şi vorbesc cu mentorul lor. Acest cadru s-ar putea regăsi şi într-o cameră cunoscută cu o masă şi scaune, într-un spaţiu deschis sau chiar într-un spaţiu aerian compus din nori.

Tocmai aţi revăzut viaţa imediat anterioară a clientului şi sunteţi conştient de diferitele circumstanţe cu privire la scopurile care au fost sau nu atinse în respectiva viaţă. Astfel, este posibil să puteţi asista la procesul de orientare, ajutându-vă de aceste amintiri ale clientului ajuns înapoi în lumea spiritelor. Orientarea constituie un proces de vindecare mentală şi este posibil să aflaţi multe despre atitudinile prezente ale subiectului, precum şi despre conflictele sale din viaţă – jucând cu grijă rolul celei de-a treia părţi în aceste discuţii dintre suflet şi ghid. Voi relua ulterior pe parcursul textului, modalitatea în care puteţi

folosi realitatea ***prezentă*** a lumii spiritelor ca pe o terapie aplicabilă vieţii curente a clientului dumneavoastră.

În cele ce urmează vă prezint o serie de întrebări, pe care le adresez în mod obişnuit clienţilor în timpul orientării, şi care s-ar putea dovedi utile:

1. În timp ce vorbeşti cu ghidul tău, treci în revistă ţelurile pe care le-ai fixat dinainte pentru viaţa ta anterioară? Dacă da, câte din aceste scopuri au fost atinse?
2. În legătură cu aceste ţeluri, îmi poţi spune care a fost cea mai mare realizare şi cea mai mare dezamăgire în viaţa ta anterioară?
3. Cum ai caracteriza ultimele tale câteva vieţi anterioare în comparaţie cu toate vieţile trăite, în termenii dezvoltării tale continue?
4. Vorbeşte-mi despre rolul ghidului tău în ce priveşte ajutorul pe care ţi l-a oferit înainte, în timpul şi după vieţile tale?
5. Ghidul tău îşi exprimă vreo opinie despre progresul tău general în timpul acestei orientări?
6. Ce sfat îţi este oferit în această etapă a călătoriei tale spre casă?
7. Poţi explica ce alte chestiuni importante pentru tine transpar în urma acestei discuţii?

Orientarea reprezintă un moment în care clienţii încep să capete o cunoaştere mai profundă despre propria lor persoană. De aceea este o idee bună să încercaţi să legaţi întrebările dumneavoastră de ceea ce se petrece în viaţa lor prezentă. Veţi observa că în aceste împrejurări spirituale, sufletele sunt foarte cinstite cu privire la propriile defecte. Autocritica atinge un grad înalt pe parcursul orientării care urmează unei vieţi încheiate. Deşi ghizii spirituali au stiluri diferite, am observat că majoritatea pleacă de la premiza: „Nu fi aşa de dur cu tine, te-ai descurcat foarte bine."

Din poziţia cuiva care a ascultat mii de orientări coordonate de ghizi, pot să afirm că aceştia nu sunt niciodată rigizi şi nici nu încearcă să controleze. Veţi avea sentimentul general al unei ascultări empatice din partea ghizilor, deoarece aceştia cunosc deja totul despre sufletul clientului. Nimic nu poate fi ascuns şi sufletul ştie acest lucru. Este crezul meu că aceşti ghizi le sunt atribuiţi sufletelor pentru că au o afinitate deosebită faţă de punctele tari şi slabe ale caracterului

nemuritor al respectivului suflet. E ca şi cum caracterul mentorului este similar cu cel al studentului sau că ghizii s-au confruntat la un moment dat cu aceleaşi misiuni şi obiective.

Dragostea pe care ne-o poartă ghizii este covârşitoare. Adesea, în timpul vieţilor noastre, ceea ce considerăm a fi intuiţie şi instinct este de fapt propriul ghid care încearcă să ne transmită ceva. După o şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, clientul dumneavoastră v-ar putea explica faptul că acum realizează că anumite mesaje simbolice i-au fost transmise în etape anterioare ale vieţii, pentru a genera mai multă conştienţă de sine şi a-l face să atingă o concentrare maximă. Este adevărat că nu există doi ghizi identici. Toţi sunt diferiţi. Unii dintre ei par să fie mentori foarte apropiaţi, care ne asistă mental în momentele grele prin care trecem în timpul vieţii, în timp ce alţii sunt mai distanţi în abordare şi par să lipsească din viaţa noastră până în momentul în care îi strigăm din adâncurile disperării provocate de o criză.

În timp ce clienţii dumneavoastră vă vorbesc despre frustrările provocate de neîmplinirile din viaţa lor imediat anterioară, puteţi observa relaţia dintre aceste neîmpliniţi şi anumite provocări pe care subiecţii le întâmpină în viaţa prezentă. În această etapă, încerc să mă concentrez mai degrabă asupra acumulării unor informaţii generale cu privire la sufletul cu care lucrez, decât să mă focalizez asupra prea multor aspecte specifice. Din ceea ce am descoperit, orientarea nu este menită a fi o perioadă intensă de chestionare a sufletului de către ghid ci, mai degrabă, una de consiliere grijulie şi iubitoare. Analiza mai profundă care implică percepţia şi comportamentul sufletului în viaţa tocmai încheiată devine mai evidentă în mod normal de-abia mai târziu pe parcursul călătoriei în lumea spiritelor.

Există unele perioade mai îndelungate în timpul unei şedinţe de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, în care perseverenţa în chestionarea clientului este avantajoasă, dar etapa orientării nu este una dintre acestea. Dacă încurajările de a obţine mai multe informaţii nu sunt productive, aveţi în vedere faptul că cea mai semnificativă perioadă pentru psihoterapie este de obicei aceea când îl aduceţi pe client în faţa consiliului. Bineînţeles, există mereu problema intimităţii, precum şi cea a sentimentelor încercate de unii clienţi cu privire la faptul că nu

trebuie să dezvăluie nimănui aspectele sacre ale experienţei lor sufleteşti. Poate părea ciudat, dar observ mai multe manifestări ale unei atitudini rezervate în perioada orientării decât în alte puncte importante din timpul şedinţei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Pe parcursul anilor, am ajuns la anumite concluzii referitoare la acest fenomen.

Este adevărat că orientarea reprezintă prima oportunitate pentru suflet de a-şi prezenta impresiile despre ultima încarnare, întâlnindu-se faţă-n-faţă cu ghidul său. Totuşi, unele suflete s-ar putea să nu fie complet pregătite, deoarece ele trebuie mai întâi să se descopere (în sensul de a se dezveli, adică de a se acomoda pe deplin cu faptul că au părăsit lumea formei şi se află în căminul lor spiritual). Există şi alţi factori care îl pot determina pe client să fie reticent în a vorbi liber în această etapă. În afară de problemele legate de intimitate, consider că acest fenomen are mai mult de a face cu lipsa unei înţelegeri complete.

Deoarece oprirea pentru orientare are loc devreme în cadrul călătoriei spre lumea spiritelor după moarte, sufletul mai are încă legături puternice cu corpul fizic pe care tocmai l-a părăsit. Unele rămăşiţe ale temperamentului şi personalităţii biologice ale corpului rezidă încă un timp după încetarea vieţii. Acest lucru se întâmplă în ciuda faptului că sufletul nou-sosit este acum în posesia caracterului său nemuritor. Din cauza acestor factori, amintirile sufletului din etapa orientării pot genera iniţial multă confuzie în mintea unui client care face această evocare dintr-o stare biologică complet nouă, cea a corpului lui prezent.

Durează ceva timp să începeţi să vă descurcaţi prin hăţişul transformărilor pe care clientul le experimentează în starea sa mai profundă şi mai pură – cea a sufletului din viaţa dintre vieţi. În timp ce şedinţa progresează, veţi observa că întreaga realitate psihologică a vieţii spirituale devine mai precisă şi mai grafică pentru subiect. Dacă aveţi răbdare cu abordările terapeutice în perioada orientării, veţi avea de câştigat mai târziu, când subiecţii se percep în întregime ca fiinţe spirituale.

Deoarece orientarea este menită să fie o trecere în revistă pentru sufletul reîntors, deseori timpul spiritual poate părea scurt pentru acesta. Clienţii menţionează frecvent faptul că nu-

şi amintesc toate detaliile despre ultima orientare (şi poate că nici nu trebuie să-şi amintească prea mult din această experienţă câtă vreme se află în corpul actual). Astfel, din multe motive, clientul obişnuit nu va fi deranjat de intenţia dumneavoastră de a-l îndrepta spre următoarea staţie, atunci când relatările şi informaţiile referitoare la perioada de orientare încep să se rărească. La momentul potrivit, îmi întreb subiectul:

Este oare timpul să te îndrepţi spre următoarea ta staţie?

În cazul unui răspuns nepotrivit aş putea fi mai specific:

Crezi că e timpul să te alături prietenilor tăi?

De obicei, răspunsul este pozitiv.

Ca facilitatori ai hipnozei, exercităm un control mare asupra programului şi ritmului şedinţei. De fapt, în mod inconştient, clientul este cel care caută îndrumările dumneavoastră. Totuşi, trebuie să vă avertizez asupra faptului că unii clienţi vor avea preferinţe pentru anumite imagini spirituale în defavoarea altora. Din raţiuni terapeutice, pot să consider la un moment dat în timpul şedinţei că trebuie să întreb:

Există oare în lumea spiritelor un loc anume spre care doriţi să mergem chiar acum şi care ar fi benefic propriei dumneavoastră bunăstări mentale?

Ei pot sau nu să fie de acord cu sugestia dumneavoastră. Totuşi, simplul fapt că dumneavoastră consideraţi la un moment dat că este potrivit să introduceţi un anumit cadru spiritual, aceasta nu înseamnă că subiectul va fi de aceeaşi părere. Poate va dori să viziteze alte locuri din lumea spiritelor înainte de a urma sugestia dumneavoastră. Mai mult, există clienţi care nu vor vizualiza aceleaşi scene spirituale tipice pentru majoritatea clienţilor dumneavoastră. Întotdeauna utilizaţi propria busolă direcţională a clientului (dacă aceasta este intactă). Clienţii dumneavoastră s-ar putea să-şi dorească să reviziteze unele locuri din memoria lor spirituală care au o legătură strânsă cu necesităţile lor prezente şi astfel, mai degrabă ei vor fi în stare să vă ghideze pe dumneavoastră, decât invers. Dacă întâmpinaţi orice fel de rezistenţă la mişcare într-o anumită etapă a regresiei spirituale, puteţi întreba pur şi simplu:

Vreţi să continuăm examinarea sau sunteţi pregătit să călătoriţi cu mine spre alt loc?

Întotdeauna fiţi flexibili şi deschişi în ceea ce planificaţi, încurajând în acelaşi timp reacţia subiectului. Fiţi pregătiţi pentru perioade îndelungate de linişte din partea subiectului în timp ce procesează mintal. Consider că oamenii primesc o serie de informaţii spirituale care nu vă sunt revelate dumneavoastră prin intermediul cuvântului rostit. Deşi presupune un anumit efort din partea dumneavoastră, va trebui să acceptaţi totuşi aceste goluri informaţionale. Ele vor fi evidente mai ales la derularea casetei înregistrate. O şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi reprezintă cu adevărat un parteneriat client-terapeut. Cu cât lucraţi mai mult în acest domeniu, cu atât mai mult vă veţi simţi ghidaţi spiritual spre cel mai bun curs al acţiunilor.

PARTEA A CINCEA
VIATA DINTRE VIEŢI
Reîntoarcerea clienţilor la grupul lor de suflete

Această ultimă oprire este în mod special plăcută sufletelor de nivel mediu. Prin intermediul hipnozei, clientului i se oferă posibilitatea de a vizita acele suflete-companion de care se simte apropiat. Sincronicitatea face parte întotdeauna din metoda hipnoterapeutică a regresiei în viaţa dintre vieţi. În cadrul şedinţelor conduse de dumneavoastră, clientul poate avea nevoie să ia contact cu un anumit suflet. După prima întrevedere a sufletului cu prietenii săi, care sunt adunaţi într-un fel de grupuri matcă, cred că ghizii devin mai greu de găsit. Ei par a pluti prin preajmă în acest stadiu dar, cu toate acestea, mulţi subiecţi afirmă că nu sunt însoţiţi de ghizi, nici măcar în timpul ultimei părţi a acestei călătorii. Oricum ar fi, sufletele nu încearcă nici disconfort şi nici nu se simt abandonate de către ghizii lor.

În timpul etapelor finale ale călătoriei spre casă, trebuie să fiţi pregătiţi pentru o varietate de rapoarte din partea diferiţilor clienţi. Anumiţi subiecţi vor descrie câmpuri frumoase în aer liber şi aşezări pastorale, unde sunt aşteptaţi de prietenii şi companionii lor. Alţii văd structuri, cum ar fi temple, biblioteci sau instituţii şcolare. Tranziţiile spre aceste locuri variază în funcţie de client şi de vieţile acestuia. În capitolul şase din ***Călătoria sufletelor***, discutând despre tranziţie, am descris

amintirile sufletelor care mi-au relatat că au călătorit către anumite puncte centrale de activitate, înainte de a se muta spre zone mai liniştite, unde au văzut baloane transparente conţinând grupuri de suflete aflate la o anumită distanţă unul de altul.

În capitolul cinci din ***Destinul Sufletelor***, discutând despre centrele comunităţii, am amintit despre un eveniment vizual foarte răspândit în rândul clienţilor. Aceştia văd un mare hol recreaţional, plin de grupuri de suflete, printre care şi cel de care aparţine sufletul clientului în cauză. Capitolul cinci conţine o serie de studii de caz referitoare la acest hol de întâlnire compus din grupuri secundare de până la o mie de suflete.

Grupul primar de suflete al clientului, prezent şi acesta în holul amintit, variază de la zece la douăzeci de suflete (vezi figura 1, reprodusă în anexă).

De ce se întâmplă ca anumiţi clienţi să-şi găsească sufletele pereche în locuri de la ţară şi în aşezări pastorale, şi nu în spaţii care presupun o structură de un anumit tip? De ce unele suflete abia ajunse în lumea spiritelor văd multe grupuri de suflete adunându-se în holuri comunitare, în timp ce altele abia sunt conştiente de existenţa câtorva prieteni care se adună pentru a le întâlni? Acestea nu sunt lucruri pe care să le putem cunoaşte în mod absolut, dar, din experienţa mea de mulţi ani, am ajuns la câteva concluzii. Putem începe în mod logic prin a presupune că durata deplasării de la Pământ, imediat după moarte, ar putea influenţa momentul de intrare al unui suflet într-o succesiune continuă a activităţilor spirituale. Ştiu că aceleaşi suflete pot avea experienţe de intrare diferite după fiecare viaţă trecută.

Un înţeles mai subtil referitor la diferitele vizualizări ale aşezărilor spirituale în momentul reintrării în lumea spiritelor ar putea fi legat în mod simbolic de viaţa tocmai parcursă. Astfel, acestea pot fi relaţionate în mod direct cu anumite trăsături de caracter ale sufletelor şi cu personalitatea temporară dobândită în viaţa ce tocmai s-a încheiat. Întrebarea pe care ar trebui să vi-o puneţi este însă următoarea: „Ce semnificaţie are faptul că acest suflet îşi doreşte cel mai mult să se întoarcă în lumea spiritelor?". Terapeutul ar trebui să ia în considerare atât identitatea personală, cât şi povestea vieţii clienţilor. Totodată,

se pune problema credinţelor împărtăşite de clientul dumneavoastră, care şi ele au darul de a putea influenţa într-un fel sau altul vizualizarea. Nu în ultimul rând, nivelul de dezvoltare a sufletului în cauză trebuie luat, de **asemenea,** în considerare.

Când examinez semnificaţia simbolică a anumitor scene, pot spune că sufletele care tocmai au trecut dincolo îşi vor relaţiona experienţele vieţii pământene pe care au încheiat-o cu descoperirile spirituale care par a le fi familiare. Mai mult, cred că asemănările şi comparaţiile metaforice, în care o anumită idee sau imagine este folosită pentru a oferi un anume înţeles, pot fi dirijate de către ghizi. Atunci când mintea încearcă să proceseze interpretările imaginilor spirituale, se pot genera metafore care au darul de a face informaţiile mai uşor de asimilat în realitatea fizică. Indiferent de condiţiile accederii în lumea spiritelor, trebuie mereu luat în considerare următorul aspect: În ce măsură scena reprezintă sufletul. Iată câteva exemple în acest sens:

A. Grădinile reprezintă spaţii de securitate şi pace, în care se desfăşoară şi consilieri din partea ghizilor.

B. Templele (inclusiv holurile de întâlnire) reprezintă spaţii de comuniune spirituală cu ceilalţi.

C. Şcolile şi sălile de clasă reprezintă spaţii asociate cu activităţile de învăţare din cadrul unui grup de suflete.

D. Bibliotecile constituie spaţii liniştite, menite studiului personal şi reflecţiei individuale.

E. Aşezările grupurilor primare de suflet constituie locuri pe care sufletele nou-sosite le asociază cu intimitatea casei şi a familiei.

Mai devreme sau mai târziu în timpul sesiunii, dar de cele mai multe ori imediat după momentul orientării, este momentul potrivit să vă duceţi clienţii în spaţiul în care îşi pot vedea companionii. Se poate întâmpla şi ca subiectul dumneavoastră să vă ducă acolo fără a vă avertiza în prealabil sau va trebui să întrebaţi dumneavoastră:

Este oare momentul să ne alăturăm prietenilor tăi?

De obicei, veţi auzi descrieri ale unui grup de suflete care indică un fel de spaţiu aflat în interiorul unui alt spaţiu, unde aceste suflete tovarăşe se adună. Acest spaţiu (nu e vorba

despre un hol recreaţional) este considerat un soi de port ori refugiu spiritual. În ceea ce priveşte sufletele tinere, o încăpere transparentă poate reprezenta de fapt o frontieră care le separă de alte grupuri matcă.

Pe tot parcursul acestei scene de reluare a legăturii cu ceilalţi membri ai grupurilor lor de suflete, clienţii răspund bine la întrebările referitoare la perceperea anumitor nivele vibraţionale ale sufletelor. Frecvenţa vibraţională individuală şi colectivă a sufletelor tovarăşe se măreşte cu cât clientul se apropie se grupul său de suflete, unde există sentimente reciproce şi o aşteptare voioasă.

Identificarea sufletelor pereche

Înainte de a merge mai departe cu identificarea sufletelor din interiorul unui grup-matcă, ar fi bine să recunoaştem cele trei categorii principale ale sufletelor din viaţa noastră eternă:

A. ***Suflete pereche primare***: Frecvent, dar nu mereu, acest tip de suflet este un partener profund angajat, ca de exemplu o soţie/un soţ. Acest suflet poate fi, de asemenea, un frate, o soră, cel mai bun prieten şi, în cazuri rare, chiar un părinte.

B. ***Suflete pereche-companion***: Acestea sunt sufletele din interiorul grupului matcă care ne formează familia spirituală. În mod normal, în viaţa noastră fizică, aceste suflete sunt fraţii şi surorile, copiii şi prietenii apropiaţi.

C. ***Sufletele afiliate'.*** Acestea reprezintă sufletele care formează grupurile secundare de suflete aflate în jurul grupului nostru matcă. De obicei, se reîncarnează ca părinţi şi ca oamenii care ne învaţă anumite lecţii karmice. În mod tipic, ele reprezintă acele persoane pe care le întâlnim în viaţa noastră şi care se asociază cu noi pentru un motiv. Cu toate acestea, multe dintre sufletele aflate în aceste grupuri învecinate ne rămân necunoscute atât în viaţă, cât şi în lumea spiritelor.

În practică, există unele variaţii cu privire la aceste trei categorii generale de suflete. De exemplu, este foarte posibil ca un client să aibă în viaţă numai o asociere de scurtă durată cu un suflet ce provine din propriul său grup, nefiind doar un suflet

afiliat. Motivul poate avea o anumită semnificaţie karmică legată de o viaţă anterioară.

Cu cât aduceţi subiectul mai aproape de zona în care poate vedea forma de energie luminoasă a unei adunări de suflete, răspunsurile sale devin mai degrabă ezitante. Am menţionat importanţa mişcării lente în anumite perioade ale sesiunii, la capitolul dedicat coordonării ritmului cu cel al subiectul. Identificarea sufletelor reprezintă una dintre acele etape în care trebuie să acordaţi clientului suficient timp pentru a răspunde la întrebările dumneavoastră. Când un subiect îmi spune „Vin de la mare distanţă şi nu pot să-mi dau seama prea bine de ceea ce văd", obişnuiesc să-i spun:

Te descurci foarte bine; linişteşte-te şi apropie-te. Ai răbdare şi totul îţi va deveni clar.

Pe măsură ce clientul vostru se apropie, el va spune ceva de genul „Văd nişte puncte de lumină adunate laolaltă." Aceste vizualizări sunt similare cu informaţiile despre lumini pe care le dau subiecţii în timpul fazelor de trecere în lumea spiritelor pe timpul sesiunii. În general, le răspund prin trei întrebări simple:

1. Spune-mi ce anume vezi că fac ei.

Un răspuns standard ar putea fi „Cred că ei mă aşteaptă." Următoarea mea întrebare este una care reclamă o examinare mai amănunţită:

2. Cum sunt ei aranjaţi în faţa ta?

Dacă subiectul nu răspunde sau este nesigur, voi continua cu o serie de alternative:

3. Vezi aceste lumini mişcându-se singure, în perechi, sau într-o matcă mare şi luminoasă?

Aducerea subiecţilor în apropierea grupului lor de suflete este descrisă de asemenea în ***Destinul Sufletelor,*** în capitolul cinci, unde am detaliat două dintre cele mai comune poziţii ale grupului-matcă (vezi figura 2 şi 3, reproduse în anexă): falanga-diamant şi poziţia în semicerc. Observaţi poziţia sufletului reîntors faţă de ghidul lui, care, în aceste figuri se află în spatele său. După cum am mai spus, în majoritatea cazurilor, ghidul clientului dumneavoastră nu se va afla lângă sufletul nou-venit. Am menţionat şi faptul că, de-a lungul întregii faze a revenirii sufletelor la grupul lor, majoritatea ghizilor înclină să rămână cât mai neobservaţi.

În realitate, sufletele nu par a avea nevoie deloc să converseze cu ghizii lor în acest stadiu. Atunci când sufletul vine mai aproape de grupul său matcă în timpul fazei de recunoaştere, mulţi clienţi abia dacă sunt vag conştienţi de faptul că ghizii sunt poziţionaţi undeva în jurul lor. În alte cazuri, puteţi avea clienţi care-şi recunosc ghizii care, pe tot parcursul identificării individuale a membrilor unui grup matcă, sunt plasaţi în spatele lor sau de-a lungul unei linii de suflete. Vă puteţi da seama de acest lucru din remarcile clienţilor: "Una dintre lumini este mai puternică şi are o culoare diferită de celelalte."

Consider că ar fi de ajutor dacă aş oferi un exemplu (un caz concret) al tehnicii mele de folosire a cadranului ceasului, pe care o găsesc utilă pentru identificarea membrilor grupului de suflete. Clientul din acest caz se numeşte Susan. Ea se vizualizează pe sine ca un suflet reîntors în lumea spiritelor, care tocmai a întâlnit un semicerc de lumini pe care ea le recunoaşte ca fiind prietenii ei.

Dr. N: Pe măsură ce te apropii de luminile prietenilor tăi, vreau să-mi spui cum sunt ei aranjaţi în faţa ta – în linie, cerc, semicerc sau sunt grupaţi?

Susan: Ah.. într-un fel de semicerc.

Dr.N: Bine. Acum numără câte lumini vezi? Gândeşte-te şi spune-mi câte sunt.

Susan: (pauză) Oh...văd... nouă.

Dr.N: Şi unde te afli pe măsură ce te apropii de ei, în centru, la dreapta sau la stânga acestor nouă linii?

Susan: (mai încrezătoare) în centru.

Dr.N: OK, acum, pentru a mă ajuta, imaginează-ţi că toate aceste suflete se află aşezate în jurul tău în genul numerelor de pe cadranul unui ceas. Eşti în centru, acolo de unde pornesc limbile ceasului. Aşadar, lumina din faţa ta se află la ora douăsprezece, cea din stânga este la ora nouă şi lumina din dreapta este la ora trei. Pe măsură ce te apropii, dacă o lumină s-ar mişca în spatele tău, ea s-ar găsi la ora şase. Restul prietenilor tăi se pot afla oriunde între aceste ore. Înţelegi?

Susan: Da.

Dr.N: Bine. Acum spune-mi din ce poziţie de pe ceasul nostru se mişcă spre tine primul suflet?

Susan: Oh...din faţă – de la ora douăsprezece. Dr.N: Figura care apare este bărbat sau femeie? Susan: Bărbat.

Dr.N: Cine este această persoană în viaţa pe care tocmai ai părăsit-o? Susan: Soţul meu, Jim.

Notă: Dacă am de-a face cu o reuniune prea emoţională, mă voi opri pentru a-i da clientului meu timp să îmbrăţişeze această persoană şi să-mi spună ce aşteptări are de la comunicarea dintre ei.

Dr.N: Şi cine este această persoană în viaţa actuală?

Susan: Dumnezeule! Este soţul meu, Bill.

Dr.N: Care este numele de spirit al lui Bill? Susan: Sha...ah...Shamo...

Dr.N: Şi care este numele tău în viaţa dintre vieţi? Cum te strigă Shamo?

Notă: Probabil că aţi mai întrebat subiectul cu privire la numele său de spirit şi mai devreme în cadrul sesiunii, dar dacă nu aţi făcut acest lucru sau nu aţi primit un răspuns corespunzător, acesta este un moment prielnic pentru a-i afla numele.

Susan: Lila...Mă numesc Lila.

Dr.N: Bine, Lila, ce culoare îţi proiectează Shamo?

Susan: Mmm...galbenă şi albă.

Dr.N: Dacă aş sta unde se află Shamo acum şi aş ţine în faţa ta o oglindă, ce culori ai radia tu?

Susan: Aceleaşi culori.

Prin utilizarea numelor sufletelor cât mai devreme posibil în sesiune, se poate stabili o mai mare identificare personală între clienţi şi sufletele lor. De asemenea, în acest fel, ei se vor simţi mai conectaţi la acţiunea care se desfăşoară în minţile lor şi care implică activităţile din lumea spiritelor.

Recunoaşterea culorilor sufletelor

Aş fi putut să o întreb pur şi simplu pe Susan: „Ce culoare a luminii proiectezi?". Cu toate acestea, am aflat că printr-o abordare ilustrativă (prin care sufletele se văd pe ele însele într-o oglindă reflectorizantă) se pot obţine răspunsuri mai obiective atunci când sufletele vorbesc despre culoarea lor personală. Mai mult, atunci când clienţii dumneavoastră vor vizualiza un anume tip de configuraţie a grupurilor de suflete, care implică mai

multe culori, aceasta va trebui verificată împreună cu ei şi notată atent în însemnările dumneavoastră. De obicei, clienţii vor vedea poziţiile sufletelor din jurul lor aşezate într-un semicerc. Ar fi mult mai uşor pentru clienţi să-şi vadă sau să-şi simtă vecinii dacă i-aţi mişca în jurul cercului, identificând fiecare membru al grupului după nume, culoare şi caracteristici personale. Dacă sufletele simt grupate sau se află într-o formă-diamant, veţi putea pur şi simplu să le identificaţi pe cele din faţă, continuând apoi căutarea în rândurile din spate.

În figura 4 din anexă am înfăţişat spectrul de culori al aurei spirituale asociate cu nivelele observabile ale sufletelor. Înţelesul general acceptat al acestor culori ale sufletelor, bazat pe însumarea informaţiilor clienţilor, este detaliat în ***Destinul Sufletelor,*** la capitolul dedicat sistemelor grupurilor de suflete. În figura 5 din anexă, vă ofer un exemplu al culorilor energiilor expuse de către un grup tipic de suflete compus din 11 membri. De asemenea, simt identificate rudele şi prietenii din viaţa actuală a subiectului, ce provin din acest grup de suflete.

La secţiunea referitoare la acest aspect din capitolul ***Primul Contact cu Spiritele*** din cartea de faţă (Partea a Patra), am precizat că aceste culori sunt generate de anumite vibraţii energetice specifice fiecărui suflet. Sufletele expun atât culori ale aurei, cât şi ale nucleului. Culoarea primară a nucleului, emanată din însuşi centrul sufletului, denotă nivelul de dezvoltare a sufletului, în timp ce culoarea care înconjoară sufletul sau aura, indică trăsăturile de caracter ale acestuia. Uneori, culorile nucleului şi aurei sunt aceleaşi, alteori sunt diferite. Puteţi avea ca subiect un suflet de nivel II, ce are o culoare roşu-orange şi al cărui caracter reprezintă intensitate şi pasiune. Acest suflet arată numai o singură culoare. Pentru a explica mai detaliat nuanţele caracterologice, galbenul este în mod tipic culoarea perseverenţei, puterii şi curajului, verdele semnifică vindecare, albastrul denotă cunoaştere şi violetul înţelepciune.

Referitor la energia sufletelor, trebuie să fiţi atent să nu confundaţi relatările clienţilor despre culorile galben-aurii cu tonurile obişnuite de galben. Multe suflete de Nivel III au o culoare galbenă, care este adesea mai puţin vivace decât galbenul strălucitor. Sufletele foarte avansate pot afişa o nuanţă de galben strălucitor, deseori cu pete mixte de albastru şi violet.

Culoarea galben – auriu reprezintă un model energetic foarte rafinat şi, în acelaşi timp, denotă caracteristici asemănătoare cu cele ale galbenului primar – putere protectoare şi influenţă asupra altor suflete mai puţin avansate. Este o culoare foarte puternică şi activă.

Deoarece nuanţele deopotrivă închise şi deschise de albastru şi purpuriu reprezintă sufletele mai avansate, adesea sunt întrebat: "Care este diferenţa dintre cunoaştere şi înţelepciune?" Sufletele mai analitice şi mentale (ce sunt foarte devotate detaliilor care implică elementele de cauză şi efect în ceea ce priveşte karma) sunt de regulă albastre. Anumite suflete albastre sunt mai detaşate în domeniul lumii spiritelor, fiind predispuse la călătorii interdimensionale. În acest caz, albastrul constituie nivelul de avansare şi poate fi amestecat cu argintiul, o culoare eterică, asociată mai mult cu natura individuală a sufletului.

În ceea ce priveşte culorile apropiate de purpuriu închis, caracteristice sufletelor foarte evoluate, precum ghizii seniori şi membrii consiliului, putem găsi cunoştinţe care s-au transformat într-o înţelepciune variată şi eclectică în scop şi legată de experienţă şi talent. Toţi indicatorii arată că membrii consiliului nostru sunt responsabili de următorul nostru corp şi, de aceea, ei trebuie să-şi folosească marea înţelepciune şi originalitate în rezolvarea problemelor. Îmbinarea caracterului sufletului cu un creier uman este ingenioasă – sau poate ar trebui să spun divină. Bineînţeles, atât fiinţele ce radiază albastrul închis, cât şi cele care afişează o nuanţă purpurie simt foarte principiale, hotărâte şi organizaţionale, exprimând în acelaşi timp o mare creativitate şi o infinită răbdare, iubire şi putere de a ierta.

În calitate de facilitator al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, cel mai bine este să fiţi precaut în ceea ce priveşte regulile inflexibile legate de semnificaţia culorilor sufletului. Am descoperit că un procent foarte mare dintre clienţi sunt de acord cu faptul că anumite atribute se potrivesc cu unele culori, precum şi cu nivelul de dezvoltare al sufletelor. Chiar şi aşa, întotdeauna există excepţii, pentru că vibraţiile energetice sunt subtile şi anomaliile pot apărea. Mai mult, nu putem avea întotdeauna încredere în faptul că fiecare observator ar fi consecvent cu toate detaliile pe care vi le dă de-a lungul sesiunii. Pentru facilitator, este mai prudent să nu tragă

concluzii pripite în ceea ce priveşte culorile înainte de a analiza toate rapoartele clienţilor lor.

Pe măsură ce îl mişc pe clientul meu în jurul grupului, fac însemnări despre fiecare poziţie a sufletelor şi întreb:

Ce culoare vezi că radiază din acest suflet?

Chiar dacă un suflet afişează mai mult de o singură culoare pe parcursul activităţii grupului, un subiect se poate regăsi într-o singură culoare dominantă. Mult mai des, dacă este văzută o singură culoare, mai ales de la distanţă, aceasta reprezintă de obicei nivelul de evoluţie. De asemenea, eu ţin o evidenţă exactă a gradului de luminozitate a fiecărei lumini în parte. Oare sufletul în chestiune expune o lumină strălucitoare şi constantă, care aparţine unui suflet dotat cu energie înaltă sau una slabă şi pâlpâitoare, trădând un suflet mai pasiv sau mai tânăr? Aceste rapoarte oferă o serie de indicii menite trasării atributelor sufletului.

Adunarea informaţiilor referitoare la un grup de suflete

Colectarea informaţiilor despre fiecare suflet dintr-un grup presupune timp, pentru că mulţi subiecţi îşi identifică foarte lent sufletele din grupul lor. Trebuie să acordaţi clienţilor dumneavoastră tot timpul de care au nevoie, pentru ca nici un membru al grupului matcă să nu fie omis. De aceea, strângerea de observaţii cât mai detaliate este importantă. În ceea ce mă priveşte, încep să-mi notez unele observaţii încă din momentul în care intrăm în viaţa anterioară a clientului, aşa încât pot întotdeauna să fac referire la aceste declaraţii exprimate mai timpuriu în cadrul sesiunii, din raţiuni de coroborare. De exemplu, aş putea să comentez: "Când ne-am apropiat de grupul tău matcă, mi-ai spus că sunt zece suflete, dar acum ai menţionat numai nouă. Ai omis cumva un suflet?" Dacă este necesar, voi merge mai departe, menţionând: „Am observat că există suflete la ora două şi ora patru; este cineva la ora trei?"

Pe tot parcursul acestei scene, este foarte util să aveţi undeva la îndemână o listă cu toate personajele din timpul vieţii actuale a subiecţilor. De asemenea, se poate dovedi utilă şi o listă cu observaţiile adunate în timpul interviului preliminar, referitoare la dinamica socială dintre membrii familiei. Atunci

când clientul identifică fiecare suflet din grupul său, există, de obicei, două nume, numele lor pământesc şi numele de spirit. Cât priveşte numele ghizilor, câteodată, numele spiritual poate fi dificil de pronunţat. Când subiectul pronunţă aceste nume, aşa cum i-am instruit mai devreme să facă cu cel al ghidului lor, le cer, de asemenea, să încerce să spună pe litere numele fiecărui suflet din grupul lor, pe care le notez apoi. Dacă aceste nume sunt incomplete, voi spune: „Folosesc doar ceea ce avem acum. Poţi să mă corectezi dacă este necesar, pe măsură ce înaintăm."

De obicei, corecţiile vin la puţin timp după aceea, după ce clientul m-a auzit pronunţând greşit numele de câteva ori. Acest procedeu merge foarte bine cu propriul nume de spirit al subiectului.

Sufletele Pereche Primare

Pe măsură ce subiectul dumneavoastră începe să identifice fiecare membru al grupului său de suflete, invariabil veţi fi martorul unei scene cu un grad înalt de emoţionalitate, survenită atunci când ei îşi vor zări sufletul pereche primar. În mod frecvent, această fiinţă este chiar prima cu care se întâlnesc şi o identifică, deoarece este normal pentru un suflet primar să ajungă înaintea oricărui altcuiva. Cărţile mele anterioare conţin mai multe informaţii despre sufletele pereche. Pentru scopurile acestui text, aş dori să ating o problemă terapeutică, ce implică suflete pereche care pot fi extrem de tulburătoare pentru clientul dumneavoastră în acest punct al sesiunii.

Oricine a avut experienţa unei relaţii de mare iubire în timpul vieţii sale ştie că simbioza dintre mental şi psihic este capabilă de a transforma spiritul. Esenţa acestei energii unificatoare constă în sentimentul că toate părţile din tine se regăsesc în celălalt. Sufletele pereche care sunt împreună se completează imul pe celălalt printr-o validare reciprocă. Atunci când este momentul, dragostea adevărată transformă vechea persoană într-o forţă mai puternică decât cea anterioară. Una din motivaţiile fundamentale ale încarnării sufletelor pereche primare rezidă tocmai în posibilitatea de a se exprima pe ele însele în formă fizică şi de a se întâlni. Oamenii sunt îngrijoraţi de faptul că 'urmărind' o persoană „greşită" în timpul vieţii, pot

pierde posibilitatea experimentării iubirii adevărate. Cu toate acestea, nici acest lucru nu este un simplu accident.

Unul dintre cele mai minunate momente din timpul sesiunii de regresie spirituală este acela când un client se vizualizează pe sine împreună cu sufletul său pereche primar în lumea spiritelor. Chiar şi aşa, vreau să fiţi pregătiţi pentru acei clienţi care vor susţine pe un ton depresiv, „Sufletul meu pereche nu este cu mine în această viaţă." Poate că ei nu au intenţionat niciodată să fie împreună în această viaţă, sau poate că respectiva persoană a fost o iubire de tinereţe pe care au pierdut-o. În aceste împrejurări, reacţia clientului dumneavoastră va fi, cel puţin la început, doar anevoie una de înţelegere şi acceptare.

Mult mai des, impresia iniţială a clientului este că a fost tras pe sfoară. Acest lucru se datorează feedback-ului negativ care provine de la mintea conştientă. În ciuda faptului că se află într-o stare supraconştientă, clienţii pot fi invadaţi deodată în această porţiune a minţii de sentimentul că au pierdut un sprijin esenţial. Ei dau vina pentru o viaţă lipsită de satisfacţii pe faptul că sufletul lor pereche primar este absent. În mod natural, impactul în acest punct este chiar mai mare, dată fiind conştientizarea vieţilor trecute pe care le-au trăit împreună. În fine, aceste amintiri sunt încă şi mai puternice în cazul în care clientul dumneavoastră tocmai şi-a revăzut mai devreme, în timpul sesiunii, o viaţă anterioară în care s-a întâlnit cu sufletul său pereche primar.

Toate sufletele au posibilitatea de a alege în timpul vieţilor lor, pentru că fără liberul arbitru, lecţiile noastre nu înseamnă nimic. Pe durata unei sesiuni de regresie în viaţa dintre vieţi, în timp ce un client interacţionează emoţional şi se recontopeşte cu un suflet pereche primar care nu se află în actuala sa viaţă, remarc că în spatele acestei absenţe poate sta un anumit aspect de învăţare pe care ei înşişi l-au ales în avans. Vreau ca subiecţii mei să proceseze singuri această informaţie, pentru că auto-descoperirea este întotdeauna cea mai bună unealtă de învăţare. Este vital să ştiţi să ascultaţi şi să nu o luaţi înaintea clientului cu propriile dumneavoastră interpretări atâta timp cât nu se clarifică motivele care stau în spatele evenimentelor. Le

reamintesc clienţilor în mod discret că liberul arbitru vine cu un preţ, care este dreptul de a face greşeli – şi astfel învăţăm.

Când oamenii mă întreabă în forumurile publice de ce nu şi-au găsit sufletele pereche în timpul vieţii, le explic că au făcut acest lucru dar, din mai multe motive, oportunitatea a fost pierdută. Adaug că este posibil, de asemenea, ca ei să nu fi intenţionat să fie împreună cu sufletul lor pereche primar în tot acest timp. Pentru a ilustra acest lucru, voi cita în cele ce urmează cazul Catherinei, care a venit să mă vadă şi care m-a întrebat: „De ce nu-mi pot găsi iubirea adevărată?"

Catherine avusese o viaţă dificilă din punct de vedere al relaţiilor interumane, începând cu nişte părinţi distanţi emoţional, doi soţi care nu fuseseră lângă ea şi n-o sprijiniseră şi o serie de bărbaţi cu care nu a reuşit să închege o relaţie dintr-o mulţime de motive. În ziua de azi, ea trăieşte cu un bărbat protector din punct de vedere emoţional, care este şi partenerul ei de afaceri. Ţin unul la celălalt, dar nu se iubesc. Pe parcursul şedinţei Catherinei, am aflat că acest bărbat este un membru puternic al grupului lor de suflete, dar nu este sufletul ei pereche primar.

Aceste două suflete au fost de acord să se întâlnească la mijlocul vieţilor lor şi să lucreze unul cu celălalt.

În ultima sa viaţă, Catherine a avut o căsnicie lungă şi fericită cu sufletul ei pereche primar, din 1874 până în 1927, în Savannah. Au fost inseparabili timp de peste 50 ani şi au murit în acelaşi an. A fost o viaţă frumoasă, liniştită şi odihnitoare, fără multe încercări exterioare, pentru că le-a fost dat ceea ce se numeşte un „răgaz" în acea viaţă, din cauza a două vieţi anterioare în care nu au fost împreună. Amândoi au cerut o viaţă uşoară în doi şi au primit-o. Catherine a înţeles necesitatea vieţii sale actuale când a descoperit că după sute de ani de convieţuire împreună cu sufletul ei pereche primar (nu întotdeauna în calitate de soţie), deveniseră dependenţi unul de celălalt şi excludeau alţi oameni. Pentru a se strădui mai mult cu provocările vieţii şi pentru a se putea dezvolta, ei aveau nevoie să fie despărţiţi mai des.

Când este vorba de a lucra cu un client care este trist pentru că nu se află împreună cu sufletul său pereche, cred că terapeutul regresiei în viaţa dintre vieţi ar trebui să clarifice

faptul că oamenii pot avea relaţii productive şi bogate şi cu bărbaţi sau femei care nu le sunt suflete pereche. Am descoperit că pot exista alianţe strânse şi pline de dragoste atât în rândul sufletelor din acelaşi grup matcă, cât şi cu suflete ce provin din grupuri afiliate. Aceste suflete lucrează împreună în scopuri karmice benefice ambelor părţi. Atunci când clientul descoperă că toate acestea au fost plănuite dinainte, îi este simţitor uşurată povara pe care o resimte căutându-şi mereu şi mereu persoana potrivită.

Am o întrebare standard, pe care o pun tuturor clienţilor care afirmă că sunt împreună cu persoana nepotrivită sau că au petrecut mulţi ani alături de cineva dificil sau abuziv:

Ce anume aţi învăţat de la această persoană şi v-ar fi rămas necunoscut dacă nu aţi fi întâlnit-o niciodată?

Vreau să ştiu dacă această experienţă i-a făcut mai puternici şi mai înţelepţi. Ne întâlnim în timpul vieţii cu persoane care au ceva să ne înveţe, aşa cum şi ele au de învăţat ceva de la noi. Lecţiile sunt nenumărate, implicând subiecte ca: gelozia, lăcomia, aroganţa, intoleranţa şi lipsa de compasiune. Karma influenţează acţiunile noastre pe parcursul mai multor vieţi, nu numai a uneia singure. Pentru aceste lecţii, sufletul nostru pereche primar poate să-şi asume rolul unei rude de sânge sau a celui mai bun prieten. Câteodată, clientul dumneavoastră poate descoperi că a avut o relaţie de dragoste cu sufletul său pereche

primar numai pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a învăţa o anumită lecţie înainte de a se despărţi. Este de sperat că acest aspect descoperit în timpul şedinţei de regresie în viaţa dintre vieţi va permite clienţilor să capete o apreciere şi o perspectivă mai bună în ceea ce priveşte motivele din spatele experienţei lor. La sfârşitul şedinţei, majoritatea clienţilor îşi dau seama că viaţa nu constituie numai o amestecătură capricioasă de evenimente aleatorii.

Cercul interior şi sufletele care lipsesc

În calitate de terapeuţi, trebuie să fim conştienţi de conexiunile interpersonale din vieţile clienţilor cu oamenii din jurul lor. Regresia spirituală măreşte percepţiile clienţilor cu privire la faptul că anumite suflete din propriul lor grup le

influenţează vieţile, atât pozitiv cât şi negativ. În timp ce lucraţi împreună cu clientul dumneavoastră la procesul de identificare a sufletelor din cadrul grupului matcă, veţi fi pus în faţa unui „cerc interior." Această desemnare este folosită pentru a descrie un grup mic de suflete mai intime, care se încarnează adesea în soţi, fraţi, surori şi buni prieteni. Ele pot fi, de asemenea, mătuşi, unchi şi veri. Este posibil să găsiţi şi un părinte, dar acest lucru este destul de neobişnuit, deoarece cel mai adesea părinţii noştri provin din cadrul unor grupuri afiliate din apropiere. Un cerc interior este format de obicei din trei până la cinci suflete, care îşi asumă invariabil roluri apropiate în timpul vieţii.

Câteodată, unii clienţi vă vor cere să programaţi şedinţe atât cu ei, cât şi cu amicii, fraţii, surorile şi cei mai buni prieteni ai lor. Păstrarea unor înregistrări detaliate ale sesiunilor îşi dovedeşte utilitatea şi valoarea atunci când doi clienţi care se cunosc unul pe celălalt vor dori să-şi compare şedinţele de regresie în viaţa dintre vieţi. Este adevărat că ei au la dispoziţie înregistrările de pe casete, dar va trebui să faceţi unele note adiţionale, menţionând informaţii care nu sunt cuprinse pe aceste casete. Având la îndemână notiţele prealabile de la şedinţa cu primul client în timpul unei şedinţe ulterioare cu o nevastă, frate, soră sau prieten al acestuia, aveţi posibilitatea de a pune întrebări cât mai relevante. Aceste informaţii sunt confidenţiale şi se adresează exclusiv uzului regresionistului spiritual.

În ceea ce priveşte perioada de timp scursă între cele două şedinţe, se vor ivi ocazii când unul dintre aceşti subiecţi apropiaţi va zări un membru al cercului lor interior, iar celălalt nu. Acest lucru ar putea cauza multă suferinţă, mai ales dacă survine în cadrul unui cuplu care se iubeşte mult şi e fericit. De exemplu, dacă Jane îşi vede soţul, pe John, în grupul ei de suflete, dar John nu o vede pe Jane când este rândul lui, acest lucru nu invalidează oare vizualizarea lui Jane? Răspunsul meu este că nu. Putem argumenta acest lucru prin faptul că, probabil, sufletul lui John este mai semnificativ în viaţa lui Jane decât invers, dar în multe cazuri chiar şi acest lucru constituie o presupunere greşită.

Cred că există trei motive principale pentru această disparitate dintre vizualizările hipnotice a două suflete din acelaşi grup, care sunt împreună în viaţă:

A. Timpul în care cele două suflete ajung în cadrul grupului, după o viaţă anterioară, este diferit.

Folosindu-i pe Jane şi John ca exemplu, dacă am dori să mergem mai departe, John ar putea spune, „Nu o văd pe Jane chiar acum, pentru că este departe şi angajată în alte activităţi, dar îi simt prezenţa."

B. E posibil ca un suflet să nu-şi dorească să se arate imediat altui suflet datorită unei probleme karmice survenite între ei în viaţa anterioară petrecută împreună.

Numesc acest lucru „sindromul ascunderii". Acesta presupune că, până la un moment dat, un suflet se ascunde în spatele altuia în timpul procesului de identificare a membrilor grupului. În ***Destinul Sufletelor,*** capitolul şapte, la cazul 47, există o secţiune referitoare la regăsirea sufletelor care şi-au făcut rău unul altuia. În cazul în speţă, este vorba de un tată şi fiul său. Amintiţi-vă că nu contează dacă sufletul unui părinte s-a reîncarnat din nou, după un număr de ani, înainte de venirea copilului în lumea spiritelor, pentru că o parte din energia sa nu a plecat niciodată. Diferenţele de generaţie nu afectează reuniunile spirituale tocmai datorită acestei capacităţi a diviziunii sufletelor.

C. Diferenţele dintre vizualizările a doi clienţi pot fi datorate naturii energiei rămase în lumea spiritelor, ce poate fi influenţată de procesul de diviziune al sufletelor.

Energia Sufletului

În contextul relaţiilor dintre unii clienţi strâns legaţi pe Pământ care doresc să se revadă în lumea spiritelor, problematica diviziunii sufletelor (ce implică energia încarnată) reprezintă un element ce se impune a fi luat în considerare. În exemplul lui John şi Jane pe care tocmai l-am discutat, John poate să nu o vadă pe Jane pentru că Jane expune doar o lumină slabă, ce provine din energia ei din lumea spiritelor. Dacă un suflet-companion nu este clar sau nu este văzut deloc pe parcursul identificării iniţiale a sufletelor din grup, acest lucru se poate datora „inactivităţii luminii difuze", un termen utilizat de subiecţi pentru a explica mai degrabă un procentaj energetic

scăzut decât o energie inactivă. Motivul acestui lucru poate fi acela că sufletul a avut nevoie de multă din energia sa pentru o reîncarnare dificilă – să zicem 80% – aşa încât lumina care rămâne este slabă. Lumina slabă (a nu se confunda cu cea a sufletelor tinere) este evidentă în cazul sufletelor care au ales să trăiască vieţi paralele, în două corpuri şi în aceeaşi perioadă de timp. Această metodă, proiectată pentru a accelera procesul de învăţare, nu este încurajată de ghizi în cazul sufletelor de nivel mediu, pentru că acest lucru poate cauza epuizarea lor energetică.

Pe de altă parte, am avut clienţi care nu trăiesc vieţi paralele şi care au decis să aducă mai puţină energie (sub 30%) într-un corp gazdă, pentru că erau foarte încrezători în capacitatea lor de a face faţă vieţii. Mulţi din aceşti clienţi au resimţit o lipsă de energie în viaţă fără să ştie de ce. Motivaţia lor era aceea de a lăsa un procent semnificativ de energie în lumea spiritelor pentru a se asigura că munca lor acolo este mai fructuoasă. Această energie rămasă în lumea spiritelor ar putea părea mai luminoasă. Există oameni care, prin această decizie a lor, se fac mai puţin eficienţi pe Pământ. Un suflet obişnuit ia aproximativ 50 până la 70 procente din energia sa într-o încarnare fizică. Acest procent poate varia de la viaţă la viaţă, în funcţie de alegerile trupurilor precum şi de nivelul de avansare. Ce s-ar întâmpla dacă unui suflet i s-ar permite să aducă prea multă energie într-un corp? Un client a răspuns la această întrebare astfel: „Prea multă energie de încarnare, adică într-un procent de minimum 90%, ar putea suprasolicita creierul, fâcându-l nefuncţional – iar unul de 100% ar putea spulbera circuitele."

Referitor la diviziunea sufletului, aş putea să adaug că, odată decizia luată (pentru a lua o anumită cantitate de energie pe Pământ), sufletele nu vor putea să mai primească energie pe parcursul vieţii lor, indiferent de câtă au nevoie. Pe lângă posibilitatea de a tulbura creierul uman prin această nouă încărcare energetică, cred că acest lucru nici nu ar fi posibil din punct de vedere fizic. Se spune că suntem capabili să pătrundem în întreaga noastră energie spirituală în timpul perioadelor de stres numai prin rugăciune şi meditaţie. Atunci când un facilitator al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi îşi asistă clientul să se conecteze cu toată energia sa, în starea

supraconştientă, acest proces pare ca şi cum ar implica o transfuzie de energie nouă. Veţi observa o reacţie de reunire a energiei în cazul unor clienţi, atunci când aceştia experimentează o conştienţă a întregii lor fiinţe. Cu toate acestea, mi s-a spus adesea că, atâta timp cât se află într-un corp fizic, mintea sufletului nu poate să retragă pur şi simplu din rezervele sale de energie din lumea spiritelor şi să păstreze această energie. Trăim prin deciziile făcute de noi între vieţi exact aşa cum procedăm şi pe parcursul încarnărilor noastre; este ca şi cum te-ai afla pe perioada unui contract. Următoarea perspectivă referitoare la conectarea cu rezerva de energie spirituală mi-a fost dată de către Evan, un suflet de Nivel V:

Este vorba de o relaţie direct proporţională între creierul meu şi energia sufletului meu. Acest lucru a fost stabilit încă din pântecele mamei. Este adevărat că aş putea să atrag temporar toată energia mea în lumea spiritelor, dacă energia mi-ar fi spulberată în timpul unei crize. Aş putea, de asemenea, să acţionez invers, trimiţând porţiuni din energia mea din lumea spiritelor în propriul meu corp. Această reîntinerire se poate petrece în timpul somnului sau în cazul în care corpul meu se află sub anestezie sau în comă. Restricţia existentă este că acest transfer de energie nu poate fi permanent, pentru că altminteri mi-ar modifica undele cerebrale, transformându-le într-o stare nefamiliară, în cel mai bun caz, acest lucru mi-ar cauza o tulburare de personalitate. În cel mai rău, nebunia.

Deoarece doresc să cunosc echilibrul delicat care există între energia sufletului şi creier, îmi întreb adesea clienţii despre energia cu care s-au încarnat:

1. Ce procent din energia ta totală ai adus în corpul tău actual?
2. Crezi că ai adus destulă energie pentru a atinge scopurile pe care le-ai stabilit pentru corpul tău?
3. Eşti în stare să foloseşti temporar această porţiune de energie care rămâne în lumea spiritelor, dacă îţi este necesară pe Pământ?

în calitate de facilitator al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, aveţi posibilitatea să vă încurajaţi clienţii ca în timpul tulburărilor şi crizelor emoţionale din viaţă să fie mult mai conştienţi de resursele lor energetice interioare.

Examinarea tipurilor caracteriologice din grupurile de suflete

În timpul examinării unui grup-matcă există o serie de întrebări standard pe care trebuie să le puneţi clienţilor. Iată câteva exemple în acest sens:

1. Dintre toate sufletele pe care le vezi, care dintre ele se află în viaţa ta actuală?
2. Dintre sufletele pe care le-ai identificat, care sunt acelea cu care te-ai încarnat cel mai adesea în vieţile tale anterioare şi de ce?
3. Începând cu sufletul tău pereche primar, spune-mi rolurile semnificative pe care anumite suflete din grupul tău le joacă cu mare plăcere?
4. Identifică diferitele tipuri de caractere ale celor mai apropiaţi prieteni din cadrul cercului tău interior.
5. După părerea ta, care este stadiul general de avansare al grupului tău? Avansaţi toţi în acelaşi ritm?

Odată ce identificarea sufletelor din grupul primar s-a realizat, aş putea pune o serie de întrebări deschise, cum ar fi:

6. Ce gânduri primeşti de la grupul tău?
7. Se petrece oare ceva semnificativ între tine şi grupul din care faci parte şi despre care ai vrea să-mi povesteşti?

Poate că se desfăşoară o petrecere de „Bun venit!" sau o altfel de activitate, care mi-ar putea scăpa dacă nu-i permit subiectului să exploreze complet vizualizarea acestei scene. Este posibil ca subiectul însuşi să deschidă o serie de noi dimensiuni, spunând: „Cred că acum trebuie să plec în altă parte." Acest lucru ar putea însemna o vizită la consiliul său, menită unei revederi şi evaluări a ultimei vieţi, un drum la bibliotecă pentru studiu, o participare la activităţi de învăţare în clasă, sau pur şi simplu o angajare în anumite activităţi recreaţionale. Dacă se întâmplă acest lucru, tot ce aveţi de făcut dumneavoastră este să urmaţi înclinaţiile clientului şi să-l aduceţi apoi înapoi la grup, dacă investigaţiile de aici simt încă neterminate.

Dacă subiectul nu manifestă nici o grabă în a-şi părăsi grupul-matcă, aţi putea începe un nou şir de întrebări pe următoarele teme:

8. Dacă aş fi un vizitator al grupului tău, ce impresie mi-aş putea face despre voi toţi?

9. De ce crezi că aţi fost aduşi împreună pentru a forma acest grup încă de la început?

10. Există vreo valoare comună între voi? (talente, interese sau scopuri) Aspiraţi cu toţii să vă specializaţi în acelaşi domeniu? (Bineînţeles că nu este aşa, dar această întrebare ar putea genera un răspuns cel puţin interesant.)

Clientul dumneavoastră ar putea începe de oriunde, cu răspunsuri cum ar fi,,,Mulţi dintre noi sunt vindecători. Cei mai mulţi dintre noi vor să fie profesori. Suntem orientaţi mai mult spre plăcere şi nu atât spre studiu." Aceste rapoarte conduc la alte întrebări care vă pot spune mai multe despre caracteristicile sufletului nemuritor al subiectului, precum şi despre cum anume se integrează acesta cu alte suflete din grupul lui. Majoritatea grupurilor au anumite dispoziţii comune care le ţin împreună, pentru că puteţi fi siguri că există motive întemeiate pentru care un grup primar a fost format din aceste suflete şi nu din altele. În ***Călătoria sufletelor***, la capitolul şapte, vorbesc despre aspectele omogene ale membrilor unui grup, cum ar fi interesele mutuale şi conştienţa cognitivă. Aud adesea că majoritatea sufletelor dintr-un grup matcă par să crească în acelaşi ritm, dar veţi afla că există şi unele suflete mai încete, care vor părăsi grupul ultimele.

Cu toate acestea, trebuie să fiţi conştient de faptul că majoritatea grupurilor de suflete sunt astfel proiectate încât să conţină diferite tipuri de caractere. Subliniez această dihotomie în capitolul nouă din ***Călătoria sufletelor.*** De exemplu, există supravieţuitorii curajoşi şi tenace; suflete tăcute şi mai pasive; suflete calculate; suflete care iubesc distracţia şi sunt pline de umor. Acest sistem este planificat astfel încât fiecare suflet să fie capabil să le ajute şi să se completeze cu celelalte din grupul său, pe tot parcursul vieţii. Fiecare suflet din grup împrumută puterea sa pentru a echilibra neajunsurile altuia. De exemplu, puteţi întâlni două suflete pereche care să lucreze împreună pe Pământ, adică un soţ foarte analitic şi atent şi o soţie mai emoţională şi care îşi asumă riscuri. În parte datorită corpurilor pe care le ocupă, precum şi datorită energiilor lor, cele două suflete se completează unul pe celălalt.

Comparând trăsăturile de caracter ale sufletului clientului dumneavoastră cu cele ale restului sufletelor din grupul său, îi veţi ajuta să înţeleagă ce anume există dincolo de atitudinile şi dinamicile sociale ale relaţiilor sale cu oamenii care joacă un rol important în viaţa sa actuală. Este recomandabil, de asemenea, să verificaţi aceste informaţii prin compararea energiei vibraţionale a culorilor fiecărui membru individual al grupului, pentru a putea observa şi alte contraste. Adunând toate informaţiile despre culori, inclusiv relatările clienţilor despre densitatea luminii acestora, veţi afla noi indicii despre grup, mai cu seamă în ceea ce priveşte caracterul, relaţiile actuale precum şi ratele individuale de creştere şi dezvoltare, lucruri care pot fi utile în terapia clientului dumneavoastră.

Pe măsură ce exploraţi grupul matcă, veţi cunoaşte un profesor senior şi, destul de des, şi un ghid tânăr sau un student care se specializează. Aceştia pot fi identificaţi imediat de clienţii voştri, sau informaţia poate reieşi dintr-o întrebare:

Vezi pe cineva prin preajmă care conduce grupul?

De cele mai multe ori, un ghid junior este însărcinat cu acest lucru, în timp ce ghidul senior este plecat. Acesta din urmă se poate încarna din timp în timp, dar rămâne totuşi un profesor.

După cum am menţionat mai devreme, veţi avea cazuri când după o viaţă anterioară, subiectul dumneavoastră va intra în lumea spiritelor, alăturându-se imediat prietenilor săi în mijlocul unei activităţi (scene) de învăţare în clasă. Sunt mereu interesat de aceste aspecte ale pregătirii grupului, spre exemplu în domeniul creării energiei. Nivelul acestor pregătiri vă poate oferi date şi indicii despre abilităţile şi obiectivele grupului. Este posibil ca sufletele din această clasă să fie implicate într-o psihodramă legată de unele performanţe din vieţile lor trecute. Această activitate este instructivă cu privire la capacităţile grupului. Voi reveni asupra psihodramei unui grup de suflete în Partea a Cincea, discutând despre alte activităţi din lumea spiritelor.

Am menţionat în cărţile mele că, în ciuda tuturor diferenţelor dintre suflete, nici unul nu este catalogat ca având o valoare mai mică doar fiindcă nu progresează la fel de repede ca altele din acelaşi grup. Toate au contribuţii şi toate se află într-un proces de tranziţie. Există suflete care doresc ca fiecare

viaţă să fie dificilă, în timp ce altele preferă mai multe vieţi uşoare, alternate cu vieţi care presupun un mare grad de efort. Cu toţii avem la dispoziţie posibilitatea de a alege. Faptul că în lumea spiritelor există ordine şi control, iar îndeplinirea sarcinilor este venerată, nu înseamnă că viaţa de după este un loc al ierarhiilor, dominat de un set rigid de reguli birocratice. Acestea sunt capcane ale convieţuirilor din societăţile noastre pământene. Sufletele nu sunt forţate să se reîncarneze la intervale regulate şi să trăiască anumite vieţi, înaintea fiecărei vieţi există opţiuni şi sufletele nu resimt nici un fel de presiune autoritară care să conducă la anumiţi parametri în care să se încadreze pe Pământ. Dorinţa de dezvoltare şi creştere în timpul numeroaselor vieţi provine din noi înşine.

După ce aţi terminat întrebările specifice cu privire la grupul primar, propun ca întrebările dumneavoastră să ţintească şi spre grupurile vecine. Bineînţeles, acest lucru depinde mult de nivelul responsivităţii clientului în acest stadiu. Dacă obţin rezultate bune, aş putea continua cu această întrebare:

Acum, că ştiu majoritatea diferenţelor de caracter dintre sufletele din grupul vostru, poţi să-mi spui dacă eşti conştient de existenţa unui suflet în apropiere, într-un grup vecin, al cărui caracter este foarte asemănător cu al tău şi care se află la acelaşi nivel de dezvoltare cu tine?

În mod sigur, veţi bloca mulţi dintre clienţi cu acest tip de întrebări, dar din când în când veţi reuşi să descoperiţi anumite informaţii. Am avut cândva o clientă, Laura, care se afla într-o viaţă care fusese dintru început în aşa fel proiectată încât să conţină probabilitatea ca Laura să-şi piardă al doilea fiu, Jason, (în vârstă de 18 ani), într-un accident nautic. Sufletul lui Jason era un membru din grupul primar de suflete al Laurei, un suflet-companion care era foarte apropiat de ea. Acest suflet s-a oferit voluntar să trăiască numai 18 ani, pentru că acea perioadă de timp era suficientă atât ca Jason să-şi îndeplinească anumite obiective, cât şi pentru a urma o lecţie karmică alături de Laura.

În timpul procesului de selecţie a vieţii Laurei, s-a decis că ea are nevoie pe parcursul întregii sale vieţi de suport emoţional din partea unui suflet puternic, al cărui caracter imortal să fie foarte asemănător cu al ei. A fost ales astfel un suflet dintr-un grup secundar aflat la o oarecare distanţă de grupul ei primar.

Acest suflet afiliat a luat rolul fiului mai mare al Laurei, Steve. Deşi Steve şi mama sa s-au certat mult în timpul adolescenţei lui pentru că se asemănau foarte mult, el a fost cel care i-a oferit sprijin Laurei în momentele de traumă şi durere, atunci când a murit Jason şi tatăl său şi-a părăsit familia. Percepţiile Laurei cu privire la această schemă a lucrurilor şi la rolul lui Steve au fost îmbunătăţite foarte mult graţie acestor revelaţii.

Mai jos ofer şi alte exemple de întrebări referitoare la sufletele din grupurile afiliate:

1. Care sunt legăturile tale cu sufletele din alte grupuri aflate în vecinătatea grupului tău primar?
2. Personal, ai vreo asociere cu unele suflete din alte grupuri matcă?
3. Grupurile din jurul tău au o natură mai avansată sau sunt mai puţin dezvoltate decât propriul tău grup?
4. Poţi să-mi spui dacă originile grupului tău sunt comparabile cu cele ale altor grupuri aflate în cadrul spaţiului tău general?
5. Ştii cumva dacă ghidul tău participă împreună cu ghizii altor grupuri la anumite activităţi mutual benefice grupurilor?

Clienţii din nivelele intermediare şi avansate

Absenţa orientării constituie unul din primele semne ale faptului că subiectul dumneavoastră a avansat dincolo de grupul său original de suflete. Un alt semn al faptului că aveţi de-a face cu un suflet avansat survine încă de la momentul reintrării, atunci când le cereţi clienţilor să identifice luminile aflate la distanţă. În secţiunea dedicată Primului Contact cu Spiritele (în Partea a Patra), am discutat despre luminile de culoare albă care aparţin sufletelor tinere. Ocazional, veţi avea un client care va spune, „Văd o matcă formată din lumini mici şi albe, care clipesc şi mă aşteaptă". Această declaraţie denotă un singur lucru. Aveţi de-a face cu un suflet-profesor mai avansat, care doreşte să-şi vadă studenţii mai mult decât orice altceva.

În mod tipic, aceste lumini reprezintă suflete foarte tinere care încă nu şi-au început încarnările, iar clientul dumneavoastră este unul dintre studenţii-profesori. Sufletele jucăuşe şi pline de umor, care sunt considerate a fi suflete copii, apar de obicei sub forma unor luminiţe albe şi mici care

dansează. Aceste suflete tinere afişează inocenţă şi exuberanţă şi pot fi uşor distrase. A fi un profesor-student înseamnă de cele mai multe ori că subiectul dumneavoastră face parte dintr-un grup de studiu independent, destinat dezvoltării profesorilor care vor deveni mai târziu ghizi cu drepturi depline.

Cu toate acestea, dacă aveţi de-a face cu un client mai avansat care nu este însă un profesor-student, el nu va vedea aceste lumini ale sufletelor tinere, nefiind nevoie de nici o abatere a călătoriei sale. Acest client avansat (dar care nu este profesor) va merge direct în locul unde se poate alătura colegilor săi, adică în grupul lor independent de studiu. Dacă vreunul din clienţii dumneavoastră este nou-venit într-un nivel de dezvoltare, să zicem în Nivelul III, ar putea exista anumite confuzii iniţiale în mintea lui, cu privire la sufletele din grupul său primar care ar trebui să-l întâmpine. Acest lucru se petrece datorită faptului că el nu vede pe niciunul dintre vechii săi colegi, cu o posibilă excepţie a unuia sau doi prieteni.

Fiţi conştient de faptul că sufletele aflate în tranziţie spre Nivelul III pot vedea atât grupul lor primar, cât şi noul lor grup independent specializat de studiu. Discuţia despre caracterul fiecăruia dintre aceste grupuri vă va ajuta atât pe dumneavoastră, cât şi pe client să le diferenţiaţi unul de altul. Grupurile primare de suflete aflate la Nivelul I şi II sunt formate din fiinţe care se deosebesc prin talent, interes şi motivaţia faţă de anumite activităţi. Cu toate acestea, odată ce sufletul evoluează într-un nivel intermediar sau superior prin cunoştinţe, înţelepciune şi experienţă, el se va alătura de cele mai multe ori unor suflete asemănătoare, provenite din alte grupuri matcă primare.

Pentru sufletele care se pregătesc pentru activităţile de profesori şi creatori de forme de viaţă, precum şi pentru cele care vor deveni suflete-exploratori şi arhivari în biblioteci, specializarea începe la Nivelul III. În cazul în care clientul dumneavoastră este nou-venit în aceste nivele intermediare, el îşi poate împărţi timpul în mod egal între vechiul şi noul său grup. Un grup de studiu independent, focalizat asupra unei singure abilităţi, este format de obicei din mai puţine suflete în comparaţie cu primul grup. În ciuda acestui lucru, un proaspăt suflet de Nivel III ar putea să nu-şi recunoască noii colegi imediat. Cu toate acestea, dacă clientul dumneavoastră a

progresat spre Nivelul IV, el ar trebui să recunoască mai repede sufletele avansate alături de care lucrează. Aş adăuga că sufletele avansate continuă să menţină contactul cu sufletele din vechiul lor grup primar, pe parcursul perioadelor de activitate care nu presupun o pregătire specială.

Pentru mai multe informaţii cu privire la sufletele mai avansate, recomand o recapitulare a capitolelor 10 şi 11 din ***Călătoria Sufletelor,*** precum şi a capitolului 8 din ***Destinul Sufletelor.*** Am descoperit că, în cazul sufletelor mai evoluate, acest moment al sesiunii este potrivit pentru abordarea unor subiecte referitoare la natura studiului lor, înainte de a-i duce la scena în care se înfăţişează înaintea consiliului. Este un moment potrivit şi pentru a vorbi cu aceşti clienţi evoluaţi despre aspiraţiile, idealurile şi ţelurile lor ca spirite.

Prezentarea clienţilor înaintea Consiliului

Există multe întrebări deschise care pot fi puse sufletelor ce vizitează grupurile matcă cu scopul de a afla care va fi următoarea lor oprire. În funcţie de gradul de rezistenţă al clientului, va fi necesară probabil numai prima sau a doua dintre următoarele întrebări:

1. Unde ai vrea să mergem acum?
2. Ai vrea să rămâi cu grupul tău matcă şi să te angajezi în anumite activităţi alături de el?
3. Eşti gata să treci la cea mai importantă activitate?

Ultima întrebare este o invitaţie deschisă către discuţia referitoare la prezentarea sufletului înaintea consiliului. Nu există reguli sau proceduri spirituale rigide cu privire la momentul acestei vizite. Imediat după reintrarea în lumea spiritelor, la scurt timp după reîntoarcerea în grupul-matcă, clientul obişnuit va fi gata să viziteze o colectivitate de fiinţe superioare. Chiar şi aşa, trebuie , să fiţi pregătit pentru unele variaţii ale acestui model obişnuit. Întâlnirile consiliului pot avea loc înainte sau după întâmpinarea sufletului de colegii săi, alteori după un răstimp de reflecţie solitară sau studiu în bibliotecă, respectiv după o vizită în sala de clasă. Acelaşi client se poate înfăţişa în momente diferite înaintea consiliului, în funcţie de viaţa pe care tocmai a parcurs-o.

Fiţi conştient de faptul că veţi avea de-a face cu unii clienţi care ar putea fi dezorientaţi într-un fel de succesiunea de evenimente spirituale care urmează vieţii. Am comentat mai devreme despre subiecţii care se blochează la poarta de intrare în lumea spiritelor şi au nevoie de un impuls pentru a merge mai departe. Dar, dacă poarta constituie o etapă specifică în care clienţii pot încerca sentimente de dezorientare sau chiar blocare, confuzia poate surveni oricând în timpul sesiunii. De exemplu, dacă subiectul pare a fi blocat imediat după vizitarea grupului său primar, aş putea spune:

Există oare ceva care te dezorientează şi despre care ai vrea să-mi povesteşti?

Dacă o pauză lungă nu aduce nici un rezultat, următoarea mea întrebare ar fi probabil mai specifică:

Crezi că ar fi un moment bun pentru noi să ne îndreptăm către locul unde ai onoarea să apari înaintea unor fiinţe înţelepte, care te aşteaptă şi doresc să te ajute?

Majoritatea oamenilor încuviinţează din cap şi spun, „Da." într-adevăr, prin această întrebare ştiu că pare ca şi când aş îndruma oarecum clienţii. Din lunga mea experienţă, am învăţat că, măcar în cazul unora dintre clienţi, este nevoie de încurajare în anumite stadii ale sesiunii. Cred că subiecţii mei consideră aceste afirmaţii ale mele ca o confirmare a propriilor lor cunoştinţe şi capacităţi de a povesti despre lumea spiritelor. Am menţionat mai devreme că o direcţionare uşoară la momentul oportun oferă, de asemenea, clientului încrederea că sunteţi un cunoscător al celor spirituale.

Un client poate spune: „Nu, nu sunt gata să merg în faţa consiliului" sau „Nu mă văd deloc în stare să mă înfăţişez înaintea consiliului." Pot exista nenumărate motive pentru această rezistenţă. De obicei, acest lucru înseamnă că au existat probleme majore de ordin karmic în timpul ultimei vieţi. Cea mai bună strategie pentru facilitatorul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi este aceea de a încuraja clientul fără să-l forţeze. Alt motiv pentru care clientul nu doreşte să recapete amintirea ultimei înfăţişări înaintea consiliului este acela că ştie că nu şi-a îndeplinit angajamentele convenite până la această şedinţă.

Dat fiind că lumea spiritelor există în cadrul timpului prezent – sau a momentului ***acum*** – subiecţii care reintră prin

intermediul regresiei hipnotice în acest tărâm se pot judeca pe ei înşişi cu privire la actuala lor viaţă, devenind reticenţi în faţa ideii unei alte vizite înaintea consiliului. Acesta nu este însă un lucru obişnuit. Din fericire, am descoperit că din totalul clienţilor care opun o oarecare rezistenţă la ideea apariţiei în faţa consiliului, numai puţini îşi păstrează această poziţie pentru o perioadă lungă de timp. Atracţia spre înfăţişarea înaintea consiliului este puternică; mulţi clienţi sunt atât de captivaţi de aspectele pozitive pe care le primesc întotdeauna la şedinţele consiliului, încât refuză să facă orice altceva sau să meargă în altă parte până nu au şansa unei recapitulări înaintea acestuia.

Aparent, toate sufletele îşi vizitează membrii consiliului cel puţin odată între două vieţi şi acest lucru se întâmplă de obicei la scurt timp de la întoarcerea din reîncarnare. Această primă întâlnire are un efect profund asupra unui suflet, pentru că implică evaluările dezvoltării sale. Cu toate acestea, trebuie să fiţi pregătiţi ca unii clienţi să mai facă şi o a doua vizită, chiar înainte sau după momentul selectării corpului, în vederea pregătirii lor pentru o nouă viaţă.

Nu pare a exista nici un indiciu determinant al numărului acestor vizite pentru un suflet. În cazul în care survin totuşi două înfăţişări înaintea consiliului, este posibil ca sufletul să fi avut o viaţă trecută dificilă, dar eu bănuiesc că severitatea sau complexitatea karmică a vieţii următoare este cea care joacă un rol major în decizia consiliului de a invita sufletul să facă o a doua vizită. Este posibil ca istoria sufletului să repete aceleaşi greşeli şi de aceea o discuţie suplimentară în cadrul consiliului ar putea fi dorită de membrii acestuia, cu puţin înainte de re-naştere. Nivelul sufletului este de asemenea de luat în considerare, pentru că sufletele tinere necesită mai mult sprijin din partea ghizilor şi a consiliului lor.

Majoritatea clienţilor mei au sentimente profunde faţă de membrii consiliului lor. Adesea aud termenul de „Bătrân" folosit pentru a descrie un membrul al consiliului, dar alte identificări comune sunt Cei înţelepţi, Comitetul Sacru, Planificatorii şi aşa mai departe. Întotdeauna încep seria de întrebări referitoare la şedinţele consiliului astfel:

1. Cum vrei să mă adresez acestor fiinţe?

Când un client îmi spune că este gata să se înfăţişeze înaintea acestei structuri, îl întreb:

2. Mergi cu cineva sau singur?

Majoritatea clienţilor, în special sufletele de Nivel I şi Nivel II, răspund că ghidul lor îi va însoţi. Apoi întreb:

3. Te rog, descrie-mi drumul. Aş vrea să ştiu ce vezi şi ce faci de-a lungul drumului şi ce anume se întâmplă atunci când ajungi.

Călătoria nu pare niciodată prea lungă şi clienţii simt că locul în care se află consiliul nu este departe de grupul lor matcă. O recitire a capitolului şase din *Destinul Sufletelor*, intitulat chiar „Consiliul Bătrânilor", va demonstra descoperirile mele în ceea ce priveşte aşezările tipice ale consiliului, precum şi metoda prin care aceştia apar oamenilor aflaţi în transă (vezi, de asemenea, figura 6, reprodusă în anexă).

De obicei, clienţii vor descrie o structură în formă de dom sau cupolă, care cred că este simbolul pământesc al unui templu sau chiar al unei curţi cu juri. Oricum, în nici un caz oamenii nu-şi văd consiliul ca pe o sală de tribunal populată de judecători. Aceasta este o distincţie importantă, dat fiind că subiecţii îşi descriu viziunile asupra unor structuri spirituale folosind comparaţii cu imagini familiare de pe Pământ. În minţile clienţilor mei, camera de consiliu reprezintă un loc sfânt şi venerat. Nu dramatizez nicidecum atunci când spun că sufletele care încă se reîncamează cred că atunci când se află în camera de consiliu, sunt aproape de Dumnezeu (sau de Sursă).

Pornind de la o bază teoretică, găsesc că nu este deloc o coincidenţă faptul că majoritatea oamenilor văd o cameră mare, sferică, destinată întrunirilor consiliului. Această formă circulară şi continuă foloseşte un câmp energetic concentrat, format din gânduri superioare, din care nu poate scăpa nici o fărâmă de energie. Energia rafinată pe care o conţine încăperea este radiată de către Bătrâni şi înconjoară sufletul încă încarnat cu sentimente de încurajare şi iluminare. Sunt de părere că modelul sferic al locului în care se selectează vieţile are proprietăţi similare în domeniul energiei puternice pe care o conţine, dar pentru un alt fel de utilizare, care implică linii directoare ce fixează imagini în timp pentru suflete.

În momentul în care sufletul intră în camera de consiliu, ghidul său apare alături, de obicei în spatele său. În anumite ocazii, am avut suflete avansate care au intrat singure în cameră. Ghidul lor era deja acolo. Sufletele consideră că un

membru al consiliului (sau un Bătrân) este cu un pas sau doi înaintea ghidului senior. Clientul dumneavoastră va simţi veneraţie faţă de aceste fiinţe înţelepte. Câteodată puteţi sesiza însă puţină anxietate în vocea clientului dumneavoastră, în timpul călătoriei către locul în care va avea loc şedinţa. Dacă unele suflete sunt foarte neliniştite şi se agită neîncetat în anticiparea momentului în care se vor înfăţişă înaintea consiliului lor, altele se apropie de consiliu în linişte şi într-o stare de contemplaţie calmă. Atunci când clientul intră în camera de consiliu, îi pun următoarea întrebare:

4. Câte fiinţe vezi că te aşteaptă?

Este un lucru normal pentru clienţi să răspundă printr-un număr între 3 şi 10. Media este de la 5 la 7. Ocazional, un client poate spune că vede mai

mult de 10 Bătrâni. Acest lucru se întâmplă rar. Deoarece un număr mare de Bătrâni în componenţa consiliului poate însemna faptul că vine în faţa lor un suflet mai avansat, trebuie să fiţi foarte atent în acceptarea unui număr mai mare de 10.

Pe lângă o simplă greşeală vizuală, o adunare numeroasă de membri ai consiliului poate, de asemenea, să indice faptul că aceştia poartă un fel de dialog între ei, probabil despre un suflet ce li s-a înfăţişat mai înainte, care nu are vreo legătură cu cazul clientului dumneavoastră. Chiar dacă trebuie să fiţi atenţi să nu invalidaţi declaraţiile clienţilor dumneavoastră, găsesc că repetarea întrebării patru, atunci când un suflet vine mai aproape, poate revela faptul că anumiţi Bătrâni pleacă. Chiar şi în cazul în care ar rămâne cu toţii, câţiva vor părea că nu participă la procedurile destinate clientului dumneavoastră.

Pe măsură ce clientul se apropie mai mult de spaţiul unde va fi intervievat, voi continua cu seria mea de întrebări despre consiliu. Aceste întrebări nu se află într-o succesiune optimă pentru fiecare client şi, inevitabil, vor exista variaţii care depind de circumstanţele fiecărei întâlniri a consiliului individual.

5. Aş dori să-mi descrii cum te simţi acum.

Această întrebare generală trebuie pusă de mai multe ori dacă este necesar şi în orice moment al procedurii.

6. Ghidul tău se află în cameră? Dacă se află, unde este poziţionat în raport cu tine?

Majoritatea ghizilor stau în spate şi uşor la dreapta sau la stânga clienţilor. Câteodată, în cazul unui client mai avansat, ghidul este mai apropiat de consiliu sau chiar se alătură lui.

7. Unde te poziţionezi tu în raport cu consiliul tău?

Majoritatea sufletelor par că sunt plasate chiar în faţa acestuia.

8. Vei sta în picioare sau te vei aşeza?

Aproape totdeauna, sufletele vor sta în picioare înaintea Bătrânilor.

9. Hai să verificăm încă o dată câte fiinţe se află aici pentru a te ajuta. Te rog, numără-i de la stânga la dreapta.

10. Stau în picioare sau aşezaţi?

11. Dacă stau jos, te rog descrie orice mobilă pe care o vezi în faţa lor.

Clientul obişnuit vede Bătrânii stând aşezaţi la o masă lungă, curbată sau rectangulară.

12. Consiliul se află uşor deasupra ta, pe un fel de piedestal, sau se află la nivelul ochilor, chiar în faţa ta?

Cel mai adesea, Bătrânii se află la nivelul ochilor. Motivul pentru care intru în astfel de detalii mărunte este acela că doresc să-mi obişnuiesc clientul să observe şi să raporteze pas cu pas tot ceea ce se întâmplă. Această etapă constituie încălzirea pentru o întâlnire foarte importantă şi întrebările mele vor deveni mai riguroase.

13. Priveşte mai atent, vezi vreo caracteristică deosebită în rândul membrilor consiliului, care să poată denota sexul acestora? Poţi identifica numărul fiinţelor care apar sub formă de bărbat sau femeie sau sunt cu toţii androgini?

Sincer vorbind, mulţi clienţi îşi văd consiliul compus din bărbaţi în vârstă, fapt ce reprezintă un stereotip cultural al înţelepciunii. Sufletele mai avansate vor raporta că membrii consiliului sunt asexuaţi. Ei pot apărea de asemenea sub forme de lumini alungite şi translucide.

14. Descrie-mi cum este îmbrăcat fiecare membru al consiliului.

Atunci când membrii consiliului apar sub forme umane, poartă în general robe. Îi întreb pe clienţi despre semnificaţia pe care o asociază culorii acestor vestminte. Câteodată sunt îmbrăcaţi în alb (claritatea gândurilor) sau purpuriu (înţelepciune), dar pot fi îmbrăcaţi într-o varietate de culori

individuale ce ar putea indica un talent particular, cum ar fi verdele în cazul unui Bătrân care este vindecător. Semnificaţia anumitor culori ale robelor poate avea legătură directă cu caracterul unui suflet sau chiar cu lipsa unei trăsături individuale, a cărei dobândire este importantă pentru dezvoltarea ulterioară a sufletului.

15. Ai cumva sentimentul că un Bătrân ar putea îndeplini funcţia de preşedinte, moderator sau conducător al acestor proceduri?

Toţi ar putea participa în mod egal la discuţii, dar le va conduce un singur membru al consiliului. Dacă subiectul îmi spune că există un director, îl voi întreba, „Unde se află acesta în raport cu ceilalţi?" Aproape mereu răspunsul este: „în centru." Dacă există un director, unul sau doi membri ai consiliului ar putea face unele comentarii adresându-se sufletului, dar rareori i se adresează toţi membrii consiliului, cu excepţia cazului în care sunt mai puţin de patru. Mai mult, veţi avea clienţi care-l văd pe conducător radiind o lumină mai intensă şi mai strălucitoare decât ceilalţi membri ai consiliului. Dacă lucrurile stau astfel, pot întreba: „Faptul că radiază o lumină mai intensă şi mai strălucitoare înseamnă cumva că acest Bătrân este mai puternic decât ceilalţi?" Vi se va spune ceva de genul: „Nu, este astfel numai pentru ca eu să acord mai mare atenţie acestei fiinţe şi celor ce îmi transmite ea."

16. Poartă vreun membru al consiliului orice fel de ornament sau emblemă pe care ai putea să le identifici?

Această întrebare se referă la faptul că mulţi clienţi văd că unul sau mai mulţi membri ai consiliului poartă medalioane în jurul gâtului sau inele cu pietre preţioase. Culorile pietrelor denotă concepte diferite legate de suflet. M-am referit la acestea în ***Destinul Sufletelor***, în capitolul şase, unde discut despre semnele şi simbolurile din lumea spiritelor. Dacă numai un singur membru al consiliului poartă un medalion sau ornament, acela este de cele mai multe ori moderatorul.

17. Vreau să descrii desenul acestui medalion şi să-mi spui semnificaţia celor văzute.

Unii clienţi vă vor spune că nu pot să desluşească nici o linie sau desen pe aceste embleme. Explic întotdeauna clientului că membrii consiliului nu poartă aceste ornamente din vanitate sau pentru a indica un anume fel de autoritate, nici pentru a

impresiona sufletul. Aceste simboluri au semnificaţii pentru suflet şi-i reamintesc acestuia de propria sa putere, potenţialul şi obiectivele karmice.

Prin urmare, îmi voi instrui clientul să privească mai atent, pentru a-mi putea spune dacă medalionul (de cele mai multe ori rotund şi din metal) este din aur, argint sau bronz şi dacă este de mărimea unei prune, a unei portocale sau a unui grapefruit. Apoi le cer încă o dată să descrie forma şi semnificaţia respectivei embleme.

Alte întrebări suplimentare care ar putea fi puse în această fază sunt:

18. Numărul şi componenţa membrilor consiliului tău se schimbă după fiecare viaţă?

19. Este ceva diferit în împrejurimile de aici de la ultima ta vizită?

20. Ai senzaţia că membrii consiliului vor fi blânzi cu tine de data asta sau par a fi destul de severi?

Această ultimă întrebare referitoare la atitudinea Bătrânilor este una conducătoare şi menită a încuraja un contra-răspuns puternic. Nu am avut niciodată dovada vreunui tratament rău sau dureros din partea Bătrânilor. Câteodată, un membru al consiliului ar putea părea iniţial clientului meu ca fiind foarte serios în întrebările pe care le pune, dar el nu va fi niciodată auster sau dictatorial. Membrii consiliului pot fi provocatori, dar nu sunt niciodată înclinaţi spre a judeca sau a condamna. Impresia mea este că membrii consiliului sunt conduşi de dorinţa de a ajuta sufletul într-o atmosferă de iubire, compasiune şi înţelegere. Sper că un contra-răspuns venit din partea unui client „protestatar" la întrebarea 20 (cea referitoare la severitatea membrilor consiliului) va genera mai multe informaţii din partea acestuia decât aş putea obţine în vreun alt fel.

Când ştiu că întrunirea consiliului este gata să înceapă, pun următoarea întrebare:

21. Care este primul lucru pe care-l auzi în minte şi care dintre Bătrâni ţi se adresează?

în mod normal, în acest stadiu va fi rostită o formulă de bun venit din partea directorului sau a persoanei care conduce discuţiile, urmată de un schimb de formule de deschidere, ce se vor derula într-un mod tandru şi lent, ca în exemplul de mai jos:

Bătrânul: Deci, eşti din nou alături de noi; bine ai revenit.

Sufletul: Mă bucur că m-am întors.

Bătrânul: Bine, acum spune-ne ce sentimente încerci cu privire la viaţa ta trecută.

Sufletul: Cred că lucrurile au mers bine... dar cred că aş fi putut face mai mult.

Bătrânul: Cum crezi că ai fi reuşit să faci mai mult bine pentru tine şi pentru ceilalţi?

În ***Călătoria Sufletelor*** este citat un caz pe care încerc să-l reamintesc mereu atunci când clienţii mei sunt în faţa consiliului lor:

Bătrânii sunt atotcunoscători în ceea ce priveşte întregul meu şir de vieţi, dar nu sunt atât de autoritari pe cât s-ar putea crede. Ei doresc ca eu să mă implic făcând uz de toată puterea şi motivaţia mea în vederea rezolvării problemelor.

Exemplul unui alt caz indică felul în care se desfăşoară evaluările consiliului:

Atunci când Bătrânii încep să-mi vorbească, o fac prin adresarea unei formule de salut, apoi îmi cer să-mi exprim gândurile în legătură cu progresul meu. Ghidul mă ajută mental, dar nu intervine în vreun fel. Participarea mea la evenimentele ultimei vieţi este revăzută şi comparată cu acţiunile mele în faţa unor evenimente similare din alte vieţi. Bătrânii par să evalueze modul cum au lucrat corpurile mele gazdă, dacă m-au ajutat sau, dimpotrivă, au constituit un impediment. Poate că se gândesc la ce tip de corp ar fi cel mai potrivit pentru următorul meu test. Sunt întrebat în legătură cu motivaţiile şi ţelurile mele şi dacă sunt sau nu fericit. Există un schimb între noi, deoarece nimic nu poate fi ascuns în faţa lor. Consiliul este conştient de toate trăsăturile mele de caracter, fie ele bune sau rele. Ei mă încurajează şi mă sfătuiesc să nu fiu prea aspru cu mine însumi.

Pe lângă multitudinea de întrebări pe care veţi dori să le puneţi subiectului în timpul schimbului pe care-l poartă sufletul său cu Bătrânii, voi enumera câteva din propriile mele întrebări, pe care vă recomand să le luaţi în considerare:

22. Există vreun motiv pentru care un anumit Bătrân se află în componenţa consiliului tău?

23. Vreun membru al consiliului manifestă un interes special în timpul discuţiilor, interes legat de propriile tale priorităţi şi experienţe?

24. Ce spun Bătrânii referitor la progresul tău, ating ei vreun aspect ce nu a fost discutat cu ghidul în timpul orientării sau altcândva?

25. Pe parcursul acestor proceduri, ghidul tău are vreo intervenţie referitoare la progresul tău?

26. Ce părere ai despre atitudinea generală a Bătrânilor cu privire la felul în care ţi-ai trăit ultima viaţă?

27. Membrii consiliului fac vreun comentariu despre stadiul tău actual de evoluţie în comparaţie cu celelalte vieţi ale tale?

28. în ceea ce priveşte evaluarea, îţi oferă cineva din consiliu vreo formă de critică constructivă sau o anumită încurajare?

29. Sfaturile pe care le primeşti de la acest consiliu sunt diferite în vreun fel de cele primite la celelalte întâlniri la care ai participat după vieţile tale anterioare?

30. Care sunt sentimentele tale generale cu privire la concluziile pe care consiliul le-a tras în ceea ce te priveşte?

31. Mai este ceva ce ai vrea să-i spui moderatorului consiliului tău înainte de a părăsi camera de consiliu? Ce mesaj ţi-a fost transmis, care să-ţi poată fi de folos în viaţa actuală?

Nu închei niciodată o şedinţă a consiliului fără a pune întrebarea numărul 31, pentru că sunt foarte multe lucruri de învăţat despre viaţa actuală a clientului dumneavoastră în momentele de atmosferă spirituală aflate în afara timpului acestei vizualizări.

Pe drumul de întoarcere la grupul-matcă, am adesea schimburi de păreri foarte interesante cu clienţii mei. Este momentul procesării şi ei se află într-o stare de reflecţie. Pare straniu, dar foarte des ghizii nu-şi conduc sufletele înapoi la grupul-matcă. Subiecţii mei nu par să ştie de ce, dar eu bănuiesc că ghizii lor sunt angajaţi în discuţii referitoare la întâlnirea care tocmai s-a încheiat. Câteodată, în aceste călătorii de întoarcere îmi întreb clientul: „Vreun alt membru al grupului tău merge în faţa aceluiaşi consiliu?" în mod normal, sufletele din acelaşi grup merg înaintea unor consilii diferite. Acest lucru are probabil de-a face cu diferenţele existente între caracterele,

talentul şi motivaţia sufletelor, în special la nivelele incipiente de dezvoltare. Un alt punct pe care ar trebui să-l menţionez este că sufletele nu par a discuta ulterior aceste proceduri cu prietenii lor. Ele sunt considerate a fi o problemă privată, nepotrivită pentru a fi discutată în public, chiar ca o violare a încrederii dintre suflete şi consiliile lor.

Oportunităţi terapeutice pe parcursul vizitelor la consiliu

În timp ce clientul dumneavoastră se află în camera de întâlnire a consiliului, aţi putea întreba:

Crezi că în această cameră se află vreo fiinţă superioară aflată la un nivel mai înalt decât al Bătrânilor?

Am avut clienţi care au descris o „Prezenţă", pe care o considerau a fi o sursă superioară, divină, ce monitoriza însuşi consiliul. Clienţii care au încercat această conştienţă intensă au fost profund mişcaţi. Dau ca exemplu o serie de cazuri ce conţin raportări despre Prezenţă în capitolul şase din ***Destinul Sufletelor.***

Momentul în care clientul dumneavoastră discută cu aceste fiinţe înţelepte, care probabil sunt responsabile cu plasarea lui pe Pământ, constituie unul dintre cele mai importante aspecte ale întregii sesiuni. Beneficiile psihologice sunt enorme. Aceasta pentru că subiectul este atât un observator care foloseşte mintea corpului în care se află, cât şi un participant care-şi utilizează mintea sufletului nemuritor. Veţi descoperi şi alte oportunităţi similare (dar nu cu acelaşi impact) care se ivesc în spaţiul de selecţie a vieţii, atunci când clientul dumneavoastră îşi alege corpul.

Îndrumarea individuală oferită de către ghizii noştri este vitală pentru starea de bine a unui suflet. Cred totuşi că discuţiile purtate într-o singură şedinţă a consiliului depăşesc cu mult sesiunile de orientare ce urmează imediat unei vieţi pe pământ, deoarece aceste întâlniri sunt extrem de profunde în ceea ce priveşte planificarea şi managementul spiritual. Atunci când Bătrânii recapitulează progresele sufletelor care se înfăţişează înaintea lor, evaluările lor binevoitoare învăluie şi înalţă întreaga existenţă a sufletelor. Mai mult, aveţi posibilitatea de a privi momentele esenţiale ale celorlalte vieţi

trecute prin prisma interacţiunii dintre client şi membrii consiliului său. Dat fiind că vechile amintiri se deşteaptă, percepţiile clientului dumneavoastră cu privire la ce anume este el în realitate, ca fiinţă nemuritoare, se vor dovedi de mare însemnătate în procesul de autocunoaştere.

După părerea mea, există o anumită intimitate a minţii, ce este eliberată dintr-o stare supraconştientă a sufletului, care transcende alte forme de terapie. În timpul stării de transă adâncă ce survine în faţa consiliului, mintea conştientă este mult mai puţin inhibată. Acest lucru se întâmplă deoarece mintea sufletului interacţionează cu creierul uman pentru a-i furniza acestuia adevărurile fundamentale despre şinele real. Clienţii sunt mai puţin temători să recunoască secretele pe care le ştiu a fi adevărate despre caracterul lor atunci când vă povestesc despre experienţele lor trăite în faţa unui grup de sfătuitori înţelepţi şi binevoitori.

Oricum, spunând toate acestea, vreau să clarific faptul că subiectul dumneavoastră nu va fi capabil să-şi amintească detalii prea intime despre întâlnirea consiliului. Cred că aceste blocaje în calea unei reamintiri totale sunt normale şi programate, deoarece clientul nu este pregătit din punct de vedere spiritual să le primească în viaţa sa actuală. Alte aspecte ale întâlnirii cu consiliul ar putea să nu fie dezvăluite deoarece clientul nu este pregătit din punct de vedere psihologic. Terapeutul regresiei în viaţa dintre vieţi ar trebui să încerce să determine dacă rezistenţa clientului la reamintirea detaliilor din timpul şedinţelor consiliului este dirijată de către Bătrâni sau constituie o manifestare pornită din propria dorinţă a clientului de a evita durerea provocată de analiza greşelilor şi lipsurilor.

Fiţi conştient de faptul că atât Bătrânii, cât şi ghizii, par capabili să ecraneze gândurile pe care le transmit sufletelor care se reîntorc. Acest lucru va reduce abilitatea clientului dumneavoastră de a reconstrui o imagine completă a ceea ce se petrece în fiecare moment al întrunirii consiliului. Am avut doar câţiva clienţi avansaţi care au fost capabili să analizeze conversaţiile dintre membrii consiliului. Iată un exemplu mai puţin obişnuit:

Dr.N: În timp ce tu comunici cu directorul consiliului tău, ce crezi că discută ceilalţi membri?

Subiect: Ei comunică între ei pentru a compara exemplele altor cazuri asemănătoare cu al meu.

Dr.N: Te rog să explici acest lucru mai amănunţit.

Subiect: Nu pot desluşi prea mult, dar ei par să compare metodele care au funcţionat în cazul altor suflete pentru a determina care ar fi cea mai bună abordare pentru mine, în următorul meu corp.

Dr.N: Pe măsură ce asculţi, găseşti că această informaţie îţi este de ajutor într-un fel?

Subiect: Nu chiar. Comunicarea este prea abstractă şi rapidă şi nu pot prinde decât fragmente între barierele mentale. Pe lângă aceasta, trebuie să mă concentrez asupra directorului.

În lumea spiritelor, puterea sufletului de a bloca comunicarea telepatică, precum şi capacitatea acestuia de a citi printre blocajele altora pare a spori odată cu gradul de avansare al sufletului. În mod cert, Bătrânii blochează majoritatea comunicărilor produse între ei faţă de sufletele care li se înfăţişează. Pentru mine, acest lucru pare a fi puţin nedrept pentru sufletul încă încarnat, dar clienţii mei sunt liniştiţi în această privinţă, considerând că lucrurile pe care trebuie să le cunoască le vor fi dezvăluite în cele din urmă.

Nu este uşor pentru regresioniştii spirituali să determine dacă anumite detalii sunt blocate de către client sau chiar de Bătrâni. Amnezia selectivă există în fiecare client. Am ajuns să cred că ceea ce un client trebuie să afle cu privire la această răscruce a vieţii sale îi va fi revelat pe parcursul sesiunii. Restul trebuie să vină din interiorul fiecărui client pentru a fi eliberat mai târziu în viaţă, la momentul potrivit.

Deşi cred cu tărie că rolul terapeuţilor regresiei în viaţa dintre vieţi este să se străduiască din toate puterile pentru a obţine informaţii atunci când clienţii se află în prezenţa profesorilor, nu pot ascunde faptul că există limite. La intervale mari de timp, aflu despre un hipnoterapeut fără experienţă sau neprofesionist, care încearcă să obţină răspunsuri de la un subiect (care nu bănuieşte nimic despre aceasta) prin încurajarea improprie a transferului afectiv şi angajarea în proiecţii şi contra-transferuri. Transferul afectiv înseamnă procesul prin care, în timpul hipnozei, subiectul experimentează o proiecţie temporară a sentimentelor sale asupra terapeutului. Există clienţi predispuşi la aceasta, în special aceia care prezintă

stări şi atitudini emoţionale nerezolvate, datorate unor experienţe de ataşament din copilărie, care doresc să facă pe placul terapeuţilor şi să-i transforme în părinţi. Astfel, acest transfer devine o dependenţă.

De exemplu, un client poate proiecta următoarele: „Te văd (pe facilitator) în grupul meu de spirite! Dat fiind că şansele acestui lucru simt astronomice, sugestia mea este să plecaţi întotdeauna de la premisa că o astfel de declaraţie nu este decât un reflex al sentimentelor pe care clientul le încearcă faţă de terapeutul său. În calitate de regresionist spiritual în viaţa dintre vieţi, dumneavoastră reprezentaţi un sfătuitor spiritual de încredere, angajat în conectarea oamenilor cu istoria lor spirituală. Sfatul meu este să-i reamintiţi cu blândeţe clientului dumneavoastră că faptul că v-a găsit în cadrul grupului său spiritual este îndoielnic, măcar şi numai pentru faptul că există miliarde de grupuri de suflete care îi implică pe oamenii de pe Pământ. Mulţumiţi-i pentru compliment şi explicaţi-i faptul că aţi mai auzit acest lucru şi înainte, din partea altor persoane. Spuneţi-le apoi că ar fi o idee bună să privească mai îndeaproape fiecare membru al grupului său de suflete. Este de preferat ca această interpretare greşită să fie eliminată cât mai repede cu putinţă.

Contra-transferul intervine atunci când un terapeut inapt hrăneşte această nevoie de dependenţă, prin încurajarea activităţii de transfer a subiectului şi prin propria sa proiectare în vizualizările clientului. Cel mai nociv exemplu al acestui tip de practică în regresia în viaţa dintre vieţi ar fi întrebarea: „Mă vezi cumva în consiliul tău?" Altul este, „Mă vezi ca fiind unul dintre ghizii tăi spirituali?" Probabil că un facilitator cu o structură săracă a eului se simte nesatisfăcut de răspunsurile clienţilor, sau poate că doreşte să-şi proiecteze propriile dorinţe în subiect, ori simte în vreun fel că subiectul îşi doreşte acest lucru.

În orice caz, acest tip de abordare nu numai că denotă ignoranţă profesională, dar nu este deloc etică şi reprezintă chiar o violare a încrederii. Din fericire, aceste circumstanţe sunt rare şi marea majoritate a subiecţilor sunt atât cognitivi, cât şi suficient de independenţi din punct de vedere spiritual pentru a nu-i permite unui facilitator să-i proiecteze în diverse scene. Regresia spirituală conectează ambele părţi implicate la diferite nivele energetice şi, de aceea, atunci când se ivesc aceste

probleme de transfer, aceste fluxuri energetice inhibă fluxul liber de informaţii sau îl întrerup brusc.

Cu toate acestea, nu există nici un motiv pentru care un terapeut al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi să renunţe complet la anumite întrebări personale ce au rolul de a avansa sesiunea de regresie spirituală. Astfel, referitor la momentul în care se desfăşoară o întâlnire a consiliului, aş putea întreba:

De ce crezi că aceşti profesori înţelepţi te-au încurajat mental să-mi ceri să te ajut în acest moment din viaţa ta pe Pământ pentru a te ajuta să accesezi informaţiile despre viaţa ta ca suflet?

Această întrebare are darul de a facilita ocurenţa unor gânduri de sincronicitate – adică a unor evenimente care se întâmplă concomitent, la un anumit moment şi cu un scop anume. Majoritatea clienţilor fac o pauză înainte de a răspunde la această întrebare şi eu nu voi vorbi din nou până când nu o fac ei. Am menţionat deja faptul că subiecţii aflaţi în hipnoză răspund mai încet la anumite întrebări, pentru că primesc mai multe gânduri şi experimentează mai multe imagini decât vă relatează apoi dumneavoastră. Cel mai bine este să fiţi răbdător. Este adevărat că îl puteţi întreba pe clientul conştient, în timpul interviului preliminar, ce anume doreşte el de fapt să afle de la consiliu în legătură cu viaţa sa actuală. Cu toate acestea, cred că motivul mai adânc pentru care clientul caută îndrumare spirituală prin intermediul asistenţei pe care i-o puteţi oferi dumneavoastră în acest moment al vieţii sale va avea mai mare relevanţă dacă această întrebare este adresată pe când se află în faţa Bătrânilor.

Bineînţeles că fiecare client are propriile sale probleme, dar mulţi se află la o răscruce atunci când vin să vă vadă. Vor continua ei acelaşi mod de viaţă sau sunt gata să facă anumite schimbări mentale pozitive? în propria mea practică, aud adesea remarca: „Credeam că am cu adevărat nevoie să vă întâlnesc anul trecut, când am avut o criză, dar acum este un moment mai bun, pentru că sunt mai calm şi mai reflexiv." Clienţii simt că există un anumit motiv pentru care se desfăşoară sesiunea. Acest lucru devine evident pe parcursul întâlnirilor cu consiliul, la care sunt prezenţi atât Bătrânii cât şi ghizii, deoarece aceştia din urmă sunt primii păzitori ai sufletelor. De asemenea, aş

adăuga că mulţi clienţi au observat că propriul meu ghid s-a aflat în birou, ajutându-mă din spatele scaunului. Au fost momente când eu însumi am simţit acest lucru.

Pentru a vă putea adresa în mod adecvat problemelor din viaţa curentă a clientului dumneavoastră, trebuie înţeles pe deplin faptul că în lumea spiritelor, sufletele există în cadrul timpului ***acum***, care nu este limitat de termene şi de aceea nu constituie o valoare absolută. Acest lucru vă va fi în mod special de ajutor în timpul şedinţelor consiliului. Le reamintesc subiecţilor mei că frumuseţea timpului ***acum*** din lumea spiritelor constă în faptul că pot să-i transpun înainte şi înapoi sau să suspend temporar lucrările consiliului. Aceasta este o unealtă terapeutică excelentă în timpul regresiei spirituale.

De exemplu, în mijlocul unei întâlniri a consiliului, noi putem discuta despre alegerile făcute în viaţă. Pot să îngheţ acţiunea cât timp îl duc pe client în locul de selecţie a vieţii pentru a discuta despre alegerile făcute în ceea ce priveşte corpul său actual, iar apoi să-l întorc la consiliu. Acest lucru oferă întâlnirii mai multă profunzime. De asemenea, puteţi dori suspendarea întrunirii consiliului pentru a vă conduce clientul spre anumite evenimente semnificative, atât din viaţa lor curentă, cât şi din oricare altă viaţă ce are relevanţă directă cu subiectul în discuţie.

Dat fiind că întâlnirile consiliului au loc după o viaţă trecută, evenimentele care au determinat clientul să vină la dumneavoastră nu s-au întâmplat din punct de vedere practic în timpul liniar curent. Însă acest lucru nu limitează terapia vieţii actuale. Pentru că lumea spiritelor fiinţează într-un domeniu atemporal, în care toate momentele ***acum*** posibile sălăşluiesc împreună, succesiunea evenimentelor fizice şi biologice de la un corp trecut la unul actual nu impune nici un fel de restricţii analizei. Spun adesea:

Uită-te bine la consiliul tău chiar în acest moment şi spune-mi ce părere au membrii acestuia despre cum te descurci în timpul acestei vieţi.

Dat fiind că sufletul subiecţilor este complet expus analizei Bătrânilor, întrebarea de mai sus constituie o oportunitate pentru regresionistul spiritual pentru a dezvălui problemele mai adânci aflate în jurul conceptului de sine. În acest moment, este potrivit să încercăm să clarificăm percepţiile

greşite, să-i ajutăm pe clienţi să identifice ceea ce este unic în ei, să înţeleagă mai profund tiparele de comportament şi să le impulsionăm conştiinţa pentru a-şi folosi în mod optim punctele tari şi slabe.

Sunt de părere că subiecţii aflaţi în stare de transă superconştientă sunt mai capabili să-şi interpreteze propriul lor comportament, graţie unei înţelegeri crescute. Ştiu că sunt numai un intermediar al unor forţe spirituale mult mai puternice din existenţa clientului meu. Oamenii mă întreabă, „Dacă timpul din lumea spiritelor nu este absolut, aflaţi în stare supraconştientă, putem vedea în viitor la fel de bine ca şi în trecut?" Acest lucru este posibil, dar numai în cazul a foarte puţini clienţi. Cu toate acestea, din punctul meu de vedere, nu se poate pune bază pe aceste viziuni. Motivul pentru care nu este posibil să vedem viitorul dintr-o viaţă curentă ţine de descoperirea de sine, liber arbitru şi căile non-deterministe ale alegerii. Voi spune mai multe despre întrezărirea viitorului în Partea a Cincea, la capitolul dedicat alegerii vieţii şi corpului.

Înainte de a încheia acest capitol dedicat întrunirilor consiliului, aş mai adăuga că şi în situaţia în care luaţi hotărârea de a vă duce clientul în locul de alegere a vieţii chiar în mijlocul unei şedinţe a consiliului, aceasta nu vă va opri să repetaţi acest lucru cu mai multe detalii şi mai târziu, când sesiunea se apropie de final. În multe cazuri, veţi găsi că este important pentru client să-l duceţi din nou în locul de selecţie a vieţii, pentru a avea discuţii mai profunde despre alegerea corpului său actual. Cum am spus şi mai înainte, subiecţii regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi nu vizualizează în mod necesar o trecere progresivă şi ordonată spre lumea spiritelor, constând din orientări, întâlniri cu prietenii şi cu membrii consiliului lor. Flexibilitatea şi creativitatea în a vă muta clientul înainte şi înapoi, precum şi în diverse zone spaţiale în momentele potrivite ale sesiunii, vă poate fi de mare folos.

Analizarea încarnărilor din vieţile anterioare

În multe din cazurile de regresie în viaţa dintre vieţi, cel mai bun moment pentru a discuta despre reîncarnările trecute ale clienţilor este fie acela al întrunirii consiliului, fie imediat după acesta. Totuşi, ce se întâmplă dacă subiecţii dumneavoastră se vor trezi singuri într-o bibliotecă, o clasă sau un loc singuratic? Şi locurile de acest gen sunt la fel de potrivite pentru a discuta despre momentele esenţiale ale vieţilor lor anterioare. Analizarea şi recapitularea anumitor aspecte din vieţile anterioare semnificative din istoria clienţilor dumneavoastră, alături de înţelegerea adecvată a caracterului sufletului, reprezintă un aspect terapeutic esenţial. Clientul este adus la o mai mare conştientizare atât a propriei identităţi, cât şi a faptului că reprezintă o fiinţă unică. Caracterul nemuritor al sufletului este modelat prin intermediul voinţei, dorinţei şi imaginaţiei, în timp ce este influenţat în acţiunile şi faptele sale de multe corpuri. Vreau să aflu cât mai multe atât despre efectele, cât şi despre rezultatele finale ale comportamentului din vieţile anterioare.

Societatea umană, cu precădere în zonele dens populate, ne poate determina să ne simţim izolaţi, goi şi incapabili să acţionăm dacă nu suntem siguri de locul real pe care-l ocupăm în schema lucrurilor. Un element vital în analiza vieţilor anterioare constă în descoperirea adevăratei identităţi a clientului, prin analizarea unei varietăţi de corpuri. În această privinţă, obişnuiesc să pun o serie de întrebări clienţilor:

1. Cât de mult este influenţat eul sufletului tău de creierul fiecărui corp pe care îl alegi? Fac unele corpuri mai dificilă păstrarea identităţii tale permanente decât altele?
2. Care este cea mai importantă dintre caracteristicile tale individuale ca suflet, care îţi defineşte adevăratul sine ce va călători de la o viaţă la alta?
3. Alegi cumva în vieţile tale să aparţii preponderent unui anumit sex?
4. Eşti cumva atras să te încarnezi în corpuri aflate în anumite părţi ale lumii, din motive culturale sau geografice?
5. Ce fel de viaţă îţi place cel mai mult să trăieşti?
6. Spune-mi, dintre toate vieţile tale anterioare, care viaţă a fost cea mai semnificativă şi mai productivă?

Prin aducerea în discuţie a identificării personale a clientului dumneavoastră cu corpurile sale trecute este mai uşor

să înţelegeţi de ce au fost făcute anumite alegeri în alte vieţi şi cum anume pot fi ele legate de viaţa actuală. Caut expresia satisfacţiei atunci când în cadrul acestor vieţi este îndeplinit un anumit aspect şi, respectiv a dezamăgirii, atunci când el nu este realizat. Puteţi descoperi că acelor clienţi care vin la dumneavoastră după o regresie în vieţile trecute probabil nu le-au fost adresate întrebări relevante cu privire la identitatea sufletului lor în toate aceste trupuri diferite. O şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi va da o dimensiune în plus acestor sesiuni anterioare de regresie în vieţile trecute.

Graţie unei abordări generale (care condensează revederile unor vieţi anterioare), într-o şedinţă completă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, pot atinge o serie de vieţi semnificative. În acest context, există o întrebare pe care o adresez întotdeauna tuturor subiecţilor mei:

8. Când ai avut prima viaţă pe Pământ?

Este esenţial aşadar să fiţi familiarizaţi într-o oarecare măsură cu istoria civilizaţiilor lumii, cu creşterea şi decăderea acestora. Clientul poate răspunde la această întrebare referitoare la prima sa viaţă printr-o descriere a perioadei în care făcea parte dintr-un trib din Epoca de Piatră, cu circa 50.000-l00.000 de ani în urmă, în era Paleolitică. Un alt client s-ar putea vizualiza în epoca Neolitică, adică cu circa 5.000-10.000 de ani în urmă. Mulţi clienţi îşi amintesc o primă viaţă trăită în civilizaţia timpurie a Egiptului şi Mesopotamiei, în urmă cu probabil 3.000 până la 5.000 de ani. Exceptând ipoteza că aveţi de-a face cu un suflet foarte tânăr, care are la activ un număr restrâns de vieţi anterioare, este foarte posibil ca subiecţii dumneavoastră să nu-şi amintească majoritatea vieţilor din trecut, ci numai pe acelea în care au experimentat cele mai mari realizări. Chiar şi aşa, cei mai mulţi oameni îşi pot aminti prima lor viaţă pe Pământ.

Dar ce se poate spune despre vizita pe Pământ a unor suflete (reîncarnate în prezent în clienţii dumneavoastră), care au trăit cândva în trupuri nepământene? Deşi veţi întâlni aşa-numitele suflete hibride, ale căror prime încarnări fizice au avut loc pe alte planete înainte de a veni pe Pământ, este un lucru foarte rar să aveţi de-a face cu un client care a vizitat Pământul într-un trup extraterestru. Totuşi, este posibil ca aceste suflete să fi fost implicate într-un fel de tentativă de colonizare, în

perioada de început a istoriei noastre sau să se fi aflat numai într-o scurtă vizită pe Pământ. Din toate cazurile mele, am avut numai foarte puţine de acest gen. Am scris un articol despre aceste anomalii survenite în practica mea, publicat în numărul din Martie 2001 al revistei ***Fate.***

Când puneţi întrebarea 'Unde te aflai în timpul primei tale vieţi pe Pământ?' trebuie să fiţi pregătiţi ca unii clienţi să spună: 'în Atlantida'. Am mai discutat despre Sindromul Atracţiei Atlantidei mai devreme, în Partea a Treia, la capitolul dedicat verificării interferenţelor conştiente. Acest 'al optulea continent pierdut' se crede că ar fi existat cu adevărat în urmă cu 10.000 de ani. Şi eu sunt curios despre această legendă, dar sunt şi sceptic. Deşi trebuie să accept faptul că există posibilitatea ca Atlantida să fi existat pe Pământ sub o formă sau alta, existenţa acesteia rămâne totuşi în zona mitologiei nedovedite.

Fără a nega dintru început reacţiile avute de unii clienţi în legătură cu o viaţă trăită în Atlantida, aş vrea ca terapeuţii regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi să ştie că în aceste situaţii există şi posibilitatea de a avea de-a face cu suflete hibride. Am făcut multe referiri la aceste suflete hibride în ***Destinul Sufletelor.*** Clienţii care au senzaţia că primele lor vieţi au fost în Atlantida, pot fi de fapt suflete hibride care au avut încarnări anterioare cu mii de ani în urmă, într-o lume fizică asemănătoare legendei geografice a Atlantidei. Ele şi-au încheiat respectivul şir de încarnări înainte de a începe să vină pe Pământ. Nu am descoperit că am avea vieţi intermediare pe alte planete între vieţile noastre de pe Pământ.

Atunci când lucraţi cu un suflet hibrid, puteţi întâlni provocări psihologice. Este posibil ca aceste persoane să nu se fi adaptat în mod adecvat vieţii pe Pământ. Asocierea cu un creier uman, precum şi densitatea ridicată a corpului omenesc pot fi încă înfricoşătoare pentru ei. Am avut de-a face cu unii clienţi care îşi considerau corpul pământesc ca fiind străin. Mai mult, incidenţa sinuciderilor în timpul primelor vieţi pe Pământ este mai crescută în rândul sufletelor hibride decât în cazul celor non-hibride. Dacă aveţi un client care este un suflet hibrid, există unele întrebări esenţiale pe care aţi dori să i le adresaţi în legătură cu experienţele lor într-o lume nepământeană:

1. Poţi să-mi spui dacă această planetă face parte din universul nostru sau este din altă dimensiune?

2. Dacă se află în universul nostru, această planetă ar putea fi în galaxia noastră (Calea Lactee) sau chiar în apropierea Pământului?

3. Mai există încă – şi care este numele ei?

4. Este o lume fizică sau mentală?

a. (dacă este o lume mentală) Descrie această lume şi locul tău în ea.

b. (dacă este o lume fizică) Poţi să-mi spui dacă această lume era mai mare sau mai mică decât Pământul?

5. Te rog să compari topografia acestei lumi cu cea a Pământului, făcând referire la munţi, deşerturi, oceane şi atmosferă.

6. Dacă pe această planetă există viaţă organică, care era cea mai inteligentă formă de viaţă? (de obicei, această formă de viaţă era cea din care făcea parte şi corpul clientului în timpul încarnării.)

7. Spune-mi cum arătai pe această planetă, ce gândeai şi care era gama activităţilor tale.

8. De ce ai încetat să te încarnezi în această lume şi ai decis să vii pe Pământ?

9. Explică-mi diferenţele existente în modelul mental al corpului tău din această lume nepământeană şi corpul uman de pe Pământ.

10. Fă o comparaţie între tehnologia din această lume şi cea de pe Pământ.

11. Există cineva care e cu tine în viaţa de pe Pământ şi care te-a însoţit şi în acea lume?

În timpul trecerii în revistă a vieţilor anterioare, uneori vă veţi întreba dacă nu există cumva posibilitatea unei influenţe exterioare asupra

acelor clienţi care pretind că s-au încarnat exclusiv pe Pământ. Iată două cazuri sugestive în acest sens:

A. În primele mele vieţi pe Pământ, am vrut să produc o schimbare a conştiinţei, la acest creier primitiv, pe care doream să-l fac mai uman.

B. Una dintre cele mai semnificative vieţi pe care am trăit-o în cadrul încarnărilor mele timpurii a avut loc chiar înaintea ultimei Perioade Glaciare (cu 25.000 de ani în urmă). Pe parcursul acestei vieţi, am generat o creştere a nivelului conştiinţei grupului meu prin descoperirea unei ierbi care,

amestecată cu un mineral, putea calma sistemul nervos şi ascuţi percepţiile creierului. Aceasta i-a făcut pe oamenii tribului meu mai puţin primitivi şi mai raţionali.

Pe scurt, este de reţinut că toate experienţele vieţilor anterioare influenţează evoluţia sufletului, unele mai mult decât altele. Cu toate acestea, regresionistul spiritual îl poate ajuta pe client să coreleze lecţiile însuşite pe parcursul acestor experienţe cu cele din viaţa sa actuală în timp ce acesta îşi vizualizează viaţa în lumea spiritelor. Alegerea fiecărui trup, pentru fiecare viaţă, constituie, de fapt, suma psihologică a tuturor alegerilor anterioare ale corpurilor, aici şi pe alte planete.

La începutul Părţii a Patra din acest text, am discutat despre nevoia ocazională de a desensibiliza trauma cauzată de scenele morţii din vieţile anterioare, înaintea regresionării clienţilor în lumea spiritelor. Nu este nici o îndoială că amprentele negative ale trupurilor din trecut pot afecta viaţa de astăzi a anumitor oameni. Sunt totuşi de părere că, deşi terapia de regresie în vieţile anterioare a fost foarte mult discutată, proprietăţilor terapeutice ale regresiei în viaţa dintre vieţi nu le-a fost acordată consideraţia cuvenită. Aceasta deoarece terapia de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi reprezintă un domeniu nou.

Există terapeuţi ai vieţilor anterioare foarte calificaţi, care au păreri ferme în legătură cu efectele traumelor psihologice suferite de suflet în vieţile sale anterioare şi care au fost transmise în corpul actual al acestuia. Ei pun accentul cu precădere pe dezechilibrul mental din viaţa actuală, care implică sentimentele de teamă şi mânie ale subiectului (provenite din faptul că într-o viaţă anterioară a fost victimă), respectiv de vinovăţie (în urma faptului că în vieţile sale anterioare a cauzat rău altora). Duc această idee mai departe, exprimându-şi credinţa că reziduurile unor modele karmice negative încă mai există, în ciuda faptului că sufletul şi-a însuşit deja respectivele lecţii şi de aceea trebuie eliminate. Acesta este un concept mai vechi, care necesită reexaminarea. Misticismul tibetan şi filozofia religiilor orientale declară următoarele: conştiinţa noastră este influenţată de ceea ce se numeşte 'cauzalitate dependentă'. ***Samskaras*** este un termen pe care anticii îl foloseau pentru a descrie modelele karmice

negative, ce trec de la un corp la altul şi afectează psihicul acestora. Aceste doctrine au influenţat terapia vieţilor anterioare.

Aş argumenta că anticii nu aveau cunoştinţele pe care le avem noi astăzi despre lumea spiritelor. Mulţi practicanţi ai regresiei în vieţile anterioare, nefamiliarizaţi cu terapia de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, uită să ia în considerare faptul că gândurile şi sentimentele negative din vieţile noastre anterioare sunt în mare parte vindecate în lumea spiritelor. Este uşor să dăm vina pe amprentele negative ale vieţilor anterioare pentru problemele care ne supără. Sincer vorbind, chiar şi în cei mai ocupaţi ani ai practicii mele, am avut de-a face numai cu foarte puţine cazuri în care clienţii erau afectaţi în mod semnificativ de amprentele unor vieţi anterioare. Dacă acest lucru este adevărat, atunci de ce sunt oare sufletele atât de des în conflict cu propriul lor corp? Cred că răspunsul constă în faptul că, pentru mulţi oameni, tulburările mentale constituie rezultatul unei conexiuni dificile între suflet şi corp. Voi reveni mai în detaliu la acest aspect al terapiei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi în Partea a Cincea, la capitolul dedicat conexiunilor între corp şi suflet.

Trecerea în revistă a altor activităţi din lumea spiritelor

La un anumit punct al sesiunii, după momentul în care clientul dumneavoastră s-a prezentat înaintea consiliului său, dar înainte de a-l transporta către locul alegerii vieţii, vă sugerez să-i adresaţi o întrebare capcană:

Îmi spui şi mie nişte detalii despre celelalte activităţi din lumea spiritelor? Mă gândesc la acele perioade în care nu eşti evaluat de consilieri şi nici nu urmezi o anumită pregătire. Poate că am putea începe cu activitatea ta de recreere favorită.

În capitolul şapte din ***Destinul Sufletelor***, discutând despre activităţile de recreere, redau multe episoade referitoare la o varietate de activităţi ale sufletelor, pe care aţi putea să le recitiţi din când în când pentru a vă face o idee. Bineînţeles, ceea ce un client consideră a fi recreere, un altul o poate considera o activitate de pregătire. Ceea ce urmează este o listă

a categoriilor de activităţi spirituale care s-ar putea dovedi folositoare în investigaţiile dumneavoastră:

A. Zone din cadrul lumii spiritelor unde sufletele sunt antrenate să-şi folosească energia în mod creativ.

B. Zone din afara lumii spiritelor, ce pot include lumi fizice nelocuite, unde sufletele îşi pot folosi îndemânarea de a crea, prin manipularea energiei, atât obiecte vii, cât şi inerte.

C. Zone din alte dimensiuni, inclusiv lumi mentale, în care sufletele călătoresc pentru a studia sau pentru a se juca.

D. Zone de comunitate, tinde sufletele pot merge pentru relaxare.

Aici ele pot cânta, dansa, spune poveşti şi juca anumite jocuri.

E. Zone de singurătate, pentru studiu şi reflecţie.

F. Zone de adunare, unde sufletele se întâlnesc cu celelalte, pentru activităţi precum ascultarea conferinţelor anumitor profesori.

Există multe modalităţi de a dezvolta ulterior investigaţiile, pornind de la aceste categorii generale. Un exemplu ar fi putea extinderea categoriei C, referitoare la călătoriile interdimensionale, prin aceste întrebări:

De ce eşti un călător interdimensional?

Este oare combinată realitatea noastră cu una paralelă în cadrul aceluiaşi spaţiu dimensional?

Câte dimensiuni poţi vizita şi care este diferenţa dintre acestea şi universul nostru?

Vezi şi intri în contact cu alte fiinţe inteligente în cadrul acestor realităţi interdimensionale?

Eşti implicat atât în dimensiuni fizice cât şi mentale?Şi dacă da, descrie-mi te rog diferenţele dintre ele.

Acţiunea de a asista un client în examinarea unei game cât mai complete de activităţi va dezvălui multe aspecte ale caracterului acestuia, precum şi nivelul său de dezvoltare. Clienţii ale căror suflete sunt situate la Nivelul III şi chiar peste acesta se specializează probabil în anumite activităţi ce se potrivesc talentelor, intereselor şi experienţelor lor. Am enumerat unele dintre aceste domenii speciale în capitolul opt al lucrării ***Destinul Sufletelor***, dedicat dezvoltării sufletelor.

Trecerea în revistă a activităţilor din lumea spiritelor în care se implică subiecţii dumneavoastră vă oferă posibilitatea

de a observa şi nivelul progresului colectiv al grupului lor de suflete. În acest context, v-aş atrage atenţia asupra unei activităţi pe care eu o numesc psihodrama spirituală, care se petrece între sufletele din acelaşi grup şi a cărei observare poate da la iveală multe informaţii semnificative.

Presupun că psihodramele pot fi trecute în rândul activităţilor de învăţare din clase, dar adesea observ că această activitate se desfăşoară şi în afara sălilor de clasă, chiar şi în lipsa profesorilor. Seamănă cu un grup de studiu, în cadrul căruia evaluarea performanţelor este realizată de către ceilalţi colegi. Veţi avea clienţi care nu se angajează în aceste psihodrame efectuate în cadrul grupului de suflete, dar cei care o fac, consideră un lucru foarte instructiv să-şi analizeze propriul comportament într-un corp fizic şi să-l compare cu performanţele similare ale prietenilor lor. Consider că această activitate merită o atenţie deosebită în cadrul terapiei de regresie în viaţa dintre vieţi. Puteţi începe examinarea prin următoarea întrebare:

Te angajezi împreună cu prietenii tăi din lumea spiritelor în vreo activitate prin care să vă evaluaţi unul altuia performanţele din vieţile anterioare?

Există grupuri de suflete care se angajează în practica interpretării rolurilor, prilej cu care îşi re-creează vieţile fizice, fiecare suflet jucând câte un rol. Este mai degrabă asemenea unei camere pline de oameni care joacă bridge pe echipe. Se procedează astfel pentru a vedea cine poate oferi şi aplica strategia optimă pentru cea mai productivă viaţă. Sufletele din cadrul aceluiaşi grup se vor provoca unele pe altele să-şi schimbe rolurile în acelaşi corp, pentru a-şi putea compara ulterior performanţele. Juriul este format din ceilalţi prieteni ai lor. În timp ce psihodrama este privită ca un joc cu multe provocări şi distracţii, ea este totodată şi o activitate foarte instructivă.

Întregul exerciţiu este gândit ca sufletele să înţeleagă mai bine cum anume sunt selectate anumite corpuri şi minţi în vederea îndeplinirii unor sarcini într-un set de circumstanţe date. Re-crearea acestor scene interactive vă permite să asistaţi la reprezentaţia prin care subiectul dumneavoastră, împreună cu sufletele din grupul său, studiază toate variabilele majore ale unei situaţii date dintr-o viaţă anterioară. Desigur, multe dintre

aspectele trecute legate de rezolvarea problemelor pot implica unele condiţii din viaţa actuală. Astfel, puteţi trage multe concluzii în timp ce asistaţi la o scenă de psihodramă. Iată numai trei exemple în acest sens:

1. Clientul dumneavoastră s-a comportat asemenea unui lup singuratic sau a acţionat în colaborare cu alţii, atunci când a avut de făcut o alegere grea, la o răscruce a vieţii?

2. A fost această alegere motivată de un interes personal sau a fost provocată de dorinţa de a aduce o schimbare pozitivă a situaţiei, mai ales dacă implică şi vieţile altora?

3. În ce fel şi-a schimbat clientul dumneavoastră tipul de răspuns în faţa situaţiilor dificile (cu precădere cele care implică relaţia cu ceilalţi) din viaţa actuală, în urma noilor percepţii dobândite prin prisma psihodramei vieţilor trecute?

Veţi vedea că mulţi dintre actorii piesei din lumea spiritelor se află pe scenă din nou, cu roluri importante în piesa actualei vieţi a clientului dumneavoastră.

Atunci când căutaţi anumite indicii legate de unele chestiuni particulare din viaţa clienţilor, este înţelept să acordaţi atenţie tuturor aspectelor activităţii lor din lumea spiritelor. Fiecare client are o tendinţă diferită faţă de amintirile sale spirituale. Un anumit stil de a întreba poate funcţiona cu succes pentru un client, dar nu şi pentru altul. Astfel, veţi întâlni clienţi care vor avea numai amintiri vagi despre viaţa lor spirituală, în timp ce alţii vor da numeroase detalii grafice despre o mulţime de lucruri, stimulându-vă să puneţi noi şi noi întrebări. Nu uitaţi niciodată că un client obişnuit nu oferă informaţiile neapărat în mod voluntar. În orice şedinţă este uşor să rataţi un indiciu dacă nu adresaţi întrebările metodic. Voi da ca exemplu un caz în care am trecut prea uşor peste anumite activităţi spirituale.

Eram aproape de punctul de a încheia şedinţa referitoare la viaţa dintre vieţi a lui Jack, când l-am întrebat, după o perioadă de reflexie: [4] Au existat vreun fel de instrucţiuni între precedenta ta viaţă şi cea actuală, pe care nu le-am menţionat şi care era de aşteptat să le aplici în prezent?' După o pauză lungă, Jack a spus: 'Ah, presupun că te referi la momentul în care am făcut o vizită la bibliotecă împreună cu alte 15 suflete pe care nu le cunoşteam.' Nu aveam idee despre ce vorbeşte Jack, dar am răspuns în cel mai serios mod cu putinţă: [4] Da, la

acea întâlnire mă refer. Până număr la trei, vreau să te întorci la acel moment şi să-mi spui totul despre el ....unu, doi, trei!

Jack mi-a spus apoi că i s-a cerut să asiste la o activitate de genul "ce-ar fi dacă", ce avea loc într-o aşezare asemănătoare unui mic templu Greco-Roman, cu rânduri de scaune dispuse circular. Un instructor se afla în centru. Activitatea în sine consta în faptul că instructorul adresa fiecărui suflet prezent întrebări referitoare la ce anume ar face într-o anumită împrejurare din timpul unei încarnări. Când a venit şi rândul lui Jack, chiar nu ştiam la ce să mă aştept. Faţa i s-a întunecat şi a vorbit cu voce şovăielnică:

Oh...asta este! întrebarea care-mi este adresată ... se referă la bunătatea faţă de animale....şi cred că am picat testul. În vieţile mele anterioare am fost fie crud, fie indiferent cu animalele, în mod special cu caii pe care i-am călărit în luptă, (după o lungă pauză) Nu îmi plac pisicile....Nu sunt prea drăguţ nici cu câinele meu....ei sunt aici pentru a mă învăţa ce este compasiunea. Trebuie să-mi amintesc asta! Profesorul îmi adresează o întrebare legată tocmai de tratamentul aplicat animalelor.

Poate că la o primă vedere această vizualizare a clientului meu cu privire la activitatea descrisă mai sus nu pare a avea consecinţe prea mari în schema problemelor karmice. Aceasta ar fi însă o presupunere eronată. Jack şi cu mine am fost capabili să analizăm atitudinea lui faţă de problemele generale ale blândeţii şi compasiunii din viaţa lui, precum şi a modului în care calităţile animalelor pot îmbogăţi înţelegerea noastră asupra oricărui lucru viu. Lui Jack nu îi plac animalele, dar familia lui insistă să le aibă.

Întrebându-l pe Jack în continuare de ce anume crede că profesorul i-a adresat o întrebare legată tocmai de tratamentul aplicat animalelor în vieţile sale anterioare, am descoperit că era vorba de fapt despre prejudecăţile sale faţă de ceea ce considera el a fi 'o formă de viaţă inferioară'. Pentru că animalele sunt diferite faţă de noi, ele sunt subevaluate şi luate în derâdere de unii oameni. Mergând mai departe, am descoperit că atitudinea sa faţă de animale constituia o manifestare exterioară a nevoii lui Jack de a se simţi superior oamenilor diferiţi de el. Activitatea spirituală explicată în fragmentul de mai sus a constituit un semnal de alarmă înaintea

vieţii sale actuale. A fost un noroc că am reuşit să descoperim această amintire a lui Jack referitoare la evenimentul amintit chiar înaintea încheierii şedinţei.

Când terminaţi şirul de întrebări referitoare la numeroasele activităţi spirituale ale clienţilor dumneavoastră, fiţi conştient de diferenţele de percepţie existente între sufletele mai avansate şi celelalte. Poate că limitele creierului nostru fizic impun un filtru în ceea ce priveşte informaţi le sufletului provenite din lumea spiritelor. La un moment dat în expunerea lor, clienţii de nivel mediu înclină să scoată o anumită imagine vizuală sau activitate. Totuşi, unii clienţi (deşi puţini) găsesc o unitate permanentă a înţelepciunii spirituale. Ei par a primi un flux simultan de mesaje semnificative din toate activităţile lor ca suflete.

Alegerea vieţii şi a corpului

Ultima fază majoră a sesiunii de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi îl transpune pe clientul dumneavoastră înapoi în momentul şi locul unde a văzut corp său,prezent chiar înainte de încarnare. Sufletele nu merg în această zonă spaţială decât dacă sunt pregătite să se încarneze într-o altă viaţă. Capitolele doisprezece şi treisprezece din ***Călătoria Sufletelor*** precum şi capitolul nouă din ***Destinul Sufletelor*** prezintă multe detalii despre felul în care clienţii îşi văd vieţile viitoare şi trupurile ce li se oferă pentru aceste noi vieţi. Aşa cum se întâmplă şi în cazul altor zone spaţiale din lumea spiritelor (cu precădere cele ce au anumite funcţiuni specifice), clienţii dumneavoastră le vor denumi în mod diferit. Cele mai întâlnite apelative sunt locul de selecţie al vieţii, camera ecranelor sau inelul destinului.

Veţi descoperi că locul menit selecţiei vieţii şi vizualizării corpurilor este de regulă descris ca fiind rotund şi înconjurat de o serie de panouri mari (sau ecrane) care arată ca nişte pânze transparente de energie lichidă. Este prezentat asemenea unui teatru circular, în interiorul căruia se derulează scene cu oameni şi evenimente din viitor, pentru sufletul gata să intre într-o nouă viaţă. În funcţie de acţiunile lor din acest spaţiu, clienţii dumneavoastră se vor încadra în două categorii:

A. Suflete care preferă doar să observe scenele.

B. Suflete care îşi doresc să participe chiar la acestea, intrând în scenele pe care le-au ales.

Aceste două preferinţe manifestate în locul de alegere a vieţii depind de caracterul sufletului, de înclinaţiile sale particulare în momentul vizitei, precum şi de natura vieţii care urmează. Unele suflete, mai ales cele tinere, se mulţumesc să accepte ceea ce li se oferă, în timp ce altele au o natură mai analitică şi mai investigativă.

De la panourile aflate în faţa lor, multe suflete par a fi capabile să controleze derularea scenelor care arată un număr de posibile desfăşurări ale viitorului în vieţi diferite. Pare logic că această manipulare este realizată de mintea sufletului şi, totuşi, clienţii folosesc o serie de termeni mecanici pământeşti pentru a descrie această funcţie: butoane, manetă, discuri şi pârghii. În cărţile mele anterioare am afirmat că, în conformitate cu declaraţiile majorităţii subiecţilor, specialiştii care controlează acest spaţiu nu sunt văzuţi de către suflete. Totuşi, sufletul care se încarnează este conştient că există cineva responsabil care monitorizează acţiunea. Unele suflete sunt însoţite de ghizii lor, altele nu.

Cazurile mele indică faptul că, în timpul alegerii vieţii, clientului îi sunt înfăţişate şi reperele temporale implicate în anumite evenimente asociate cu diferitele corpuri prezentate pe panouri. Acestea depind de natura vieţii care urmează, de lecţiile karmice ce vor trebui însuşite, precum şi de sufletul implicat. Printre multe alte variabile, se numără şi faptul că aceluiaşi suflet îi pot fi oferite spre vizualizare mai multe variante în unele vieţi şi mai puţine în altele, la fel cum înainte de unele vieţi ni se dau mai multe variante de corpuri decât înaintea altora. Veţi avea clienţi care au văzut cea mai mare parte din viaţa lor viitoare în fragmente din perioada copilăriei, adolescenţei, maturităţii şi bătrâneţii, în timp ce alţi indivizi au văzut numai un segment scurt al vieţii lor.

Înaintea unora dintre vieţi, clientului dumneavoastră i se va oferi numai una sau două variante de corpuri, altă dată însă aceluiaşi client îi pot fi oferite (înaintea altor vieţi însă), până la cinci variante. Există întotdeauna un candidat principal, aflat pe poziţia de 'lider'. Sufletele par să ştie ce trup va constitui cea mai bună alegere a lor pentru a învăţa şi, de regulă, îl aleg pe acesta. De exemplu, clientul dumneavoastră poate spune că există trei variante: una uşoară, una moderată în ceea ce

priveşte adaptabilitatea şi, în fine, una care implică un corp foarte dificil. Astfel, alegerile vieţilor aferente acelor corpuri pot fi definite ca fiind necomplicate, destul de grele, respectiv extrem de dificile. Motivul pentru această gamă a alegerilor legate de vieţile viitoare depinde de motivaţie şi de anumite chestiuni karmice, ca şi de vârsta evolutivă şi performanţele din trecut ale sufletului în chestiune. Destul de des, clientul dumneavoastră va fi incapabil să explice raţiunea şi înţelepciunea din spatele tuturor variabilelor legate de o anumită viaţă şi de corpurile oferite pentru aceasta.

Reperele temporale viitoare constituie o parte integrantă a camerelor de selecţie a vieţii. În timpul fizic, pământean, ecranele par să ofere nişte secvenţe ale evenimentelor, cu posibilităţi şi probabilităţi. Aparent, pe Pământ nu există certitudinea nici unui eveniment viitor, deoarece altminteri vieţile noastre ar fi în totalitate determinate şi lipsite de liberul arbitru. Dacă am fi guvernaţi în totalitate de soartă, laboratorul de pe Pământ nu ar fi decât o biată şcoală de încercări şi teste. În ceea ce mă priveşte, cred că există un număr nedefinit de viitoruri, legate de eternul prezent ce se desfăşoară în timpul ***acum*** din lumea spiritelor. Şi totuşi, deşi ar trebui să existe mai multe viitoruri, sufletele par să le vadă numai pe cele mai plauzibile, într-o matrice a posibilităţilor şi probabilităţilor. Pe ecrane, evenimentele şi oportunităţile unei vieţi viitoare pot fi mărite, scoase sau reduse în dimensiuni pentru ca sufletul să le poată analiza cât mai atent. Este ca şi când te-ai uita la un copac, examinând atât trunchiul acestuia, cât şi diferitele ramuri, unele mai mari, altele mai mici. Folosesc această analogie deoarece unele repere temporale combinate cu anumite scene din viaţă par a fi mai proeminente decât altele.

Am vorbit deja despre modul în care timpul prezent din lumea spiritelor pare a fi un conglomerat de trecut, prezent şi viitor. Fluxurile şi undele de energie conţinând evenimente plutesc fie spre exterior, către viitor, fie înapoi, spre trecut şi se întâlnesc în centru, în vârtejul lumii spiritelor. Stând în bibliotecă şi privind un dispozitiv asemănător unui ecran de computer, sufletele de pe pământ pot vizualiza toate nuanţele vieţilor lor trecute. În camera de selecţie a vieţii li se dau aceleaşi oportunităţi de examinare a viitorului imediat, dar cu mai puţine detalii. Din moment ce ne sunt prezentate 'mostre' ale viitorului,

acest angajament trebuie să vină sub incidenţa progresiei timpului viitor.

Sentimentele mele despre reperele temporale şi liberul arbitru sunt exprimate mai în detaliu în capitolul nouă din ***Destinul sufletelor.*** Voi adăuga aici faptul că există oameni de ştiinţă, specialişti în teoria cuantică, ce cred că, de fapt, noi ne găsim mereu într-o serie de evenimente prezente, derulate în timpul ***acum,*** care au o probabilităţi foarte ridicate şi astfel înclină balanţa către determinism. Astfel, din cauza unui număr mai mic de posibilităţi, viitorul ar face mai puţin egale şansele liberului arbitru datorită pre-determinismului. Totuşi, clienţii mei sunt convinşi de faptul că viitorul oferă multe variante diferite de alegere, şi fiecare cadru din timpul ***acum*** există în mod simultan cu toate celelalte variante ale aceluiaşi timp ***acum.*** Nu putem şti dacă aceste realităţi alternative se interconectează în cadrul aceleiaşi realităţi sau dacă, dimpotrivă, există o serie de realităţi paralele adiacente una faţă de cealaltă.

Este foarte posibil ca, în timpul ***acum*** din lumea spiritelor, evenimentele de pe Pământ să nu fie cu adevărat în mişcare, ci doar să se afle pe repere temporale diferite, ce par să se mişte în universul nostru fizic care îmbătrâneşte. Eu cred că în cazul fiecărui eveniment oamenii au şansa de a face alegeri şi de a efectua corecţii în parcursul vieţii lor. Deoarece putem aborda acelaşi eveniment în maniere diferite, rezultatele evenimentelor ce ne influenţează pot fi schimbate. Îi întreb pe aceia care cred că evenimentele nu pot fi schimbate prin intermediul liberului arbitru, dacă pot să accepte măcar faptul că reacţiile şi comportamentul nostru faţă de aceste evenimente pot modifica rezultatele într-o anume măsură.

Unii clienţi potenţiali se întreabă dacă eu conduc progresii hipnotice. Nu o fac. Aparent, în camera de selecţie a vieţii, sufletele sunt capabile să vadă numai scene din viaţa viitoare şi nu din cea trecută. Întâmplător, dacă am un client în vârstă de patruzeci de ani, care analizează ceea ce a văzut înainte de viaţa actuală, această persoană nu va fi capabilă să relateze nimic dincolo vârsta de patruzeci de ani. Evenimentele situate dincolo de vârsta de patruzeci de ani nu s-au petrecut, aşa că el nu poate să arunce nici o privire!

În perioada de început a carierei mele, experimentând progresia în viitor, am descoperit că majoritatea clienţilor sunt

blocaţi de ghizii lor spirituali, pentru a nu-şi putea vedea vieţile departe în viitor. Acest lucru permite ca sufletele să se autodescopere pe termen lung. Din când în când, un client va avea o viziune a unui viitor posibil, precum acela că s-ar afla pe o navă spaţială, în secolul XXIII, dar această imagine este vagă şi greu de distins. În cazurile mele 'Star Trek\ nu am putut să nu simt că dorinţele conştiente ale clienţilor (ca aşteptarea de a deveni căpitanul unei nave spaţiale) au interferat cu relatările lor obiective. Cei mai mulţi clienţi cred că privitul în viitor ar fi mai bine să fie lăsat pe seama planificatorilor. În plus, nu cred că încercarea de a facilita progresia hipnotică în viitor este productivă în terapia vieţii dintre vieţi.

Odată ce v-aţi pregătit clientul pentru camera de selecţie a vieţilor, veţi fi martorul procesului de luare a deciziei cu privire la viaţa şi corpul prezent al acestuia. Următoarea serie de întrebări va dezvălui informaţii cât mai semnificative:

1. Cum eşti anunţat că este timpul să te reîncarnezi şi cine îţi spune acest lucru?
2. Ai descrie dorinţa ta de a merge mai departe încă o dată ca fiind puternică, moderată sau slabă?
3.
4. Ai spus vreodată că nu eşti pregătit pentru o nouă viaţă? Dacă da, atunci care au fost circumstanţele şi rezultatele finale?
5. Mergi la locul de selecţie al vieţii singur sau împreună cu ghidul tău?
6. Ai cunoştinţă despre existenţa unor fiinţe superioare care lucrează în camera de selecţie a vieţii?
7. Descrie-mi împrejurimile şi spune-mi ce anume vezi şi ce faci.
8. Câte variante de corpuri îţi sunt puse la dispoziţie? Te rog să le descrii pe fiecare în detaliu.
9. Ce crezi că îţi oferă fiecare corp?
10. Există un corp considerat a fi 'candidatul principal'? Dacă da, pe acesta l-ai ales? De ce le-ai refuzat pe celelalte?
11. Când îţi vezi corpul pe care l-ai ales în viaţa actuală, îl vezi pe ecran în acţiune ? Poţi regla acţiunea tu însuţi sau pare că altcineva controlează mişcarea scenelor pentru tine?
12. Eşti numai un observator sau poţi chiar să intri în scenele din viaţa ta curentă ca participant?

13. Ce scene te interesează cel mai mult şi de ce?

14. Ce ai învăţat înainte să vii în locul de selecţie al vieţii şi te-a ajutat să te hotărăşti pentru un anumit corp?

15. În timp ce priveşti o varietate de scene de viaţă, există unele care sunt mai potrivite pentru anumite corpuri decât pentru altele?

16. Ce reprezintă acest corp pentru tine ca avantaje şi dezavantaje? Explică-mi aspectul cel mai important al corpului tău – atât cel pozitiv, cât şi cel negativ.

17. Prin ce diferă creierul acestui corp de ale celorlalte corpuri pe care le-ai avut recent?

18. Care este misiunea ta principală în viaţă? S-a schimbat faţă de ce ai văzut tu în camera de selecţie a vieţii?

19. Ţelurile din această viaţă sunt diferite de cele din alte vieţi? Dacă da, în ce privinţă?

20.

21. Vezi cumva pe ecrane anumite persoane cu care trebuie să lucrezi în această nouă viaţă?

22. Există ceva ce vezi pe ecrane şi despre care nu am discutat? Există cineva care te împiedică să-mi spui tot ceea ce vezi?

Clienţii descriu în multe feluri această experienţă spirituală. Unii vă vor oferi descrieri detaliate ale tuturor scenelor, în timp ce alţii sunt destul de vagi. Veţi avea clienţi care vor privi sau vor participa la scene un timp şi apoi, după ce vor alege corpul, nu vor mai dori să vadă nimic despre viaţa viitoare. Există suflete care au următoarea atitudine: "Am încredere că ei ştiu ce fac şi nu am nevoie să văd nimic". Amintiţi-vă întotdeauna că în timp ce clienţii îşi vizualizează experienţa în camera de selecţie a vieţii, ei sunt capabili să răspundă la întrebări despre viaţa actuală. Cea mai evidentă întrebare care poate fi pusă clienţilor aproape de finalul experienţei de selecţie a vieţii este legată strâns de întrebarea 17:

Îţi trăieşti viaţa în conformitate cu ceea ce vezi pe ecrane? Dacă nu, ce anume este diferit şi de ce?

Legături între corp şi suflet

În camera de selecţie a vieţii, unii clienţi văd mai întâi corpul lipsit de suflet pe care la un moment dat îl vor ocupa. Aceasta se datorează faptului că acţiunea ***live*** nu a început încă să se desfăşoare pe ecrane. Îmi amintesc un client spunându-mi: „Prima dată privim imagini ale corpurilor neînsufleţite aliniate în faţa noastră. Au creiere, dar corpurile sunt robotice şi goale." Odată ecranele activate, clienţii se vor conecta rapid la aceste corpuri, astfel încât să poată vedea cum ar fi pentru sufletele lor să fie parte din ele.

Din când în când, un client va spune că respinge un corp pentru că „simte că nu este potrivit." Foarte rar veţi avea un client care să spună că a făcut o greşeală în ceea ce priveşte alegerea corpului într-o viaţă anterioară, cerând să fie eliberat din acel corp după prima lună de la intrarea în fetus. Un alt suflet va prelua această misiune. Totuşi, din toate cazurile pe care le-am avut, nu am întâlnit nici măcar o singură dată un suflet care să se unească cu un corp după naştere. Încerc să nu fiu moralizator în timpul cursurilor de pregătire în domeniul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, dar există o serie de practicanţi ai hipnozei care sunt atraşi de această teorie (că sufletul s-ar putea alătura corpului după momentul naşterii), iar acest lucru mă deranjează.

Opiniile mele referitoare la acest subiect sunt exprimate în capitolul trei din ***Destinul Sufletelor.*** Ştiu că totul este posibil, dar clienţii mei neagă existenţa acestei posibilităţi, deoarece maeştrii noştri spirituali sunt prea înţelepţi pentru a permite o asemenea oroare precum posedarea minţii de către alte entităţi. Întregul concept referitor la entităţile exterioare care sunt capabile să ocupe minţile noastre se bazează pe superstiţii şi temeri datând din Evul Mediu. Oamenii care mă contrazic argumentează că respectiva pătrundere ar fi un act de bunăvoinţă.

Dacă citiţi studiile mele de caz anterioare, referitoare la modul în care sufletele se alătură fetusirilor pentru a se contopi cu creierul uman în dezvoltare, veţi vedea că este vorba de un proces lent şi delicat, de o subtilitate incredibilă. Un bun exemplu este cazul lui Nancy, pe care îl descriu pe parcursul acestui text. Procesul de acomodare cu fetusul începe cu blândeţe, sufletul urmând cu grijă neurotransmiţătorii creierului în timp ce îşi acordează propriile vibraţii energetice cu mintea

copilului. Imaginaţi-vă şocul resimţit de o persoană adultă în cazul în care un suflet ar substitui energia caracterului său imortal cu un altul în mijlocul vieţii. Cred că acest lucru ar duce fie la nebunie, fie la moarte.

Integrarea unui suflet în creierul uman constituie unul dintre cele mai complexe elemente ale regresiei spirituale. Am expus numeroasele aspecte ale parteneriatului suflet-creier prin intermediul studiilor de caz în ambele mele cărţi. În esenţă, cei mai mulţi dintre oameni se simt relativ confortabil cu dualitatea suflet-creier care există în corpul lor. Totuşi, există alţii care pot fi deranjaţi (mai puţin sau mai mult) de această relaţie. Terapeutul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi trebuie să fie precaut când judecă aspecte referitoare la sursa tulburării mentale a clientului.

De exemplu, oamenii m-au întrebat adeseori dacă nu cumva cauza Sindromului Personalităţii Multiple n-ar putea fi o reapariţie a personalităţilor din vieţile anterioare care ies la suprafaţă. Consider că acest sindrom reprezintă o reprimare a unei singure personalităţi actuale, traumatizată de o serie de evenimente timpuri ale vieţii ***prezente.*** Cei afectaţi de această tulburare vor să se disocieze de amintiri dureroase, adeseori legate de abuzuri din copilărie. Ei evadează în alte personalităţi (dar nu din vieţi anterioare) pentru a evita realitatea propriului psihic. În cazul persoanelor obişnuite, cred că o asociere disruptivă între suflet şi creier (dualitate sufletească) este mult mai de aşteptat să creeze confuzii de personalitate decât simptomele Sindromului Personalităţii Multiple.

Un alt considerent pe tema bolilor mintale este faptul că anumite corpuri au o predispoziţie spre dezechilibre hormonale, precum şi spre o chimie cerebrală anormală. Combinate cu abuzul fizic şi emoţional în timpul copilăriei, obţineţi formula sigură a unei minţi tulburate. Cred că dacă o asemenea minte are un suflet mai tânăr şi mai neexperimentat, oamenii simt mai puţin capabili să facă faţă situaţiei şi, astfel, se contaminează, rămânând chiar prizonierii unei minţi biologice bolnave, în aceste condiţii, sufletul nu poate funcţiona cum trebuie.

Sufletul are un caracter nemuritor, care este combinat cu un creier uman şi cu un sistem nervos central, producând astfel un anumit temperament emoţional în cadrul corpurilor noastre.

Această mixtură creează o singură personalitate temporară, într-o singură viaţă.

Denumesc această esenţă Principiul Sinelui. Identitatea personală implică atât amintirile conştiente, cât şi cele din subconştient şi, astfel, căutarea adevăratului Sine poate fi evazivă. În formarea unei percepţii despre cine sunt cu adevărat, oamenii se bazează prea mult pe examinarea reacţiilor emoţionale şi senzoriale la informaţiile provenite de la creier. Mintea fizică ne poate păcăli, făcându-ne să credem că ***suntem*** şi în realitate ceea ce considerăm că suntem pe baza influenţelor de mediu ale acestei planete sau pe reacţiile noastre emoţionale la ele.

Şinele este identificat la modul general prin gânduri, amintiri şi percepţii despre viaţă, care sunt influenţate de conştiinţa nemuritoare reprezentată de sufletul nostru. Ne uităm în oglindă şi ne întrebăm: „De ce sunt oare eu ***acesta***?" Pe lângă această confuzie privitoare la identitate, personalitatea noastră (eul nostru sufletesc şi eul biologic) se dezvoltă şi se schimbă inegal pe parcursul vieţii. În timp ce eul biologic se schimbă rapid pe parcursul unei vieţi, evoluţia eului sufletesc durează mult mai mult. Şinele central oferă fundament personalităţii noastre reale care, la rândul ei, influenţează temperamentul emoţional şi personalitatea. Toate aceste elemente sunt integrate într-o singură fiinţă umană. Consider că atunci când această integrare delicată este fracturată, ea generează boala mintală şi, posibil, un comportament criminal.

Când şinele nostru sufletesc este atins, suntem capabili să percepem distincţiile interne ale caracterului nostru nemuritor. Acest lucru ne oferă un sentiment profund al adevăratei individualităţi şi o mai bună înţelegere conceptuală asupra a cine suntem cu adevărat ca persoană în totalitatea ei. Astfel, terapia regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi caută să ajute clientul să-şi recunoască şinele complet, prin recuperarea unor amintiri din subconştient cu privire la alăturarea minţii şi corpului. Terapia regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi reprezintă, de fapt, o căutare spirituală îndreptată spre o mai bună înţelegere de sine.

Şinele sufletului unui client poate fi foarte diferit sau asemănător temperamentului emoţional al corpului gazdă.

Sufletele se bazează pe planificatorii lumii spiritelor pentru a găsi cei mai buni candidaţi pentru un parteneriat care să ia în considerare atât punctele lor tari, cât şi slăbiciunile lor. Alegerea unui anume corp este menită să combine defectele şi calităţile de caracter ale unui suflet cu anumite temperamente emoţionale umane puternice sau slabe pentru a produce combinaţii de trăsături specifice în scopul unui beneficiu reciproc. Mintea biologică a fiinţei umane este legată de un suflet care îi oferă imaginaţie, intuiţie, perspicacitate şi conştiinţă. Ca urmare a acestei unificări, suntem o singură persoană care se confruntă cu două forţe interne pe parcursul vieţii. Această combinaţie reprezintă dualitatea minţii şi spiritului în interiorul corpurilor noastre.

Cele două euri pot colabora bine sau pot arăta unele impulsuri conflictuale, care să genereze manifestări de anxietate neurotică. Ele pot fi în opoziţie unul cu celălalt, după cum este la fel de posibil să lucreze conjugat. Însă, simplul fapt că două euri se află în opoziţie nu înseamnă automat lipsa armoniei şi echilibrului. Exemplul pe care îl dau de obicei este cel al unui suflet pasiv şi cu energie scăzută, care doreşte să se combine cu un creier neobosit şi agresiv, pentru a combate inclinaţia naturală a sufletului spre o viaţă liniştită. Pe de altă parte, dacă un suflet puternic, indulgent cu sine şi care are o tendinţă spre a-i controla pe ceilalţi este reunit cu un corp agresiv, amestecul se poate dovedi volatil.

Identificarea adevăratului sine prin intermediul terapiei regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi nu reprezintă o garanţie că emoţiile şi atitudinile conflictuale vor fi rezolvate de către client. Totuşi, prin intermediul observaţiei personale şi auto-evaluării această terapie ajută mult la sedimentarea unui fundament psihologic mai echilibrat al imaginii de sine. Acest lucru ar trebui să determine o percepţie superioară, precum şi o vindecare în viaţa clientului. Pentru dumneavoastră, ca terapeut, un considerent major al şedinţei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi este acela de a explora dualitatea eurilor din interiorul fiecărui subiect hipnotizat.

Am un caz care ilustrează un conflict între două euri opuse unul celuilalt. Atunci când includ acest caz într-un seminar de pregătire, auditoriul tinde să-l numească „Cazul Duo-ului Dinamic." Următorul pasaj aparţine unei femei de 35 de ani,

nemăritată, pe nume Lois, care este manager de vânzări în cadrul unei mari companii internaţionale. Lois are un suflet destul de tânăr, pe nume Mawana, care a venit pe Pământ doar de vreo cinci sute de ani. În toate vieţile sale anterioare, acest suflet s-a încarnat ca bărbat. Până la viaţa prezentă, Mawana a selectat întotdeauna corpuri pe baza compatibilităţii. Acum, toate acestea s-au schimbat. Scena pe care o voi descrie s-a petrecut atunci când am purtat pe subiectul în zona de alegere a vieţii, chiar înainte de viaţa prezentă:

Dr. N: Câte opţiuni de corpuri gazdă ai la dispoziţie?

Mawana: Două: Unul este bărbat şi altul femeie. Am opţiunea de a alege un alt bărbat, ca şi în vieţile anterioare. Dar voi alege femeia, pentru că trebuie să încep să mă extind.

Dr. N: Bine, Mawana, cum ţi se pare că arată Lois când o vezi pentru prima oară?

Mawana: Uh...slabă, cu păr pe peste tot...Doamne, este aşa de...violentă. Oh, o să fie ca şi cum ai lucra cu un pistol...De data aceasta chiar mă înham la greu...

Dr. N: Vrei să spui că celelalte corpuri din trecut nu au fost atât de dificile în ceea ce priveşte contopirea, iar această alegere va constitui o schimbare pentru caracterul tău natural?

Mawana: Da. Înţelegi, eu sunt un suflet tăcut şi analitic. Mă gândesc mult înainte de a lua o decizie.

Dr. N: Şi de ce ai nevoie de o schimbare?

Mawana: Pentru că după ce am analizat toate posibilităţile care se pot ivi în toate situaţiile, sfârşesc dorind să nu-mi asum nici un risc în vieţile mele.

Dr. N: Vrei să-mi spui că ai un suflet indecis?

Mawana: Oh...nu cred...sunt doar precaut.

Dr. N: În ceea ce priveşte corpul Loisei, care este temperamentul ei?

Mawana: O bombă gata să explodeze! Mereu iniţiază proiecte care o conduc spre încurcături emoţionale.

Dr. N: Mawana, dată fiind această deosebire majoră între caracterul tău şi temperamentul corpului gazdă, ce vei avea de câştigat de pe urma acestei asocieri, ce element pe care nu-l aveai înainte în celelalte corpuri?

Mawana: (pauză lungă) îmi vine greu să recunosc asta, dar m-am simţit confortabil în corpuri reci din punct de vedere emoţional, îmi este atât de uşor să fiu un observator şi să nu mă

dedic unor lucruri...în mod special în relaţiile mele. Nu am fost...deschis cu oamenii.

Dr. N: Înţeleg, şi cum a fost viaţa pentru tine în corpul lui Lois?

Mawana: O cursă de mountain-russe! Ea este atât de... complicată... aruncându-se în situaţii fără să se gândească prea mult. Întotdeauna gata să se dăruiască total pentru orice. Eu evit anxietatea, ea nu. Eu trudesc din greu; ea se automotivează.

Dr. N: Ea se exprimă mai direct în timp ce tu eşti mai indirect?

Mawana: Asta e puţin spus. Încerc să o încetinesc, dar ea este aproape nepăsătoare...(vărsând lacrimi) mai ales cu mine. Realmente, există momente când scapă de sub control şi ne provoacă atâta suferinţă emoţională, încât devine copleşitor.

Dr. N: Şi cum te fac toate acestea să te simţi, Mawana?

Mawana: Prins ca într-o capcană.

Observaţie: Mă opresc aici pentru o clipă pentru a oferi un pic de alinare clientei mele, ajutând-o să se concentreze din nou asupra cauzei pentru care a ales acest corp şi cum poate învăţa de la el.

Mawana: (după ce şi-a revenit) Amândurora ne pasă în felul nostru. Eu sunt mai empiric în felul meu. Ea aduce o căldură în natura mea pe care cu greu am putut să o exprim în trecut. Amândoi avem o mândrie intensă şi nu suntem iuţi din fire sau răzbunători cu oamenii care ne-au rănit.

Dr. N: Deci acest aspect al dualităţii eurilor voastre a fost mai degrabă armonios?

Mawana: (oarecum reţinut) Mmm, da...această parte a beneficiat de o adaptare mai uşoară...

Dr. N: Bine, atunci, de care trăsătură a ei ai beneficiat cel mai mult, Mawana?

Mawana: Ea este mereu gata să acorde încredere, pentru că iubeşte oamenii. Nu mă simt niciodată plictisit şi singur ca în vieţile anterioare. Ea mă împinge de la spate.

Dr. N: Şi în ce o ajuţi cel mai mult?

Mawana: Mi-a luat foarte mult timp dar, în sfârşit, o fac să mai încetinească puţin şi să se gândească înainte să se arunce cu capul înainte.

Am analizat diferenţele dintre corpurile bărbăteşti şi cele femeieşti şi am aflat că Mawana, ca bărbat, a fost mai degrabă egoist cu femeile. Cred că schimbarea de direcţie a acestui suflet, datorată nu într-o mică măsură consilierii serioase dintre vieţi pe care a primit-o din partea ghidului, este rezultatul propriei saturaţii de relaţii sărace în afecţiune, cauzate de lipsa de dăruire ca bărbat. Consider că şedinţa noastră împreună le-a ajutat pe Lois şi Mawana să se vadă într-o lumină mai clară.

Lois a început să dea mai multă ascultare sinelui interior, după lunga serie de relaţii emoţionale destructive avute până atunci. La multe luni după şedinţa noastră, Lois mi-a scris că acum este mai conştientă de faptul că ambele ei euri învaţă unul de la celălalt şi că încearcă să aducă echilibru în „personalitatea ei amestecată", cum o numeşte ea. Aparent, cele două euri au atins în sfârşit o relaţie de simbioză.

Atunci când comportamentul unei persoane pare să aibă mică legătură (sau nici una) cu şinele, mă gândesc la un individ care se luptă să-şi găsească sufletul. Un client mi-a spus: „Sunt un suflet tăcut, cu o afinitate spre minţi umane deschise şi tolerante. Este mai uşor pentru mine să mă contopesc cu ele." Alt client a avut un punct de vedere diferit: „Vreau să mi se opună rezistenţă din partea creierului chiar din primul moment, pentru că munca este mai solicitantă, iar provocarea mai mare atunci când nu ne asemănăm. Amândoi vom avea de câştigat de pe urma acestei asocieri." Nu există formule magice în lucrarea de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Fiecare caz trebuie evaluat individual.

Atunci când interacţionez cu un client pe tema dualităţii corp-suflet îmi pun trei întrebări de bază:

A. Este scopul eului sufletesc al clientului meu contracarat de diferite interese şi motivaţii ale corpului prezent? Care sunt acţiunile ce produc satisfacţie, în sensul de opus al anxietăţii?

B. Dualitatea minţii sufletului şi minţii corpului clientului mei le aduce pe acestea în conflict sau le reuneşte; este vreuna din aceste condiţii deliberată din raţiuni ce ţin de progres?

C. Este clientul meu integrat în mediul său şi în societatea umană sau acest individ se simte depersonalizat, gândindu-se că poate nu aparţine Pământului?

În general, în lungul lor şir de încarnări fizice, sufletele întâmpină o rezistenţă sporită în unele corpuri în comparaţie cu altele. Pentru regresionistul spiritual care lucrează cu clienţi tulburaţi aflaţi în transă, poate părea chiar că are loc o luptă, sufletul încercând să se adapteze la afecţiunea sistemului nervos suferită de organismul uman. Dacă spiritul are puterea de a vindeca corpul, acesta din urmă are puterea de a 'închide' sufletul prin intermediul unor mecanisme de apărare primitive. Un scop principal al terapeutului regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi este acela de a-i asista pe clienţi în căutarea lor pentru armonie interioară, prin intermediul unei mai bune cunoaşteri de sine şi a propriilor origini. Veţi dori, desigur, ca această autoevaluare realizată de client să continue mult timp după ce seria de şedinţe s-a terminat.

În timpul prelegerilor sunt adeseori întrebat: „Ce se întâmplă cu acele suflete din corpurile cu dizabilităţi? De ce şi-ar dori cineva să aleagă asemenea vieţi limitate şi dureroase?" Unii membri ai auditoriului meu cred că sufletele care au ocupat corpuri cu handicapuri au fost trimise acolo fără să ştie dinainte, pentru că nici un alt suflet nu ar dori acest lucru. Din experienţa mea, acest lucru nu este adevărat. Sufletele se oferă voluntar pentru vieţi dificile şi sunt încurajate în camera de selecţie a vieţilor să vadă ce le va aştepta în viaţă. Nu suntem constrânşi de către ghizi. Sufletele ştiu dinainte despre lecţiile karmice specifice pe care le vor trăi, precum şi ce anume au de câştigat de pe urma unei vieţi problematice.

Am avut o clientă care este profesoară pentru copii cu dizabilităţi. Unul dintre elevii săi, un băiat pe nume Josh, este imobilizat în scaunul cu rotile. Acest băiat este atât de handicapat, încât cu greu se poate mişca sau vorbi. Ea mi-a spus că Josh „vorbeşte" prin ochii săi şi prin expresiile faciale şi că are un zâmbet minunat. În timpul unei hipnoze profunde, clienta mea l-a văzut pe Josh ca fiind membru al unui grup de suflete mai avansat, căruia îi aparţine şi ea. Am aflat că Josh are un suflet agresiv, dominantor şi orientat spre acţiune, cu vibraţii de energie atât de puternice, încât tinde să depăşească majoritatea corpurilor introvertite şi tăcute pe care le-a ales

anterior. Acest suflet face ca trupurile extravertite şi puternice să-şi piardă controlul. Mi-a spus că s-a hotărât de comun acord că sufletul lui Josh trebuie să experimenteze un corp care să-l oblige să fie liniştit şi contemplativ. Această misiune pare să funcţioneze.

în mod natural, atât sufletele extravertite, cât şi cele introvertite, învaţă de pe urma tuturor asocierilor lor cu miile de corpuri de pe parcursul încarnărilor. Ni se dau corpurile de care avem nevoie pentru a depăşi anumite obstacole majore întâlnite în viaţă. Se spune că nu ni se dă mai mult decât putem duce – şi în mare măsură acest lucru pare să fie adevărat. Suntem cine suntem prin constituţie. Există o întrebare pe care îmi place s-o adresez clienţilor şi care poate fi foarte edificatoare:

Dintre toate corpurile pe care le-ai ocupat, pe care l-ai preferat şi de ce?

Beneficiile terapeutice ale regresiei spirituale

În calitate de hipnoterapeut al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, preferinţele dumneavoastră pot înclina spre abordarea psihanalitică, comportamentală, terapia Gestalt, a introspecţiei sau cea a liberei asocieri, asta ca să numesc doar câteva terapii. De fapt, am întâlnit o mare diversitate de orientări filozofice la studenţii mei. Poate pentru că mulţi practicieni ai hipnozei sunt nişte umanişti eclectici. Deşi acest manual reflectă propriul meu stil, consider că nu există o modalitate „corectă" atotcuprinzătoare pentru practicarea terapiei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Multe abordări psihologice pot fi integrate eficient în activitatea de regresie spirituală. Ocazional, un client care prospectează, în special cineva care a fost expus anterior unei terapii tradiţionale, va pune o serie de întrebări mai detaliate (trecând dincolo de ceea ce se discută în mod normal în timpul unui interviu preliminar) cu privire la aspectele psihologice şi clinice ale hipnoterapiei pentru regresie spirituală în viaţa dintre vieţi.

Cred că pentru început este preferabil să evitaţi explicaţiile psihologice lungi, chiar dacă simţiţi că vreţi să le oferiţi, pentru că nu aceste aspecte doreşte clientul să le afle. Am descoperit că, de regulă, atenţia celor mai mulţi dintre clienţi este captată de o discuţie pe scurt, purtată în termeni

generali, cu privire la hipnoterapie şi utilitatea terapeutică a acesteia în descoperirea sufletului. Accentuez importanţa armoniei energetice între sufletul-minte şi corpul uman. În măsura posibilului, menţineţi explicaţiile la un nivel simplu, pentru a evita îngrijorările, mai ales în cazul unui client care este temător faţă de orice fel de intervenţie de acest gen. Este bine să clarificaţi faptul că în timp ce hipnoza asociată regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi reprezintă un instrument puternic pentru anamneza spirituală şi rezolvarea conflictelor, ea nu este în sine o psihoterapie.

Clienţilor care insistă cu privire la terapie le pot spune că regresia în mintea inconştientă, pentru a recupera amintiri din vieţile anterioare şi din starea de suflet dintre acele vieţi, devine curativă abia atunci când se produce o pătrundere mai profundă în Şinele nostru adevărat. Le spun clienţilor că acest proces permite o mai bună iluminare a minţii conştiente, în mod particular odată cu descărcarea oricăror energii negative. Ca să fiu sincer, prefer să nu intru în prea multe detalii referitoare la această arie terapeutică înainte de începerea şedinţelor, pentru că aceasta ar putea genera o falsă percepţie asupra terapiei. Vreau ca subiectul să înceapă terapia cu o minte deschisă. Totuşi, revelaţiile terapeutice de la sfârşitul şedinţei reprezintă altă chestiune.

Odată ce clienţii dumneavoastră se găsesc într-o stare supraconştientă, ei vor şti, mai bine decât v-aţi imaginat, ce anume le blochează potenţialităţile din punct de vedere psihologic. Cu cât înaintează şedinţa de terapie, această autoconştienţă capătă proporţii mai mari. În opinia mea, diferenţa dintre regresia în vieţile anterioare şi regresia spirituală este aceea că terapia regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi permite o transformare a percepţiei. Clientul evoluează de la stadiul în care se percepe trăind în vieţi alcătuite din mai multe personalităţi temporare, la cel în care vede o adevărată versiune a Sinelui, emanând de la un singur caracter nemuritor pe care-l recunoaşte într-un decor spiritual.

Când şedinţa de regresie se apropie de sfârşit, vreau să aflu următoarele informaţii terapeutice:

A. Se află clienţii mei într-un stadiu al şedinţei în care pot să identifice dorinţele şi aspiraţiile sufletului lor?

B. Sunt ei capabili să realizeze interpretări semnificative ale mesajelor spirituale pe care le-au receptat?

C. în cadrul scenariului lor de viaţă, au ei capacitatea de a acţiona pe baza noilor conştientizări, restructurând modelele negative?

În ciuda faptului că au beneficiat anterior de psihoterapie, mulţi clienţi vin la dumneavoastră cu modele comportamentale negative şi cu o atitudine de om slăbit. Regresia hipnotică oferă terapeutului capacitatea de a evalua mai repede sursele rănilor emoţionale. Dar trauma nu se vindecă doar prin rememorarea sursei acesteia. Un client trebuie să înţeleagă sensul din spatele evenimentelor şi modul în care toate experienţele afectează sufletul. Prin intermediul terapiei regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi, reducerea distorsiunilor şi a confuziilor apărute ca urmare a dilemelor emoţionale prezente, oferă clientului şansa de a ridica o cortină, scoţând la iveală Şinele superior. Acest lucru îi permite să-şi observe întreaga personalitate într-o lumină mai obiectivă.

Lucrarea cu clienţii aflaţi în stadiu de suflet nu se limitează doar la vizualizarea vieţii dintre vieţi. Cu anumiţi subiecţi este posibil să folosiţi dualitatea minţii şi spiritului în mod efectiv, în cazul unor scene traumatice care implică încarnarea prezentă a clientului, pentru a extrage informaţii direct de la sufletul acestuia. Această tehnică este similară conversaţiilor în trei, purtate între facilitator, subiect şi ghid, pe care le descriu la cazul treisprezece din ***Călătoria Sufletelor.*** Comunicarea în trei poate fi la fel de eficientă şi între facilitator, subiect şi suflet. Sunetele vocii clientului se pot schimba atunci când aceştia vorbesc prin intermediul propriului suflet, la fel cum se pot schimba atunci când un ghid comunică prin ei.

În cadrul propriei mele şedinţe de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi (în care eu am fost subiectul şi nu facilitatorul), condusă de un hipnoterapeut priceput şi intuitiv, am intrat într-o scenă din viaţa mea prezentă când, la vârsta de şapte ani, am fost dus la un pension. Sufletul meu părea să plutească deasupra corpului meu. Mai târziu, când am ascultat înregistrarea audio a acestui fragment al şedinţei, mi-am dat seama că am vorbit pe un ton vocal diferit, în timp ce sufletul meu descria într-un mod obiectiv nevoia de a insufla curaj şi hotărâre minţii unui băieţel copleşit de singurătate şi de

tristeţea generată de părăsirea părinţilor. Intensitatea acestei căi terapeutice este foarte revelatoare.

În toţi anii mei de activitate am aflat că atunci când clienţii se percep în ochii minţii ca fiind nişte fiinţe nemuritoare şi descoperă că nu se află aici doar dintr-o coincidenţă biologică, ei încep să se concentreze şi să se adreseze adevărului lor interior. Evaluând conflictele din trecutul lor, eliberându-le şi reformulându-şi percepţiile despre cine sunt cu adevărat, ei pot avansa mai departe în viaţă. Clienţii sunt mai capabili să se împace cu locul lor în planul lucrurilor atunci când îşi descoperă nemurirea. După o şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, ei află că există ordine şi scop şi că au de jucat un rol în acest plan. Această înţelegere permite restructurarea modelului lor de viaţă şi gestionarea atingerii scopurilor stabilite.

Deşi este gândită ca o terapie pe termen scurt, nu susţin că terapia de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi ar reprezenta o rezolvare rapidă pentru problemele clientului. Foşti clienţi mai vechi mi-au scris ani de zile după şedinţele de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, explicându-mi că procesează în continuare informaţiile obţinute. Cu toate acestea, ei au o înţelegere mai bună a realităţii şi a locului lor într-o lume absconsă. Ei se simt mai concentraţi, mai productivi şi, nu în ultimul rând, mai conştienţi de suferinţele celorlalţi.

Regresia spirituală oferă clienţilor înţelegerea faptului că nu simt singuri, chiar dacă viaţa lor este solitară. Aceasta se datorează faptului că sunt în stare să vadă legăturile lor nemuritoare cu o comunitate de tovarăşi de suflet care se află, ori s-au aflat, în corpurile rudelor, persoanelor iubite, prietenilor şi cunoştinţelor. Să ştii cu siguranţă că eşti valoros pentru alte fiinţe din cosmos, indiferent de circumstanţele vieţii prezente, este un fapt care are darul de a-ţi reîmprospăta puterile. Le recomand clienţilor mei să petreacă în fiecare zi o perioadă de timp în tăcere, intrând în contact cu puterile care îi veghează. Acest lucru este mai uşor de realizat în urma noilor cunoştinţe acumulate şi generează linişte interioară. Solitudinea, departe de nebunia cotidiană, deschide canale spre o voce interioară intuitivă.

Când îi întreb pe clienţii aflaţi în stadiul de suflet ce anume fac în lumea spiritelor pentru a dobândi o conştienţă mai intensă, ei răspund că intră oarecum într-o izolare şi că se

concentrează asupra stării pure a fiinţei lor. Bineînţeles, acest lucru este mai uşor pentru cei neîntrupaţi, deoarece aceştia nu sunt încurcaţi de impulsurile senzoriale şi emoţionale ale corpului fizic sau de tulburările materiale ale vieţii. Chiar şi aşa, conceptul este acelaşi şi pentru un suflet încarnat. Unul dintre câştigurile reconectării la lumea spiritelor în urma unei şedinţe de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi este reprezentat de contactarea ghidului spiritual.

Am remarcat beneficiile regresiei spirituale atunci când clienţii devin familiari cu proprii ghizi spirituali. Când lucrez cu un client în cadrul terapiei de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi, simt atât prezenţa propriului meu ghid, cât şi pe cea a ghidului clientului. Ambii ghizi mă urmăresc cu atenţie pe toată durata sesiunii. Nu mă îndoiesc că sunt asistat în descoperirea elementelor psihologice care pot inhiba progresul clientului meu. Nu uitaţi niciodată că principalul terapeut este ghidul clientului, nu dumneavoastră. După ce clientul părăseşte cabinetul dumneavoastră, el se va adresa mentorului său pe viitor pentru consiliere şi ajutor. Ghizii spirituali reprezintă cel mai intim terapeut.

Indiferent de intenţiile fiecărui client şi de frustrările întâlnite pe parcursul acestei munci, toţi subiecţii trebuie trataţi cu respect şi înţelegere. Cred în provocarea clienţilor mei, dar un facilitator al regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi trebuie să aibă grijă să nu plaseze niciodată clientul în defensivă sau să-l facă să se simtă ameninţat de revelaţiile pe care le-a descoperit cu ajutorul său. Deoarece utilizarea hipnoterapiei în lucrarea de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi reprezintă un mijloc extrem de puternic, aceasta îl poate deturna pe terapeut într-un joc de putere personală.

Smerenia reprezintă cheia pentru a fi un vindecător eficient, deoarece sunteţi ghidat de o forţă superioară. Provocarea este mult mai mare atunci când trebuie să daţi dovadă de grijă şi înţelegere decât atunci când trebuie să arătaţi autoritate. Acest lucru se leagă de problema propriului concept de sine, precum şi de îndemânare în exprimare şi experienţă. Regresia spirituală, ceea ce implică expunerea sufletului, încorporează o încredere sacră, pe care trebuie să o onorăm.

PARTEA A SASEA

ÎNCHEIEREA SESIUNII
Pregătirea pentru îmbarcare

Atunci când analiza ultimei vizite a clientului dumneavoastră în lumea spiritelor (mă refer, desigur, la cea din zona de selecţie a vieţii) se încheie, trebuie să ştiţi că şedinţa se apropie de sfârşit. Capitolul paisprezece din ***Călătoria Sufletelor*** este dedicat în întregime pregătirii sufletului pentru îmbarcare. În clasele mele de pregătire, studenţii mă întreabă adesea: "Oare toate sufletele se pregătesc pentru o nouă viaţă în acelaşi mod?" Răspunsul meu este că nu. Nu numai că există diferenţe în modul în care sufletele se pregătesc pentru următoarea încarnare, dar chiar şi aceleaşi suflete se pot pregăti în moduri diferite de la o viaţă la alta.

În acest moment al şedinţei, mi-aş putea întreba clientul:

Aş vrea să îmi explici ce anume faci înainte de a părăsi lumea spiritelor pentru a te încarna în viaţa ta curentă.

Veţi primi o mare varietate de răspunsuri din partea clienţilor, în funcţie atât de natura vieţii ce va veni, cât şi de nivelul de evoluţie al sufletului. Redau în cele ce urmează o scurtă listă a motivelor aflate în spatele reacţiilor diferiţilor clienţi.

A. Unii clienţi nu îşi vor aminti nimic despre faza finală a pregătirilor pentru încarnare. Tot ceea ce pot spune aceştia este că au finalizat selecţia vieţii şi apoi au ajuns în pântecul mamei.

B. Unii clienţi vor vorbi despre frecventarea unei clase de pregătire menite revizuirii finale a aspectelor esenţiale ale vieţii ce va veni. Există aici două variabile:

1. Ei se pot întâlni numai cu ghizii lor spirituali.
2. Se pot întâlni atât cu ghizii, cât şi cu alte suflete ce vor juca un rol important în următoarea lor viaţă.

C. Unele suflete îşi vor lua un scurt rămas bun de la câţiva prieteni din grupul lor de suflete, apoi vor pleca imediat către locul de îmbarcare, fiind însoţiţi de ghizii lor.

D. Unele suflete par a sta în solitudine înainte de a părăsi lumea spiritelor. Şi aici există două variabile:

1. Ele nu au cunoştinţă de faptul că un ghid le-ar însoţi şi se trezesc deodată în fetus.

2. Ele sunt escortate de un ghid la locul îmbarcării şi experimentează acelaşi tip de călătorie spre fetus ca majoritatea celorlalte suflete.

Nu vreau să las cititorul cu impresia că sufletele nu-şi iau rămas-bun de la colegii lor de grup. Depinde însă când anume apare această 'ceremonie' a despărţirii în succesiunea evenimentelor spirituale. Un scurt moment de bun rămas ce survine exact atunci când sufletul este pregătit de plecare nu înseamnă în mod obligatoriu absenţa despărţirilor mai lungi într-o fază anterioară. De asemenea, amintiţi-vă faptul că o parte din energia dumneavoastră nu părăseşte niciodată lumea spiritelor, aşa că nu este vorba deloc despre o plecare a întregii dumneavoastră fiinţe. Ceea ce a mai rămas din fiinţa noastră se poate manifesta deopotrivă activ sau inactiv, în funcţie de cât de multă energie am luat cu noi în respectiva încarnare, după cum am menţionat deja în secţiunea dedicată diviziunii sufletului. Oricum ar fi, despărţirea unui suflet de prietenii săi poate fi foarte intensă, în special dacă îi priveşte pe aceia care se vor încarna alături de noi în viaţa viitoare.

Clasele de pregătire sau de recunoaştere, menite sufletelor ce părăsesc lumea spiritelor, simt de multe ori conduse de directori – coordonatori, care nu sunt aceleaşi fiinţe cu ghizii personali ai sufletelor care iau parte la aceste clase. Directorii aceştia, cunoscuţi şi ca îndrumători, sunt specialişti în repetiţia generală a scenelor semnificative din viaţa ce urmează. În esenţă, ei sunt aceia care conduc ultima împrospătare a memoriei sufletelor care urmează a se încarna. Nu este un fapt neobişnuit ca sufletele să-şi cunoască sufletele-companion şi cele afiliate care urmează să joace roluri importante în piesa ce tocmai stă să înceapă. Timpul exact al naşterii acestei noi generaţii de copii nu condiţionează în vreun fel urmarea acestor clase de pregătire. De exemplu, puteţi fi cu cinci ani mai în vârstă decât soţia dumneavoastră, dar amândoi aţi urmat aceeaşi clasă de pregătire referitoare la întâlnirea voastră.

Există clienţi care îşi vor descrie clasele de pregătire ca fiind orientate în principal către viitoarea recunoaştere a sufletelor pereche. Alţii vă vor spune că au experimentat consolidarea anumitor lecţii karmice, pentru ca alţii să declare că respectivul curs a implicat o combinaţie de elemente. Atunci

când oamenii încearcă sentimente de deja vu şi sincronicitate în legătură cu anumite evenimente inexplicabile din viaţă, este foarte posibil ca aceste senzaţii să fie amintiri ale clasei lor de pregătire.

Există multe tipuri de întrebări pe care le puteţi adresa clienţilor în această fază a sesiunii.

1. Ce elemente declanşatoare sau indicii ţi s-au dat pentru a te ajuta să îţi aminteşti de importanţa anumitor evenimente?

2. Poţi să îmi spui cum trebuia să îţi aminteşti de oamenii importanţi din viaţa ta?

3. Care este cel mai important aspect al ultimei tale clase de pregătire?

Rareori puteţi auzi un client susţinând faptul că în momentele imediat anterioare îmbarcării către o nouă viaţă ar fi avut nevoie ca ghidul lor să le insufle ceva mai multă convingere sau încredere. În timp ce aceste situaţii sunt foarte neobişnuite, nici un suflet nu este forţat să se reîncarneze. El se poate retrage în orice moment, dacă doreşte acest lucru. Am menţionat deja faptul că am întâlnit foarte rar un suflet care să ceară să fie înlocuit odată ce se afla în fetus. Majoritatea clienţilor dumneavoastră vor susţine că, departe de a încerca senzaţii de anxietate, erau plini de bucurie, speranţă şi aşteptări în legătură cu viaţa ce urmează. Mai bine de 80% dintre clienţi s-au încadrat în această ultimă categorie. Din moment ce un mic procent dintre clienţi exprimă o oarecare temere, v-aş recomanda să aveţi în vedere adresarea următoarelor întrebări legate de atitudinea cu privire la re-naştere.

1. Care a fost motivul principal al venirii tale în lume?

2. Ai simţit cumva că este de datoria ta să vii, ca şi cum o nouă încarnare ar fi fost inevitabilă, sau ai fi putut rămâne?

3.

3. Cum ai caracteriza atitudinea ta privitoare la renaştere?

a. Bucuroasă şi plină de aşteptări legate de oportunitatea unei noi reîncarnări?

b. Indiferentă faţă de o nouă viaţă?

c. Prudentă sau chiar şovăielnică?

Am prezentat deja un exemplu de întoarcere pe Pământ a unui suflet, la capitolul cincisprezece, cazul douăzeci şi nouă,

din ***Călătoria sufletelor.*** Dacă subiectul dumneavoastră este capabil să descrie această procedură, el va afirma că a fost însoţit de ghidul său, pentru o scurtă perioadă, până la un fel de poartă de ieşire, înainte de a se despărţi. Apoi sufletul a avut senzaţia că trece înapoi către Pământ printr-un un fel de vârtej sau tunel. În multe cazuri, clientul îşi aminteşte doar vag ultima fază a re-naşterii. El va spune: "Am trecut dinspre lumină în întuneric (poarta) şi apoi am simţit o căldură (în pântec)."

Încheierea regresiei spirituale

După încheierea analizei pregătirilor de îmbarcare este momentul să trageţi concluziile şi să încheiaţi propriu-zis şedinţa. De multe ori, ajungând în această etapă, adresez întrebări deschise, precum: "Bine, cum te simţi acum în legătură cu tot ce ai învăţat?" Veţi afla că, după ce au experimentat adevăratul sens al vieţii prin intermediul regresiei spirituale, clienţii sunt de multe ori şocaţi de cât de serios au abordat probleme lipsite de orice însemnătate. Faptul că văd scopul superior din spatele tuturor experienţelor lor conferă clienţilor o perspectivă lărgită. După şedinţe, clienţii îmi scriu că acum acordă mai multă atenţie aspectelor cu adevărat importante ale vieţilor lor.

După vizionarea existenţei lor spirituale dintre vieţi, deciziile majorităţii clienţilor îşi găsesc o nouă modalitate de rezolvare. Ei conştientizează că trupul lor este un dar preţios, la alegerea căruia au contribuit ei înşişi. Văd viaţa ca pe o oportunitate de a învăţa şi de a se dezvolta, simţind o mai mare încredere în ei înşişi. Dincolo de toate, ei înţeleg faptul că realitatea lor are ordine şi scop.

La sfârşitul unei şedinţe ce a durat peste trei ore, atât dumneavoastră, cât şi clientul sunteţi foarte obosiţi. La un moment dat, în apropierea finalului, adresez clienţilor o întrebare menită să facă un rezumat:

Înainte de a încheia şedinţa şi de a părăsi lumea spiritelor, vreau să arunci o ultimă privire în jur şi să-mi spui dacă există vreun aspect a cărui semnificaţie am scăpat-o şi despre care ai vrea să discutăm.

Cei mai mulţi dintre clienţi răspund că nu. Poate din motivul că şi ei sunt la fel de epuizaţi ca mine! Cu toate acestea,

din când în când, se întâmplă ca unii să amintească o activitate care ne-a scăpat sau un anumit aspect ce trebuie încă lămurit. La sfârşitul şedinţei, cei mai mulţi dintre clienţi cred că şi-au revăzut amintirile la care puteau avea acces.

Trezirea clientului regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi

Clientul regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi trebuie scos din starea de transă adâncă cu multă atenţie. După o lungă perioadă de hipnoză, cea mai mare parte petrecută în cadrul stării supraconştiente Tetha, subiecţii vor simţi o mare îngreunare şi chiar o amorţire a corpului. Ei pot, de asemenea, să se simtă puţin dezorientaţi pentru câteva minute. Acest lucru se petrece deoarece fiecare persoană experimentează o transformare a eului, de la angajarea totală în starea de suflet, înapoi la personalitatea sa curentă. Din acest motiv, trezirea trebuie realizată încet şi cu grijă.

Simplul fapt că i-aţi scos din transă nu înseamnă că subiecţii vor pierde imediat legăturile realizate cu sufletul lor. Într-adevăr, clienţii vor păstra o conexiune internă mai puternică cu propriul suflet pentru tot restul vieţii lor. Atunci când se trezesc, clienţii vin dintr-un loc foarte sigur – sanctuarul căminului lor permanent – şi ajung în mediul fizic solicitant al planetei Pământ. De aceea, această tranziţie nu trebuie să fie abruptă.

Aş dori să dau un exemplu despre cum îmi încep instrucţiunile de trezire, la sfârşitul regresiei spirituale.

Pe măsură ce începem să părăsim sfera superioară a sufletului tău, precum şi frumoasa ta existenţă în lumea spiritelor, vreau să-ţi aminteşti că această lume minunată este mereu cu tine. Tot ceea ce am discutat (toate gândurile, amintirile şi trăirile tale) vor rămâne alături de tine pentru a te ajuta şi a-ţi da putere să continui viaţa ta actuală cu energii şi scopuri reînnoite. Permite acestei înţelegeri atotcunoscătoare să se aşeze lin în mintea ta conştientă, îngăduie-ţi şi ţie să te simţi acum complet şi întreg, ca o singură persoană, aşa cum şi eşti în realitate. Şinele tău nemuritor este pe deplin unit cu şinele uman, ca o singură fiinţă, pe măsură ce ne întoarcem, din ce în ce mai puternic, înapoi prin tunelul timpului, în prezent.

Cu siguranţă, această mantră poate fi considerată o sugestie post hipnotică pentru client, dar eu o folosesc pentru trecerea la starea conştientă. Ca regulă generală, nu cred că tradiţionala folosire a sugestiilor post-hipnotice ar constitui o componentă necesară a regresiei spirituale, mai ales din moment ce trimiteţi clientul acasă împreună cu benzile pe care este înregistrată şedinţa sa. Sugestiile post-hipnotice pot dura o vreme, dar cred că regresia spirituală are prin ea însăşi o calitate durabilă. Din experienţa mea, toate amintirile accesate cu privire la lumea spiritelor vor fi reţinute de client şi în lipsa unor sugestii post-hipnotice formale.

Toate studiile despre sugestiile post-hipnotice indică faptul că atunci când sunt folosite, informaţiile, în mod special cele relevante, vor avea o mai mare durabilitate. Am menţionat anterior, la secţiunea dedicată ghizilor, că puteţi afirma: "nu veţi uita niciodată imaginile şi discuţiile purtate cu ghidul dumneavoastră spiritual". Folosirea sugestiilor post-hipnotice poate fi adecvată şi în alte domenii specifice, precum desensibilizarea traumelor din vieţile anterioare.

Totodată, nu exclud posibilitatea ca aceste consolidări ale amintirilor să poată fi necesare în ceea ce-i priveşte pe unii clienţi (din raţiuni ce ţin de vindecarea acestora), mai ales dacă sunt legate de un anumit suflet sau de înfăţişările înaintea consiliului. Aceste judecăţi trebuie făcute în funcţie de fiecare client şi şedinţa acestuia. Nu aş recomanda să încercaţi să spargeţi blocajul amnezic în ceea ce priveşte accesul la informaţiile din lumea spiritelor nici unui client, şi nici să-l îndemnaţi să-şi privească viitorul destin prin folosirea sugestiilor post-hipnotice.

Toţi practicanţii hipnozei au propria lor metodă de a-şi întoarce clienţii la starea de conştienţă deplină. Ceea ce am oferit în paginile de faţă este propria mea metodă de pregătire înaintea instrucţiunilor pentru trezirea finală, când voi începe numărătoarea inversă. În acest timp, voi cere clientului să respire adânc, adăugând obişnuita comandă pentru focalizarea vizuală şi claritatea minţii. Solicit totodată clienţilor să-şi accelereze circulaţia, încurajându-i să se simtă relaxaţi, mulţumiţi şi pe deplin împrospătaţi.

Interviul final

După ce clienţii dumneavoastră se trezesc din experienţa lor spirituală, mulţi vor privi în gol pentru câteva minute, cuprinşi de veneraţie pentru ce au văzut. Unii vor avea ochii scăldaţi în lacrimi, în timp ce alţii vor râde de bucurie. Mulţi vor simţi greutatea aşteptărilor pe care maeştrii lor spirituali le au de la ei. La început încerc să spun foarte puţine lucruri, pentru că doresc să îi acord clientului meu acest moment de linişte pentru a reflecta. Îl voi încuraja numai să stea liniştit şi să-şi revină, în timp ce îi ofer un pahar cu apă şi pregătesc înregistrările audio.

Veţi întâlni două tipuri de răspunsuri din partea clienţilor, cu privire la sesiunea lor de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi. Unii nu vor dori să vorbească prea mult despre ceea ce au văzut, deoarece este atât de intim şi personal, încât vor să-şi adune propriile gânduri în zilele ce urmează fără a fi influenţaţi în vreun fel de dumneavoastră. De multe ori se va întâmpla să vă contacteze ei înşişi mai târziu. Totuşi, majoritatea clienţilor vor vrea imediat să discute despre momentele esenţiale ale şedinţei lor. Vă sfătuiesc să îi lăsaţi pe ei să conducă discuţia la început, în orice direcţie îşi doresc. Sunt copleşiţi de faptul că s-au descoperit pe ei înşişi. La nivelul conştient, ei realizează acum că s-a deschis un canal spre propriul lor sine interior. În timp ce simt un mare entuziasm, încearcă totodată sentimentul responsabilităţii divine faţă de vieţile lor. Această validare intens personală a propriei identităţi le dă clienţilor autenticitate şi un loc în lume.

Este important să realizaţi faptul că mulţi clienţi vă vor cere sfaturi despre semnificaţia şedinţei lor – şi că trebuie să fiţi prudent în acest punct. Obiectivul nostru este să ne ajutăm clienţii în descoperirea propriilor interpretări ale vizualizărilor din lumea spiritelor. Clienţii au tendinţa de a dori să fie direcţionaţi şi ajutaţi de dumneavoastră prin aceste interpretări. Bineînţeles, puteţi să vă exprimaţi opiniile cu privire la viaţa lor în lumea spiritelor, dar eu aş fi atent în ceea ce priveşte orice comentariu referitor la deciziile lor viitoare.

O idee bună este să le adresaţi o serie de întrebări generale, cum ar fi:

1. Ce anume consideri a fi principalul aspect câştigat din această şedinţă?
2. Te înţelegi mai bine pe tine însuţi în urma celor aflate?
3. înţelegi acum mai bine viaţa şi locul tău în ea?
4. Ce posibilităţi şi alternative vezi că îţi sunt deschise acum, odată ce deţii aceste informaţii?

Este posibil ca subiecţii dumneavoastră să nu fie în stare să răspundă nici uneia dintre aceste întrebări imediat după şedinţă. Regresia spirituală are intenţia de a da clienţilor mai multă informaţie asupra direcţiei şi scopului lor, dar felul în care aleg să o facă depinde numai de ei. Este posibil să aibă nevoie de mult timp pentru auto-evaluare.

Unul dintre avantajele interviului final este acela că-i permite clientului să devină conştient pe deplin, după o lungă şedinţă de hipnoză. Interviul final poate dura cel puţin o jumătate de oră. Bineînţeles că nu veţi dori ca ei să se grăbească şi să sară direct în maşină până când nu s-au adunat pe deplin . Acesta este motivul pentru care privesc atent ochii şi mişcările corporale ale clienţilor mei. În timp ce subiectul îşi revine după hipnoza adâncă, îi explic că în zilele şi săptămânile ce urmează, multe fragmente din amintirile sale sufleteşti vor putea continua să iasă la suprafaţă în flash-uri şi vise. Le cer insistent să păstreze un jurnal în care să noteze tot ceea ce li se pare a fi semnificativ în această privinţă. Acest jurnal, alături de înregistrările lor audio, se pot dovedi extrem de utile pentru o nouă şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi.

Din moment ce o singură şedinţă nu va conţine niciodată toate informaţiile pe care oamenii ar vrea să le aibă în legătură cu propria existenţă, este normal pentru unii clienţi să vorbească despre o a doua vizită în cabinetul dumneavoastră. Este posibil chiar să vă solicite acest lucru pe loc. Cel mai adesea însă, decizia lor de a vă vedea din nou survine abia după ce au ajuns acasă, au ascultat benzile audio, au reflectat asupra anumitor părţi din şedinţa lor de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi şi au decis că trebuie să afle mai multe. Recomandarea mea este să avertizaţi cu toată sinceritatea clientul, înainte să părăsească biroul dumneavoastră, că este posibil să nu-şi amintească nimic în plus în şedinţa următoare.

Motivul pentru care o a doua şedinţă de regresie spirituală în viaţa dintre vieţi nu ar fi productivă, poate ţine atât de capacitatea clientului însuşi, cât şi de înclinaţiile ghidului său spiritual, de lecţiile ce trebuie învăţate sau nivelul de dezvoltare al sufletului său. Pe de altă parte, nici nu încape discuţie că o şedinţă repetată poate scoate la iveală informaţii importante despre viaţa spirituală a anumitor clienţi. Nu există nici o abordare prestabilită în a repeta sau nu şedinţele. Subiecţii cărora le-a fost necesar mult efort pentru a atinge lumea spiritelor sunt cei pe care aţi dori probabil să-i duceţi înapoi, pe ruta propriei copilării – viaţa anterioară – lumea spiritelor. Cu alţi clienţi puteţi evita regresia în copilărie, lucrând numai pe ruta inducţie – cufundare – viaţa anterioară.

Cufundarea poate să nu dureze la fel de mult a doua oară, mai ales dacă i-aţi dat clientului o sugestie post-hipnotică prin care i-aţi transmis faptul că orice altă sesiune ulterioară de regresie împreună cu dumneavoastră va merge repede şi uşor. Ar trebui să folosiţi o altă viaţă trecută în cazul şedinţelor repetate, pentru a intra în mod natural în lumea spiritelor. Viaţa trecută trebuie să fie diferită de cea folosită la prima sesiune de regresie spirituală, pentru a-i acorda clientului varietate şi detalii suplimentare. Mai mult, graţie repetării şedinţelor, amândoi veţi afla mai multe despre auto-actualizarea sufletului subiectului în diferitele corpuri.

Concluzii

Mulţi dintre clienţii mei părăsesc cabinetul apucându-şi casetele audio ca şi cum ar fi din aur. Mereu mă întreb cum vor pune în aplicare ceea ce au învăţat pentru a da o nouă direcţie vieţii lor. Întotdeauna simt că aş fi putut săpa după mai multe informaţii, că aş fi putut să-i ajut mai mult şi să fac mai multe pentru a le facilita o mai mare conştienţă a minunilor din viaţa lor spirituală. Fiecare şedinţă este unică şi de fiecare dată când pot asista un client în dezvăluirea cunoştinţelor ascunse despre existenţa sa nemuritoare, mă simt privilegiat.

Când am început, cu mulţi ani în urmă, am pătruns pe un teren virgin, trebuind să deschid o perspectivă cu totul nouă în domeniul folosirii hipnozei pentru a ajunge la viaţa dintre vieţi. Dumneavoastră nu va trebui să faceţi acest lucru. În acelaşi timp, ştiu că regresioniştii spirituali care îmi vor urma vor duce

această lucrare mult mai departe decât am făcut-o eu. Hipnoterapie pentru regresie ***spirituală în viaţa dintre vieţi*** presupune o mare responsabilitate şi reclamă să daţi tot ce puteţi, dat fiind că sensibilitatea clienţilor este atât de complexă.

Descoperindu-şi caracterul nemuritor, clienţii regresiei spirituale în viaţa dintre vieţi îşi percep existenţa ca pe o succesiune neîntreruptă. Aceasta îi face să-şi înţeleagă locul în şirul vieţii, morţii şi re-naşterii. În ciuda circumstanţelor lor actuale, oamenii vor părăsi cabinetul dumneavoastră ştiind că au un loc permanent în viaţa de apoi, un loc al iubirii, păcii şi iertării, alături de fiinţe avansate care le poartă de grijă.

Veţi avea clienţi care vor întreba ce vor face cu toate informaţiile pe care le-au dobândit despre ei înşişi. Ei sunt îngrijoraţi cu privire la îndeplinirea obiectivelor pentru care au fost aduşi în această viaţă, încerc să îi liniştesc, spunându-le că maeştrii noştri au o răbdare infinită cu noi. Le mai spun clienţilor care se pregătesc să plece că nu suntem măsuraţi atât după ceea ce facem pentru noi înşine, cât după cum i-am ajutat pe alţii de-a lungul vieţii. Le explic că în fiecare viaţă putem şovăi, putem greşi, putem alege căi incorecte sau opta într-un fel mai puţin fericit, dar continuăm să ne dezvoltăm cu fiecare oportunitate şi decizie. Emblema unei vieţi deosebite constă în a avea curajul de a ne aduna după eşecuri şi de a ne duce destinul la capăt cu încredere.

Anexă

CALEA SUFLETELOR

Principii spirituale

1. Sufletul nu poate fi definit sau măsurat deoarece nu are limite observabile în ceea ce priveşte creaţia divină. Cele mai consistente rapoarte cu privire la demonstrarea esenţei sufletelor postulează că acestea reprezintă o energie inteligentă, nemuritoare, manifestată prin anumite unde vibraţionale de lumină şi culoare.

2. Toate fiinţele umane au un suflet ce rămâne ataşat până la moarte de corpul fizic ales. Sufletele joacă într-adevăr un rol în selecţia următoarei vieţi fizice, în cursul unor cicluri ale reîncarnării. În mod tipic, sufletul se alătură corpului fizic după concepţie, într-o perioadă cuprinsă între luna a patra şi naştere.

3. Fiecare suflet are un caracter unic, imortal. Când se uneşte cu creierul uman, acest caracter se îmbină cu temperamentul emoţional (sau eul uman) al acelui corp, pentru a produce o personalitate singulară şi temporară pentru acea viaţă. Acest lucru se înţelege prin dualitatea minţii noastre.

4. În timp ce memoria sufletului poate fi ascunsă nivelului conştient prin intermediul amneziei, modelele de gândire ale sufletului influenţează creierul uman pentru a da motivaţie anumitor acţiuni.

5. Sufletele se reîncarnează în fiinţe umane pentru nenumărate vieţi în scopul avansării de-a lungul nivelelor de dezvoltare prin rezolvarea anumitor sarcini karmice rămase din existenţele anterioare. Fiecare personalitate, în fiecare viaţă, contribuie la evoluţia sufletului. Sufletele cresc în cunoaştere şi înţelepciune în timpul acestui proces de învăţare, precum şi prin analizarea acţiunilor lor anterioare care se realizează în perioada cuprinsă între încarnări – prilej cu care sufletele sunt ajutate de profesorii lor spirituali.

6. Planeta noastră face parte dintr-un număr incalculabil de lumi, ce servesc ca şcoli de antrenament pentru avansarea sufletelor, în timpul încarnării fizice temporare de pe Pământ, sufletelor le este prevăzută oportunitatea de a se dezvolta prin încercări şi greşeli, acumulând astfel înţelepciune. Oamenii nu sunt legaţi de o existenţă predeterminată. Numeroasele posibilităţi şi probabilităţi provenite din influenţa karmică anterioară constituie subiectul liberului arbitru al sufletului.

7. Pământul este un loc de o mare frumuseţe şi bucurie, dar cuprinde şi insule ale ignoranţei, urii, şi suferinţei, alături de dezastrele planetare naturale, asupra cărora avem puţin control. Faptul că noi trebuie să ne confruntăm cu aceste elemente deopotrivă pozitive şi negative ne este cunoscut dinainte. Această planetă constituie mai curând un tărâm de testare pentru suflete decât un loc al răului şi al influenţelor demonice din afara lumii noastre. Nu există nici un fel de rea-voinţă spirituală în cadrul ordinii divine a iubirii şi compasiunii, care înconjoară originile noastre spirituale.

8. Iluminarea personală emană din interiorul fiecăruia dintre noi. Ea dă posibilitatea tuturor oamenilor să-şi cultive

capacitatea de a ajunge la propria putere divină fără ajutorul nici unui intermediar.

9. În momentul morţii fizice, sufletul se întoarce în lumea spiritelor şi la sursa creaţiei sale. Din moment ce o parte a energiei sufletului nu a părăsit niciodată lumea spiritelor în timpul încarnării, sufletul ce se întoarce se reîntâlneşte cu propria sa esenţă. Astfel, procesul învăţării spirituale nu încetează niciodată pentru suflet. Lumea spiritelor oferă sufletelor şi oportunitatea de a se odihni şi reflecta între vieţile fizice.

10. Sufletele par a face parte dintr-o serie de grupuri-matcă specifice, cărora le-au fost repartizate chiar din momentul propriei creaţii. Profesorii fiecărui grup sunt ghizii spirituali personali ai tuturor membrilor acelui grup. Sufletele din acelaşi grup se reîncarnează şi îşi asumă roluri semnificative unele în vieţile celorlalte pe Pământ.

11. Departe de a putea fi definit ca un loc al sublimei inacţiuni sau nirvana, lumea spiritelor apare a fi un loc de tranziţie al sufletelor ce evoluează în forme superioare de energie. Astfel, acestea pot dobândi capacitatea de a crea atât obiecte însufleţite, cât şi neînsufleţite. Însăşi energia sufletului a fost creată de o forţă superioară. Lumea spiritelor are o arie de influenţă nedefinită, cu excepţia faptului că se pare că include universul nostru şi dimensiunile din apropierea acestuia.

12. Nici una dintre zeităţile religiilor de pe Pământ nu este văzută în lumea spiritelor de către sufletele care se întorc aici. Cea mai apropiată legătură a sufletului cu o putere divină este cea cu ghidul personal şi cu membrii consiliului său, care monitorizează acţiunile şi dezvoltarea fiecărui suflet. Unele suflete provenite de pe Pământ simt prezenţa unei Surse care emană de undeva de deasupra acelor fiinţe înţelepte care formează componenţa consiliului.

13. Lumea spiritelor pare a fi condusă de unele suflete foarte dezvoltate, care nu se mai încarnează. Acestea conduc şi monitorizează lucrarea sufletelor pe care le au în grijă. Atunci când sufletele care se încarnează ating nivele mai înalte de înţelepciune şi performanţă, ele vor înceta să se mai încarneze, ocupându-şi locul printre aceşti specialişti care ajută sufletele. Aceste suflete supraspecializate par a fi recrutate în baza motivaţiei, talentului şi performanţelor lor.

14. Ţelul suprem al tuturor sufletelor pare a fi dorinţa de a căuta şi de a găsi perfecţiunea, de a se contopi în cele din urmă cu Sursa care le-a creat.

LEGENDĂ IMAGINI

Pe pagina următoare.

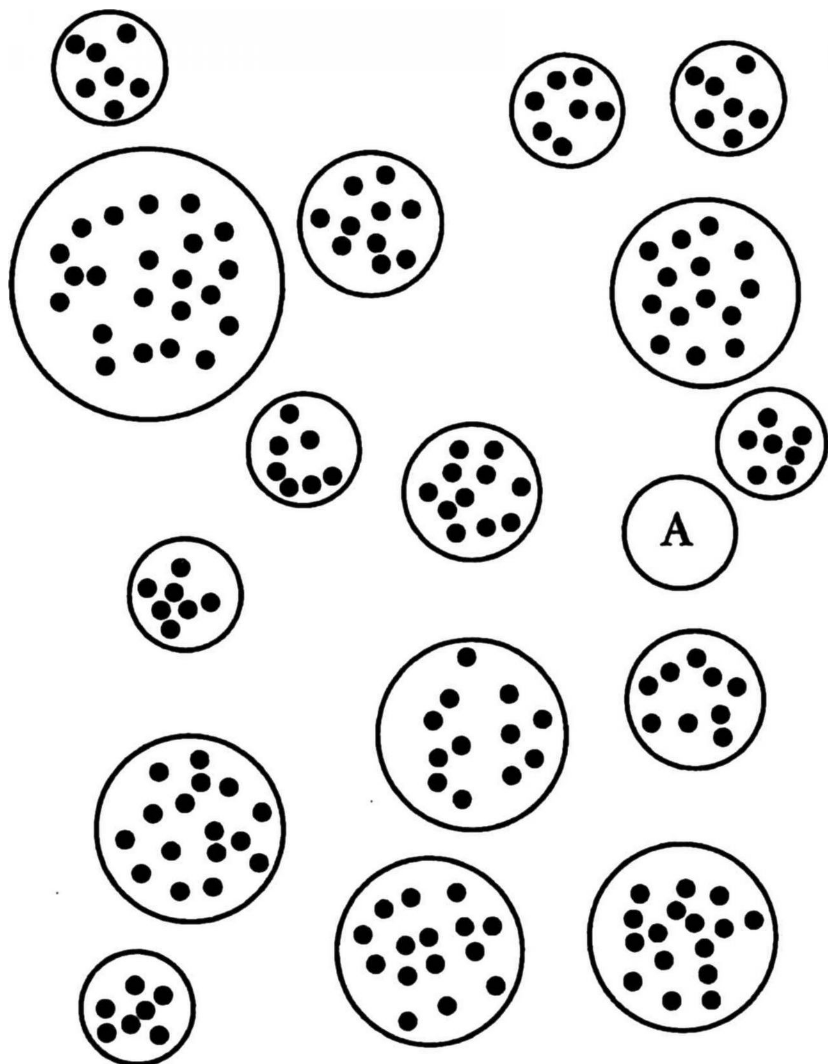

Figura 1: Marea sală a centrului comunităţii. Diagrama reprezintă prima imagine pe care o văd cei mai mulţi oameni şi înfăţişează o serie de grupuri primare de suflete, care, laolaltă formează un grup mare secundar, de circa 1.000 de

suflete. Grupul primar A este propriul grup de suflete al subiectului.

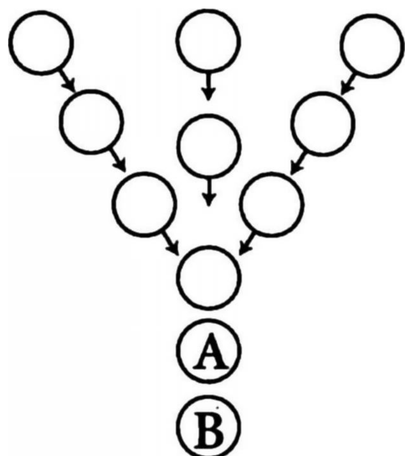

Figura 2 indică poziţia de falangă romboidală a unui grup primar de suflete, care salută întoarcerea sufletului A. Ghidul grupului (B), se află în spate. Aici se ascund unul în spatele celuilalt multe suflete aşteptând să le vină rândul să-l salute pe membrul grupului care tocmai soseşte.

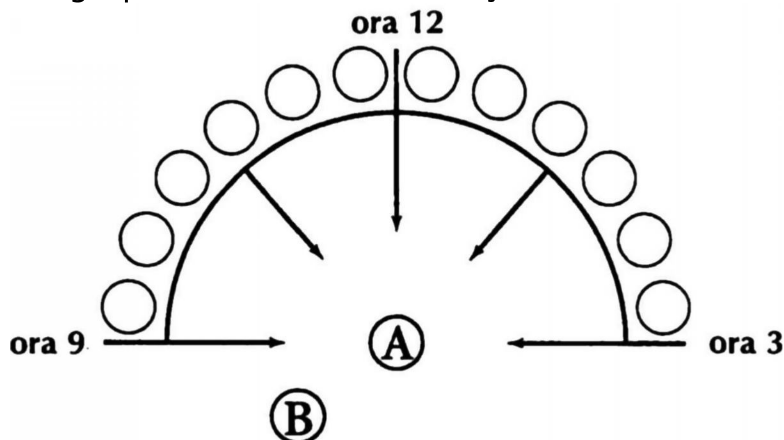

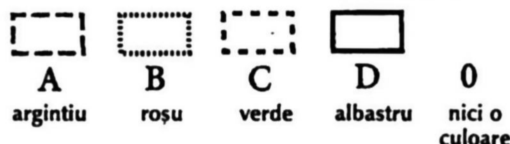
Figura 3 indică poziţionarea cea mai obişnuită, în semicerc, a unui grup de suflete care aşteaptă să salute întoarcerea sufletului A. Ghidul (aflat în poziţia B) poate fi sau nu prezent. Pe limbile ceasului redat în diagramă, sufletele înaintează atunci când le vine rândul, de pe poziţiile din interiorul unui arc de cerc de 180 grade. De obicei, sufletele care întâmpină un nou-venit nu se apropie din spatele lui A, adică din poziţia aflată la ora 6.

alb	alb mat gri/ gri cu tente de roz	alb și roz spre rosu	galben-portocaliu deschis cu nuanțe de alb	galben	auriu închis/ auriu cu nuanțe de verde	verde sau maro-niu-verzui	bleu, bleu cu auriu; verde cu ușoare nuanțe de maron	albas-tru închis

Nivel I   Nivel II   Nivel III   Nivel IV   Nivel V   Niv

Figura 4: Spectrul culorilor aurelor spirituale. Acest tabel de clasificare indică felul în care culorile centrale primare ale sufletului devin mai închise, de la începătorii din căsuţa 1, la maeştrii avansaţi din căsuţa 11. Culoarea nimbului, care este acoperită parţial de diferite nuanţe, poate înconjura culorile centrale ale sufletului. Există, de asemenea, o suprapunere parţială a culorii aurei între sufletele de la nivelul 1 la nivelul 6.

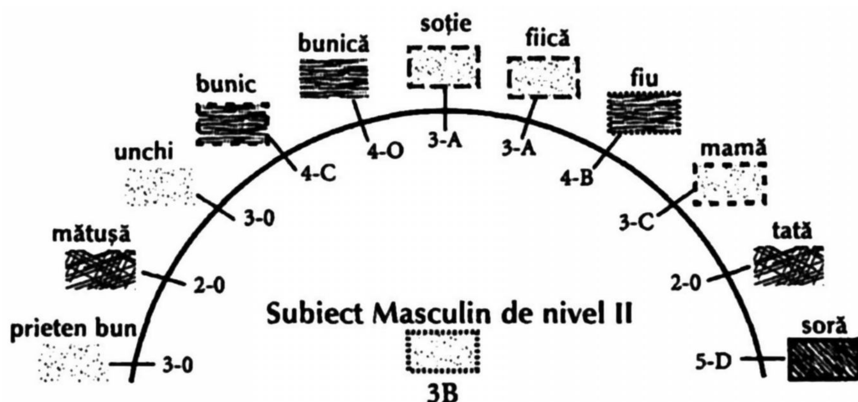

Figura 5: Culorile energiei etalate de un grup de suflete. Acest tabel indică rudele încarnate în viaţa actuală a subiectului, precum şi un prieten al acestuia (3B). Căsuţele pentru fiecare rudă se potrivesc cu cele din figura 4, atât în ceea ce priveşte culorile centrale, cât şi culorile haloului. Căsuţele numerotate cu 2,3,4 şi 5 constituie culorile primare. Căsuţele marcate cu A**,B**,C şi **D** sunt culorile secundare ale haloului, etalate de membrii grupului.

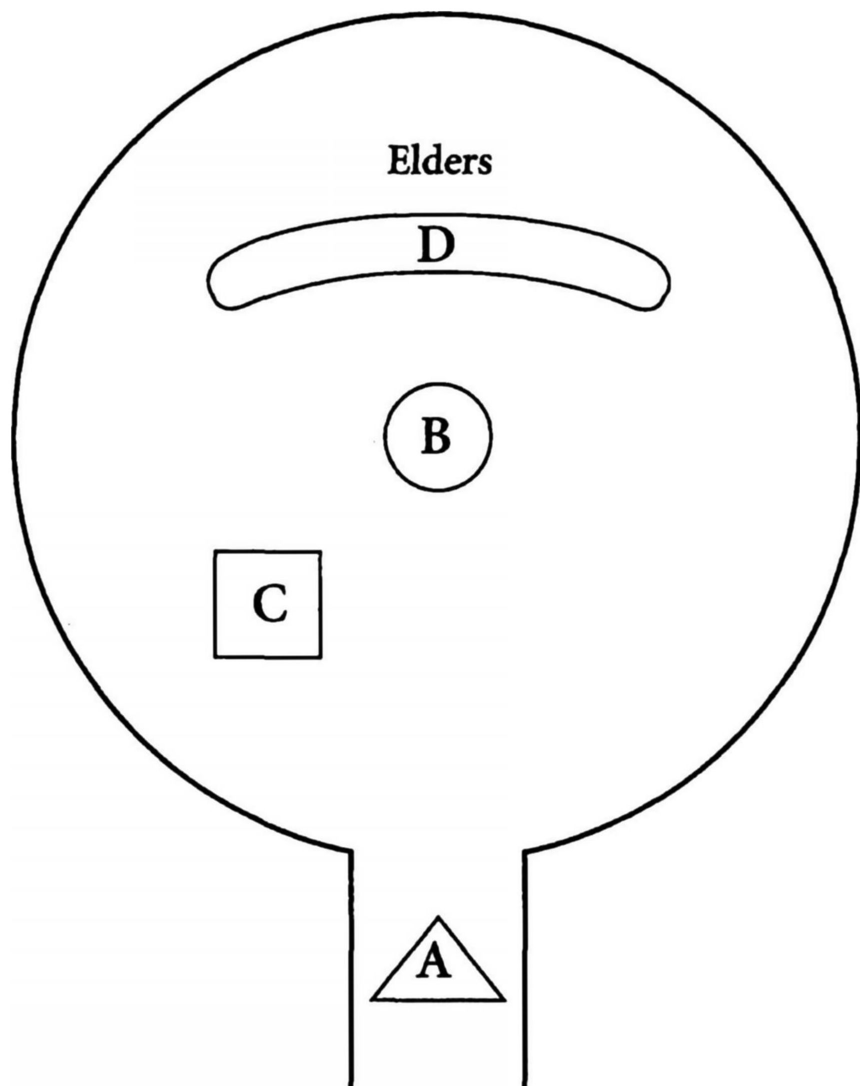
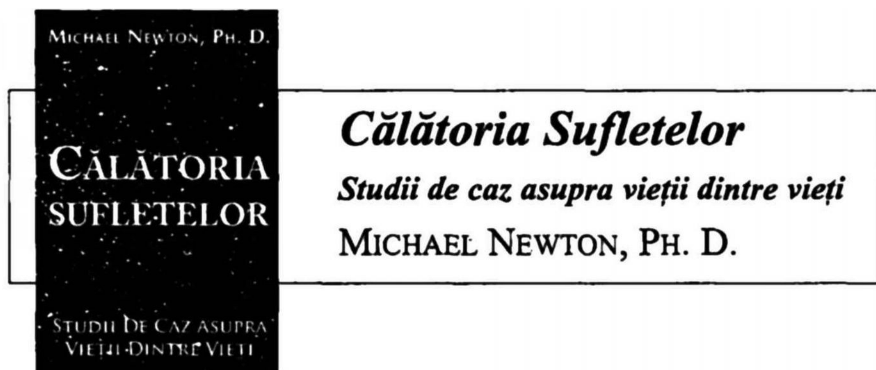

Figura 8: Camera Consiliului. Modelul structural tipic în care Bătrânii întâmpină sufletele. Această cameră spaţioasă apare majorităţii oamenilor ca o rotondă mare, cu un tavan în formă de cupolă. Sufletele intră în această cameră printr-un capăt al coridorului (A), sau dintr-o nişă. Sufletul este poziţionat în centru (B), având ghidul în spate, în mod obişnuit în partea stângă (C). Bătrânii stau de regulă la o masă lungă (D), aflată în faţa sufletului. Masa poate părea şi rectangulară.

Prezentarea cărţilor anterioare

Această carte remarcabilă descoperă – pentru prima dată – misterele vieţii în lumea spiritelor, după viaţa pământească. Doctorul hipnoterapeut Michael Newton a descoperit propria sa tehnică de hipnoză pentru a ajunge la amintirile ascunse ale subiecţilor săi referitoare la viaţa dintre vieţi. Naraţiunea este gândită ca o călătorie progresivă, de-a lungul declaraţiilor a 29 de oameni, aflaţi în stare supraconştientă. Aflaţi în stare de hipnoză adâncă, aceşti subiecţi descriu ceea ce li s-a întâmplat în timpul încarnărilor lor anterioare pe Pământ. Ei dezvăluie detalii plastice despre cum anume este să mori, cine ne întâmpină după moarte, cum arată lumea spiritelor, încotro mergem şi ce anume facem în calitate de suflete, precum şi de ce anume alegem să ne întoarcem în anumite corpuri.

După citirea ***Călătoriei Sufletelor***, veţi obţine o înţelegere mai adecvată asupra caracterului nemuritor al sufletului uman. Mai mult, veţi da piept cu greutăţile vieţii de zi cu zi într-un mod mai conştient, pe măsură ce începeţi să înţelegeţi motivele ce se află în spatele evenimentelor din viaţa dumneavoastră.

MICHAEL NEWTON, PH. D.

Destinul sufletelor

NOI STUDII DE CAZ ASUPRA VIEȚII DINTRE VIEȚI

Destinul Sufletelor

Noi studii de caz asupra vieții dintre vieți

MICHAEL NEWTON, PH. D.

Prezentarea cărţilor anterioare

Un pionier în ceea ce priveşte descoperirea secretelor vieţii, recunoscut la nivel internaţional ca hipnoterapeut spiritual, dr. Michael Newton vă duce încă o dată în inima lumii spiritelor. Cercetările sale au fost publicate mai întâi în best-sellerul ***Călătoria Sufletelor.*** Acum, în ***Destinul Sufletelor***, saga continuă cu 70 de cazuri ale unor persoane reale ce au fost regresionate în viaţa dintre vieţi. Dr. Newton răspunde cererii miilor de cititori ai primei sale cărţi care au dorit să primească mai multe detalii referitor la diferite aspecte ale vieţii de dincolo.

Destinul Sufletelor se adresează, de asemenea, şi celor care nu au citit prima sa carte, ***Călătoria Sufletelor.***

Această carte remarcabilă descoperă – pentru prima dată – misterele vieţii în lumea spiritelor, după viaţa pământească. Doctorul hipnoterapeut Michael Newton a descoperit propria sa tehnică de hipnoză pentru a ajunge la amintirile ascunse ale subiecţilor săi referitoare la viaţa dintre vieţi. Naraţiunea este gândită ca o călătorie progresivă, de-a lungul declaraţiilor a 29 de oameni, aflaţi în stare supraconştientă. Aflaţi în stare de hipnoză adâncă, aceşti subiecţi descriu ceea ce li s-a întâmplat în timpul încarnărilor lor anterioare pe Pământ. Ei dezvăluie detalii plastice despre cum anume este să mori, cine ne întâmpină după moarte, cum arată lumea spiritelor, încotro mergem şi ce anume facem în calitate de suflete, precum şi de ce anume alegem să ne întoarcem în anumite corpuri.

Apariţii editoriale la Editura Cartea Daath

Din colecţia „Ştiinţă şi Spiritualitate"

Călătoria sufletelor – Michael Newton, Ph.D. ***Destinul sufletelor*** – Michael Newton, Ph. D. ***Telepatia şi vehiculul***

eteric – Alice Bailey ***Universul holografic –*** Michael Talbot ***Putere versus forţă*** – David. R. Hawkins, M.D., Ph.D

Din colecţia „Terapii pentru minte, inimă şi trup "

Orice poate fi vindecat – Martin Brofman, Ph.D. ***Karma de fiecare zi*** – Carmen Harra

Din colecţia „Poezii, Gânduri, Desene"

Eternul exerciţiu – Daniela Marin – poezii ***Dumnezeu mi-a vorbit*** – Eilleen Caddy ***în căutarea Armoniei*** – Ioan Gyuri Pascu

în curs de apariţie:

Ochiul Sinelui – David R. Hawkins ***Deschiderea porţilor lăuntrice*** – Billeen Caddy ***Anatomia Spiritului*** – Caroline Myss